

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Qvinque libri Mosis, vel pentatevchvs

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

LIBRI CODICIS SACRI

חמשה חומשי תורה

QVINQVE
LIBRI MOSIS,
VEL
PENTATEVCHVS.

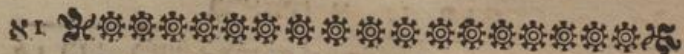
101
81
103
126
180
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300

GENESIS
EXODUS
LEVITICUS
NUMERI
DEUTERONOMIUM
IOSUA
IUDICUM
RITOR SAMUELIS
POSTERIOR SAMUELIS
PRTOR RECUM
HOSIAS
MICHA
NAHAM
HABACUC
SOPHONIAS
ISAIAH
PSALM
PROVERBIA
IOP
CANTICORUM
RUTS
THEINI
ECLESIASTES
ESTHER
DANIEL
ESRAS
NEMIAS
CHRONICOR PRIOR
CHRONICOR POST

debuim
Francof
remifim
haud co
§ V
omnes,
vava, ve
in reper
meditam
§. I
can Lin
Bibliis hi
Clave no
maram
tionem
mensi sp
addit p
comp
P
חמשה
LIBR

LIBRI CODICIS SACRI.

		fol.	ז	
פראשית	GENESIS.	1		א
ואלה שמות ויקרא	EXODUS.	45		מה
במדבר	LEVITICUS.	82		פב
אלה הדברים יהושע	NUMERI.	109		קט
שופטים	DEUTERONOMIUM.	146		קמו
שמואל א	JOSUA.	180		קפ
שמואל ב	JUDICUM.	203		רג
מלכים א	PRIOR SAMUELIS.	225		רכה
מלכים ב	POSTERIOR SAMUELIS.	254		רנד
ישעיה	PRIOR REGUM.	279		רעט
ירמיה	POSTERIOR REGUM.	307		שו
חזקאל	ESAIAS.	335		שלה
חושע	JEREMIAS.	372		שעב
יואל	EZECHIEL.	420		הכ
עמוס	HOSEAS.	461		הכא
עבודיה	JOEL.	466		הכז
זכריה	AMOS.	469		הכט
מזכר	OBADIAS.	473		העג
נחום	JONAS.	474		העד
חבקוק	MICHA.	476		העו
צפניה	NAHUM.	479		העט
חגי	HABACUC.	480		הפ
זכריה	SOPHONIAS.	482		הפב
מלאכי	HAGGAI.	483		הפג
תהלים	ZACHARIAS.	485		הפה
משלי	MALACHIAS.	492		הפז
אזוב	PSALMI.	496		הצב
שיר השירים	PROVERBIA.	539		הצו
רות	JOB.	555		תקלט
איכה	CANT. CANTICORUM.	573		תקנה
קהלת	RUTH.	575		תקעג
מגילת אסתר	THRENI.	578		תקעה
דניאל	ECCLESIASTES.	582		תקעח
עזרא	ESTHER.	588		תקפב
נחמיה	DANIEL.	595		תקצה
דברי הימים א	ESRAS.	609		תרט
דברי הימים ב	NEHEMIAS.	618		תריח
LIBER	CHRONICOR. PRIOR.	630		תרל
	CHRONICOR. POST.	655		תרנה

LIBER I. MOSIS.
GENESIΣ Græc. GENESIS Lat.

Hebrais.

בראשית

*In principio creavit Deo coeli et terram.
2. et terra erat solitudo et ymanitas et
caligo erat super facie abyssi: et sp-
iritus Dei incubabat super
aquas facie aquarum.
3. et dixit Deus, Fiat lux.
et facta est lux.*

*Moye-
bat se.
Deut.
32, 31.*

CAP. I. I.
Deus triunus
die I. creavit
& divisit lu-
cem à tene-
bris.

1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ א
וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבְהוֹ וְהַשֶּׁדַּי עַל-פְּנֵי תְהוֹם וּרוּחַ
2 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
3 אֹר וַיְהִי-אֹר׃ וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם כִּי-טוֹב וַיְבָרֵךְ
4 אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין חֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים יוֹם
לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר וַיֹּם
אֶחָד׃

Die II.
Expansum,
aquis super-
iores & in-
feriores.

5 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקְיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מְבֹדֵל בֵּין
6 מַיִם לַמַּיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיְבָרֵךְ בֵּין הַמַּיִם
7 אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי-
8 כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר
יוֹם שֵׁנִי׃

Die III.
terran segre-
gar ab aquis,
& fructiferam
reddit.

9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם
10 אֶחָד וּתְרַאֲהוּ חַיִּבְשָׁה וַיְהִי-כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה
אֶרֶץ וּלְמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב׃
11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע עֵץ
12 פְּרִי עֵשֶׂה פְרִי לַמִּינֹה אֲשֶׁר זֶרַעֲכֶם עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן׃
13 וַתִּצְאֵה אֶרֶץ-דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע לַמִּינֹה וְעֵץ עֵשֶׂה
14 פְרִי אֲשֶׁר זֶרַעֲכֶם לַמִּינֹה וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב׃ וַיְהִי-
עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃

*Pro-
germi-
net,
Ipsel. 2.
22.*

Die IV.
creantur sive-
ra, in: Sol
& Luna.

15 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
16 הַיּוֹם מִבֵּין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם׃
וְהָיוּ לְמְאֹרֹת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאֲרִיךְ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן
כֵן א א

ב רבתי י. 1.

בראשית
ואלה שמות
ויקרא
במדת
הת הברית
יהושע
שמעון
שמואל א
שמואל ב
מלכים א
מלכים ב
ישעיהו
ירמיהו
חזקיהו
הנהגה
ואת
עמו
עבודת
זבח
מטה
נחום
חבקוק
צפניה
חגי
זכריה
מלאכי
חזקיהו
משלי
אוב
זו השירים
רות
איכה
קהלת
משלי אסתר
דניאל
עזרא
נחמיה
זכריה חזקיהו
דברי הימים ב
LIBER

16 בן : ויעש אלהים את שני הכרות הגדלים את
 המאור הגדל למשלת היום ואת המאור הקטן
 17 למשלת הלילה ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים
 18 ברקיע השמים להאיר על הארץ : ולמשל ביום
 ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים
 19 כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי : פ
 כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרין נפש חיה ועוף יעופף
 21 על הארץ על פני רקיע השמים : ויברא אלהים את
 התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר
 שרצו המים למינם ואת כל עוף כנף למינהו וירא
 22 אלהים כי טוב : ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו
 23 ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ : ויהי ערב
 ויהי בקר יום חמישי :

Die V
Aquaticis,
volatilia, reptilia.

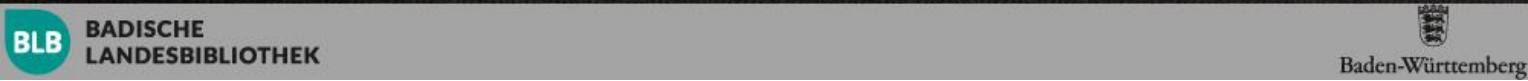
Die VI.
Bruta terre-
flia.
Homo ad ima-
ginem Dei
benedictus.

24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
 כה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן : ויעש אלהים את
 חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל
 26 רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב : ויאמר
 אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדת הים
 ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
 27 הרמש על הארץ : ויברא אלהים את האדם בצלמו
 28 בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם : ויברך
 אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את
 הארץ וכבשה ורדו בדת הים ובעוף השמים ובכל
 29 חיה הרמש על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי
 לכם את כל עשב יזרע זרע אשר על פני כל הארץ
 ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה
 ללאכלה : ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל
 רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל יום
 עשב

Ejus & bru-
torum cibus.

א

ברא credit. חזק nullus sed.
א plenam esse.

1 עֵשָׂב לֹאכְלָה וַיְהִי כֵן וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר

²Probatio & conservatio rerum creatarum.

עָשָׂה וְהָיָה טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם

הַשְּׁבִיעִי:

in die perfectior. v. ph. fac. in Real

2 וַיְכַלֵּה אֱלֹהִים אֶת-בְּרִיאָתוֹ וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים בְּיוֹם

CAP. II.

הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם

Institutio Sabbati Dic VII

הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם

הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ אֵתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר-

בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

3 אֱלֹהַ תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּחִבְרָאם בְּיוֹם

Arxipha-
laxus
creacionis & paralipomena, & 6. diei de vapore, hominis formatione & vivificatione. Paradiso, Arbore vitæ it. scientiæ boni & mali.

עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וְכָל-יְשִׁיב הַשְּׂדֵה

הַמִּטֵּר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת-

הָאָדָמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת-כָּל-פְּנֵי

⁷vaporum: Job. 16. יעיר הורמאיל. ארץ ואלהים עבר מד. ארץ ואלהים נשמת היום ויהי האדם לנפש חיה: וישע יהוה אלהים בן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: ויצלח יהוה אלהים מן האדמה כל עין נחמד למראה וטוב למאכל ועין החיים בתוך הגן ועין הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפדר והיה לארבעה נאשים: שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב: וזהב הארץ הוא טוב שם הפדלח ואבן השתם: וישם הנהר השני גיהון הוא הסובב את כל ארץ כוש: וישם הנהר השלישי חדקל הוא החלה קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרתי: ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עין הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ידע

הָאָדָמָה וַיִּפֹּחַ בְּאָפִיו נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ

חַיָּה: וַיִּשַׁע יְהוָה אֱלֹהִים בֶּן-בְּעֵדָן מִקִּדְמָה וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת-

הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר: וַיִּצְלַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה

כָּל-עֵין נֶחְמָד לְמֹרָאָה וְטוֹב לְמֹאכָל וְעֵין הַחַיִּים בְּתוֹךְ

הַגֵּן וְעֵין הַדַּעַת טוֹב וְרַע: וְנָהָר יָצָא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת

אֶת-הַגֵּן וּמִשָּׁם יִפְדָּר וְהָיָה לְאַרְבַּעַת נְאֻשִׁים: שֵׁם

4. Flavius Paradisi,

הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת-כָּל-אֶרֶץ הַחוּלֵה אֲשֶׁר-

שָׁם הַזָּהָב: וְזֶהֱבַת הָאָרֶץ הַהִיא טוֹב שֵׁם הַפְּדֵלֶחַ וְאֶבֶן

Abdel-
lium.
Num.
22, 7.

הַשְּׁתָם: וְשֵׁם הַנְּהַר הַשְּׁנַי גִּיְהוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת-כָּל-

אֶרֶץ כּוּשׁ: וְשֵׁם הַנְּהַר הַשְּׁלִישִׁי חַדְקֵל הוּא הַחֹלֶה

culus incol-
cultor & en-
stos Homo
Prohibitione
arboris
capit.

קִדְמַת אֲשׁוּר וְהַנְּהַר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָתִי: וַיִּקַּח יְהוָה

אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַיִּנְחָהוּ בְּגֵן-עֵדֶן לַעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה:

in g. comitendo
arboris omni
at 2
quod
comitendo

וַיִּצְוֵה יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל-עֵין הַגֵּן אֲכַל

תֹּאכַל: וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי יָדַע

כִּי יוֹם

ה וְעִירָה v. 4.

Handwritten marginal notes in Hebrew on the right edge of the page.

18 כיום אכלה ממנו מות תמות : ויאמר יהוה אלהים
 לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו :
 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת
 כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו
 כ וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו : ויקרא
 האדם שמות לכל בהמה ולעוף השמים ולכל חית
 21 השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו : ויפל יהוה
 אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו
 22 ויסגר בשר מתחתו ויבן יהוה אלהים את הצלע
 23 אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם : ויאמר
 האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
 24 יקרא אשה כי מאיש לכה זאת : על כן יעזב איש
 את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד :
 כד ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו :
 א והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה
 אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא
 2 תאכלו מכל עץ הגן : ותאמר האשה אל הנחש
 3 מפרי עץ הגן נאכל : ומפרי העץ אשר בתוך הגן
 אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו :
 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו : כי ידע
 אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
 6 כאלהים ידעי טוב ורע : ותרא האשה כי טוב העץ
 למאכל וכל תאוה היא לעינים ותחמד העץ להשכיל
 ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל :
 7 ותפקחה עיני שניהם וידעו כי ערומם הם ויתפרו עלה
 8 האנה ויעשו להם חגרת : וישמעו את קול יהוה
 אלהים מתחלה בגן לרוח היום ויתחבא האדם
 9 ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן : ויקרא יהוה
 אלהים

18 כיום *solus. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
 לבד *solus. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
 לבד *solus. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

21 *cecilid. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
dormuit.
colha. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
admiravit.
scire.

24 *pal. D. X. maler.*

ovum animalium.

Produzione mulieris, & copulatione cum viro.

utrinque nuditate. CAP. 3. III. Serpens perfonatus, sathan, tentat seducitque mulierem, hacque virum. lapsos, nudatos & se occultantes, Deus terret, ad tribunal citat.

ידגש אחר שורק 25. v.

47

6 *concupit.*
intellect. inf. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
appetit. s. p. f. v.
conspuit.
suppara, singulum.

אלהים אלה האדם ויאמר לו איפה : ויאמר אתי קלקה י
 שמעתי בגן ואירא פי עינים אנכי ואחבא : ויאמר מי 1 1
 הניד לה כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיה לבלתי
 אכל ממנו אכלת : ויאמר האדם האשה אשר נתתה 1 2
 עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל : ויאמר יהוה 1 3
 אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש
 השיאני ואכל : ויאמר יהוה אלהים אל הנחש 1 4
 כי עשית זאת ארור אתה מפל הדומה ומפל חית
 השדה על גחנה תלך ועפר תאכל כל ימי חייך :
 ואיבה אשית בינה ובין האשה ובין זרעה ורעה 1 5
 הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב : 1 6
 האשה אמר הרבה ארמה בעצבונך והרבה בעצב
 תלדי בנים ואל אשך תשוקתך והיא ימשל בך :
 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך 1 7
 ותאכל מן העץ אשר צויתיה לאמר לא תאכל ממנו
 ארורה הארמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי 1 8
 חייך : וקוץ תרדר תצמיח לה ואכלת את עשב
 השדה : בזעת אפיה תאכל לחם עד שובך אל 1 9
 האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר
 תשוב : ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה 2 1
 אם כל חי : ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות
 עור וילבשם :
 ויאמר יהוה אלהים הן האדם הן כאחד מפניו 2 2
 לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ
 החיים ואכל ותו לעלם : וישלחו יהוה אלהים מגן 2 3
 עדן לעבר את האדמה אשר לקח משם : ויגרש את 2 4
 האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת לחט
 החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים : 2 5
 והאדם

Examinat A-
dam, & ux-
rem, quæ cul-
pam in ser-
pentem reji-
cit.

Dein denun-
ciat penam
serpenti, & in-
terposito fe-
dere gratia
mulieri, ac
Adamo, qui
conceptam ex
promiss. spem
vivam nomi-
ne Evæ testa-
tus, novoque
vestitu indu-
tus, paradiso
pulsus est.

Productions
mulieris, &
copulatione
cum viso.

utrinque
nuditur.
CAP. 3. III.
Serpens per-
foratus, ve-
tan, tentat
sollicitque
mulierem -
harque vi-
rum. lapso
modatos de
occultantes
Deus terret,
ad tribunal
citat.

† Ven-
tre t.
Lev. 11:
42.
† Con-
ceptum
† Tribu-
lum,
Hof. 10, 1
8.
† in su-
dore.

† Tribu-
lum,
Hof. 10, 1
8.
† in su-
dore.

† Tribu-
lum,
Hof. 10, 1
8.
† in su-
dore.

† Tribu-
lum,
Hof. 10, 1
8.
† in su-
dore.

† Ven-
tre t.
Lev. 11:
42.
† Con-
ceptum
† Tribu-
lum,
Hof. 10, 1
8.
† in su-
dore.

fi a m-
main

colent

CAP. 7. IV.
Adam gene-
rat Kain &
Iabel, quo-
um hic fide
sacrificans,
Deo gratus,
ille non, a
Deo licet ca-
tigatus &
monitus, fra-
trem occidit.
Cicatus &
iöcletis con-
victus puni-
tur, poen- ta-
men depre-
canti mitiga-
tur.

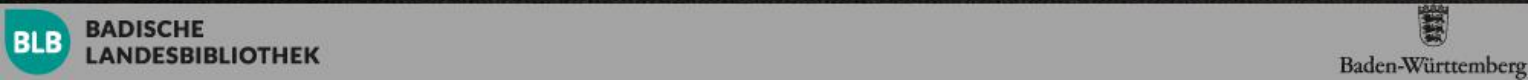
והאדם ירע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין
2 ותאמר קייתי איש את יהוה : ותספ ללדת את אחיו
את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה :
3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה :
4 והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלבהו וישע
ה יהוה אל הבל ואל מנחתו : ואל קין ואל מנחתו לא
6 שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו : ויאמר יהוה אל-
7 קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך : הלא אם תטיב
שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואלך
8 תשיקתו ואתה תמשל בו : ויאמר קין אל הבל אחיו
ויהי בהיותם בשדה וקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו :
9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא
ידעתי השמר אחי אנכי : ויאמר מה עשית קול
10 דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה : ועתה
ארוך אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה
11 לקחת את דמי אחיך מידך : כי תעבד את האדמה
12 לאתספ תת-כחה לה נע ונר תהיה בארץ : ויאמר
14 קין אל יהוה גדול עוני מגשא : הן גרשת אתי היום
מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונר בארץ
טו והיה כל מצאי ירוגני : ויאמר לו יהוה לכן כל-הרג
מן שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות-
16 אתו כל-מצאו : ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד
17 קדמת-ערן : וירע קין את אשתו ותהר ותלד את-
הנוה ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו הנוה :
18 ויולד לתנוה את-עירד ועירד ילד את-מהויאל
ומהויאל ילד את-מתושאל ומתושאל ילד את-למך :
19 ויקח לו למך שתי נשים שם האחת ערה ושם השנית
כ צלה : ותלד ערה את-יבל הוא היה אבי ישב אהל
ומקנה

concepit
acquistul.

bonus fuit.
Kain & Abel
sicut per Abraham generos
sibi
remisit sibi etc.
cubuit.

clamaul.
apparel

Certo signo
dato. Sedes
Kaini, & po-
steritas im-
pia.

CAP. 5. בראשית ה

Mehalalelis. טו וימת: ם ויחי מהללאל חמש שנים
 16 ויששים שנה ויולד את ירד: ויחי מהללאל אחרי
 הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה
 17 ויולד בנים ובנות: ויהיו בל-ימי מהללאל חמש
 ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת: ם
 Jaredi. 18 ויחי ירד שתיים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את
 19 חנוך: ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות
 כ שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו בל-ימי ירד שתיים
 20 ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת: ם ויחי
 Chanochi. חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח: 65
 21 ויתחלק חנוך את האלהים אחרי הולידו את-
 22 מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויחי 30
 כל-ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה: 365
 24 ויתחלק חנוך את האלהים ואינו כפי-לקח אתו
 qui à Deo assumtus. חב אלהים: ם ויחי מתושלח שבע ושמנים
 Metufalemi. 26 שנה ומאת שנה ויולד את למך: ויחי מתושלח אחרי
 הולידו את למך שתיים ושמנים שנה ושבע מאות
 27 שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו בל-ימי מתושלח תשע 782
 28 ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת: ם ויחי 369
 Lamechi. למך שתיים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן:
 29 ויקרא את-שמו נח לאמר זה ינחמנו מפעשנו
 ל ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ויחי 182
 למך אחרי הולידו את-נח חמש ותשעים שנה וחמש 595
 31 מאת שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו בל-ימי למך שבע
 32 ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: ם ויחי 777
 Noachi. נח בן-חמש מאות שנה ויולד נח את-שם את- 580
 1 א חם ואת יפת: ויחי כפי-החל האדם לרב על-פני-
 2 האדמה ובנות ילדו להם: ויראו בני האלהים את-
 בנות

הקורא יטעים הגריש קודם התרסא v. 29.

CAP. 1. VI.
 Corruptio de
 apostasia ho-
 minum.

בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר
 בחרו: ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשנים
 הוא בשר ותנו ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים היו
 כארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני
 האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הנפלים
 אשר מעולם אנשי השם:

997 iudicare. D. b. l. in periculum.
 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

De peccato originali.

De peccato originali. d. f. in Nib.

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצו
 מהשבת לבו רק רע כל היום: וינחם יהוה כי עשה
 את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה
 אמה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה
 מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי
 כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה:

Movit Deum, ut eos delere statueret,

excepto Noacho,

פ פ פ ב 2

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה
 בולדתי את האלהים התחלה נח: ונולד נח
 שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: ותשחת
 הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא
 אלהים את הארץ ותנה נשחתה כי השחית כל
 בשר את דרכו על הארץ: ויאמר
 אלהים לנח קן כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ
 חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך
 תבת עצי גפר קנים מעשה את התבה וכבדת אתה
 מבית ומחוץ בכלר: והיה אשר תעשה אתה שלש
 מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים
 אמה קומתה: צהר מעשה לתבה ואל אמה
 תכלנה מלמעלה ופתח התבה בעדה השנים תחתים
 שנים ושלשים תעשה: ואני הנני מביא את המבול

tcupressi
 tpicabis,
 † pice.
 † fenestram
 luminis, I 6

Cui hoc indicat, quemque iubet fabricare arcam, & in eam intrare, ut salvus a diluvio sit,

מס ב א ב

וירא יהוה כי רבה רעת האדם

מבול
 ארץ
 השחית
 את
 הארץ
 וירא
 אלהים
 את
 הארץ
 ותנה
 נשחתה
 כי השחית
 כל
 בשר
 את
 דרכו
 על
 הארץ
 ויאמר
 אלהים
 לנח
 קן
 כל
 בשר
 בא
 לפני
 כי
 מלאה
 הארץ
 חמס
 מפניהם
 והנני
 משחיתם
 את
 הארץ
 עשה
 לך
 תבת
 עצי
 גפר
 קנים
 מעשה
 את
 התבה
 וכבדת
 את
 התבה
 מבית
 ומחוץ
 בכלר
 והיה
 אשר
 תעשה
 אתה
 שלש
 מאות
 אמה
 ארך
 התבה
 חמשים
 אמה
 רחבה
 ושלשים
 אמה
 קומתה
 צהר
 מעשה
 לתבה
 ואל
 אמה
 תכלנה
 מלמעלה
 ופתח
 התבה
 בעדה
 השנים
 תחתים
 שנים
 ושלשים
 תעשה
 ואני
 הנני
 מביא
 את
 המבול

Cum famili, federe Dei nitus.

& affuntis animalibus, in femina- rium novi orbis & Eccle- fia.

Cap. 7. VII. Noa paratis omnibus ar- cam ingre- ditur

An. xl. 609.

Diluvii ini- tium,

מים על-הארץ לשחת כל-בשר אשר-בו רוח חיים
 18 טחת השמים כל אשר בארץ וגו' : וחקמתי את-
 ברותי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך
 19 ונשי בניך אתך : ומפל החי מכל בשר שנים מכל
 תביא אל התבה לחיות אתך זכר ונקבה יחיו :
 כ מהעוף למינהו ומן התבמה למינה מכל רמש
 1 האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך לחיות : ואתה
 קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליה והיה
 2 לה ורחם לאמלך : ויעש נח ככל אשר צוה אתו
 א אלהים כן עשה : ויאמר יהוה לנח צא אתה וכל-
 ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור
 2 הזה : מכל התבמה הטוהרה תקח לך שבעה
 שבעה איש ואשתו ומן התבמה אשר לא טוהרה הוא
 3 שנים איש ואשתו : גם מעוף השמים שבעה שבעה
 4 זכר ונקבה לחיות זרע על-פני כל הארץ : כי לימים
 עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
 וארבעים לילה ומחיתי את-כל היקום אשר עשיתי
 ה מעל פני האדמה : ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה :
 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ :
 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני
 8 מן המבול : מן התבמה הטוהרה ומן התבמה אשר
 איננה טוהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה :
 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר
 7 צוה אלהים את נח : והיו לשבעת הימים ומי המבול
 11 היו על הארץ : בשנה שש-מאות שנה לחי נח
 בחדש השני בשבעה עשר יום לתרש ביום הזה
 נבקעו כל מעינות ההום רבה וארבת השמים נפתחו :
 12 והיו הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה :
 בעצם

בדים, conspectus, solus, generatio, aelay.

יהא בקמץ v. 19.

1 בעצם היום הזה בא נח ושמוחם ויפת בנינה ואשרת
 2 נח ושלשת נשר בניו אתם אל התבה : הכה וכל
 3 החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש
 4 על הארץ למינה וכל העוף למינהו כל צפור כל
 5 כנף : ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבהמה
 6 אשר בו רוח חיים : והבאים זכר ונקבה מכל בשר
 7 באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בערו : ויהי
 8 המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את
 9 התבה ותרים מעל הארץ : ויגברו המים וירבו מאד
 10 על הארץ ותלך התבה על פני המים : והמים גברו
 11 מאד מאד על הארץ וכסו כל ההרים הגבהים אשר
 12 תחת כל השמים : חמש עשרה אמה מלמעלה גברו
 13 המים וכסו ההרים : ויגוע כל בשר הרמש על הארץ
 14 בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ
 15 וכל האדם : כל אשר נשמת רוח חיים באשרו מכל
 16 אשר בחיה מתו : וישח את כל היקים אשר על
 17 פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף
 18 השמים ויפחו מן הארץ וישאר אדנת ואשר אתו
 19 בתבה : ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת
 20 יום : ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת
 21 כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח
 22 על הארץ וישכו המים : ויפכרו מעינת תהום
 23 וארבת השמים וכלא הגשם מן השמים :
 24 וישבו המים מעל הארץ הלוקה וישבו ויחסרו
 25 המים מקצה חמשים ומאת יום : ותנח התבה
 26 בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על
 27 הרי אררט : והמים היו הלוקה ותסור עד חחדש ה
 28 העשירי בעשירי באתר לחדש נראו ראשי
 29 ההרים

Incrementum,

Effectus,

Duratio.

Cap. II. IX. Cessant pluviae, & aquae per gradus decreverunt.

כ ב ב 2 B ההרים

חיים
 נח
 אלהים
 מכל
 רוח
 חיים
 ויפת
 בנינה
 ויבאו
 אל נח
 אל התבה
 שנים
 שנים
 מכל
 הבהמה
 אשר
 בו רוח
 חיים
 והבאים
 זכר
 ונקבה
 מכל
 בשר
 באו
 כאשר
 צוה
 אתו
 אלהים
 ויסגר
 יהוה
 בערו
 והיה
 המבול
 ארבעים
 יום
 על
 הארץ
 וירבו
 המים
 וישאו
 את
 התבה
 ותרים
 מעל
 הארץ
 ויגברו
 המים
 וירבו
 מאד
 על
 הארץ
 ותלך
 התבה
 על
 פני
 המים
 והמים
 גברו
 מאד
 מאד
 על
 הארץ
 וכסו
 כל
 ההרים
 הגבהים
 אשר
 תחת
 כל
 השמים
 חמש
 עשרה
 אמה
 מלמעלה
 גברו
 המים
 וכסו
 ההרים
 ויגוע
 כל
 בשר
 הרמש
 על
 הארץ
 בעוף
 ובבהמה
 ובחיה
 ובכל
 השרץ
 השרץ
 על
 הארץ
 וכל
 האדם
 כל
 אשר
 נשמת
 רוח
 חיים
 באשרו
 מכל
 אשר
 בחיה
 מתו
 וישח
 את
 כל
 היקים
 אשר
 על
 פני
 האדמה
 מאדם
 עד
 בהמה
 עד
 רמש
 ועד
 עוף
 השמים
 ויפחו
 מן
 הארץ
 וישאר
 אדנת
 ואשר
 אתו
 בתבה
 ויגברו
 המים
 על
 הארץ
 חמשים
 ומאת
 יום
 ויזכר
 אלהים
 את
 נח
 ואת
 כל
 החיה
 ואת
 כל
 הבהמה
 אשר
 אתו
 בתבה
 ויעבר
 אלהים
 רוח
 על
 הארץ
 וישכו
 המים
 ויפכרו
 מעינת
 תהום
 וארבת
 השמים
 וכלא
 הגשם
 מן
 השמים
 וישבו
 המים
 מעל
 הארץ
 הלוקה
 וישבו
 ויחסרו
 המים
 מקצה
 חמשים
 ומאת
 יום
 ותנח
 התבה
 בחדש
 השביעי
 בשבעה
 עשר
 יום
 לחדש
 על
 הרי
 אררט
 והמים
 היו
 הלוקה
 ותסור
 עד
 חחדש
 העשירי
 בעשירי
 באתר
 לחדש
 נראו
 ראשי
 ההרים

6 הָרְרִים : וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת-

Quod exploravit Noa per corvum & columbam

7 חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיִּשְׁלַח אֶת-הָעֹרֶב

† Exficatio.

וַיֵּצֵא יְצוּא וְשׁוֹב עַד-יָבִישָׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ :

8 וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ לִרְאוֹת הַקָּלוּ הַמַּיִם

9 מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה : וְלֹא-מָצְאָה הַיּוֹנָה

מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל-הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל-

ter emiffam.

י הַתֵּבָה: וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּסַּף שֹׁלַח אֶת-

11 הַיּוֹנָה מִן-הַתֵּבָה : וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לֵעֵת עֶרֶב וַתֵּנֶה

† rapina.

עָלֶיהָ זֵית טָרֵף בִּפְיָהּ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי-קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל

12 הָאָרֶץ : וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-

13 הַיּוֹנָה וְלֹא-יָסְפָה שׁוֹב אֵלָיו עוֹד : וַיְהִי בְאַחַת וָשֵׁשׁ-

מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל

הָאָרֶץ וַיִּסַּר נֹחַ אֶת-מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיֵּרָא וַהֲגִירָה חָרְבוּ

14 פְּנֵי הָאָדָמָה : וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַי בְּשִׁבְעָה וָעֶשְׂרִים יוֹם

טו לַחֹדֶשׁ יָבִישָׁה הָאָרֶץ : ס וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל-

Noach egrefus ex arca.

16 נֹחַ לֵאמֹר : צֵא מִן-הַתֵּבָה אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ וּבְנֵיךָ וּנְשֵׁי-

17 בְּנֵיךָ אִתְּךָ : כָּל-חַיָּה אֲשֶׁר-אִתְּךָ מִכָּל-בֶּשֶׂר בְּעוֹף

וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הַרְמִשׁ הַרְמִשׁ עַל-הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתְּךָ

18 וּשְׂרָצוֹ בְּאָרֶץ וּפְרוֹ וּרְבוּ עַל-הָאָרֶץ : וַיֵּצֵא-נֹחַ וּבְנָיו

19 וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי-בְנָיו אִתּוֹ : כָּל-חַיָּה כָּל-הַרְמִשׁ וְכָל-

הָעוֹף כָּל-הַרְמִשׁ עַל-הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם יֵצְאוּ מִן-

Sacrificium Deo gratum offert, quo Deus movetur ad maledictionem a terra auferendam,

כ הַתֵּבָה : וַיְבִן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל-הַבְּהֵמָה

21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

וְדָרָה 21 יְהוָה אֶת-רִיחַ הַנִּיחָח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-לֵבֹ לֹא אֶסַף

22 לְקַלְלָךְ עוֹד אֶת-הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר הָאָדָם כִּי יֵצֵר לֵב

Le peccato originali.

23 הָאָדָם רַע מִנְעוּרָיו וְלֹא-אֶסַף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת-כָּל-חַי

24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

24 כָּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי : עַד-כָּל-יְמֵי הָאָרֶץ זָרַע וְקָצִיר וְקֹר וְחֹם

25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

וְקִיץ

v. 17. ק. היצא

CAP. IX. & benedictionem primam Nocho equisque posteris confirmandam.

f Ter-
ror ve-
stri, Job.
41, 25.

וּקְנִין וְחֶרֶף וַיּוֹם וְלִילָה לֹא יִשְׁבְּתוּ : וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת-בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ : וּמִדְּאִכְסָם וְחֶרֶפְכֶם יִהְיֶה עָלֶיךָ כָּל-חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם כְּכָל אֲשֶׁר תִּדְמֶשׂ הָאֲדָמָה וּבְכָל-דֹגֵי הַיָּם בִּידְכֶם נִחְנוּ : כָּל-דְּמַשׁ אֲשֶׁר הוּא אֲדָמָה לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָה כִּי־רָק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-אֵד-בֶּשֶׂר בְּנִפְשׁוֹ דָּמּוֹ לֹא תֹאכְלוּ : וְאֵךְ אֶת-דַּמְכֶם לִנְפְשֵׁיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל-חַיָּה אֲדַרְשְׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אֲהוּוֹ אֲדַרְשׁ אֶת-נַפְשׁ הָאָדָם : שֶׁפֶךְ דָּם הָאָדָם כַּאֲדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ כִּי בַצֶּלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת-הָאָדָם : וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָהּ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ וְאֶל-בְּנָיו אַחֲרֵיכֶם : וְאַתֶּם כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בְּעוֹף בְּבִהֵמָה וּבְכָל-חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יְצִיאַת הַתֵּבָה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ : וְהִקְמִיתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא-יִפְרָת כָּל-בֶּשֶׂר עוֹד מִפִּי הַמַּבּוּל וְלֹא-יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אֹת-הַבְּרִית אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדַת עוֹלָם : אֶת-קַשְׁתִּי נִחַתִּי בַעֲנַן וְהִיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ : וְהָיָה בַעֲנַן עָנַן עַל-הָאָרֶץ וּנְרָאתָה הַקַּשֶׁת בַּעֲנַן : וְזָכַרְתִּי אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל-בֶּשֶׂר וְלֹא-יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחַת כָּל-בֶּשֶׂר : וְהִיְתָה הַקַּשֶׁת בַּעֲנַן וְרֹאיתִיהּ לְזָכַר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ זֹאת אֹת-הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמִיתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ :

Cui effudit sanguinem hominis per Remoram. Sanguis illic effudit. Sicut quomodo ad imaginem suam Deus fecit hominem.

Et habui pactum meum obsequium. Et non sperdetur omnis caro a face ab aquis diluuii: et non erit ulterius diluuium, ad disperdendum terram.

וְהָיָה בַּעֲנַן
וְהָיָה בַּעֲנַן
וְהָיָה בַּעֲנַן
וְהָיָה בַּעֲנַן

† Quando ob-
nubilata-
vero.

Deus homicidium ferere prohibet.

Fordus gratia: repetit.

& obignat signo Iridis.

quod explodit Noe per curam & salubram

et causam.

Non est effudit sanguinem.

Sacrificium Deo gratum efficit, quo Deus mortem ad malitiam a terra aufert, et auctorem.

8 ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם ותם ויפת והם
 9 הוא אבי כנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נפצרה
 10 כל הארץ: וחל נח איש האדמה ויטע כרם: וישת
 11 מן תבוא וישכר ויתגל בתוך אהלה: וירא חם אבי
 12 כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: ויקח שם
 13 ויפת את השמלה וישמו על שכם שניהם וילכו
 14 אתרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אתרנית
 15 וערות אביהם לא דאו: וייקח נח מיינו וידע את אשר
 16 עשה לו בנו הקטן: ויאמר ארוור כנען עבד עבדים
 17 יהיה לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלוהי שם ויהי כנען
 18 עבד למו: ויפת אלהים לפת וישכן באהלי שם ויהי
 19 כנען עבד למו: ויחזיק אתר המבול שלש מאות
 20 שנה וחמשים שנה: ויהי כל ימי נח תשע מאות
 21 שנה וחמשים שנה וימת: פ

Nox ebrietas & nuditas, quam revelans Chamus maledictionem

regens Sem & Iaphet benedictionem sibi ascensive

etas & mors Noe

CAP. 7. X. Genealogia filiorum Noachi. 1. Iapheti.

2. Chami.

ex quo Nimrod.

950
הנה הילולתו. in Mish.
אחמ. tentorium. i. e. Tabernaculum.

א ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים
 2 אחר המבול: בני יפת גמר ומגוג ומדי וינוח ותבל
 3.4. זמשך ותיקם: ובני גמר אשכנז וריפת והגרמה: ובני
 5 הן אלישה ותרשיש כתיים ודרנים: מאלה נפרדו אי
 6 הגוים בארצתם איש ללשנו למשפתתם בגויהם:
 7.6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש סבא
 8 וחיליה וסבתה ורעמה וסבתה: ובני רעמה שבא
 9 וירדן: וכוש ילד את נמרד הויה החל להיות גבר
 10 בארץ: הויה היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר
 11 כנמרד גבור ציד לפני יהוה: ותהי ראשית ממלכתו
 12 בכל ארץ ואפד וכלנה בארץ שנער: מדהארץ ההוא
 13 יצא אשור ויבן את נינוה ואת דחבת עיר ואת כלח:
 14 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הויה העיר הגדלה:
 15 ומצרים ילד את לוטים ואת ענמים ואת להבים ואת
 16 נפתחים

14 נפתחים : ואת פתרים ואת כסלחים אשר יצאו
 15 מינם פלשתים ואת כפתורים : ס וכנען טו
 16 ילד את צידן בכרו ואת חת : ואת היבוס ואת
 17 האמרי ואת הגרשי : ואת החוי ואת הערקי ואת
 18 הסיני : ואת הארורי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר
 19 נפצו משפחת הכנעני : ויהי גבול הכנעני מצידן
 באכה גרה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה
 וצבים עד לשע : אלה בני חם למשפחתם ללשנתם כ
 21 בארצתם בגויהם : ס ולשם ילד נס הוא
 22 אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול : בני שם עילם
 23 ואשור וארפכשד ולוד וארם : ובני ארם עוז וחול
 24 ונתר ומש : וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את
 עבר : ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג בני בימיו כה
 26 נפלגה הארץ ושם אחיו קמן : ויקמן ילד את אלמורד
 27 ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח : ואת הרורים
 28 ואת אוול ואת דקלה : ואת עובל ואת אבימאל
 29 ואת שבא : ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל
 אלה בני קמן : ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר
 31 הקדם : אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם
 32 לגויהם : אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם
 ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול : פ
 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים : ויהי א
 1 במסעם מדרם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם :
 2 ויאמרו איש אל דעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
 3 לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן ותחמר היה להם
 4 לחמר : ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
 5 בשמים ונעשה לנו שם פדנפוין על פני כל הארץ :
 6 ויבר יהוה לראת אתהעיר ואת המגדל אשר בנו ה
 בני

& Canaan & gentes.

3. Semi.

Cap. XI.
 Orbis unilinguis,
 factus ob insanam impiorum molitionem, de nova urbe, omnium domina, condendo,

קמן בזק 3. ו. וצבויים ק 19. v.

6 בני האדם : ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת
 לכולם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל
 7 אשר יזכו לעשות : הבה נרדה ונבלה שם שפתם
 8 אשר לא ישמעו איש שפת רעהו : ופיץ יהוה אתם
 9 משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר : על-כן
 קרא שמה בכל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ
 ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ : פ
 י אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את-
 11 ארפכשד שנתיים אחר הפבול : ויחי שם אחר הולידו
 את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות :
 12 ארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד
 13 את שלח : ויחי ארפכשד אחר הולידו את שלח
 שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות :
 14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר :
 טו ויחי שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע
 16 מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויחי
 17 עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג : ויחי עבר
 אחר הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות
 18 שנה ויולד בנים ובנות : ויחי פלג
 19 שלשים שנה ויולד את רעו : ויחי פלג אחר הולידו
 את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים
 כ ובנות : ויחי רעו שתיים ושלשים שנה
 21 ויולד את שרוג : ויחי רעו אחר הולידו את שרוג
 שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות : ויחי
 22-23 שרוג אחר הולידו את נחור מאתיים שנה ויולד בנים
 24 ובנות : ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד
 כה את תרח : ויחי נחור אחר הולידו את תרח תשע
 עשרה

‡ Prohi-
 bebitur,
 Job.
 41. 2.
 † Cogi-
 tarunt.

multi lin-
 guis &
 confusis.

Unde Babel
 dicta urbs.

Genealogia
 Semi ad
 Abram.

Arphachfad.

Selah.

Eber.

Phaleg.

Reu.

Serug.

Nachor.

v. 11. בקמץ בוק

Tharah

Abram, Nahor, Haran

Loth (Mico, Tison)

Tharah, Ur 2 Loth

Ur in Chanaan

proles 3

עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות : D
 6 ויחיתרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור
 7 ואת הרן : ואלה הולדת תרח תרח הוליד את אברם
 8 את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט : וימת הרן
 על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים :
 9 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי
 ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי
 יסקה : ותהי שרי עקרה אין לה ולד : ויקח תרח את
 אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי בלתו
 אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת
 2 ארצה כנען ויבאו עד הרן וישבו שם : ויהיו ימי תרח
 חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן :

Tarach cum Abram, Nachore, Harane.

Lotho.

ex Vr Chal-dzor. exit, & in itinere moritur.

פ פ פ ג 3

ויאמר יהוה אל אברם לה לה מארצה וממולדתה
 2 ומבית אביה אל הארץ אשר אראה : ואעשה לגוי
 גדול ואברכה ואגדלה שמה ותיח ברכה : ואברכה
 3 ממברכה וממללה אור ונברכו כה כל משפחת
 האדמה : וילך אברם באשר דבר אליו יהוה וילך
 4 אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
 5 מחרן : ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו
 ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו
 6 כחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען :
 7 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
 8 והכנעני או בארץ : וירא יהוה אל אברם ויאמר
 לזרעה אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
 9 הנראה אליו : ויעתק משם הרהר מקדש לבית אל
 10 ויש אהלה בית אל מים והעי מקדש ויבן שם מזבח
 ליהוה

CAP. II. XII. Abram vocatus, & ampla Dei promissio commotus.

cum Lotho abit in terram Canaan.

in Sichem aitare Deo, et apparenti.

& mox in Bethel erigit.

3. et benedictionem benedicens tibi, et maledictionem et benedicens tibi et omni familiae tuae.

hinc inde migrans,

9 ליהוה ויקרא בשם יהוה : ויסע אברהם הלוח ונסע הנגבה :

fame pulsus in Aegyptum,

י ויהי רעב בארץ וירד אברהם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ : ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרני אשתו הנהנא ידעתי כי אשה יפת מראה את : והיה כיראו אתך המצרים ואמרו אשתו

uxorem suam dicit fororem,

13 זאת והרגו אתי ואתך יחיו : אמרינא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחתה נפשי בגללך : ויהי כבוא אברהם מצרימה ויראו המצרים את האשה כיופיה הוא

quam Pharaeo assumit,

טו מאד : ויראו אתה שר פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה : ולאברהם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנת

sed divinitus punitus, cum viro restituit.

17 וגמלים : וינזע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרני אשת אברהם : ויקרא פרעה לאברהם ויאמר מה זאת עשית לי לפה לאהנת לי כי אשתך הוא : למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה

CAP. 13. XIII. Abram ditatus Bethelchem redit,

כ ועתה הנה אשתך קח ולך : ויצו עליו פרעה אנשים א וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו : ויעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה : ואברהם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב : וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי : אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברהם בשם

& Lotho peccatoribus gravi,

ד יהוה : וגם ללוט החלק את אברהם היה צאן ובקר ואהלים : ולאנשא אתם הארץ לשבת יחדו כיהיה רכושם רב ולאכלו לשבת יחדו : ויהי לרב בין העי מקנה אברהם ובין העי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ : ויאמר אברהם אל לוט אל נא תהו מריבה

condemna sit quibus ne

ביני וביןך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אהים אנהנו:
 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל
 וימנה ואם הימין ואשמאלה: וישאלוט את עיניו
 וירא ארז כל כפר הירדן כי כלה משקה לפניו
 שהת יהוה את סדם ואת עמורה כגדי יהוה בארץ
 מצרים באכה צער: ויבחר לו לוט את כל כפר 11
 הירדן ויפסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: אברם 12
 ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכפר ויאהל עד
 סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: ויהוה 13-14
 אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך
 וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה
 וימה: כי את כל הארץ אשר אתה ראה לה אתננה 15
 ולזרעה עד עולם: ועמתי את זרעה בעפר הארץ 16
 אשר ואסויכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעה
 ומנה: קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה כי לה 17
 אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר 18
 בחברון ויבך שם מובח ליהוה:
 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוף מלך אלסר א
 כדרלעמר מלך עילם ותרעל מלך גוים: עשו מלחמה 2
 ארז ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאבו
 מלך ארמה ושמאבר מלך צבנים ומלך בלע היא
 צער: כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים 3
 המלח: שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר 4
 ושלש עשרה שנה מרדו: וכארבע עשרה שנה בא ה
 כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו ארז דרפאים
 בעשתרת קרנים ואת הוויים בהם ואת האימים בשוה
 קריתים: ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן 6
 אשר על המדבר: וישבו ויבאו אל עין משפט הוא 7
 קדש

tractum ad Jordanem relinquit, in Canaan ipse confedit,

promissionem factam ei confirmat,

& terram illam peragere jubet, ubi ad Mamre aram exstuit.

CAP. 14. XIV. Cum Rex Babyl. cum focis 3. bello vineeret Regem Sodom. fociosque,

† planitiem.

ג ב 2 C קדש

יעבוים ק. 2. v.

קדש ויכו את כל שדה האמלקי וגם את האמרי
 8 הישב בחצון תמר : ויצא מלך סדם ומלך עמרה
 ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער וערכו
 9 אתם מלחמה בעמק השדים : את כדורלעמר מלך
 עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך
 10 מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה : ועמק
 השדים בארת בארת חמר ויגסו מלך סדם ועמרה
 11 ויפלו שמה והנשארים הרה נסו : ויקחו את כל
 12 רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו : ויקחו את
 לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם :
 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן בארני
 ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית
 14 אברם : וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את
 חניכיו ילדיו ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף
 15 עד דקן : ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויבס וירדפם
 16 עד חובה אשר משמאל לדמשק : וישב את כל
 הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את
 17 הנשים ואת העם : ויצא מלך סדם לקראתו אחרי
 שיבו מהכות את כדורלעמר ואת המלכים אשר
 18 אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך : ומלכי צדק
 מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון :
 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים
 כ וארץ : וברוך אל עליון אשר מגן צדיק בידו ויתן לו
 20 מעשר מכל : ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי
 21 הנפש והרכש קח לך : ויאמר אברם אל מלך סדם
 22 הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ : אם
 מחוט ועד שרוף נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא
 24 האמר אני העשרתי את אברם : בלעדי רק אשר
 אכלו

& Lothum cepissent, Abram per vernas eadit fugatque hostes, & liberat Lothum.

Abramo obviam eunt Rex Sodom & Melchisedek, qui cibis recreat fessos, ei que benedicit, cui decimas Abram dat, & pradam recusat, benedictione contentus.

† Initia tos f. (bello edoneo.)

† corrigia, Jof. 5, 27.

צבויים ק. 8. v.

אכלו הנערים והלך האנשים אשר הלכו אתי ענר
אשבל וממרא הם יקרו חלקם : אחר א
הדברים האלה היה דברייהוה אל אברם במחזה
לאמר אל תירא אברם אנכי מן לך שחרך הרבה
מאד : ויאמר אברם אדני יהוה מה תמקולי ואנכי
הולך ערירי ובדמשק ביתי הוא דמשק אלו ענר : ויאמר
אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי :
והנה דברייהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר
יצא ממעך הוא יירשך : ויצא אתו החוצה ויאמר ה
הבט נניא השמימה וספר הכוכבים אסתוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך : והאמן ביהוה ויהשבה
לו צדקה : ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור
בשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה : ויאמר
אדני יהוה במה אדע כי אירשנה : ויאמר אליו קחה
לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר
וגזל : ויקחלו את כל אלה ויבחר אתם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר :
ויירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם : ויהי השמש
לבוא ומרדמה נפלה על אברם והנה אימה השבה
גדלה נפלת עליו : ויאמר לאברם ידע מדע פיגרו
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע
מאות שנה : וגם את הנגי אשר יעבדו הן אנכי ואחרי
כן יצאו ברבש גדול : ואתה תבוא אל אבתך בשלום
תקבר בשיבה טובה : ודור רביעי ישובו הנה כי לא
שלם עון האמרי עד הנה : ויהי השמש באה ועלמה
היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הנזרים
האלה : ביום ההוא פרת יהוה את אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר
הגדל

CAP. XV.
Deus ipse A-
bramo pro-
mittit, se ejus
scutum &
præmium fore,

& prolem
daturum,

credentique
foedus gratiz
confirmat si-
gno mirabili,

& f. ta posse-
rorum pradi-
cit,

foedusque
reperit.

† difeur-
sitatio-
nis.

וַיִּשְׁבּוּ מִצְרַיִם
וַיִּשְׁבּוּ מִצְרַיִם

† pullam
colum-
barum,
Deut.
32, 11.
† divisit

† frustra
Pl. 136,
13.

& Lothum
credent,
Abram per
veritas carit
fugaque bo
ber, & libera
Lothum.

Abramo ob-
viam eunt
In Sodam
Melchire-
tel, qui cibi
necesse fello
e que bene-
dixit, cui de-
cime Abram
dit, & pro-
dam recusat,
beneficentia
concentua.

9 והגדל נהר פרת : את הקיני ואת הקניזי ואת הקדמוני :

10 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים : ואת האמרי

וואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוקי :

א ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית

2 ושמה הגר : ותאמר שרי אל אברם הנהנא עצרני

3 יהוה מלדת באנא אל שפחתי אולי אבנה ממנה

4 וישמע אברם לקול שרי : ותפח שרי אשת אברם

את הגר המצרית שפחתה מקן עשר שנים לשבת

אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו

4 לאשה : ויבא אל הגר ותחר ותרא כי הרתה ותקל

ה גברתה בעיניה : ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך

אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל

6 בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך : ויאמר אברם אל

שרי הנה שפחתך בידך עשיליה הטוב בעיניך ותענה

7 שרי ותברח מפניה : וימצאה מלאך יהוה על עין

8 חמים במדבר על העין בדרך שור : ויאמר הגר

שפחת שרי אימה באת ואנה תלכי ותאמר מפני

9 שרי גברתי אנכי ברחתי ויאמר לה מלאך יהוה שובי

אל גברתך ותתעני תחת ידיה : ויאמר לה מלאך

11 יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב : ויאמר

לה מלאך יהוה הנה הרה וילדת בן וקראת שמו

12 ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך : והוא יהיה פרא

אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישקן :

13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתוה אל ראי כי

14 אגדה הגם הלם ראיתי אחרי ראי : על בן קרא לבאר

טו באר לחי ראי הנה ביד קדש ובין ברר : ותלד הגר

לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר

16 ישמעאל : ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת

הגר

נקוד על בתרא י' 6. v.

CAP. 15.
XVI.
Sara (serrilis
ancillam ma-
rito permittit.

Qua gravidam
heram despici-
cit, & aufuge-
re cogit.

quam Ange-
lus increatus
redire iuber.
promissione
facta de filio
forti & belli-
cofo :

Agar memo-
riale statuit
Deo, filium
parit Ismae-
lem.

CAP. 17.
XVII.
Deus appa-
rens Ismael
liberum fi-
lium suum
in carnis
conformitate
mutante
natis.

Circumci-
sus Ismael
ante in-
pantem.

Præfatus
est Ismael
filium suum.

הגד את־שמעאל לאברהם : ויהי אברהם א
בן־תשעים שנה ותשע שנים ויבא יהוה אל אברהם
ויאמר אליו אני־אל שדי התחלף לפני והיה תמים :
ואתנה בריתי ביני ובינך ואברהם אברהם מאד :
ויפל אברהם על־פניו וינדבר אתו אלהים לאמר : אני
הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים : ולא יקרא ה
עוד את־שםך אברהם והיה שםך אברהם כי אב־המון
גוים נתתיך : והפרתי אתך במאד מאד ונתתך לגוים
ומלכים מפה יצאו : והקמת את־בריתי ביני ובינך
ובין זרעך אחרית לדורתם לברית עולם להיות לך
לאלהים ולזרעך אחרית : ונתתי לך ולזרעך אחרית
את ארץ מגידה את כל־ארץ כנען לאחת עולם
והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים אל אברהם
ואתה את־בריתי תשבר אתה וזרעך אחרית לדורתם :
ואת בריתי אשר השמרו ביני וביניכם ובין זרעך
אחרית הפור לכם כל־זכר : ונמלתם את־בשר
ערלתכם והייה לאות ברית ביני וביניכם : ובן־שמת
ימים ימול לכם כל־זכר לדורתכם יליד בית ומקנת
כסף מכל בן־זכר אשר לא מזרעה הוא : הפול
ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בכשרכם
לברית עולם : ועל זכר אשר לא ימול את־בשר
ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את־בריתי
הפד : ויאמר אלהים אל אברהם
שרי אשתך לא תקרא את־שמה שרי כי שרה שמה :
וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלבי עמים ממנה יהיו : ויפל אברהם על־פניו
ויצחק ויאמר כלצו הלבן מאה־שנה יולד ואם־שרה
הבת־תשעים שנה תלד : ויאמר אברהם אל־
האלהים

CAP. 17.
XVII.
Deus appa-
rens denuo
Abramo for-
dus gratia
confirmat
i. mutatione
nominis,

CAP. 17.
XVII.
Deo sic
nullam ma-
tiam permittit.

Que gravis
sem despi-
cit, & vulge-
re cogit.

2. Circumci-
sionis Sacra-
mento in-
stituito,

quam Ange-
lus increpta
videt, ubi
promissione
facta de filio
fieri de belli-
cose :

3. Promisso
ex Sarah filio
Isaaco.

Agit men-
tile statuit
Deo, filium
parit Isaacem.

Ego sum Deus omnipotens: omni-
bula in conspectu meo, et esse
in lege.
3. 4. ויפל אברהם על פניו וינדבר אתו אלהים לאמר : אני

ויהי אברהם אברהם מאד : ונתתך לגוים ומלכים מפה יצאו : והקמת את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחרית לדורתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחרית : ונתתי לך ולזרעך אחרית את ארץ מגידה את כל ארץ כנען לאחת עולם והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשבר אתה וזרעך אחרית לדורתם : ואת בריתי אשר השמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחרית הפור לכם כל זכר : ונמלתם את בשר ערלתכם והייה לאות ברית ביני וביניכם : ובן שמת ימים ימול לכם כל זכר לדורתכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן זכר אשר לא מזרעה הוא : הפול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בכשרכם לברית עולם : ועל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפד : ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה : וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלבי עמים ממנה יהיו : ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר כלצו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד : ויאמר אברהם אל האלהים

510 circumcise inf. Nph

19 האלהים לו ישמעאל יהיה לפנה: ויאמר אלהים
 אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק
 והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לורעו אחיו:
 כ ולישמעאל שמעתך הגדו ברכתי אתו והפריתי
 אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם
 21 ויליד ונתתיו לגוי גדול: ואת בריתי אקים את יצחק
 אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת:
 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: ויפק
 אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת
 כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל
 את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
 24 אלהים: ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשור
 כה ערלתו: וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו
 26 את בשר ערלתו: בעצם היום הזה נמול אברהם
 27 וישמעאל בנו: וכל אנשי ביתו ילדו ומקנת כסף
 מאת בן נכר נמלו אתו:

In quo & pos-
 tersis foedus
 stabilien-
 dum,
 non neglecto
 Ismaele.

Circumcidit
 Abraham se,
 Ismaelem &
 omnes do-
 meticos.

Handwritten note in Latin script.

פ פ פ ד 4

א וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח
 2 האהל כחם היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה
 אנשים נצבים עליו וירא וידע לקראתם מפתח האהל
 3 וישתחו ארצה: ויאמר אדני אס-נא מצאתי חן
 4 בעיניך אל-נא תעבר מעל עבדך: יקחנא מעטמים
 ה ורחצו רגליכם והישענו תחת העץ: ואקחה פת לחם
 וקעדו לבכם אחר תעברו כי על-בן עברתם על-
 6 עבדכם ויאמרו בן תעשה כאשר דברת: וימהר
 אברהם האהלה אל-שרה ויאמר מהרי שלש סאים
 7 קמח טלת לוישי ועשי עגות: ואל חמור בן
 אברהם

CAP. 18.
 XVIII.
 Abrahamo
 nirsus appa-
 ret Deus
 trinuus, hu-
 mana specie,
 quem hospiti-
 o excipit.

Handwritten Latin note:
 Quum enim sublati oculis
 suis aspexit, ecce tres viri
 stantes se coram eo: quos
 videns accurrit obvium eis
 ex ostio tentorii sui, et in-
 curavit se in terram.

קדש 173

אברהם ויבא בן בקר בן וטוב ויתן אל הנער
וימחר לעשות אתו: ויבא חמאה וחלב וכבה בקר 8
אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ
ויאבלו: ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנר 9
באהל: ויאמר שוב שוב אליך בעת חיה והנר בן 10
לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו:
ואברהם ושרה זקנים באים בימים חרל לחיות לשרה 11
ארח בנשים: ומצחק שרה בקרבה לאמר אחרי 12
בלתי היתה לי עליה ואדני זקן: ויאמר יהוה אל 13
אברהם למה זה צחקת שרה לאמר האף אמנם אלך
ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך 14
בעת חיה ולטרר בן: ומתחש שרה לאמר לא 15
צחקתי כיו יראה ויאמרו לא כי צחקת: ויקמו משם 16
האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם
לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני 17
עשה: ואברהם תיו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו 18
כל גויי הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו 19
ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען תביא יהוה על אברהם את אשר דבר
עליו: ויאמר יהוה ועקת סדם ועממה כירבה והטאתם 20
כי כבדה מאד: ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה 21
אלי עשוי כלה ואסלא אדעה: ויפנו משם האנשים 22
ויילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ויגש 23
אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע:
אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה 24
ולא תשח למקום למען חמשים הצדיקים אשר
בקרבה: חללה לה מעשת: בדבר הזה לחמית צדיק
עם רשע והנה בצדיק ברשע חללה לה השפט כל
הארץ

Deus T.O.M. promissum de filio ex Sarah dando iterat, & Sarah ridentē id castigat, proposita sua omnipotentia.

Abrahamo, post iteratum foedus grat. excidium Sodom.

ob clamantia peccata indicat,

pro quibus Patriarcha saepius frustra interpellat.

tvolutas.
any propro

vs. 25. Absil tibi et facias tale
qui ipiam, propro: secundum rem
hanc, / mori hedendo iustum cum
impio, ut ita sit iusto sicut iusto.
Absil tibi. Nam iudex omni terrae
non faciet iudicium.
תללך אדו. אביל.
דבר verbum, res, quidquam.
דור mori, inf. H.
רשע impio.
שפט iudex.

נקוד על איו 9. י

2 הארץ לא יעשה משפט: ויאמר יהוה אם אמצא
 3 בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל
 27 המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר הנה נניא
 28 הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי
 יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשהית בחמשה
 את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם
 29 ארבעים וחמשה: ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי
 ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
 ל הארבעים: ויאמר אלנא יחר לאדני ואדברה אולי
 ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם
 31 שלשים: ויאמר הנה נניא הואלתי לדבר אל אדני
 אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור
 32 העשרים: ויאמר אלנא יחר לאדני ואדברה אך
 הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
 33 בעבור העשרה: וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל
 א אברהם ואברהם שב למקומו: ויבאו שני המלאכים
 סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם
 2 לקראתם וישתחו אפים ארצה: ויאמר הנה נניא
 אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
 והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי
 3 ברחוב גליון: ויפצרו גם מאד ויסרו אליו ויבאו
 אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו:
 4 סדם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית
 ה מנער ועד זקן כל העם מקצה: ויקראו אל לוט
 ויאמרו לו איך האנשים אשר באו אליך הלילה
 6 הוציאם אלינו ונדעה אתם: ויצא אליהם לוט הפתחה
 7 והדלת סגר אחריו: ויאמר אלנא אחד מרעו: הנה
 נניא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוצאה נניא
 אתהן

ט 6 *h. u. d. i. u. m. d. i. a. n. t. r. o. n. e. h. e. l. e. t.*

CAP. 19.
 XIX.
 Angelos So-
 domam veni-
 entes Loth
 excipit,

& cives, eos
 tradi sibi vo-
 lentes, arcete
 frustra niti-
 tur, filias in-
 confidate
 offerendo.

ל' רגושה ib. חול

אתהן אליכם ועשו להן בטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל מעשו דבר כי על כן באו בעל קרתי:

9 ואמרו גש הלאה ויאמרו האחר בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לה מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשפר הדלת: וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: ויאמרו האנשים אל לוט עד מילך פה חתן ובנייה ובנותיה וכל אשר לך בעיר הוציא מן המקום: כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחתי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחת יהוה את העיר והי כמצחק בעיני חתניו: וכמו השחר עליה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיה הנמצאת פן תספד בעין העיר: ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו ובגד אשתו ובגד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר: ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריה זאל תעמד בכל הכפר החרה המלט פן תספד: ויאמר לוט אלהם אל נא אדני: הגדה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי לחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט החרה פן תדבקני הרעה ומתי: הגדה נא שמה הלא מצעד הוא ותחי נפשי: ויאמר אליו הגה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברתי: מחר המלט שמה כי לא אוכל לעשות

f Cœcitatibus. 2. Reg. 6, 18.

Ergo violenter insurgentes Angeli excruciant,

Lothoque excidium Sodomæ indicant, indeque excedere illum cum suis, & non respirare iubent; quod cum generi futuri riderent, urgent cunctantem & educunt,

f ob miseratiōnem. Ief. 63, 9.

Zoaremque fugere permittunt.

Gal. III. ipsius Sodomam vocat. in Loth. m. 10.

10. eos. ad illi. v. 10. accete. infra. niti. utilitas in. considerate. faciendo.

vs. 22. Fastina [ite] orue te illuc! 2 2 quia non potero ad faciendum rem.

מחר fellinavit
עליט eripuit. in Niph.
והו ויבי illuc. est partic. cum n paragog.
וכל potuit. 1. prof. ul. Ful. in Kal. ex forma Hoph.

קדש v. 18. יצ דגושה v. 14.

לעשות דבר|עד באה שמה|על כן קרא שם העיר

v. 9. dum pervenisset illuc.
23 propterea vocavit nomen illud.
24 lux civitatis Sodorum.
v. 15 venire.

Sodom vicinasque urbes evertunt.

צוער: השמש יצא על הארץ ולוט בא לערה: ויהיה

המטיר על סדם ועל עמרה נפרית ואש מאת יהוה

כה מן השמים: והפך את הערים האלו ואת כל הכפר

26 ואת כל יושבי הערים ועמח האדמה: ומבט אשתו

27 מאחוריו ותהי נציב מלח: וישכם אברהם בבקר אל

28 המקום אשר עמד שם את פני יהוה: וישקה על פני

סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הכפר וירא והנה עלה

29 קיטר הארץ כקיטר הכבשן: ויהי בשחת אלהים

את ערי הכפר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את

לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן

לוט: ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי

ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו:

31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו יזן ואיש אין

32 בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ: לכה נשקה את

33 אבינו יזן ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין

את אביהן יזן בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את

34 אביה ולא ידע בשכבה ובקומתה: ויהי ממחרת ותאמר

הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי

נשקנו יזן גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו

לה זרע: ותשקין גם בלילה והוא את אביהן יזן ותקם

הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמתה:

36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: ותלד הבכירה בן

37 ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: והצעירה

גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני

א עמון עד היום: ויסע משם אברהם

ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר:

2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אתה הוה וישלח

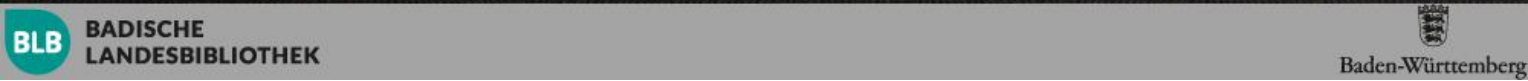
אבימלך

Uxor Lothi retrospiciens in statuam falis convertitur.

Loth in speculuncam fecedens à filibus inebriatus, ex iis Moab & Ammon procreat, 2. populorum patres.

Cap. 19. XX. Abraham in Gerar peregrinans Saram dicit fororem.

† Evertionis.

2 8 ואמהותיו וילדו: כי עצר עצר יהוה בעד פלדחם לבית
אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

CAP. כא. כא. א. ויהוה פקד את שרה כאשר אמר

X XI. Isaac natus-
tur.

2 ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ותהר ותלד שרה
לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים:

circumodi-
tur.

3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה
4 לו שרה יצחק: וגמל אברהם את יצחק בנו בן
השמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים: וצא אברהם בן

a ritu demo-
minatur.

6 מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: ותאמר שרה
7 צחק עשה לי אלהים פליה שמע יצחק לי: ותאמר

f rbfum.
Ez. 23.
32.

ablatur.

מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה ביילדותי בן
8 לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול

Ismael irrifor-
eiicitur domo
cum matre:

9 ביום הגמל את יצחק: ותרא שרה את בן הער
10 המצויה אשר ילדה לאברהם מצחק: ותאמר

לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש
11 בן האמה הזאת עם בני עמי יצחק: וירע הדבר מאד

12 בעיני אברהם על אודת בנו: ויאמר אלהים אל-
אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל

אשר תאמר אליה שרה שמע בקלה כי ביצחק
13 יקרא לך זרע: וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי

14 זרעה הוא: וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת
מים ויתן אל הער שם על שכמה ואת הילד

וישלחה ותלה ותמע במדבר באר שבע:
15 ויכלו המים מן החמת ותשלח את הילד תחת

A Deo tamen
deficiente
aqua

16 אחר השיחם: ותלה ותשב לה מגד הרחק
כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות

f tan-
quam
(ad)
iaculum.

הילד ותשב מגד ותשא את קלה ותכה:
17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך
אלהים

אלהים יאל הגר מן השמים ויאמר לה מרה
 לה הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער
 באשר הוא שם: קומי שאי את הנער והחזיקי את-
 ידך בו כילגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים את-
 עיניה ותרא באר מים ותלה ותמלא את החמת מים
 ותשק את הנער: ויהי אלהים את הנער ויגדל כ
 וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן †
 ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים:
 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר-זבוא אל-
 אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה:
 ועתה השבעה לי באלהים הנה אסית שקר לי ולגניתי
 ולנכתי בחסד אשר-עשיתי עמך תעשה עמדי ועם-
 הארץ אשר-גרתה פה: ויאמר אברהם אנכי אשבע:
 והוכח אברהם את-אבימלך על-אדורת באר המים מה
 אשר גזלו עמדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי
 מי עשה את-הדבר הזה וגם-אתה לא-הגדת לי וגם
 אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן ויבקר
 ויתן לאבימלך ויכרתו שנידם ברית: ויצב אברהם
 את-שבע כבשת היאן לבדהן: ויאמר אבימלך אל-
 אברהם מרה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת
 לבדנה: ויאמר כי את-שבע כבשת תקח מדי בעבול ל-
 תהיה לי לעדה כי חפרתי את-הבאר הזאת: על-כן
 קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם:
 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר-
 זבוא וישבו אל-ארץ פלשתים: וישע אשר בבאר
 שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם
 בארץ פלשתים ימים רבים:
 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם
 ויאמר

conservatur, monstrato fonte,

Abimelech

† Sagitarius.

In deserto habitat, & uxorem ducit.

Abimelech cum Abraham foedus iniuratum,

decisi a lite de fontibus.

Unde locus Beerseba dictus,

ubi Abraham diu peregrinabatur.

כב. כב. XXII.

DEUS tenet
Abrahamum
iubendo fili-
um immola-
re unicum;

qui patet
promte.

2 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קחנא את
בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל
ארץ המדינה ועלהו שם לעלה על אתר ההרים אשר
3 אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה ויקם ולך אל המקום אשר אמר לו האלהים:
4 ביום השלישי וישא אברהם את עניו וירא את
ה המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם
פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
6 ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם
על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת
7 וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו
ויאמר אביו ויאמר הנני בני ויאמר הנח האש והעצים
8 ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם/אלהים יראה לו
9 השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום
אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
ויערף את העצים ויעקר וישם אתו על
המזבח מפעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח
11 את המאכלת לשהט את בנו: ויקרא אליו מלאך
יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש
לו מאומה בני עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
חשבת את בנה את יחידך ממני: וישא אברהם את
עניו וירא והנה איל אחר נאחו בספק בקרניו ולך
אברהם ויקח את האיל ועלהו לעלה תחת בנו:
14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
15 יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה
אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בני נשבעתי

8. *Id est Abraham, dicit inde
bit. p. pseudam p. p. v. r. a. m.
9. ad hoc caupam. fili me.
11. u. p. c. u. s. p. o. p. u. a.
12. f. h. o. l. o. r. a. u. h. u. m.*

† liga-
vii.

12. *Et dixit: ne mittas manum tuam
ad puerum, ne facias ei quicquam
quia nunc cognovi, quod timeas dñi
tu, et non subtraxisti filium tuum,
unicum tuum, a me.*

13. *Et dixit: p. c. u. s. p. o. p. u. a.
14. q. u. i. c. u. a. m.
15. t. i. m. u. i. t. p. a. r. t. n.
16. s. u. b. t. r. a. x. i. t.
17. u. n. i. c. u. s.*

16. *Et dixit: Per me iuravi, dicit
17. in Niph. וצפצפ*

ar ab angelo
prohibetur.

eiusque loco
aries sacrifi-
catur; inde
loco nomen.

Angelus iste
iustus

נאם

DA' dictum r. DA' pronuci-
 quid. particip. Paul.
 77. propheta.
 77. subtra. x. l.

Dominus: propterea quod scias
 per haec et non subtrahere filium
 tuum, unicum tuum.
 77. Quia benedicendo benedicam tibi
 et multiplicando multiplicabo sem-
 tuum sicut stellae caelestis et sicut
 arena, quae super labium marij
 et haereditabit sementium tuum per
 tam inimicorum suorum.
 18. Et benedicentur in semine tuo
 omnes gentes terrae, propterea quod
 audisti vocem meam.
 77. m. Genj. r. 77. m. medic.
 77. quoniam, propheta.

Milon, Ym...
 In Lotte (Lotte M...
 et Nachor)
 Nachor-Milon
 Datus
 Rebura

נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא
 7 וישבת את בנה את יחידך: כי כרך אכרכה וחרבה
 ארבה את זרעה ככוכבי השמים וכחול אשר על
 8 שפת הים וירש זרעה את שער איביו: והתברכו
 9 בזרעה כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב
 אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
 וישב אברהם בבאר שבע: פ
 ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה כ
 21 ילדה מלכה גסה הוא בניס לנחור אחיך: את עיץ
 22 בכרו ואת בנו אחיו ואת קמואל אבי אדם: ואת
 כישד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלך ואת בתואל:
 23 ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה
 24 לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד
 גסה הוא את טבח ואת נחם ואת תחש ואת מעכה:

Deus demum
 ei iuramento
 confirmat
 promissa.

77. m. stella.
 77. m. arena.
 77. m. labium.
 77. m. haereditabit.
 77. m. inimic.

Filli & posterij
 Nachoris.

פ פ פ פ

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים א
 2 שני חיי שרה: ותמת שרה בכרית ארבע הוא חברון
 בארץ כנען ויבא אברהם לקבר לשרה ולביתה:
 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר:
 4 גרו ותושב אנכי עמכם תנו לי אחוזת קבר עמכם
 5 ואקברה מתי מלפני: ויענו בני חת את אברהם ה
 6 לאמר לו: שמענו ונשיא אלהים אתה בתוכנו
 7 במבחר קברינו קבור את מתך איש מפני את קברו
 8 לא יכלה מן מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו
 9 לעם הארץ לבני חת: וידבר אתם לאמר אם
 יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו
 לי בעפרון בן אחר: ויתן לי את מערת המכפלה

CAP. 22.
 XXIII.
 Sara an. ar.
 127. obit He-
 brone, quam
 luget Abra-
 ham;

& sepulchro
 ab incolis
 petito,

א ש ה א

כ זעירא 2.

אֲשֶׁר לֹא אִשָּׁר לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצֵרָה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מֵלֵא יִתְנַנֶּה לִּי
 • בְּתוֹכְכֶם לְאַחֹזֵת קֶבֶר : וְעַפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת
 וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחִתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת לֵכֵל
 11 בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לֵאמֹר : לֹא אֲדַנִּי שְׁמַעֲנֵי הַשְּׂדֵה
 נָתַתִּי לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בּוֹ לָךְ נִתְּתִיהָ לְעֵינֵי בְנֵי
 12 עַמִּי נִתְּתִיהָ לָךְ קֶבֶר מֵתָךְ : וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי
 13 עַסְדֵּי אֶרֶץ : וַיְדַבֵּר אֶל עַפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַסְדֵּי אֶרֶץ לֵאמֹר
 אַךְ אִם אֶתְּרָה לוֹ שְׁמַעֲנֵי נִתְּתִי בְּכֶסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי
 14 וְאֶקְבְּרָה אֶת מֵתִי שָׂמָּה : וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת
 15 אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ : אֲדַנִּי שְׁמַעֲנֵי אֶרֶץ אַרְבַּע
 מֵאוֹת שֶׁקֶל בְּכֶסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מִה הוּא וְאֶת
 16 מֵתְךָ קֶבֶר : וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל
 אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת
 17 אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל בְּכֶסֶף עֵבֶר לִסְחָר : וַיִּקַּם וַיִּשְׂדֶּה
 עַפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא הַשְּׂדֵה
 וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל
 18 גְּבֻלוֹ סָבִיב : לְאַבְרָהָם לְמַקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי חֵת בְּכָל
 19 בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ : וְאַחֲרֵי כֵן קֶבֶר אַבְרָהָם אֶת שְׂדֵה
 אִשְׁתּוֹ אֶל מַעֲרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל פְּנֵי מִמְרָא הוּא
 כ חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : וַיִּקַּם הַשְּׂדֵה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בּוֹ
 לְאַבְרָהָם לְאַחֹזֵת קֶבֶר מֵאֵת בְּנֵי חֵת :

atque ab
 Ephrone 400.
 siclis emto
 agro spelun-
 caque dupli-
 ci, cam ibi
 humat.

CAP. כד.
 XXIV.
 Abrahami ad-
 jurat seruum,
 ut filio ux-
 rem non nisi
 ex cognatio-
 ne sua petat.

א וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בִּימֵים וַיְהוּה בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם
 2 בְּכָל : וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל עַבְדּוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלַל בְּכָל
 3 אֲשֶׁר לוֹ שֵׁם נָנָא יָדָה תַּחַת יְרֵכִי : וְאִשְׁבִּיעֶנָּה בַּיהוָה
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה
 4 לְבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנִכִּי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ : כִּי אֶל
 אֶרֶץ וְאֶל מוֹלַדְתִּי תֵלֵךְ וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבְנִי לְיִצְחָק :
 ה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוֹלֵי לֵאמֹר אֵבָה הָאִשָּׁה לְלִכְתּוֹ
 אַחֲרֵי

אחרי

אחרי אל הארץ הזאת חהשיב אשיל את-בנה אל-
הארץ אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם השמר
6 לה פן תשיב את-בני שמה: יהוה אלהי השמים
7 אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר-
לי ואשר נשבע-לי לאמר לורעה אתן את-הארץ
הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני
8 משם: ואם-לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית
9 מיבעתי זאת רק את-בני לא תשב שמה: וישם
העבד את-ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על-
הדבר הזה: ויבא העבר עשרה גמלים מגמלי אדניו
וילך וכל-טוב אדניו בידו ויקם וילך אל-ארם נהרים
אל-עיר נהור: ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל-באר
11 המים לעת ערב צאת צאת השאבת: ויאמר יהוה
12 אלהי אדני אברהם הקרה-נא לפני היום ועשה חסד
עם אדני אברהם: הנה אנכי נצב על-עין המים ובנות
13 אנשי העיר יצאת לשאב מים: והיה הנעז אשר
14 אמר אליה הטי-נא כרך ואשתה ואמרה שתה וגם-
גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע
מי-עשית חסד עם אדני: ויהי הוא טרם כלה לדבר
והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן-מלכה
16 אשת נהור אחי אברהם וכדה על-שכמה: והנעז
טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותעל: וירץ העבד לקראתה ויאמר
17 הגמליני נא מעט-מים מכדה: ותאמר שתה אדני
18 ותמהר ותרד כדה על-ידה ותשקהו: ותכל להשקותו
19 ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם-כלו לשתת:
ותמהר ותעד כדה אל השקת ותריץ עוד אל-הבאר
20 לשאב ותשאב לכל-גמליו: והאיש משתאה לה
21

Is, data fide,
Deoque in-
vocado, ad
Nachorem
contendit,

& Rebecam
sponfam de-
finat: m cer-
to signo di-
scit,

† guffa-
ze fac
me

† cana-
lem, 30
38.

obstufecit,

הב E 2 מחריש

קמץ בזק. v. 19. הנערה ק. v. 16. הנערה ק. v. 14.

22 מה'יש לדעת החצילה יהוה דרכו אם לא : ויהי
כאשר כלו הגמלים לשתורת ויקח האיש נזם זהב
בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב
משקלם : ויאמר בתמי את תגידי נח לי חיש
24 בית אביר מקום לנו ללון : ותאמר אליו בת בתואל
כה אנכי בך מלכה אשר ילדה לנחור : ותאמר אליו גם
26 תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון : ויקח האיש
27 וישתחו ליהוה : ויאמר ברוך יהוה אלהי אברהם
אשר לא עזב חסרו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
28 נתני יהוה ברת אחי אדני : ותרץ הגשר ותגד לבית
29 אמה פדברים האלה : ולרבקה אח ושמו לבן ורץ
ל לבן אל האיש החוציה אל העין : ויהי כראת את
31 חזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי
רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל
32 האיש והנה עמד על הגמלים על העין : ויאמר בוא
33 ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פנתי הפית
34 ומקום לגמלים : ויבא האיש הפית ויפתח הגמלים
35 ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי
36 האנשים אשר אתו : וישם לפניו לאכל ויאמר לא
37 אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר : ויאמר עבד
לה אברהם אנכי : ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל
38 ויתן לו צאן ובקר ובספ וזהב ועבדים ושפחה וגמלים
39 וחסדים : ותלד שרה אשר אדני בן לאדני אחרי
40 זקנתה ויתן לו את כל אשר לו : וישבעני אדני
לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר
אנכי ישב בארצו : אם לא אל בית אבי תלך ואל
39 משפחתי ולקחת אשה לבני : ואמר אל אדני אלי
מ לא תלך האשה אחרי : ויאמר אלי יהוה אשר
חתהלכתי

dena ei offert,

cognitaque
cuius familia,

& gratis Deo
actis,

a fratre virgi
nis invitatur
& hospitio
excipitur;

ubi adventus
causam &
rem omnem
exposuit,

7 dimi-
dium si-
cli, Ex-
38, 26,

— 28 —
— 29 —

— 38 —
— 39 —

v. 28. ויבא אל האיש ויגדל ויתן לו צאן ובקר ובספ וזהב ועבדים ושפחה וגמלים

התחלכתי לפניו לשלח מלאכו איתך והצליח בדרכך
 ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי : או 41
 הנקרה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא
 יתנו לך והיית נקי מאלתי : ואבא היום אל 42
 העין ואמר יהוה אלהי אדני אברום אם ישדנא
 מצליח דרכי אשר אנכי הולך עליה : הנה אנכי 43
 נצב על עין המים והנה העלמה היצאת לשאב
 ואמרת אליה השקיני נא מעט מים מכדך :
 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב 44
 הוה האשה אשר הרים יהוה לבן אדני : אני מה
 טרם אכלה לדבר אל לפי והנה רבקה יצאת
 וכדה על שכמה ותרו העגרה והשאב ואמר אליה
 השקיני נא : ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר 46
 שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה :
 ואשאל אותה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל 47
 בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה
 והצמידים על ידיה : ואקר ואשתחווה ליהוה ואברך 48
 את יהוה אלהי אדני אברום אשר הנהני בדרכך
 אמרת לקחת את ברת אחי אדני לבני : ועתה אם 49
 שלכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא
 הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל : ויען לבן 3
 ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר
 אליך רע או טוב : הנה רבקה לפניך קח וגלך ותהי 51
 אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה : ויהי כאשר 52
 שמע עבד אברום את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה :
 ויצא העבד כליל כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לה בקרה 53
 ומגדנות נתן לאחיה ולאמה : ויאכלה וישתה הוא 54
 והאנשים אשר עמו ויילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני

הג 3 לאדני

על פה חשוד יצא חשוד

omniumque
confensum
impetravit.

in abstru-
ctum de
no man-
cipat.

נה לאדני : ויאמר אחיה ואמה תישב הנער אתנו ימים
 56 או עשור אחר תלך : ויאמר אלהם אל תאחרו אתי
 57 ויהנה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני : ויאמרו
 58 נקרא לנער ונשאלה אר-פיח : ויקראו לרבקה
 ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ויאמר אלהם :
 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקהתה ואת עבד
 60 אברהם ואת אנשיו : ויברכו את רבקה ויאמרו לה
 אחתנו את הזי לאלפי רבבה ויירש זרעה את שער
 61 שניאיו : ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים
 ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך :
 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ
 63 הנגב : ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא
 64 עיניו וירא והנה גמלים באים ויתשא רבקה את עיניה
 65 ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל : ותאמר אל העבד
 מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד
 66 הוא אדני ותקח הצעף ותתקם : ויספר העבד ליצחק
 67 את כל הדברים אשר עשה : ויבאה יצחק האילה
 שרה אמו ויקח את רבקה ויתחילו לאשה ויאהבה
 וינתם יצחק אחרי אמו :

sponfam cum benedictione dimissam,

Isaaco adduxit, & occurrenti tradidit.

CAP. כה. XXV.
 Abraham Keturam ducit, & filios ex ea susceptos datus legatis dimisit, Isaacum autem heredem ex se constituit.

א ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : ותלד לו את
 2 זמרון ואת יקשן ואת מרון ואת מדין ואת ישבק ואת
 3 שוח : ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו
 4 אשורים ולטושים ולאמים : ובני מדין עיפה ועפר וחנן
 5 ויאבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה : ויתן אברהם
 6 את כל אשר לו ליצחק : ולבני הפילגשים אשר
 לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו
 7 בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם : ואלה ימי שני חיי
 אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש
 שנים

לנערה ק. 57. v. הגערה ק. 55. v.

8 שנים : ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה וקן ושבע
 9 ויאסף אל עמיו : ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו
 אל מערת המכפלה אל שרה עפרן בן צחר החתי
 אשר על פני ממרא : השדה אשר קנה אברהם מאת
 בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו : ויהי אחרי
 11 מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בגו וישב יצחק
 עם באר לחי ראי :

Eius mors & sepultura.

12 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר
 13 המצרית שפחת שרה לאברהם : ואלה שמות בני
 ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית
 וקדר ואדבאל ומבשם : ומשמע ודימה ומישא : חדר
 16 ותימא ישור נפיש וקדמה : אלה הם בני ישמעאל
 ואלה שמותם בחצרותם ובטירתם שנים עשר נשיאם
 17 לאמתם : ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים
 18 שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו : וישכנו
 מהוילה עד ישור אשר על פני מצרים באכה אשורה
 על פני כל אחיו נפל :

Ifsac & Ismael posteri & mors.

פ פ פ פ פ

19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את
 יצחק : ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את
 רבקה בת בתואל הארמי מפגז ארם אהור לבן
 21 הארמי לו לאשה : ויעתר יצחק ליהוה לנכה אשתו
 כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותחר רבקה אשתו :
 22 ויתרצו חבנים בקרבה ותאמר אם כן לפה זה אנכי
 23 ותלך לדרש את יהוה : ויאמר יהוה לה שני גימ
 בבטנה ושני לאמים ממעך יפרדו ולאם מלאם יאמן
 24 ורב יעבד צעיר : וימלאו ימיה ללדת ותגד תוסם
 בבטנה

Isaac precibus obtinet, ut sterilis uxor

gemellos in utero se collidentes pareret,

קמי בזק v. 23. גויפ ק v. 22.

Esauum & Jacobum, moribus diversos, quorum ille huic primogenituram vendidit.

כה בכטנתה : ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער
 26 ויקראו שמו עשו : ואחריו יצא אחיו וידו אהות
 בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן יששכר שנה
 27 בלדת אתם : ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד
 28 איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים : ויאהב יצחק
 29 את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב : ויהי
 ל יעקב גזיר ויבא עשו מן השדה והוא עיף : ויאמר
 עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי
 31 עיף אנכי על כן קרא שמו ארום : ויאמר יעקב מכרה
 32 כיום את בכרתי לי : ויאמר עשו הנח אנכי הולך
 33 למות ולמה זה לי בכרה : ויאמר יעקב השבעה לי
 34 כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב : ויעקב נתן
 לעשו לחם ונזיר עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבן
 עשו את הבכרה :

† coxit

† da mihi, ut gustem

CAP. 27. XXVI. Isaac ob famem tendit Geraram, Dei monitu & promisso ite-

א ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי
 אברהם וילך יצחק אל אבי מלך מלך פלשתים
 2 גררה : וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן
 3 בארץ אשר אמר אליה : גור בארץ הזאת ואהיה עמך
 ואברכה כי לך ולרעהך אתן את כל הארצות האל
 4 ותקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך :
 ותרפתי את רעהך ככוכבי השמים ונתתי לרעהך את
 כל הארצות האל ותתברכו בורעה כל גווי הארץ :
 ד עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי
 6.7 חקותי ותורתי : וישב יצחק בגרר : וישאלו אנשי
 המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי
 פו ותרגני אנשי המקום על דבקה כי טובת מראה
 8 הוא ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבי מלך מלך
 פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
 רבקה

ubi uxorem suam dicens sororem, à Rege reprehenditur.

omf

causa

9 רבקה אשתו : ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה
 אשתך הוא ואך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק
 כי אמרתי פן אמות עליה : ויאמר אבימלך מה זאת
 עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת
 עלינו אשם : ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע
 באיש הזה ובאשתו מות יומת : ויזרע יצחק בארץ
 ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
 יהוה : ויגדל האיש וגלך הלוח וגדל ער כירגל מאד :
 ויהיו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו
 אתו פלשתים : וכל הבארת אשר הפרו עבדי אביו
 בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר :
 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעלנו כי עצמת מפנו
 מאד : וגלך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם :
 וישב יצחק ויחפר את בארות הפים אשר חפרו בימי
 אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם
 ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו :
 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים :
 ויריבו רעי גרר עסרעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא
 שם הבאר עסק כי התעשו עמו : ויחפרו
 באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה :
 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא
 שמה רחבור ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו
 בארץ : ויעל משם באר שבע : וירא אליו יהוה בלילה
 ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי
 אתך אנכי וברכתיה והרפיתי את יד עקב בעבור
 אברהם עבדי : ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויטכה
 שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר : ויבנימלך
 הלך אליו מגרר ואחזת מדעהו ופיקל שר צבאו :
 ויאמר

defenditur, dicitur & inualescit, inuidentibus Philistis, eumque fecedere cogentibus,

† Serui- rium, Job. 1. 3.

† con- tendunt.

Redeunt Berfabam Deus apparet & benedicit, cui aram struxit.

Abimelech eius amicitiam amabit, &

F א ו

וַיִּבְנֶה יִצְחָק מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וַיִּטֶּכֶה שָׁם אֹהֶל וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר : וַיִּבְנִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְרָר וַאֲחֻזַּת מִדְעָהוּ וַפִּיקֵל שָׂר צְבָאוֹ : וַיֹּאמֶר

foedus iuratum cum eo init.

27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם
 28 אתי ותשלחוני מאתכם : ויאמרו ראו ראינו כי יהיה
 יהודה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינה
 29 ונכרתה ברית עמך : אם תעשה עמנו רעה כאשר
 לא נגענוך וכאשר עשינו עמך בך טוב וישלחה
 ל בשלום אתה עתה ברוך יהוה : ויעש להם משתה
 31 ויאכלו וישתו : וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו
 32 וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום : ויהי ביום ההוא
 ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר הפרו
 33 ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אתה שבעה על-בן
 34 שם העיר באר שבע עד היום הזה : ויהי

Esau uxores duxit exterarum parentibus iniustas.

CAP. כז. XXVII. Isaac morti vicinus Esau benedixit parat.

עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת
 לה בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי : ותהיין
 א מרת רוח ליצחק ולרבקה : ויהי כיוון
 יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בןו הגדול
 2 ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני : ויאמר הנחני
 3 זכנתי לא ידעתי יום מותי : ועתה שאנא בליך תליך
 4 וקשתה וצא השדה וצודה לי צודה : ועשה לי מטעמים
 5 כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכה
 ה גפשי בטרם אמות : ורבקה שמעת כדבר יצחק אל
 6 עשו בןו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא : ורבקה
 אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך
 7 מדבר אל עשו אחיך לאמר : הביאה לי ציד ועשה
 לי מטעמים ואכלה ואברכה לפני יהוה לפני מותי :
 8 ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצודה אהב : לך
 9 נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים
 10 ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב : והבאת
 לאביך ואכל בעבור אשר יברכה לפני מותי :
 ויאמר

sed matris solertia Dei que prouidentia prouentus.

+ phara.

phara.

ה יתיכח 3.7 פתח באתנח 2.7. השין בצירי 29.7

1 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער
 2 ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבני והייתי בעיניו
 3 כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברקה: ותאמר
 4 לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי
 5 זילף ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר
 6 אהב אביו: ותקח רבקה את בגדי בנות
 7 הגר והחמדת אשר אהב בברית ותלבש את
 8 יעקב בנות הקטן: ואת ערבו גרדי העזים הלבישה
 9 על ידיו ועל חלקת צואריו: ותחן את המטעמים ואת
 10 הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנות: ויבא אל אביו
 11 ויאמר אביו ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל
 12 אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אל קוסי
 13 נא שבה ואכלה מצודי בעבור תברכני נפשך: ויאמר
 14 יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה
 15 יהוה אלהיך לפני: ויאמר יצחק אל יעקב גישה נא
 16 ואמשך בני האמה והבני עשו אסלא: ויגש יעקב אל
 17 יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי
 18 עשו: ולא הכירו כי היו ידיו ביד עשו אחיו שעררת
 19 ויברכהו: ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר
 20 הגישה לי ואכלה מצוד בני למען תברכה נפשי ויגש
 21 לו ויאכל ויבא לו גין וישת: ויאמר אליו יצחק אביו
 22 גישה נא וישקה לי בני: ויגש וישק לו וירח את ריח
 23 בנדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר
 24 ברכו יהוה: ויתן לך האלהים כפר השמים ומשמן

Jacobo benedicit.

25 ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר
 ברכו יהוה: ויתן לך האלהים כפר השמים ומשמן
 הארץ ורכ דגן ותירש: ועבדוה עמים וישתחו לך
 לאמים הוה גביר לאחיה וישתחו לך בני אמה ארריה
 אורו ומברכה ברוך: ויהי כאשר כלה יצחק לברך
 את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו

Esau intel.

ועשו F 2 כו

v. 29. וישתחו לך

28. Et del tibi deo de rore coeli
 et pinguedines terrae, et multib.
 diuinis frumanti et musti.
 29. Seruiant tibi populi, et insue.
 vint se tibi populi: tibi dominus fr.
 tributus et inuocant te tibi tibi ma.
 30. trix tuas. Malitiosus tibi
 maledictus, et benedictus
 tibi benedictus.
 31. v. 37.
 32. v. 37.
 33. v. 37.
 34. v. 37.
 35. v. 37.
 36. v. 37.
 37. v. 37.
 38. v. 37.
 39. v. 37.
 40. v. 37.
 41. v. 37.
 42. v. 37.
 43. v. 37.
 44. v. 37.
 45. v. 37.
 46. v. 37.
 47. v. 37.
 48. v. 37.
 49. v. 37.
 50. v. 37.
 51. v. 37.
 52. v. 37.
 53. v. 37.
 54. v. 37.
 55. v. 37.
 56. v. 37.
 57. v. 37.
 58. v. 37.
 59. v. 37.
 60. v. 37.
 61. v. 37.
 62. v. 37.
 63. v. 37.
 64. v. 37.
 65. v. 37.
 66. v. 37.
 67. v. 37.
 68. v. 37.
 69. v. 37.
 70. v. 37.
 71. v. 37.
 72. v. 37.
 73. v. 37.
 74. v. 37.
 75. v. 37.
 76. v. 37.
 77. v. 37.
 78. v. 37.
 79. v. 37.
 80. v. 37.
 81. v. 37.
 82. v. 37.
 83. v. 37.
 84. v. 37.
 85. v. 37.
 86. v. 37.
 87. v. 37.
 88. v. 37.
 89. v. 37.
 90. v. 37.
 91. v. 37.
 92. v. 37.
 93. v. 37.
 94. v. 37.
 95. v. 37.
 96. v. 37.
 97. v. 37.
 98. v. 37.
 99. v. 37.
 100. v. 37.

ligens.

3 1 ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם הוא מטעמים ויבא
 לאביו ויאמר לאביו יקם אבלי ויאכל מציד בנו בעבד
 3 2 תברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר
 3 3 אני בנה בכרה עשו: ויחרד יצחק חרדה גדלה עד
 מאד ויאמר מראפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל
 3 4 מכל במרס תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: כשמע
 עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד
 לה מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: ויאמר בא
 3 6 אחיה במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו
 יעקב ויעקבני זה פעמים את ברכתי לקח והנה עתה
 3 7 לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה: ויען
 יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו
 נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא
 3 8 מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת
 היא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך:
 3 9 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה
 מ קושכה וממל השמים מעל: ועל חרבך תחיה ואת
 אחיה מעבד והיה כאשר תרד ופרקת עלו מעל
 4 1 צוארה: וישטם עשו את יעקב על הברכה
 אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל
 4 2 אבי ואחרנה את יעקב אחי: ויעד לרבקה את דברי
 עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
 ותאמר אליו הנה עשו אחיה מתנהם לך להרנה:
 4 3 ועתה בני שמע בקלי וקום ברחלך אל לבן אחי
 4 4 הרנה: וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת
 מה אחיה: עד שוב אף אחיה מפה ושכח את אשר
 עשית לו ושלחתי ולקחתיה משם למה אשכל גם
 4 6 שניכם יוסאחד: ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחי
 מפני

vnde dolet & benedictionem aliam lachrymis petens obtinet a patre,

fratrique mortem minatur, quem proin mater mittit Haranem,

f v. 29.

ק. ועירא. v. 46. קמץ בזק. v. 36.

מפני בגורת חרת אסלקח יעקב אשה מבנות חרת
 באלה מבנות הארץ למה לי חיים : ויקרא יצחק אל א
 יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה
 מבנות כנען : קום לך פדגה ארם ביתה כתואל אבי
 אמה וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמה : ואל
 שדי יברך אתה ויפרך וירבה והיית לקחל עמים : והתן
 לך את ברכת אברהם לך ולירעה אמה לרשתה
 את ארץ מגדף אשר נתן אלהים לאברהם : וישלח ה
 יצחק את יעקב וילך פדגה ארם אל לבן בדתואל
 הארמי אחי רבמה אם יעקב ועשו : וירא עשו כי ברך
 יצחק את יעקב ושלח אתו פדגה ארם לקחת לו
 משם אשה בכרבו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח
 אשה מבנות כנען : וישמע יעקב אל אביו ואל אמו
 וילך פדגה ארם : וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני
 יצחק אביו : וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת
 בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו
 לו לאשה :

CAP. XXVIII.
 Consentit pater, cum-
 que cum be-
 nedictione
 dimittit, &
 uxorem ex
 filiabus La-
 ban ducere
 iubet.

ויוצא יעקב מפאר שבע וילך חרנה : ויפגע במקום וישם
 שם ביתו השמש וימה מאבני המקום וישם
 מראשתיו וישכב במקום ההוא : ויחלם והנה סולם
 מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
 אלהים עלים וירדים בו : והנה יהנה נצב עליו ויאמר
 אני יהנה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר
 אתה שכב עליה לך אתננה ולירעה : והיה זרעה
 כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגב
 ותברכו בה כל משפחת האדמה וכורעה : והנה אנכי
 עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשבתיך אל
 האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אסעשית את
 אשר

Jacobus in
 via per so-
 lamium coli-
 scalam inque
 ca Deum T.O.
 M. promit-
 tentem quz-
 vis bona vi-
 dit.

(12) Et dormiavit, et ecce scala consti-
 tuta supra terram, et scala 2
 caput ejus in caelis habet aut coelum.
 et ecce angelus domini a secedentibus
 descendit in ca.
 et dixit: Ego sum Jehova Deus tuus
 et dormiavit. et ecce scala consti-
 tuta supra terram, et scala 2
 caput ejus in caelis habet aut coelum.
 et ecce angelus domini a secedentibus
 descendit in ca.
 et dixit: Ego sum Jehova Deus tuus
 et dormiavit. et ecce scala consti-
 tuta supra terram, et scala 2
 caput ejus in caelis habet aut coelum.
 et ecce angelus domini a secedentibus
 descendit in ca.

F 3 21

v. 5. id. v. 6. id. v. 7. id. v. 2. ב' טעמים

16 אִשְׂרָדְבַרְתִּי לָךְ: וַיִּיקֶן יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲבִן יִשְׂרָאֵל
 17 יְהִי בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֲנִכִּי לֹא יָדַעְתִּי: וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מֶה
 נֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְהֵן שְׁעַר
 18 הַשָּׁמַיִם: וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בְּבֶקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֲבִן אֲשֶׁר־
 שָׁם מִרְאשֵׁיתוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצְקַם שָׁמֶן עַל־
 19 רֹאשָׁהּ: וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל
 כ וְאוּלַם לֹחַ שֵׁם־הָעִיר לְרֹאשְׁנָה: וַיַּדַּר יַעֲקֹב בְּדַר לֵאמֹר
 אִם־יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמְרֵנִי בְּהַרְדּוּ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי
 21 חוֹלֵךְ וְנִתְּנָלִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לִבְשׁ: וַיִּשְׁבַּתִּי
 22 בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהִיָּה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים: וְהָאֲבִן
 הַזֶּה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי מַצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר־
 23 אֲתַתֵּן לִי עֵשָׂר אֶעֱשֶׂרְנֹו לָךְ: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב בְּגָלְלוֹ וַיֵּלֶךְ
 24 אֶרְצָה בְּנֵי־קְדָם: וַיֵּרָא וְהִנֵּה כְּבָר בְּשׂוּדָה וְהִנֵּה שָׁם
 שְׁלֹשָׁה עֵדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלָיָה כִּי מִן־הַבָּאָר הַהוּא
 3 יִשְׁקוּ הָעֵדְרִים וְהָאֲבִן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבָּאָר: וַנֶּאֱסַפְנוּ
 שְׂמֹרָה כָּל־הָעֵדְרִים וַנְּגַלְלוּ אֶת־הָאֲבִן מֵעַל־פִּי הַבָּאָר
 וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וְהִשְׁכִּינוּ אֶת־הָאֲבִן עַל־פִּי הַבָּאָר
 4 לְמַקְמָהּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מַצִּיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ
 ה מִחֲבָנוֹ אֲנַחְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הִידַעְתֶּם אֶת־לִבְנוֹ בְּדַחְדוּר
 6 וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשָּׁלוֹם לֹו וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם
 7 וְהִנֵּה רְחֵל בָּתּוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן: וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם
 גְּדוֹל לֹא־עַת הָאֶסֶף חֲמִיקְנָה הַשְּׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ:
 8 וַיֹּאמְרוּ לֹא נֹכַח עַד אֲשֶׁר יֶאֱסַפוּ כָּל־הָעֵדְרִים וַנְּגַלְלוּ
 9 אֶת־הָאֲבִן מֵעַל־פִּי הַבָּאָר וְהִשְׁכִּינוּ הַצֹּאן: עוֹדְנוּ מִדְּבַר
 עַמָּס וּרְחֵל בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאֵבִיהָ כִּי רָעָה
 7 הוּא: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רְחֵל בַּת־לִבְנוֹ אַחֵי
 אָמִו וְאֶת־צֹאן לִבְנוֹ אַחֵי אָמִו וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־הָאֲבִן
 11 מֵעַל־פִּי הַבָּאָר וַיִּשַׁק אֶת־צֹאן לִבְנוֹ אַחֵי אָמִו: וַיִּשַׁק
 יַעֲקֹב

16 *Conte in Piel.*
 16) *et vigilavit a somno suo, et*
prostitit, corde et doming in loco suo, et ego
non scivi.
 17) *et timuit et dicit, quem vocaverat*
habet locum, non est hic nisi domus
dei, et hic est porta caeli.
 אִשְׂרָאֵל *terribilis et formid.*

experge-
 factus, mo-
 numento ere-
 ctu, votum
 Deo nuncu-
 pat.

CAP. כט
 XXIX.
 H. ranem at-
 tingens inci-
 dit in pastores

& F. Ham La-
 banis,

12 יעקב לרחל וישא אתקלו ויבך: ויגד יעקב לרחל כי
 אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותמר לאביה:
 13 ויהי כשמע לבן ארת שמעו יעקב בן אחתו וירץ
 לרחלתו ויחבקלו וינשקלו ויביאהו אל ביתו ויספר
 14 ללבן ארת כל הדברים האלה: ויאמר לו לבן אד
 עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: ויאמר לבן
 15 ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה
 משברתך: וללבן שתי בנות שם הגדולה לאה ושם
 16 הקטנה רחל: ועיני לאה רפורת ורחל היתה
 17 יפת תואר ויפנת מראה: ויאחב יעקב את רחל
 18 ויאמר אעבודך שבע שנים ברתך הקטנה:
 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש
 אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים כ
 20 והיו בעיניו כימים אחרים באהבתו ויאמר יעקב
 אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה:
 21 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי
 22 בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה:
 23 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה:
 24 ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת
 עשית לי הלא ברחל עבדת עשר ולפה רפיתני:
 25 ויאמר לבן לא יעשה בן במקומנו לחת הצעירה לפני
 26 הבכירה: מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת
 27 בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות:
 28 ויעש יעקב בן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו
 29 לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את בילה שפחתו
 30 לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאחב גם את רחל ל
 31 מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא
 יחיה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה:
 ותהר

a quo bene- uole excep- tus,

pro Rachele 7. annos,

& ab eo Leam subor- nante dece- ptus,

rurius 7. an- nos seruit.

ויהי כשמע לבן ארת שמעו יעקב בן אחתו וירץ לרחלתו ויחבקלו וינשקלו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן ארת כל הדברים האלה: ויאמר לו לבן אד עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משברתך: וללבן שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רפורת ורחל היתה יפת תואר ויפנת מראה: ויאחב יעקב את רחל ויאמר אעבודך שבע שנים ברתך הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים והיו בעיניו כימים אחרים באהבתו ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדת עשר ולפה רפיתני: ויאמר לבן לא יעשה בן במקומנו לחת הצעירה לפני הבכירה: מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב בן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את בילה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאחב גם את רחל למלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא יחיה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ותהר

Lea minus
admirata 4.
filios parit.

32 ותחר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי
 33 ראה יהודא בעניי כי עתה יאהבני אישי: ותחר עוד
 ותלד בן ותאמר כי שמע יהודה כי שנואה אנכי ויתן
 34 לי נסאת-זה ותקרא שמו שמעון: ותחר עוד ותלד
 בן ותאמר עתה הפעם ילודה אישי אלי כי ילדתי לו
 לה שלשה בנים על-כן קרא שמו לוי: ותחר עוד ותלד
 בן ותאמר הפעם אודה את-יהודה על-כן קראה שמו
 א יהודה ותעמר מלדת: ותרא רחל כי לא ילדה
 ליעקב ותקנא רחל באחתי ותאמר אל-יעקב הבה
 2 לי בנים ואסאין מתה אנכי: ויחר-אף יעקב ברחל
 ויאמר התחרו אלהים אנכי אשר-מנע ממך פרי-
 3 בטן: ותאמר הנה אمتי בלחה בא אליה ותלד על-
 4 ברפי ואבנה נסאנכי ממנה: ותתן לו ארת-בלחה
 ה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ותחר בלחה ותלד
 6 ליעקב בן: ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי
 7 ויתן לי בן על-כן קראה שמו דן: ותחר עוד ותלד
 8 בלחה שפחת רחל בן שני ליעקב: ותאמר רחל
 נפתולי אלהים ונפתלתי עם אחתי נס-יבלתי ותקרא
 9 שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את-
 י ולפה שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה: ותלד
 I ולפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בנגד
 I ותקרא את-שמו גד: ותלד ולפה שפחת לאה בן שני
 I ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אש-ונני בנות ותקרא
 I את-שמו אשר: וילד ראובן בימי קציר-חטים וימצא
 I דודאים בשדה ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר רחל
 טו אל-לאה תנינא לי מדודאי בנגד: ותאמר לה המעט
 קחתיך את-אישי ולקחתי גם את-דודאי בנגד ותאמר
 רחל לבן ישבב עשן הלילה תחת דודאי בנגד: ויבא
 יעקב

CAP. 30.
XXX.
Rachel steri-
lis filios stoli-
de ex marito
perit, et que
Bilham ancil-
lam pro se
offert, quæ
filios parit.

Hoc Lea imi-
tata, ex Silpa
ancilla
filios susci-
pit.

& ipsa virum
per Dudaim
alliciens.

+ Iustationibus

I + cum-
lus, Ief.
I 2 65, 12.
I 3 + pro
beatitu-
I 4 dine mi-
hi (off)

v. 11. ק. בא גר

יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
 אלי תבוא בי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמי
 1 בלילה הוא : וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד 7
 18 ליעקב בן חמישי : ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
 אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר :
 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב : ותאמר לאה
 20 זכרני אלהים אתי וזכר טוב הפעם יזכרני אישי כי
 ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון : ואחר 2 I
 22 ילדה בת ותקרא את שמה דינה : ויזכר אלהים את
 23 רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה : ותהר
 24 ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי : ותקרא
 ארם שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר : ויהי כה
 כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן
 26 שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי : תנה את נשתי
 וארתי לדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה בי אתה
 ידעת את עבדתי אשר עבדתיך : ויאמר אליו לבן אם
 27 נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללה :
 28 ויאמר נקבה שכרה עלי ואתנה : ויאמר אליו אתה
 ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנה אתי :
 כי מעט אשר היה לה לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה ל
 אתה לרנגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי :
 ויאמר מיה אתן לה ויאמר יעקב לא תתן לי 3 I
 מאומה אם תעשה לי חדבר הזה אשובה ארעה
 32 צאנה אשכר : אעבר בכל צאנה היום חסר משם כל
 33 שיה נקד וטלוא וכל שהחום בכשבים וטלוא
 ונקד בעזים והיה שכרי : וענתה בי צדקתי ביום מחר
 34 כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא
 בעזים וחום בכשבים נגוב הוא אתי : ויאמר לבן הן

2. filios & filiam parit.

Rachel aut-tem Iosephum.

Jacob dimissionem pecuniam a Labano detinetur pacta mercede.

†dota-
bit me.
‡dote.
‡coha-
bitabit
mihi.

divina benedictione ditescit.

לה לו יהי כדברה : ויסר ביום ההוא את התנאים
העקדים והטלאים ואת כל העצים הנקרות והטלאות
כל אשר לכן בו וכל חום בפשבים ויתן ביד בניו :
36 וישם דוד שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את
צאן לבן הנותרת : ויקחלו יעקב מקל לבנה לה ולו
וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מהשף הלכן אשר
38 על המקלות : ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים
בשתות המים אשר מבאן הצאן לשתות לנכה
39 הצאן ויחמנה בבאן לשתות : ויחמו הצאן אל המקלות
מ ותלדו הצאן עקדים נקדים וטלאים : והכשבים הפריד
יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
41 וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן : והיה
בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות
42 לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות : ובהעמיק
הצאן לא ישם והיה העמפים ללבן והקשרים ליעקב :
43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהילו צאן רבות ושפחות
א ועבדים וגמלים וחמרים : וישמע את דברי בני לבן
לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
2 לאבינו עשה את כל הכבוד הזה : וירא יעקב את
3 פני לבן והנה איננו עמו בתמול שלשום : ויאמר
יהנה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיה ולמולדתה
4 ואהיה עמו : וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה
ה השדה אל צאנו : ויאמר להן ראה אנכי את פני
אביכן כי איננו אלי בתמול שלשם ואלהי אבי היה
6 עמדי : ואתנה ידעתי כי בכל כחי עבדתי את אביכן :
7 ואביכן התל בי והחלה את משכבתי עשרת מנאים
8 ולא נתנו אלהים להרע עמדי : איסכה יאמר נקדים
יהיה שכר וילדו כל הצאן נקדים ואסכה יאמר
עקדים

f populi, Hof.
4, 13.
f corylum.
f platanum.
Ez. 31, 8.
f decorticavit.
v. 38.
f decorticationes.
f dentationem.

f quando defolierentur foliebant
(a coenando)
f ex definentibus nati (agni)

f vicibus, v. 41.

f v. 37.
f 24, 20.
f regione, Prov. 4, 25.

CAP. לא XXXI.
Hinc invidiam videns fugiensque, monitu Dei,

consentientibus uxoribus,

9 עקדים יהיה שכרה וילדו כל הצאן עקדים: ויצל
 אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: ויהי בעת יחם
 הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים
 על הצאן עקדים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך
 האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: ויאמר שאננה
 עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים
 נקדים וסודים כי ראיתי את כל אשר לכן עשה לך:
 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר
 נדרת לי שם נר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב
 אל ארץ מולדתך: ותען דחל ולארה ותאמרנה לו
 העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלוא נכריזת
 נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו: כי
 כל העושר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
 ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: ויקם
 יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: וינהג
 את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה
 קנינו אשר רכש בפרן ארם לבוא אל יצחק אביו
 ארצה כנען: ולבן הלך לגזו את צאנו והגנב דחל
 את התרפים אשר לאביה: ויגנב יעקב את לב לכן ב
 הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: ויברח הוא
 וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר
 הגלעד: ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: ויקח
 את אחיו עפו וירדה אחריו דרך שבעת ימים וידבק
 אתו בחר הגלעד: ויבא אלהים אל לבן הארמי
 בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פד תדבר עם
 יעקב מטוב עד רע: וישג לבן את יעקב ויעקב תקע כה
 את אהלו בחר ולבן תקע את אחיו בחר הגלעד:
 ויאמר לבן ליעקב מה עשית והגנב את לבני והנהג

clam discedit.

Laban hoc resciscens,

eum assequitur, sed nocere illi prohibetur.

Post longas

את G 2 ז

v. 11. קמץ בוך

autem fixas
& ex postula-
tiones de ab-
lati ad idolis.

27 את־בנותי כשִׁבְרוֹת חָרַב: לְמַה נִחְפָּאת לְבָרוּחַ וְתִגְנֹב
אתי ולא הִגַּדְתָּ לִי וְאִשְׁלַחְךָ בְּשִׁמְחָה וּבְשָׂרִים בְּתוֹךְ
28 וּבְכַנּוּר: וְלֹא נִטְשָׁתִי לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבָנֹתִי עִתָּה
29 הַסְּבִלְתָּ עִשׂוֹ: יִשְׂרָאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִפְפֹּם רַע וְאֵלֹהֵי
אֲבֹתֵכֶם אָמַשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשְׁמַר לְךָ מִדְּבַר עַם־
ל יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: וְעִתָּה הִלַּךְ הַלֶּךְ הַלַּכְתָּ בֵּי־נַכְסֶיךָ
31 נִכְסֵי־עִתָּה לְבֵית אֲבִיךָ לְמַה גִּנַּבְתָּ אֶת־אֱלֹהֵי: וַיַּעַן
יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלִבִּי בִּי יָדַאתִי בִּי אָמַרְתִּי פִּי־תִגְזֹל אֶת־
32 בְּנוֹתֶיךָ מִמֶּנִּי: עִם אִשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִהְיֶה
נֹגֵד אַחֲרֵינוּ הַכֹּר־לְךָ מִדָּה עֲפָרִי וְקַח־לְךָ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב
33 בִּי רַחֵל גִּנַּבְתָּם: וַיָּבֵא לָבָן בְּאֵהֱלֵי־יַעֲקֹב וּבְאֵהֶל לֵאמֹר
וּבְאֵהֶל שְׁתֵּי הָאִמְרוֹת וְלֹא מִצָּא וַיִּצָּא מֵאֵהֶל לֵאמֹר
34 וַיָּבֵא בְּאֵהֶל רַחֵל: וְרַחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים
וְתִשְׂמֶם בְּכֹר הַנֶּמֶל וְתִשָּׁבַע עֲלֵיהֶם וַיִּמְשָׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־
לד האֵהֶל וְלֹא מִצָּא: וְהֹאמֶר אֶל־אֲבִיךָ אֵל־יִחָר בְּעֵינֵי
אֲדֹנָי בִּי לֹא־אוּכַל לָקוּם מִפְּנֵיךָ כִּי־דָרַךְ נָשִׂים לִי
36 וַיִּחְפֹּשׂ וְלֹא מִצָּא אֶת־הַתְּרָפִים: וַיִּחַר לַיַּעֲקֹב וַיִּרְבֵּ
בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלִבִּי מִה־פִּשְׁעֵי מִדָּה חִטָּאתִי
37 בִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי: בִּי־מִשְׁשָׁת אֶת־כָּל־בְּלֵי־מִדָּה
מִצָּאתִי מִכָּל כְּלֵי־בֵיתֶךָ שֵׁים מִדָּה נֹגֵד אֲחִי וְאֲחִיךָ
38 וַיִּזְכִּיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ: זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה אֲנִי עִמָּךְ
רַחֲלִיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שָׁכְלוּ וְאֵילֵי צֹאנֶיךָ לֹא אֲכַלְתִּי:
39 טֵרֶפֶה לֹא הִבַּאתִי אֵלֶיךָ אֲנִי אֲחַטְּנָה מִיָּדִי תִּבְקֹשְׁנָה
מ גִּנַּבְתִּי יוֹם וַיִּגְנַבְתִּי לַיְלָה: הֵייתִי בַּיּוֹם אֲכַלְנִי חָרַב
40 וְכִרַח בַּלַּיְלָה וְתִדַּד שְׁנַתִּי מֵעֵינֵי: זֶה־לִּי עֲשָׂרִים
שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשֵׁתִי
בְּנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶיךָ וּמִחֲלָף אֶת־מִשְׁכַּבְתִּי
42 עֲשַׂרְתָּ מְנָסִים: לֹלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ וּפְחַד

*inter
cliticlas

& Iacobi ex-
probratio-
nes,

יצחק

907 109

יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עָתָה רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי אֶת־עַנְיִי וְאֶת־
 43 יָדַע כִּפִּי רָאָה אֱלֹהִים וַיֹּכַח אִמְשׁ׃ וַיַּעַן לְבֹן וַיֹּאמֶר
 אֶל־יַעֲקֹב הַבְּנוֹת בְּנָתֵי וְהַפְּנִים בְּנִי וְהִצְאֵן צֹאנִי וְכָל־
 אֲשֶׁר־אֲתָהּ רָאָה לִי־הוּא וּלְבָנָי כִּי־אֶעֱשֶׂה
 44 לְאֵלֹהֵי הַיּוֹם אוֹ לְבָנֵיהֶן אֲשֶׁר יִלְדוּ׃ וְעַתָּה
 לָכֵן נִכְרַתְתָּה בְרִית אִמְנִי וְאֲתָהּ וְהָיָה לְעַד
 בֵּינִי וּבֵינְךָ׃ וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן וַיְדִימָה מִצְבָּרוֹ׃ מֵה
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לְקַטּוּ אֶבְנִים וַיִּקְחוּ אֶבְנִים 46
 וַיַּעֲשׂוּ־גֹל וַיֹּאכְלוּ שֵׁם עַל־הַגֹּל׃ וַיִּקְרָא־לוֹ לְבֹן יִגָּל 47
 שְׁהָדוּתָא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גִלְעָד׃ וַיֹּאמֶר לְבֹן הַגֹּל הַזֶּה 48
 עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ גִלְעָד׃ וְהַפְּצָה 49
 אֲשֶׁר אָמַר יֵצֵף יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ כִּי נִסְחַר אִישׁ מֵרְעוּדוֹ׃
 אִם־תִּשְׁנֶה אֶת־בְּנָתֵי וְאִם־תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנָתֵי אִין נ
 אִישׁ עִמָּנִי רָאָה אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ׃ וַיֹּאמֶר לְבֹן 51
 לְיַעֲקֹב הַנֶּה׃ הַגֹּל הַזֶּה וְהֵנָּה הַפְּצָה אֲשֶׁר יָדִיתִי בֵּינִי
 וּבֵינְךָ׃ עַד הַגֹּל הַזֶּה וְעַתָּה הַפְּצָה אִם־אֲנִי לֹא־אֶעֱבֹר 52
 אֵלֶיךָ אֶת־הַגֹּל הַזֶּה וְאִם־אֲתָהּ לֹא־תֵעָבֵר אֵלַי אֶת־
 הַגֹּל הַזֶּה וְאֶת־הַפְּצָה הַזֹּאת לְרַעָה׃ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם 53
 וְאֱלֹהֵי נְחֹר יִשְׁפְטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב
 בְּפָתַח אָבִיו יִצְחָק׃ וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בְּחֹר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו 54
 לְאֹכֵל־לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיִּלְּנוּ בְּחֹר׃ וַיִּשְׁכְּם לְבֹן א
 בְּפָתַח וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרַךְ אֹתָהֶם וַיִּלְךְ וַיִּשָּׁב
 2 לְבֹן לְמִקְמוֹ׃ וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדִרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בּוֹ מְלֹאכֵי
 3 אֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאִשֶׁר רָאָם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה
 וַיִּקְרָא שְׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם׃

Laban cum genero pactu de non offendendo sancit iuratum.

†acer-
vum.
† telli-
monii.

CAP. לב.
XXXII.
Iacobo Angelorum ca-
stra occur-
runt praesidii
causa.

פ פ פ ח 8

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלֹאכֵיִם לְפָנָיו אֲל־עֲשׂוֹ אֶחָיו אֲרִיצָה 4
 שְׁעִיר G 3 11 metuenti occursum fratris:

v. 53. יורל. v. 1. & 2. N. Plant. 4. & s. Bomb. fol. & 4. Baf. Men. ben Ifs. Hifp. Angl. hoc caput inchoant verfu sequenti: וַיַּעֲקֹב: unde iis v. 1. est 55. & v. 2. nofter v. 1. c. 32. &c.

cum 400. 24-
matis.

ה שְׁעֵיר שָׂדֵה אֲדָוִם: וַיִּצְוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן
 לְאֲדָנִי לַעֲשׂוֹ כֹה אָמַר עֲבַדְךָ יַעֲקֹב עִם לִבִּי בְרַחֲמֵי וְאַחַר
 6 עַד-עֲתָה: וַיְהִי לִי שׂוֹר וְחִמּוֹר צָאן וְעֵבֶד וְשִׁפְחָה
 7 וְאֶשְׁלַחָה לְחֲנִיד לְאֲדָנִי לְמַצְאֵי־חֵן בְּעֵינֶיךָ: וַיִּשְׁבוּ
 הַמְּלָאכִים אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-אַחֶיךָ אֶל-עֲשׂוֹ
 8 וְגַם הִלֵּךְ לִקְרֹאתְךָ וְאָרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא
 יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַד לוֹ וַיַּחֵץ אֶת-הָעַם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֵת
 9 הַצֹּאן וְאֵת הַבָּקָר וְהַגְּמִלִים לְשֵׁנֵי מַחֲנֹת: וַיֹּאמֶר אִם-
 יָבוֹא עֲשׂוֹ אֶל-הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וַיַּכְהוּ וַיִּחַדּוּ הַמַּחֲנֶה
 י הַנִּשְׁאָר לְפִלְטָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבֹתָי
 וְאֱלֹהֵי אֲבֵי יִצְחָק יְהוָה הָאֵלֵךְ אִלַּי שׁוֹב לְאָרְצְךָ
 וְלִמְלֻכְתְּךָ וַאֲיַטִּיבָה עִמָּךְ: קָטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסִידִים
 וּמְכַל הָאָמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-עֲבַדְךָ כִּי בִמְקֻלֵי עֲבַרְתִּי
 12 אֶת-הַיְרֵדוֹן הַזֶּה וְעַתָּה הִיטִיתָ לְשֵׁנֵי מַחֲנֹת: הֲצִילֵנִי נָא
 מִיַּד אַחִי מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי-יֵרָא אֲנֹכִי אִתּוֹ פְּדִיבוֹ וְהִכְנִי אִם-
 13 עַל-בָּנָיִם: וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הַיּוֹטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשִׁמְתִי אֶת-
 14 זֶרְעֶךָ כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסָּפֵר מְרֹב: וַיִּלֶן שָׁם בְּלִילָה
 טו הַהוּא וַיִּקַּח מִן-הַבָּנָיִם בִּידוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ אַחִיו: עֲוִים
 מֵאֲתִים וְתִישִׁים עֲשָׂרִים רְחִלִים מֵאֲתִים וְאִילִים עֲשָׂרִים:
 16 גְּמִלִים מִיְּנִיקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבַּעִים וּפְרִים
 17 עֶשְׂרֵה אֶתְנֵת עֲשָׂרִים וְעֵדָם עֶשְׂרֵה: וַיִּתֵּן בְּיַד-עֲבָדָיו
 עֵדֶר עֵדֶר לְבָדָו וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ
 18 תְּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: וַיִּצְוּ אֶת-הָרֹאשִׁוֹן לֵאמֹר כִּי
 יִפְגַּשְׁךָ עֲשׂוֹ אֶחָי וְשִׁאלְךָ לֵאמֹר לְמִי-אַתָּה וְאָנֹכִי תִלְךָ
 19 וְלִמֵּי אֱלֹהִים לִפְנֵיךָ: וְאָמַרְתָּ לְעֵינַי לַעֲקֹב מִנְחָה הוּא
 ב שְׁלוּחָה לְאֲדָנִי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ: וַיִּצְוּ גַם-
 אֶת-הַשֵּׁנִי גַם אֶת-הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת-כָּל-הַהֲלָכִים אַחֲרָי
 הָעֵדָרִים לֵאמֹר כִּדְבַר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל-עֲשׂוֹ בְּמַצְאֵם
 אֲתוֹ

11 *Parag sum omnibus his beneficiis et
omni utilitate quam recepit ser-
uus. Quia in eum baculus magister
sui pascit hircos; et nunc sum in
eius castra.*
 12 *nonum esse.*
 13 *quod galia
venit. עבד סורא
venit. עבד סורא
venit. עבד סורא.*
 14 *Secundy.
c. castra, acis, i. castra
castra profuit.*

† Spa-
tium,
ER. 4:
14.

ac Deum pro
liberatione
oranti.

fratremque
per munera
placare ten-
tanti.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב אֶת-רֹאשִׁוֹן וְאֶת-בְּנָיִם וְאֶת-הַשֵּׁנִי וְאֶת-הַשְּׁלִישִׁי וְאֶת-כָּל-הַהֲלָכִים אַחֲרָיו
 לְעֵינַי לַעֲשׂוֹ בְּמַצְאֵם אֲתוֹ

1 אָתוּ : וְאָמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עֹבֵרָה יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי-אָמַר
 אֶכְפָּרָהּ פָּנָיו בַּמַּנְחָה הַהִלַּכְתָּ לִפְנֵי וְאַחֲרָיו כֵּן אֲרָאָה
 2 פָּנָיו אֲוֹלֵי יֵשָׂא פָּנָי : וְתַעֲבֹר הַמַּנְחָה עַל-פָּנָיו וְהוּא לֹן
 3 בְּלִילָה הַהוּא בַּמַּנְחָה : וַיִּקַּם בְּלִילָה הוּא וַיִּקָּח אֶת-
 שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת-שְׁתֵּי שַׁפְחֹתָיו וְאֶת אֶחָד עֶשֶׂר יְלָדָיו
 4 וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֵּק : וַיִּקָּחֶם וַיַּעֲבֹר אֶת-הַנַּחַל
 5 וַיַּעֲבֹר אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ : וַיִּזְתַּר יַעֲקֹב לִבְדּוֹ וַיֹּאבֶק אִישׁ כַּה
 6 עֲמֻו עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר : וַיְרֹא כִּי לֹא יָכַל לוֹ וַיַּנֵּעַ בִּכְפָה
 7 יָרָכוּ וְתַקַּע כַּף-יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקוֹ עִמּוֹ : וַיֹּאמֶר
 שְׁלַחֲנִי כִּי עֲלֶה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם-
 בְּרַכְתֶּנִּי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִה-שִׂמְךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב : וַיֹּאמֶר
 לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שִׂמְךָ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׂרִית עִם
 אֱלֹהִים וְעַם-אֲנָשִׁים וְתֻקַּל : וַיִּשְׂאֵל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 לְהִזְדַּהֵן אֵיךְ שִׂמְךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל לִשְׁמִי וַיִּבְרַךְ
 1 אָתוּ שֵׁם : וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי-רָאִיתִי
 2 אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים וְתַנְצֵל נַפְשִׁי : וַיִּזְרַח-לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ
 3 כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת-פְּנּוּאֵל וְהוּא זָלַע עַל-יָרְכּוֹ : עַל-פֶּן
 4 לֹא יֵאָכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-גִּיד הַנְּשֵׂה אֲשֶׁר עַל-כַּף
 5 הַיָּרֶךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָנַע בִּכְפַף-יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד
 6 הַנְּשֵׂה : וַיֵּשָׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיְרֹא וַהֲנִיחָה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ א
 אַרְבַּע מְאוֹת אִישׁ וַיִּחַן אֶת הַיְלָדִים עַל-לְאָה וְעַל-
 2 רְחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשֶּׁפְחוֹת : וַיֵּשֶׂם אֶת הַשֶּׁפְחוֹת וְאֶת-
 3 יְלָדֵיהֶן רֵאשִׁיטָה וְאֶת-לְאָה וַיְלַדֶּיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת-רְחֵל
 4 וְאֶת-יוֹסֵף אַחֲרָנִים : וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה
 5 שִׁבַּע פַּעַמִּים עַד-גְּשֻׁתוֹ עַד-אֶחָיו : וַיִּרְץ עֵשָׂו לִקְרַאתוֹ
 6 וַיִּחַבְּקוּהוּ וַיִּפֹּל עַל-צַוָּאָרוֹ וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ : וַיֵּשָׂא אֶת-ה
 7 עֵינָיו וַיְרֹא אֶת-הַנְּשִׂים וְאֶת הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה
 8 לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר-תָּגֵן אֱלֹהִים אֶת-עֹבֵרָה :
 וְתִגְשֵׁן

f. luctatus est. v. 26.

27 et dixit: mitte me, quia ascendit anima mea, et dixit: non dimittam te, nisi benedixeris michi.
 28 et dixit: quid tibi nomen tuum? et dixit: Jacob. et dixit: quid dicitur tibi nomen tuum? et dixit: quia percussit me cum Deo et cum hominibus et prevaluit. f. luctatus est.
 29 et dixit: quid tibi nomen tuum? et dixit: Jacob. et dixit: quid dicitur tibi nomen tuum? et dixit: quia percussit me cum Deo et cum hominibus et prevaluit. f. luctatus est.
 30 et dixit: quid tibi nomen tuum? et dixit: Jacob. et dixit: quid dicitur tibi nomen tuum? et dixit: quia percussit me cum Deo et cum hominibus et prevaluit. f. luctatus est.

Angelus increatus lucam ei offert, quem precibus vincit, & nomen israel reportat,
 & locum Paniel vocat.

CAP. 33. XXXIII. Esauum obviam factum invenit placatum.

נקוד על וישקהו. ib. צו אריו ל. v. 4. קמין בזך v. 21.

6.7. ותגשן השפחות הנח וילדיהן ותשתחוּן : ותגש גם

לאה וילדיה וישתחוּו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוּו :

8 ויאמר מי לך כל המזונה הזה אשר פגשתי ויאמר

9 למעאון בעיני אדני : ויאמר עשו ישלי רב אחי יהי

י לך אשר לך : ויאמר יעקב אלנא אסנא מצאתי חן

בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך

11 כראת פני אלהים ותרגני : קחנא את ברכתך

אשר הבאת לך כירחני אלהים וכי יש לי כל ויפצור

12 בו ויסקח : ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדה : ויאמר

אליו אדני ידע כי יילדים רבים וחצאן וחפקר עלות

14 עלי ודפקום יום אחר זמתו כל חצאן : ועברנא אדני

לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה

אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני

15 שיערה : ויאמר עשו אציגהנא עפך מן העם אשר

16 אתי ויאמר למה זה אמצאון בעיני אדני וישב ביום

17 ההוא עשו לדרפו שיערה : ויעקב נסע סכתה ויבן לו

בית ולמקנתו עשרה סבת על כן קרא שם המקום

18 סבות : ויבא יעקב שלם עיר שבטם

אשר בארץ כנען כבאו מפתן ארם ויחן את פני

19 העיר : ויבן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו

כ מעד בני חמור אבי שבטם במאה קשיטה : ויצב שם

א מוצב ויקרא לו אל אלהי ישראל : ס ותצא

דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות

2 הארץ : וירא אתה שבטם בן חמור החוי נשיא הארץ

3 ויקח אתה וישכב אתה ויענה : ותדבק נפשו בדינה

בת יעקב ויאחב את הנער וידבר על לב הנער :

4 ויאמר שבטם אל חמור אביו לאמר קודלי את הילדה

ה הזאת לאישה : ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו

ובניו

v. 3. bis הנערה ה

cui munera offert, isque vicillim se suosque itineris fatios,

quod tamen Jacob recussit,

& discedente utroque in pace, Succothas & Sichemum peruenit, ibique altare Deo crexit.

CAP. 34. XXXIV. Dinam Sichemum comprimit, & uxorem perit

per patrem;

† juxta tarditatem m.

ויבנו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באים:
 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: ויבני 67
 יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר
 להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת
 יעקב זבן לא עשה: וידבר חמור אתם לאמר שכם 8
 בלי חשקה נפשו ככתכם תנו נא אתה לו לאשה:
 והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו 9
 לכם: והתנו תשבו והארץ תחיה לפניכם שבו י
 וסחרוה והאחוזו בה: ויאמר שכם אל אביו ואל 11
 אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן:
 חרפו עלי מאד מהר ומהן ואתנה כאשר האמרו אלי 12
 ותנו לי את הנער לאשה: ויענו בני יעקב את שכם 13
 ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טבא את דינה
 אחתם: ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה 14
 לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה
 הוא לנו: אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו לחמל 15
 לכם כל זכר: ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם 16
 נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: ואם לא 17
 תשמעו אלינו לחמול ולקחנו את בנותנו והלכנו:
 ויטבו דברי הם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: 18
 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ פכת יעקב 19
 והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכם בנו אל
 שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: האנשים 21
 האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה
 והארץ תנה רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו
 לנשים ואת בנותינו נתן להם: אך בזאת יאתו לנו 22
 האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד כחמול לנו
 כל זכר כאמר הם נפלים: מקנהם ומנינם וכל 23

Dinae fratres
 autem nu-
 ptias sub con-
 ditione cir-
 cumcisionis
 dolose pro-
 mittunt,

Etiamque Cha-
 morum ac Si-
 chemum in-
 cunctes, & ci-
 ues omnes, ut
 idem face-
 rent, persua-
 dentes,

חסר י' 23. הנערה ק' 12.

בברחו מפני אחיו : ותמת דברה מינקת רבקה 8 ותקבר מפחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות :

iustus.

9 וירא אלהים אל יעקב עוד כבאו מפני אדם ויברך אותו : ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל :

Deoque de- nuo apparen- ti, & promif- siones confir- manti

10 וקהל גוים יהיה מנך ומלכים מהלצך וצאו ואת הארץ אשר נתתי לאבותיך ולצחק לך 11 אתנגה ולרעהך אחרוך אמן את הארץ :

12 ועל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו : 13 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסף עליה גסף ויזק עליה שם : ויקרא יעקב את שם 14 המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל : ויסעו 15 מבית אל ויהי עוד כבדת הארץ לבוא אפרתה ותלך 16 רחל ותמש בלדתה : ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר 17 לה המלכות אל תיראי כי גסייה לך בן : ויהי בצאת 18 גפשה כי מתה ותקרא שמו בדאני ואביו קרא לו בנימין : ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית 19 לחם : ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת כ- 20 סברת רחל עד היום : ויסע ישראל ויט אלה 21 מהלאה למגדל עדר : ויהי בשכני ישראל בארץ 22 החוזה ונה ראובן וישלכ את בלתה פילגש אביו 23 וישמע ישראל ויחזק : ויסע ישראל ויבני בני יעקב שנים עשר : בני לאה בכור יעקב ראובן 24 ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון : בני רחל זוסף ובנימין : ובני בלתה שפת רחל הן ונפתלי : ובני כה 25 ולפיה שפת לאה גו ואשר אלה בני יעקב אשר ילדו לו חכ H 2 חכ

statuam erigit consecratque. Inde Ephra- tam tendit, vbi Rachel Benjamin enitens mor- tua & sepul- ta.

7 doloris m. Deut. 26:14

Mox apud turrim Eder confedit, vbi Ruben Bitha compresit.

12. filii Iaco- bi recensentur.

פסקא באמעע פסקו. v. 22.

11. 11. 11.

27 לו כפדן אדם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממחא קרית: הארבע הוא חבדון אשר נרשם: אברהם ויצחק: ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה: ויגוע יצחק ומת ויאסר אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: פ

venit ad patrem, Hebræonem, ibique expirantem sepelivit.

CAP. 35. XXXVI. Historia Esau: eius uxores & liberi.

28 א ואלה תלדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החתי: ואת בישמת בת ישמעאל אחות נביות: ותלד עדה לעשו את האליפז ובשמת ילדה את רעואל: ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם

Abitus ex Canaan eiusque causa

Sedes Scir.

Posteri.

Principes.

8 מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 9 ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בישמת אשת עשו: ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנעו היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומוזה אלה היו בני בישמת אשת עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח: אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו וקנז תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ

יעושק. 14. & יעושק. 5. פתח באתנח. 27. פתח בסף. 15. & 11. v.

בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן 7
 עשו אלוף נחל אלוף זרח אלוף שמרה אלוף מזה
 אלה אלוף רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
 אשת עשו: ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף 18
 יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלוף אהליבמה
 בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה אלוף הם הוא 19
 אדום: ס אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ כ
 לוטן ושובל וצבעון וענה: ורשון ואצר ודישן אלה 21
 אלוף החרי בני שעיר בארץ אדום: ויהיו בני לוטן חרי 22
 והימם ואחות לוטן חמנעו ואלה בני שובל עלון ומנחת 23
 ועיבל שפן ואונם: ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא 24
 ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים
 לצבעון אביו ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה: כה
 ואלה בני דישן חמדן ואשפן ויתדן וכרן: אלה בני 26
 אצר בלהן וזעון ועקון: אלה בני דישן עיז וצרון: אלה 27
 אלוף החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף 29
 ענה: אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלוף ל
 החרי לאלפיהם בארץ שעיר: פ

2 mulos

& Reges.

31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
 32 מלך מלך לבני ישראל: וימלך באדום בלע בן
 33 בעור ושם עירו דנהבה: וימת בלע וימלך מחתיו
 34 יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב וימלך מחתיו
 השם מארץ התימני: וימת השם וימלך מחתיו לה
 הדר בן בדר המכה את מדי בשדה מאב ושם עירו
 36 עויר: וימת הדר וימלך מחתיו שמלה ממשוקרה:
 37 וימת שמלה וימלך מחתיו שאול מרחכות
 38 הנהר: וימת שאול וימלך מחתיו בעל חנן בן
 39 עכבור: וימת בעל חנן בן עכבור וימלך מחתיו הדר
 ושם

H 3 ה

וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָאֵל בְּתִימְטוֹר בְּרַחֲמֵי
 מִי זָהָב : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֱלֹהֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפַּחְתָּם
 לְמִקְמַתָּם בְּשִׁמְתָם אֱלֹהֵי תַמְנַע אֱלֹהֵי עֵלְוֶה אֱלֹהֵי
 יִתְרִי : אֱלֹהֵי אֶהְלִיבְמָה אֱלֹהֵי אֵלֶה אֱלֹהֵי פִדְנִי : אֱלֹהֵי
 43 קָנִי אֱלֹהֵי תִימָן אֱלֹהֵי מִבְּצָר : אֱלֹהֵי מְגִדֵי אֵל אֱלֹהֵי
 עֵירָם אֵלֶּה אֱלֹהֵי אֲדוּם לְמִשְׁבַּתָּם בְּאֶרֶץ אֲחִי זֶם
 הוּא עֵשָׂו אָבִי אֲדוּם :

פ פ פ פ פ

2 א וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : אֵלֶּה
 תְּלִדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בְּדֹשֶׁבַע עֵשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֵעֵה אֶת-
 אֲחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת-בְּנֵי בְלָדָה וְאֶת-בְּנֵי זִלְפָּה
 נִשְׂי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-דִּבְתָּם רֵעֵה אֶל-אֲבִיהֶם
 3 וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת-יוֹסֵף מִכָּל-בְּנָיו כִּי-בְדוֹקָנִים הוּא
 4 לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתֹנֶת פָּסִים : וַיֵּרְאוּ אֲחָיו כִּי-אֵתּוֹ אֶהָב
 אָבִיהֶם מִכָּל-אֲחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָבִלּוּ דְבָרָו לְשָׁלֵם :
 ה וַיְחַלֵּם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאֲחָיו וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנֵא אֲחָיו
 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּנָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי :
 7 וְהִנֵּה אֲנִינִי מֵאֵ מִים אֲלֵמִים כְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה מִמֶּה
 אֲלַפְתִּי זָנֹם נֹצֵבָה וְהִנֵּה תִסְפְּינָה אֲלַמְתִּיכֶם
 8 וְתִשְׁתַּחֲוּוּן לְאֲלַמְתִּי : וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲחָיו הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ
 עָלֵינוּ אִם-מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנֵא אֹתוֹ עַל-
 9 חֲלַמְתּוֹ וְעַל-דְּבָרָיו : וַיְחַלֵּם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיּוֹסֶפֶר
 אֹתוֹ לְאֲחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה
 10 הַשָּׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחֵר עֵשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוּוּם לִי :
 11 וַיּוֹסֶפֶר אֶל-אָבִיו וְאֶל-אֲחָיו וַיַּגִּיעַ-בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ
 12 מֶה חֲלֹלִים הָיָה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הִבּוֹא נִבְוֵא אֲנִי וְאַמֶּנָּה
 13 וְאַחִידָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָךְ אֶרְצֶה : וַיִּבְרָא-בּוֹ אֲחָיו וְאָבִיו

CAP. 37.
 XXXVII.
 Historia Iosephi, patri dilecti, fratribus autem exosi, ob famam malam de iis relatum,

A somnia, dignitatem ei praefat. i. n. u.

solum 1

colligantes.

שמר

12 שָׁמַר אֶת־דְּבָרְךָ : וַיִּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבֹתָם
 13 בְּשֶׂכֶם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אֲחִיךָ רָעִים
 14 בְּשֶׂכֶם לָכֵה וְאֶשְׁלַחְךָ אֵלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לֹן הֲנִנִי : וַיֹּאמֶר
 לוֹ לִהְיֶנָּה רֵאִוּהוּ אֶת־שְׁלוֹם אֲחִיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם תְּצִיאֵן
 וְהִשְׁבֵּנִי דָבָר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק חֲבֹרֹן וַיָּבֹא שֶׁבַע־הָ:
 15 וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֵּשֵׁב בְּשֶׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ
 16 לֵאמֹר מַה־תְּבַקֵּשׁ : וַיֹּאמֶר אֶת־אֲחִי אֲנֹכִי מִבְּקִשׁ
 17 הַיְהִי־הֵנָּה לִי אִיפָּה הֵם רָעִים : וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה
 כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמָרִים גְּלוּבָה דַּתִּינָה וַיִּלֶּךְ יוֹסֵף אַחֵר אֶחָיו
 18 וַיִּמְצְאוּם בְּדִקְוֹן : וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֵק וּבְטָרִם יִקְרָב
 19 אֵלֵיהֶם וַיִּתְנַבְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו
 הִנֵּה בָעַל הַחֲלָמֹת חֲלוּהָ בָּא : וְעַתָּה לָכֵן וְנַהַרְגֶהוּ כִּי
 20 וְנִשְׁלַחְהוּ בְּאֶחָד חֲבֵרֹתָיו וְאֶבְרָנוּ חַיָּה רָעָה אֲכַלְתָּהוּ
 21 וְנִרְאָה מִחַיָּהוּ חֲלָמְתֵינוּ : וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלְהוּ מִיָּדָם
 22 וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנְנוּ נַפְשׁ : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְאוּבֵן אֵלֶּי
 תִּשְׁפָּכוּ־דָם חֲשִׁיכּוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבַּר
 23 וְיָד אֶל־תִּשְׁלַחְוּ־כּוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבּוֹ
 אֶל־אָבִיו : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיִּפְשְׁטוּ אֹתוֹ
 יוֹסֵף אֶת־כְּתֹנֶתוֹ אֶת־כְּתֹנֶת חֲפָסִים אֲשֶׁר עָלָיו :
 24 וַיִּקְרָחוּ וַיִּשְׁלַכוּ אֹתוֹ חֲבֵרָה וּבְבוֹר רֶק אֵין בּוֹ מַיִם :
 וַיִּשְׁכְּבוּ לֶאֱכֹל־לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֲרֻתָת כַּה
 25 יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וּגְמֻלוֹתָם נִשְׂאִים נִכְאֹת וְצָרִי
 26 וְלֹט הוֹלְכִים לְחֹרֵיד מִצְרַיִם : וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו
 27 מַה־בָּצַע כִּי נַהַרְגָנוּ אֶת־אֶחָינוּ וְכִסִּינוּ אֹת־דָּמּוֹ : לָכֵן
 וְנִמְכְּרֵנוּ לְיִשְׁמַעְאֵלִים וַיִּדְנוּ אֶל־מַחֲזִיבּוֹ כִּי־אֶחָינוּ
 28 בְּשָׂרְנוּ הוּא וַיִּשְׁמַעוּ אֶחָיו : וַיַּעֲבְדוּ אֲנָשִׁים מִדִּינִים
 29 סְחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־חֲבֹר וַיִּמְכְּרוּ אֹתוֹ
 יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ יוֹסֵף
 מִצְרַיִם

qui proinde in eius mortem conspirarunt:

Rubenis tamēn & Iudae suasu in foueam coniectus, & Iudaicis venditus, in Aegyptum deductus est.

†com-
meatus
Ief. 21,
13.
†eceram,
3, 1
ft acte,
3, 11.

נמול על את, 12. v.

29 מצרימה : וישב ראובן אל חבור ותורה אן יוסף
ל בכור ויקרע את בגדיו : וישב אל אחיו ויאמר הילד
31 איננו ואני אנה אני בא : ויקחו את כתנת יוסף
32 וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם : וישלחו
את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת
33 מצאנו הכר-נא הכתנת בנגד הוא אסלא : ויכירה
ויאמר כתנת בני היה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף :
34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על
לח בנו ימים רבים : ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו
ויטאו להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה
36 ויבך אתו אביו : והסגלים מכרו אתו אל מצרים
לפוטפר סרים פרעה שר הטבחים : פ
א ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש עדי-איש
2 עד למי ושמו חירה : וירא-שם יהודה בת-איש כנעני
3 ושמו שוע ויקחה ויבא אליה : ותהר ותלד בן ויקרא
4 את שמו ער : ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו
ה אוזן : ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה
6 והיה בכזיב בלדתה אתו : ויקח יהודה אישה לער
7 בכורו ושמה תמר : ויהי ער בכור יהודה רע בעיני
8 יהודה וימתהו יהודה : ויאמר יהודה לאוזן בא אל-אישה
9 אחיד ויפס אתה זהקס זרע לאחיד : וירע אוזן כי לא
לו יהיה הזרע והיה אם-בא אל-אישה אחיו ושחת
ארצה לבלתי נתקזרע לאחיו : וירע בעיני יהודה אישה
11 עשה וימת גם-אתו : ויאמר יהודה לתמר פלתי שבי
אלמנה בית-אבך ער-גדל שלה בני כי אלד
12 פן ימות גם-הוא פאתיו ותלך תמר ותשב בית
אביה : וירבו הימים ותמת בת-שוע אישת-יהודה
וינחם יהודה ויעל על-גזי צאצו הוא וחדה רעהו
העדלמי

cutis tunica sanguine cruentata patri mittitur, qui cum a fera discriptum rotus acerbexit,

um Potiphar effect venditus.

CAP. לח XXXVIII. Judas cum nuru sua Thamar, quam vana spe leuiratus cum filio suo minimo lastrauerat, ab ea inductus, incestum committit, ac re cognita, illam absoluit a poena, neque amplius cognouit: quae gemellos peperit, Perez & Sera.

העדלמי תמננה : ויגד לתמר לאמר הנה חמיה 13
 עלה תמננה לגו צאנו : ותמר בגדי אלמנותה 14
 מעליה ותבס בצעיה ותתעלה ותשב בפתח
 עינים אשר על דרך תמננה כי ראמה כי גדל
 שלה והוא לא נתנה לו לאשה : ויראה יהוה 15
 ויחשבה לזונה כי כסתה פניה : ויש אליה אלהי הרף 16
 ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא
 ותאמר מזה מתן לי כי תבוא אלי : ויאמר אנכי 17
 אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד
 שלחה : ויאמר מזה הערבון אשר אתך ותאמר 18
 חתמך ופתילך ומטה אשר בידך ויתן לה ויבא אליה
 ותמר לו : ותקם וילך ותסר צעיפה מעליה ותלבש 19
 בגדי אלמנותה : וישלח יהוה את גדי העזים כ
 רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא
 מצאה : וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה 21
 הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה :
 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום 22
 אמרו לא היתה בזה קדשה : ויאמר יהודה תקח לה 23
 פן נהיה לבנו הנה שלחתי הגדי הזה ואמרה לא
 מצאתה : ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר 24
 זנתה תמר פלתי וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה
 הוציאנה ותשרף : הווא מוצאת והיא שלחה אל 25
 חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר
 חבר נא למי החתמת ופתילים וחמטת האלה :
 ויבר יהודה ויאמר צדקה מפני פי על כן לא נתתי 26
 לשלה בני ולא יסוף עוד לדעתה : ויהי בעת לדתה 27
 והנה תאומים בבטנה : ויהי בלדתה וימך יד ותקח 28
 המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה :

ויהי I ט א

† certia-
tio.

† figil-
lum, v.
28.

כשמשו כי הריטתי קולי ואקרא ויעוב בגרו אצלי ויגם
 ויצא החוץ: ותנח בגרו אצלה עד בוא אדניו אל
 ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי
 דעבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כהרימי
 קולי ואקרא ויעוב בגרו אצלי ויגם החוץ: ויהי
 כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו
 לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו:
 וינח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הספר מקום כ
 אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הספר:
 ויהי יהוה את יוסף ויש אליו חסד ויהו רגו בעיני שר
 בית הספר: ויהו שר בית הספר כיר יוסף את כל
 האסירים אשר בבית הספר ואת כל אשר עשים שם
 הוא היה עשה: אין ישר בית הכהן ראה את כל
 מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה
 מצליח:

ויהי אתו חדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים א
 והאפה לארניהם למלך מצרים: ויקצה פרעה על
 שני סריסיו על שר תמישקים ועל שר האופים: ויהו ב
 אתם כמשמר בית שר הטבחים אל בית הספר מקום
 אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף
 אתם וישרת אתם ויהיו ימים כמשמר: ויחלמו חלום ה
 שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו
 הפשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים
 בבית הספר: ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אחם
 והגם ועפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
 כמשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום:
 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופחד אין אתו ויאמר
 אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים מפרוץא לי:

CAP. M.
 XL.
 Duobus Regis ministris peccantibus Ioseph in carcere somnia exponit, quibus euentus respondit.

טב 2 I ויספר
 אסירי ק 20. v.

9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו

בחלומי והנה גפן לפני: ובנפן שלשה שריגם והוא

כפרת עלתה נצה הכשילו אשכלתיה ענבים: ^{+ flos.}

וכוס פרעה בדי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל- ^{I I⁺expref.}

כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: ויאמר לו

יוסף זה פתגנו שלשת הישרים שלשת ימים הם:

13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבה

על כנה ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון

14 אשר חיות משקחו: כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב

לך ועשרת נא עמרי חסד והזכרתני אל פרעה

15 והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים

16 וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בכבוד: וירא

17 שר האפים כי טוב פתו ויאמר אל- יוסף אף אני

בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל <sup>+ simila-
gineo-
rum
(panum)</sup>

העליון מכל מאכל פרעת מעשה אפה והעוף אכל

18 אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתגנו

19 שלשת הסלים שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים

20 ישא פרעה את ראשו מעליה ותלה אותה על- עין

כ ואכל העוף אתה פשרה מעליה: ויהי ביום השלישי יום

הקדחת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את-

21 ראשו שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך

22 עבדיו: וישב את שר המשקים על משקחו ויתן

23 כוס על כף פרעה: ואת שר האפים תלה

את יוסף וישפחו: ולא זכר שר המשקים

את יוסף וישפחו:

פ פ פ י 10.

א ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-

היאר

CAP. 40.
XL.
Postea etiam
Regi somnia

2 הַיָּאֵר׃ וְהָנָה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת פְּרוֹת יָפוֹת מְרֹאָה
 3 וּבְרִיאֹת בֶּשֶׂר וְתַרְעִינָה בְּאָחוּ׃ וְהָנָה שִׁבְעַת פְּרוֹת
 אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רְעוֹת מְרֹאָה וְדִקּוֹת
 4 בֶּשֶׂר וְתַעֲמֻדְנָה אֵצֶל הַפְּרוֹת עַל־שֹׁפֵת הַיָּאֵר׃
 וְתֹאכְלֻנָּה הַפְּרוֹת רְעוֹת הַמְּרֹאָה וְדִקַּת הַבֶּשֶׂר אִתָּהּ
 5 שִׁבְעַת הַפְּרוֹת יָפֹת הַמְּרֹאָה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקֶן פְּרָעָה׃
 6 וַיִּוְשֶׁן וַיַּחֲלֵם שְׁנָתָה וְהִנֵּהוּ שִׁבְעַת שַׁבְּלִים עֹלֹת בְּקִנְיָהּ
 7 אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת׃ וְהִנֵּהוּ שִׁבְעַת שַׁבְּלִים דִּקּוֹת
 8 וַיִּשְׁדּוּפֹת קָדִים צְמָחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃ וְתִמְלַעְנָה הַשַּׁבְּלִים
 9 הַדִּקּוֹת אֶת־שִׁבְעַת הַשַּׁבְּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַכְּלֵאוֹת וַיִּיקֶן
 10 פְּרָעָה וְהִנֵּה חֵלֹם׃ וַיְהִי בְּבֹקֶר וַתַּפְעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח
 11 וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חַכְמֵיהֶם וַיֹּסֶפֶר
 12 לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאֵין־פֹּתֵר אוֹתָם לַפְּרָעָה׃
 13 וַיְדַבֵּר שֵׁר הַפִּשְׁקִים אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאִי אֲנִי
 14 מְזִכִּיר חֵלֹם׃ פְּרָעָה קָצַף עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר
 15 בֵּית שֵׁר הַטַּבָּחִים אֵלַי וְאֶת שֵׁר הָאֲפִים׃ וַנְּחַלְמָה
 16 חֵלֹם בְּלֵילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפֹתְרוֹן חֲלֹמוֹ
 17 חֲלֹמְנוּ׃ וַשֵּׁם אֲתֵּנוּ נֶעַר עֲבָדִי עֲבַד לְשֵׁר הַטַּבָּחִים
 18 וַנִּסְפָּרֵנוּ וַיִּפְתַּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמְתֵינוּ אִישׁ כְּחֲלֹמוֹ פֹּתֵר׃
 19 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פֹּתֵר־לָנוּ בֶן־הַיָּה אֲתִי הִשִּׁיב עַל־כַּנְיֵי וְאֵתוּ
 20 תְּלָה׃ וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־
 21 הַבּוֹר וַיַּגְלֵה וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלְתוֹ וַיָּבֵא אֶל־פְּרָעָה׃ וַיֹּאמֶר
 22 פְּרָעָה אֶל־יוֹסֵף חֵלֹם חֲלֹמְתִי וּפְתַר אֵין אֵתוֹ וְאֲנִי
 23 שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֵלֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ׃ וַיַּעַן
 24 יוֹסֵף אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר בְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־
 25 שְׁלוֹם פְּרָעָה׃ וַיְדַבֵּר פְּרָעָה אֶל־יוֹסֵף בְּחֹלְמֵי הַנְּנִי עַמֵּד
 26 עַל־שֹׁפֵת הַיָּאֵר׃ וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת פְּרוֹת
 27 בְּרִיאוֹת בֶּשֶׂר וַיָּפֹת תֹּאֵר וְתַרְעִינָה בְּאָחוּ׃ וְהִנֵּה
 28 שִׁבְעַת

de bis septem
 vaccis & spi-
 cis pinguibus
 & tenuibus,
 dextre expli-
 cat, & saluta-
 re consilium
 dat. fami oc-
 currendi :
 quod cum
 Rex probas-
 set, eum
 toti regno
 praeficit, & se-
 cundum a se
 constituit.
 datque ei in
 matrimoni-
 um primarii
 ministri sui
 filiam, ex qua
 2. suscepit
 filios.

שבע I 3 טג

קמץ בזג v. 5.

שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות האר
מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים
ב לרע: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע
2 1 הפרות הראשונות הבריות: ותבאנה אל קרפנה
ולא נודע כי באו אל קרפנה ומראיהן רע כאשר
2 2 בתחלה ואיקין: וארא בחלמי והנה שבע שבילים
2 3 עלת בקנה אחר פלאות וטבות: והנה שבע שבילים
2 4 † gra- ciles. צמחות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם: ותבלען
השבילים הרקות את שבע השבילים הטבות ואמר
כה אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה
חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הנני
2 6 לפרעה: שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע
השבילים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא:
2 7 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע
שנים הנה ושבע השבילים הרקות שדפות הקדים יהיו
2 8 שבע שני רעב: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה
2 9 אשר האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע
ל שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע
שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים
3 1 וכלה הרעב את הארץ: ולא יודע השבע בארץ מפני
3 2 הרעב ההוא אחריהן כי כבד הוא מאד: ועל
השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם
3 3 האלהים וממחר האלהים לעשתו: ועתה ירא פרעה
3 4 איש נכון וחכם ושיתהו על ארץ מצרים: יעשה
פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחפיש את ארץ
לה מצרים בשבע שני השבע: ויקבצו את כל אכל
השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר תחת יד
3 6 פרעה אכל בערים ושקרו: והיה האכל לפקדון לארץ
לשבע

† quin- ras ia- mat

לִשְׁבַע שָׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא־
 תִּפְרֹת הָאֶרֶץ בְּרָעָב: וַיִּמְכַּר הַדָּבָר בְּעֵינֵי פְרַעֲהַ וּבְעֵינֵי
 כָּל־עַבְדָּיו: וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־עַבְדָּיו הֲנִמְצָא כֹה־אִישׁ
 אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ: וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־יוֹסֵף אַחֲרָי
 הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אֹתְךָ אֶת־כָּל־זֹאת אִין־נִבּוֹן וְחָכָם
 בְּמִוֶּכֶת: אִתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־פִּיךָ יִשָּׁק כָּל־עַמִּי
 רַק הֲכִנָּא אֲנִי מִמֶּךָ: וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־יוֹסֵף רְאֵה
 נָתַתִּי אֹתְךָ עַל־כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּסֶר פְּרַעֲהַ אֶת־
 טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ
 בְּגָדֵי־יֵשׁ וַיַּשִּׂים רֶכֶז הַזָּהָב עַל־צוּאָרוֹ: וַיִּרְכַּב אֹתוֹ
 בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרָאוּ לִפְנָיו אַבְרָהָם וְנָתָן
 אֹתוֹ עַל־כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־יוֹסֵף אֲנִי
 פְרַעֲהַ וּבְלַעֲדֶיךָ לֹא־יָרִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ וְאֶת־רִגְלוֹ
 בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקְרָא פְרַעֲהַ שֵׁם־יוֹסֵף צְפֹנָת פַּעֲנָח מֵה
 וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־אֲסֵנֶת בַּת־פּוֹטִי פְרַעֲהַ אֵין לֹאֲשֶׁחַ וַיֵּצֵא
 יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּסֶף בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ
 לִפְנֵי פְרַעֲהַ מִלֶּךְ־מִצְרַיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פְרַעֲהַ
 וַיַּעֲבֹר בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַתַּעַשׂ הָאֶרֶץ בְּשִׁבְעַת שָׁנֵי
 הַשָּׁבַע לְקַמְצִים: וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־אֲכָל־שִׁבְעַת שָׁנִים
 אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֶמְלָל בְּעָרִים אֲכָל־שָׂדֶה
 הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: וַיַּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר
 בְּחֹל הַיָּם חֲרֻבָה מֵאֵד עַד־כִּי־חָדַל לְסַפֵּר כִּי־אֵין
 מִסְפָּר: וְלִיֹּסֵף יָלַד שְׁנֵי בָנִים בְּמִטָּה תְּבוּאָה שְׁנַת חֲרָעָב
 אֲשֶׁר יִלְדוּהֶם אֲסֵנֶת בַּת־פּוֹטִי פְרַעֲהַ אֵין: וַיִּקְרָא
 יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי־נִשְׁנֵי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־
 עַמְלֵי וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִי: וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם
 כִּי־הִפְרִנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עֲנִי: וַתִּכְלֶינָה שְׁבַע שָׁנֵי
 הַשָּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַתַּחֲלִינָה שְׁבַע שָׁנֵי
 הָרָעָב

† tor-
quem,
Ez. 16.
11.

† obli-
visti fe-
cit me.

ל קמוצה v. 50. ב מלין v. 45. & 50.

הָרַעַב לְבֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעַב בְּכָל הָאָרְצוֹת
 1 נָה וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לֶחֶם : וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 2 וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־פְּרֹעֹה לֵאמֹר פְּרַעַה לְכָל־
 3 מִצְרַיִם לְכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֵם תַּעֲשׂוּ :
 4 וַהֲרַעַב הָיָה עַל־כָּל־פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־כָּל־
 5 אֲשֶׁר בְּהֵם וַיִּשְׁבֶּר לַמִּצְרַיִם וַיַּחֲזֶק הָרַעַב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :
 6 וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִמָּה לְשֹׁבֵר אֶל־יוֹסֵף כִּי־חָזַק
 7 אֲהָרֹן בְּכָל־הָאָרֶץ : וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ־שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם
 8 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לְמָה תִּתְרָאוּ : וַיֹּאמֶר הִנֵּה שְׂמַעְתִּי
 9 כִּי יֵשׁ־שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם רְדוּ־שָׁמָּה וּשְׁבֵרוּ־לָנוּ מִיֶּשֶׁם וְנַחֲהֵם
 10 וְלֹא נָמוּת : וַיִּרְדּוּ אַחֲרֵי־יוֹסֵף עִשְׂרֵה לְשָׁבֵר בָּר מִמִּצְרַיִם :
 11 וְאֶת־בְּנֵי־מִיֶּזֶן אַחֵי יוֹסֵף לֹא־שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת־אֲחָיו כִּי
 12 אָמַר פֶּדְיָקְרָאנוּ אֶסּוֹן : וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְשֹׁבֵר בְּתוֹךְ
 13 הַבָּאִים כִּי־הָיָה הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : וַיֹּסֵף הוּא הַשְׂלִיט
 14 עַל־הָאָרֶץ הוּא הַמְּשַׁבֵּר לְכָל־עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אֲחֵי
 15 יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֵי אֶפְרַיִם אֶרְצָה : וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אֲחָיו
 16 וַיִּכְרַם וַיַּתְּנֵם אֱלֹהִים וַיִּדְבַּר אֲתָם קִשְׁוֹת וַיֹּאמֶר
 17 אֱלֹהִים מֵאִיִּן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לְשֹׁבֵר־אֶכֶל :
 18 וַיִּבֶר יוֹסֵף אֶת־אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ : וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת
 19 הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מְרַגְלִים אַתֶּם
 20 לְרַאות אֶת־עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא
 21 אֲדָנִי וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לְשֹׁבֵר־אֶכֶל : כָּלֵנוּ בְנֵי אִישׁ־אֶחָד
 22 נָחֲנוּ בְנִים אֲנַחְנוּ לֹא־הָיוּ עַבְדֶּיךָ מְרַגְלִים : וַיֹּאמֶר
 23 אֱלֹהִים לֹא כִי־עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם לְרַאות : וַיֹּאמְרוּ
 24 שְׁנַיִם עֶשֶׂר עַבְדֶּיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ בְנֵי אִישׁ־אֶחָד בְּאֶרֶץ
 25 כְּנָעַן וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת־אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנוּ :
 26 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר
 27 מְרַגְלִים אַתֶּם : בְּזֹאת תִּבְחָנוּ חֵי פְרֹעֹה אִם־תִּצְאוּ מִזֶּה
 28 כִּי

CAP. מֵב. XLII.
 Jacob frum-
 menti coc-
 mendi causa
 in Aegyptum
 io. filios mit-
 tit, quos Io-
 seph, nolle se
 dissimulans,
 expl ratores
 vocat, tan-
 dem dimittit,
 ea lege, ut
 Simeone vin-
 cito obfid-
 relicto, Ben-
 jaminum ad-
 ducerent.
 Quod Patri
 vix persuas-
 ebant.

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲחָיו וַיִּבְרַח יוֹסֵף מִפְּנֵי אֲחָיו וַיֵּצֵא אֶת־אֲחָיו מִכְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶת־יֹסֵף אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּנֵי־יֹסֵף אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּנֵי־יֹסֵף

16 בִּי אִם-בָּכוֹר אַחֵיכֶם תִּקְטֹן הִנֵּה : שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד
 וַיִּקַּח אֶת-אַחֵיכֶם וְאֶת־הָאִסְרוֹ וַיִּפְתְּנוּ דְבָרֵיכֶם
 דְּאָמַת אֲתֶכֶם וְאִם-לֹא הִי פְרֹעָה כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם :
 17 וַיֹּאסֶף אֲתֶם אֶל-מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זָאֵר עָשׂוּ וַחֲיוּ אֶת-הָאֱלֹהִים אֲנִי
 19 יֵרָא : אִם-כִּנְיִים אַתֶּם אַחֵיכֶם אֶחָד יֹאסֶר בְּבֵית
 מִשְׁמַרְכֶם וְאַתֶּם לְכוּ הִבִּיאוּ שֹׁבֵר רַעֲבֹן בְּתִיכֶם :
 וְאֶת-אַחֵיכֶם תִּקְטֹן תִּבְיִאוּ אֵלַי וַיֹּאמְנוּ דְבָרֵיכֶם וְלֹא
 כִּתְמוֹתוֹ וַיַּעֲשׂוּ-כֵן : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו אֲבֹל אֲשֵׁמִים 21
 אֲנַחְנוּ עַל-אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בַּהֲתַחַנְנוּ
 אֵלָינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל-כֵּן בָּאָה אֵלָינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת :
 22 וַיַּעַן רְאוּבֵן אֶתֶם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם לֵאמֹר
 אַל-תִּחַטְּאוּ בִּילֵד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם דָּמּוּ הִנֵּה נִדְרָשׁ :
 23 וְהִם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף בִּי הַמַּלְיָן בְּיַתְּחָם : וַיִּפֹּכֶם
 מֵעֲלֵיהֶם וַיִּבֶךְ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאֲתֶם
 אֶת-שְׁמֹעוֹן וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם : וַיַּצֵּו יוֹסֵף וַיִּמְלֵאוּ כֹה
 אֶת-כִּלְיֵיהֶם בָּר וּלְהַשִּׁיב בְּסַפְיָחַם אִישׁ אֶל-שִׁקּוֹ וּלְתַת
 לֶחֶם צֶדֶה לְדַרְךָ וַיַּעַשׂ לֶחֶם כֵּן : וַיֵּשְׂאוּ אֶת-שִׁבְרָם עַל- 26
 27 חֲמֻרֵיהֶם וַיִּלְכוּ מִשָּׁם : וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת-שִׁקּוֹ לְתַת
 מִסָּפּוֹא לְחֻמְרוֹ בְּכֹלֹן וַיֵּרָא אֶת-כֶּסֶפוֹ וַהֲנִיחָהוּא בְּפִי
 אֲמַתְחָתוֹ : וַיֹּאמֶר אֶל-אָחִיו הוֹשֵׁב בְּסַפִּי וְגַם הִנֵּה 28
 בְּאֲמַתְחָתִי וַיַּצֵּא לָכֶם וַיַּחֲרְדּוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו לֵאמֹר
 29 מַה-זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ : וַיִּבְאוּ אֶל-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
 אֶרְצָה כִּנְעָן וַיְגִידוּ לוֹ אֵת כָּל-הַקֶּרֶת אֲתֶם לֵאמֹר :
 דַּבֵּר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קִשּׁוֹת וַיִּתֵּן לִ
 אֲתָנוּ כְּמְרַגְלִים אֶת-הָאָרֶץ : וַנֹּאמֶר אֵלָיו כִּנְיִים אֲנַחְנוּ 31
 לֹא הָיִינוּ מְרַגְלִים : שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אֲבִינוּ 32
 הָאֶחָד אֵינְנוּ וַחֲקָטָן הַיּוֹם אֶת-אֲבִינוּ בְּאָרֶץ כְּנַעַן :

וַיֹּאמֶר י א א

3 ויאמר אלינו האיש הארץ בזאת אדע כי בני
 אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואר-ת-עבון בתיכם
 34 קחו ולכו : והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי
 לא מדגלים אתם כי בני אתם את אחיכם אתן לכם
 לה ואת הארץ תסחרו : והיו הם מריקים שקיהם והנה
 איש צרור-כסף בשקן ויראו את-צרות כספיהם
 36 המה ואביהם וייראו : ויאמר להם יעקב אביהם
 אתי שבלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואר-בנימן
 37 תקחו עלי הנו כלנה : ויאמר ראובן אל-אביו לאמר
 אר-שני בני תמות אם-לא אביאנו אליה הנה אתו
 38 על-ידי ואני אשיבנו אליה : ויאמר לא ירד בני עמכם
 כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך
 אשר תלכו-בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה :
 א והרעב כבד בארץ : והיו באשר כלו לאכל את-
 2 השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם
 3 שבו שברו-לנו מעט-אכל : ויאמר אליו יהודה לאמר
 העד העד בנו האיש לאמר לא-תראו פני בלתי
 4 אחיכם אתכם : אם-ישך משלח את אחינו איננו
 ה-נרדה ונשברה לה אכל : ואם-אינך משלח לא נרד
 כי-האיש אמר אלינו לא-תראו פני בלתי אחיכם
 6 אתכם : ויאמר ישך אל למה הרעתם לי להגיד
 7 לאיש העוד לכם אח : ויאמרו שאול שאול-האיש
 לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם הו' היש לכם אח
 ונגד-לו על-פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר
 8 הורידו את אחיכם : ויאמר יהודה אל-ישך אל אביו
 שלחה הצער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות
 9 גם-אנחנו גם-אתה גם-טפנו : אנכי אערכנו מדי
 תבקשנו אם-לא הביאתיו אליה והציתיו לפניה
 וחטאתי

CAP. מג. XLIII.
 Fama autem
 urgente,
 filios deo
 in Egyptum
 mitit, cum
 Beniamino,
 & muneribus,
 quos Ioseph
 conuiuio ex-
 cipit, reddito
 Simeone,

וְחָטְאתִי לָךְ כָּל־הַיָּמִים׃ כִּי לֹלֵא הִתְמַחְמַחְנוּ כִּי־י
 עֲתָה שִׁבְנוּ זֶה פַעַמַּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם 11
 אִם־כֵּן אִפּוֹא זֹאת עֲשׂוּ קַחוּ מִזֶּמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם
 וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מֵעֵט צֶרֶי וּמֵעֵט יָבֵשׁ נֹכָאת וְלֹט
 בְּטָלִים וּשְׂקָרִים׃ וְכֶסֶף מִשְׁנֵה קָחוּ בִידְכֶם וְאֶת־ 12
 הַכֶּסֶף הַכּוֹשֵׁב בְּפִי אֲמַתְחֹתִיכֶם תִּשְׂבוּ בִידְכֶם אוֹלֵי
 מִשְׁנֵה הוּא׃ וְאֶת־אֲחֵיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־ 13
 הָאִישׁ׃ וְאֵל שְׂרֵי יְתֵן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשַׁלַּח 14
 לָכֶם אֶת־אֲחֵיכֶם אַחֵר וְאֶת־בְּנֵי־מִן וְאֲנִי כֹאֲשֶׁר
 שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי׃ וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת מִן
 דְּמִשְׁנֵה־כֶּסֶף לְקָחוּ בִידְכֶם וְאֶת־בְּנֵי־מִן וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ
 מִצֹּרֵם וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי־מִן 16
 וַיֹּאמֶר לְאִשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ הִבֵּא אֶת־הָאֲנָשִׁים
 חֲבִיתָה וּטְבַח טְבַח וְהִכֵּן כִּי אֲתִי יֵאָבְלוּ הָאֲנָשִׁים
 בְּצֹהָרִים׃ וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כֹּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיֵּבֵא 17
 הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתֵה יוֹסֵף׃ וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים 18
 כִּי הוֹבֵאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֵּׁב
 בְּאֲמַתְחֹתֵינוּ בְּתַחֲלָה אֲנַחְנוּ מִוְכָאִים לְהַתְּגַלֵּל עֲלֵינוּ
 וְלְהַתְּנַפֵּל עֲלֵינוּ וּלְקַחַת אֶתְנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת־חַמְרֵנוּ׃
 וַיִּגִּשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח 19
 חֲבִית׃ וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲדֹנָי יָדֵי יִרְדְּנוּ בְּתַחֲלָה לְשֹׁבֵר־כֹּ
 אֲכַל׃ וַיְהִי כִּי־בָאוּ אֶל־הַכֹּלֵן וּנְפַתְחָה אֶת־ 21
 אֲמַתְחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחֹתוֹ בְּסַפְנוֹ
 בְּמִשְׁקָלוֹ וְנִשְׁבַּח אֹתוֹ בִּידְנוּ׃ וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרְדְנוּ בִידְנוּ 22
 לְשֹׁבֵר־אֲכַל לֹא יָדַענו מִי־שֵׁם בְּסַפְנוֹ בְּאֲמַתְחֹתֵינוּ׃
 וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֶל־תִּירְאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵלֹהֵי אֲבִיכֶם 23
 יְתֵן לָכֶם מִטְמוֹן בְּאֲמַתְחֹתֵיכֶם כֶּסֶפְכֶם כֹּא אֲלֵי וַיֵּצֵא
 אֶלֶהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן׃ וַיֵּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה 24
 יוֹסֵף

† laudi-
 bus.
 † 37:25.
 † 37:25.
 † nuces
 terebin-
 thinz.
 † amyg-
 dala.
 Num.
 17:23.
 † error.

יג 2 K יוסף

יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם:
 26 פה ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי
 שם יאכלו לחם : ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את
 המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה:
 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר
 28 אמרתם העודנו חי : ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
 29 עודנו חי ויקרו וישתחוו : וישא עיניו וירא את בנימין
 אחיו בן אמו ויאמר הוה אחיכם הקטן אשר אמרתם
 ל אלי ויאמר אלהים יחנה בני : וימהר יוסף כי נכמרו
 רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך
 31 שמה : וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם :
 32 וישומו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו
 לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם
 33 כיתועבה הוא למצרים: וישבו לפניו הבכור בכברתו
 והצעיר בצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו:
 34 וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין
 א ממשאת כלם חמש דורת וישתו וישכרו עמו : ויצו
 את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים
 אכל כאשר וכלון שארת ושים כסף איש בפי
 2 אמתחתו : ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת
 הקטן ואת כסף שכרו ולעש כדבר יוסף אשר דבר :
 34 הבקר אור והאנשים שלחו הפה וחמריהם : הם יצאו
 את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו
 קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה
 ה שלמתם רעה תחת טובה : הלוא זה אשר ישתה
 אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם:
 6 וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה: ויאמרו אליו
 למה ידבר אדני בדברים האלה חלילה לעבדך
 מעשות

CAP. 43.
 XLIV.
 tandem onus
 frugibus
 dimittit, scy-
 pho Benia-
 mini sacco
 clam imposi-
 to, fictoque
 furti crimine
 reuocat, ac
 fratrem de-
 poscit seruu.

34+ por-
tions.

דסר י 33. וישתחוו ק 28. א דגושה 26.

הנה כי האלהים וישמני לאב לפרעה ולארון לכל-
 ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי
 ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לארון
 לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: וישבת בארץ י
 גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בנה ובני
 ובקרה וכל אשר לך: וכלכלתי אתך שם כיעור
 חמש שנים רעב פחתורש אתה וביתך וכל אשר
 לך: והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כפי
 המדבר אליכם: והודתם לאבי את כל כבודי
 במצרים ואת כל אשר ראיתם ומחרתם והודתם
 את אבי הנה וניפל על צוארי בנימין ובנימין
 בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו ויבך עלהם ואחרי
 כן דברו אחיו אתו: והקל נשמע בית פרעה לאמר
 באו אחי יוסף ויטיב בעיני פרעה ובעיני עבדיו ויאמר
 פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את
 בעירכם ולכו באו ארצה כנען: וקחו את אביכם
 ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ
 מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה צויתח זאת
 עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם
 ונשאתם את אביכם ובאתם: ועיניכם אל תחם על-
 כ פליכם כיעור כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו כן
 בני ישראל ויהיו להם יוסף עגלות על פי פרעה ויהיו
 להם צדה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלת
 ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת:
 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב
 מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו
 לדרך: וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהים אל-
 כה תרגו בדרך: ויעלו מצרים ויבאו ארץ כנען אל-
 כה יעקב

+ one-
rate.

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

His perceptis
Jacob iter in
Ægyptum
parat.

CAP. מו.
XLVI.
Berfabz Deo
sacrificat, qui
promissio-
nem ei con-
firmat.

Nomina &
numerus
filiorum &
posterorum
Iacobi in
Ægyptum
migrantium.

26 יַעֲקֹב אָבִיהֶם : וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא
 מִשָּׁל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפֶּגַע לִבּוֹ בִּי לֹא־הֶאֱמַן לֶחֶם :
 27 וַיַּדְּבֶרּוּ אֵלָיו אֶת כָּל־דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים
 וַיִּירָא אֶת־הָעַנְלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לִשְׂאֵת אֹתוֹ וַתַּחֲזִי
 28 רוּחַ יַעֲקֹב אָבִיהֶם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי חַי
 א אֵלֶיכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטָרִם אָמוֹת : וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אִשְׁרֵי־
 לוֹ וַיָּבֹא בְּאֶרֶץ שֹׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק :
 2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרְאֵת הַלִּילָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 3 יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַנְּנִי : וַיֹּאמֶר אֲנִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֵל־
 4 תִּירָא מֵרֵדָה מִצְרַיִמָּה כִּי־לִגְוִי גָדוֹל אֲשִׁימָךְ שָׁם : אֲנִי
 אֲרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה וְאֲנִי אֶעֱלֶךָ גַּם־עִלָּה וַיּוֹסֶף יִשִׁית
 ה יָדוֹ עַל־עֵינָיִךְ : וַיִּקָּם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֹׁבַע וַיֵּשְׂאוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אָבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׂיהֶם
 6 בְּעַנְלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פְּרַעֲהַ לִשְׂאֵת אֹתוֹ : וַיִּקְחוּ אֶת־
 מִקְנֵיהֶם וְאֶת־דְּכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ
 7 מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וְכָל־וְרָעוֹ אִתּוֹ : בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ
 בָּנָתָיו וּבָנוֹת בָּנָיו וְכָל־זָרְעוֹ חִבְיָא אִתּוֹ מִצְרַיִמָּה :
 8 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
 9 מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן : וּבְנֵי רְאוּבֵן
 י חֲנֹךְ וּפְלֹא וְחֲצֹן וְכֹרְמִי : וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יִמְנָן וְיִמְיָן
 11 וְיָחֵד וְיִבְזִין וְזָחָר וְשָׂאוּל בְּדֹהַבְנֵעַנִית : וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן
 12 קַהַת וּמְרָרִי : וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וּפְרִזִּין וְזָרַח
 וַיָּמַת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִי בְנֵי־פְרִזִּין חֲצֹן וְחִמּוֹל :
 13 וּבְנֵי יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלַע וְפֹזָה וְיֹזֵב וְשִׁמְרֹן : וּבְנֵי זְבֻלוֹן סֹרַד
 14 וְאֵלֹן וַיְחַלֵּאֵל : אֵלֶּה בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
 בְּפָרָן אֶרֶם וְאֵת דִּינָה כֹּהֵן כָּל־נַפְשׁ בָּנָיו וּבָנוֹתָיו
 16 שְׁלִשִׁים וּשְׁלֹשׁ : וּבְנֵי לֵדָּה צְפִוִּן וְחָנִי שׁוּנִי וְאַצְבֵּן עָרִי
 17 וְאֶרְוֵי וְאֶרְאֵלִי : וּבְנֵי אִשֶׁר יָמְנָה וַיְשִׁירָה וַיְשׁוּרֵי וּבְרִיעָה
 וְשֵׁרָה

וְיָרְדָה

- Jacob - Lea
- 1. Ruben
- 2. Simeon
- 3. Levi
- 4. Juda
- 5. Issachar
- 6. Zabulon (Simeon, Siphon)
- 7. Gad - Silpa
- 8. Aser
- 9. Joseph - Rachel
- 10. Benjamin - Beria
- 11. Manasse - Gassath
- 12. Ephraim

ושרה אחתם ובני כריעה חבר ומלכיאל : אלה בני 8
 זלפה אשר נתן לבן לארה בתו ותלד את-אלה
 לעקב שש עשרה נפש : בני רחל אשר ילד לו 9
 ובנימן : ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו 10
 אסנת בת-פוטו פרע כהן אן את-מנשה ואת אפרים :
 ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גחא ונעמן אחי וראש 11
 מפים וחפים וארר : אלה בני רחל אשר ילד לעקב 12
 כל-נפש ארבעה עשר : ובני הן חשים : ובני נפתלי 13
 יחצאל וגוני ויער ושלים : אלה בני בלהה אשר נתן 14
 לבן לרחל בתו ותלד את-אלה לעקב כל-נפש
 שבעה : כל-חנפיש הבאה לעקב מצרימה יצאי ירכו 15
 מלבד נשי בני-יעקב כל-נפש ששים ושש : ובני יוסף 16
 אשר-ילד לו במצרים נפש שנים כל-חנפיש לבית-
 יעקב הבאה מצרימה שבעים : ואת- 17
 יהודה שלח לפניו אל-יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו
 ארצה גשן : ויאמר יוסף מרובתו ויעל לקראת 18
 ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על-צוואריו ויבך
 על-צוואריו עוד : ויאמר ישראל אל-יוסף אמורה ל-
 הפעם אחרי ראותי את-פניך כי עוד-חי : ויאמר יוסף 19
 אל-אחיו ואל-בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה
 אליו אחי ובית-אבי אשר בארץ-כנען באו אלי :
 והאנשים רעי צאן כיאנשי מקנה היו וצאנם ובקדם 20
 וכל-אשר להם הביאו : והיה כייקרא להם פרעה 21
 ואמר מה-פעשיתם : ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך 22
 מנעורינו ועד-עתה גם-אנחנו גם-אבתנו בעבור
 תשבו בארץ גשן כיתועבת מצרים כל-רעה צאן :
 ויבא יוסף ויגיד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקדם 23
 וכל-אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן :

- Bilha
 13. Dan
 14. Naphtali

Ioseph Patri
 obuiam it,
 & osculo ex-
 cipit, fratres-
 que instruit,
 que instruit,
 quid Pharaoni
 respondendum sit.

CAP. מז.
 XLVII.
 Mox Pharaoni
 aduentum
 fuorum

מקצה L א כ

significat, qui Gosen inhabitandam iis concedit, & Iacobum bene sibi precantem clementer trahat, ac dimittit, & liberaliter sustentat.

2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה
 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל
 4 פרעה רעה רעה צאן עבדיך גם אנתנו גם אבותינו
 5 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו פיראין מרעה
 6 לצאן אשר לעבדיך פירעב הארץ בארץ פנע
 7 ועתה ישכרנא עבדיך בארץ גישן : ויאמר פרעה
 8 אל יוסף לאמר אביך ואחיה באו אליך : ארץ
 9 מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך
 10 ואת אחיך ישכו בארץ גישן ואם ידעת ויש פס
 11 אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לך :
 12 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך
 13 יעקב את פרעה : ויאמר פרעה אל יעקב פמה ימי שני
 14 חייך : ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלישים
 15 ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו
 16 את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם : ויברך יעקב
 17 את פרעה ויצא מלפני פרעה : ויושב יוסף את אביו
 18 ואת אחיו ויתן להם אהורא בארץ מצרים במיטב
 19 הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה : ויכלכל
 20 יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי
 21 השף : ולחם אין בכל הארץ פירעב הארץ מאד
 22 ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב : וילקט
 23 יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ
 24 כנען בשבט אשר הם ישכרים ויבא יוסף את הכסף
 25 ביתה פרעה : ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ
 26 כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם
 27 ולמה נמות נגדך כי אפס כסף : ויאמר יוסף הבה
 28 פקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף : ויביאו
 29 את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בפסחים
 30 ובמקנה

9 et dixit dominus ad Parohi: dies sanorum peregrinationum meorum triginta et septem anni: paululum et melius fuerunt dies sanorum vilae meae et non attulerunt dies sanorum vilae patrum meorum in diebus peregrinationum suarum.

12 יוסף ה. peregrinatio. [12] attulit. proel. in High.

14 Flou- rault, Prov. 26, 18.

Ioseph durante fame et omne Aegyptiorum, pecora & fundos Regi acquirat, ac instituit, ut quinta pars reddituum ei quotannis cedat, excepta sacerdotum terra.

ובסקנה הצאן ובמקנה הפקר ובהמרים ויגהלים
 בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא: זההם השנה 18
 ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד
 כאדני כי אם תס הפסקה ומקנה הכרמה אל אדני לא
 נשאר לפני אדני בלתי אם גויחנו ואדמתנו: לפה 19
 נמורת לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת
 אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
 ותן רוע ונהיה ולא נמורת והאדמה לא תשם: ויקן 20
 יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים
 איש שדהו כי חוק עלהם הרעב והיה הארץ לפרעה:
 ואת העם העמיר אהו לערים מקצה גבול מצרים 21
 ועד קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה פה הק 22
 לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם
 פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: ויאמר יוסף 23
 אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם
 לפרעה הוא לכם רוע וורעתם את האדמה: והיה 24
 בהכרואת ונהתם חמישית לפרעה וארבע היתת יהיה
 לכם לרוע השדה ולאכלכם ולאשר בנתיכם ולאכל
 למפכם: ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיחנו כה
 עבדים לפרעה: וישם אתה יוסף להק ער היום הזה 26
 על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת
 הכהנים בלם לא היתה לפרעה: וישב ישראל 27
 בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד:

Gen. 2 4
16:43.

28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי
 יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה:
 29 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר
 לו אבנא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
 ועשית

Jacob Josephum furto
 obstrinxit, ut
 corpus suum
 sepeliendum
 in Canana transferat.

כב L2
 אין כאן פסקא כלל כי אמר יוח אוחת ו. 28 חסר י. 27

אתם : ויצו אותם ויאמר אליהם אני נאסף אל עמי 29
 קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון
 החתי : במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ל'
 מטרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה
 מאת עפרן החתי לאחות קמר : שמה קברו את
 אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת
 רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה : מקנה השדה 2
 והמערה אשר בו מאת בני חת : ויבל יעקב לצנות 3
 את בניו ויאסף הגליו אל חמטה ויגוע ויאסף אל
 עמיו : ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישקלו ויצו א'
 יוסף את עבדיו את הרפאים להט את אביו ויהנטו
 הרפאים את ישראל : וימלאו ארבעים יום פי פ'
 מלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבועים יום :
 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר 4
 אס-נא מצאתי חן בעיניכם וברו-נא באוני פרעה
 לאמר : אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי ה'
 אשר בריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה
 אעלה-נא ואקברה את אבי ואשובה : ויאמר פרעה 6
 עלה וקבר את אביך באשר השביעה : ויעל יוסף 7
 לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו
 וכל זקני ארץ-מצרים : וכל בית יוסף ואהיו ובית 8
 אביו רק טפס וצאנם ובקרום עזבו בארץ גשן : ויעל 9
 עמו גם-רכב גם פרשים ויהי המחנה כבוד מאד :
 ונבאו עד-גן האטד אשר בעבר הירדן ויספרו-שם 10
 מספר גדול וכבוד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
 ימים : וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגן 11
 האטד ויאמרו אבל כבוד זה למצרים על-כן קרא
 שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן : ויעשו בניו לו 12

Tandem cum rumulo patris se inferendum filii praecepisset expiravit.

CAP. 49. I. Ioseph patris corpus conditum, indultum, in Canaan humanitibus Aulicis.

† lucus. 4

קו

והוא המצוינותו ביושבו רחישו והחזקתו
 יצא תהא אל • רחישו רחשו בעשה אב • מצוינותו
 וקניו דאבא ישא ביה
 (10) כנעני (11) אב (12) מצרים (13) אב (14) אב (15) אב (16) אב (17) אב (18) אב (19) אב (20) אב

13 בן באשר צום : וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו
אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את
השדה לאחוזת קבר מאת עפרן החתי על פני
14 ממרא : וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים
15 אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו : ויראו
אחיו יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף
16 והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו : ויצו
17 אל יוסף לאמר אביה צוה לפני מותו לאמר : כה
האמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיה וחסאתם כי
רעה גמלוה ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביה
18 ויבך יוסף בדברים אליו : וילכו גם אחיו ויפללו לפניו
ויאמרו חננו לך לעבדים : ויאמר אלהם יוסף אל
תיראו כי התחרת אלהים אני : ואתם השבתם עלי
רעה אלהים השבה לטובה למען עשה כיום הזה
להחית עמך : ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם
2 ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם : וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויהי יוסף מאה ועשר שנים :
3 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בניו מכיר בן מנשה
24 ילדו על ברכי יוסף : ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת
ואלהים פקד ופקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ
הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב :
כה וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים
26 אתכם והעלתם את עצמתי מזה : וימת יוסף בן מאה
ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים : חזק
ואלה

domum re-
uerfus, fra-
ctus, delicti
veteris ve-
niam peten-
tes, erexit &
solatus est :

Vitis prone-
potibus, mo-
nurus fra-
ctus obtrun-
xit, vt ossa
sua in Cana-
naeam trans-
ferant.

19 et dixit ad eos Joseph : ne timeatis :
quia ego sum deus.
Jef. 33: 2
Jef. 33: 2
Jef. 33: 2
Jef. 33: 2

11 סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים
וארבעה . אך לד סימן : וחציו ועל חרבך תחיה :
12 זאותיות ד אלפים ושלש מאות ותשעים וחמשה .
ופרשיותיו יב . זה שמי לעלם סימן : וכדוריו כג גם
ברוך יהיה סימן : ופרקיו נ . יי חננו לך קונו סימן :
מניין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות שמנה
וארבעים . הכל תשעים ואחת פרשיות . צא אתה וכל
העם אשר ברנליך סימן :

(a) c. 27:40. (b) Ex. 3:15. (c) Gen. 27:33. (d) Jef. 33:2. (e) Ex. 11:8.

LIBER II. MOSIS.
ΕΞΟΔΟΣ Græc. EXODUS Lat.

Hebrais
ואלה שמורת

13. CAPUT I A

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ: רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן לֹוִי וַיהוֹרָה: יִשְׁשַׁכַּר וְבוּלֹן וּבְנַיִמִן: דָּן וְנַפְתָּלִי גַד וְאָשֶׁר: וַיְהִי כִּלְנֶפֶשׁ לְצֵאתָ הַ יַרְדֵּי יַעֲקֹב שְׁבַעִים נַפְשׁ וַיֹּסֶף הֵיךָ בְּמִצְרַיִם: וַיְמַת 6 יוֹסֵף וְכָל־אָחִיו וְכָל־חֵדוֹר הַחַיָּה: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ 7 וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאָד בְּמֵאָד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם: פ

Populus
Israël. in Æ-
gypto per 2.
secula valde
auctus & flo-
rens, dein
varie pressus,
non tamen
oppressus a
tyranno, licet
obstetricibus
præcepit
mâculos in-
terficere, & in
aquis proi-
cere.

וַיִּקַּם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף: 8
וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הַזֶּה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעַצוֹם מִמֶּנּוּ: 9
הֲבֵיאָה נִתְחַכְמָה לֹו פֶן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה י
וְנוֹסָף גַּם־הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ:
וַיִּשְׁמָעוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לַמֶּעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּבְנוּ עָרֵי 11
מִסְכְּנוֹת לַפְּרֹעַה אֶת־פְּתָחַם וְאֶת־רֵעֻמָּסָם: וּכְאֲשֶׁר 12
יִעֲשֶׂה אֹתוֹ בֶן־יִרְבֵּה וּבֶן־יִפְרָץ וַיִּקְצֹוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֹה: וַיִּמְרֹו אֶת־ 13.14
חַיֵּיהֶם בְּעִבְדָה קָשָׁה כַּחֲמֹר וּבִלְבָנִים וּבְכָל־עֲבָדָה
בְּיִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־עֲבָדָתָם אֲשֶׁר־עֲבָדוּ בָהֶם בְּפָרֹה:
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לַמְּלִיכָה הָעִבְרִית אֲשֶׁר שָׁם 10
הָאֵחָת שְׂפָרָה וְשֵׁם הַיְשִׁיבִית פּוּעָה: וַיֹּאמֶר בְּיִלְדֹכָךְ אֶת־ 16
הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתִי עַל־הָאֲבָנִים אֲסִיפֶן הוּא וְהִמְתֵּן אֹתוֹ
וְאֲסִיבֶת הוּא וְחַיָּה: וַתִּירָאן הַמְּלִיכָה אֶת־דְּבָרֵיהֶם 17
וְלֹא עָשָׂה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַתַּחֲיִין אֶת־
הַיְלָדִים: וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לַמְּלִיכָה וַיֹּאמֶר לָהֶן 18

12. | ad quædam nomina applicat cum
sic multiplicatib. et sic interpretat.
13. applicat. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

† Sella,
Ier. 1: 3.

מָדוּעַ מ א ל

ענין ד'
שיטין
פניוית
ויתחיל
מתחלת
שיטה ה'

משה
אמר
אלה
הן
שמות
בני
ישראל
הבאים
מצרים
את יעקב
איש
וביתו
באו
ראובן
שמעון
לוי
יהורה
יששכר
בולן
בנימין
דן
נפתלי
גד
אשר
יהי כל
נפש
לצאת
היארד
יעקב
שבעים
נפש
ויוסף
היה
במצרים
וימת
יוסף
וכל
אחיו
וכל
חבור
החיה
ובני
ישראל
פרו
וישרצו
וירבו
ויעצמו
במאד
במאד
ותמלא
הארץ
אותם
ויקם
מלך חדש
על מצרים
אשר לא
ידע את
יוסף
ויאמר
אל עמו
הזה עם
בני ישראל
רב ועצום
ממנו
הבוא
נתחכמה
לו פן ירבה
והיה כי
תקראנה
מלחמה
ונוסף
גם הוא
על שנאינו
ונלחם
בנו ועלה
מן הארץ
וישמעו
עליו שרי
מסים
למען
ענתו בסבלתם
ויבנו ערי
מסכנות
לפרעה
את פתחם
ואת רעמסס
וכאשר
יעשה
אתו בן
ירבה
ובן
יפרץ
ויקצו
מפני בני
ישראל
ויעבדו
מצרים
את בני
ישראל
בפרה
וימרו
את
חיייהם
בעבדה
קשה
כחמר
ובלבנים
ובכל
עבדה
בישראל
את כל
עבדתם
אשר
עבדו
בהם
בפרה
ויאמר
מלך
מצרים
למלכה
העברית
אשר
שם
האחת
שפרה
ושם
הישיבית
פועה
ויאמר
בילדכן
את
העבריות
וראיתן
על האבנים
אסיפן
הוא
והמתן
אתו
ואסיבת
הוא
וחיה
ותיראן
המלכה
את דבריהם
ולא עשה
כאשר
דבר
אליהן
מלך
מצרים
ותחיון
את
הילדים
ויקרא
מלך
מצרים
למלכה
ויאמר
להן

9 מדוע עשיתו הדבר הזה ותחיון את הילדים ותאמרו
 המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העבדית
 כי היות הנדה בטרם תבוא אליו המילדת וילדו:
 2 ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ויהי
 2 כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים: ויצו
 פרעה לכל-עמו לאמר כל-הבן תילוד היארה
 תשליכהו וכל-הבת תחיון:

f viva-
cos.

et factum est, quia hinc erant oblati
 dei domus, et fecit eis domos.
 וילדו המילדת ויעש להם בתים

CAP. 3. 11.
 Moses natus,
 servatus, in
 aula Reg.
 educatus, li-
 berationis
 specimen
 edic. in Mi-
 dian fugit,
 ibi vxorem
 ducit, & fili-
 um gignit.

א וילד איש מבית לוי ויקח את-בת לוי: ותהר האשה
 ותלד בן ותראה אתו כי-טוב הוא ותצפנהו שלשה
 ירחים: ולא יכלה עוד הצפינו ותקחלו תבת נמא
 ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את-הילד ותשם
 4 בסוף על-שפת היאר: ותתצב אחרו מרחק לדעה
 ה מה-יעשה לו: ותרד בת-פרעה לרחץ על-היאר
 ונערתיה הלכת על-יד היאר ותרא את-התבה בתוך
 6 הסוף ותשלח את-אמתה ותקחה: ותפמה ותראהו
 את-הילד והנהזער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי
 7 העברים זה: ותאמר אחרו אל-בת פרעה האלד
 וקראתי לה אשה מינקת מן העברית ותינק לה את-
 8 הילד: ותאמר לה בת-פרעה לכי ותלד העלמה
 9 ותקרא את-אם הילד: ותאמר לה בת-פרעה הילכי
 את-הילד הזה והניקהו לי ואני אתן את-שכרך ותקח
 האשה הילד ותניחהו: ויגדל הילד ותבאהו לבת-
 פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי-מך
 11 המים משיתהו: ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא
 אל-אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש-
 12 עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי-אין איש ויך את-
 13 המצרי ויטמנהו בהלל: ויצא ביום השני והנה שני-
 8 אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעה:
 ויאמר

f obic-
uit.

f lacta-
uit cum

ה' בלא כפיק. ib. ע' דגוישה. v. 3.

4 ויאמר מו שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה
 אמר באשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן
 נודע הדבר : וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש מו
 להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ
 מצרים וישב על הנאור : ולכהן מדון שבע בנות ותבאנה
 ותדלנה ותמלאנה את הרחמים להשקות צאן
 אביהן : ויבאו הרעים ויגרשו ויקם משה וישען וישק
 את צאנם : ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע
 מרתתן בא היום : ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד
 הרעים ונסדלה דלה לנו וישק את הצאן : ויאמר ב
 אל בנתיו ואני למד זה עובדת את האיש קראו לו
 ויאכל לחם : ויזאל משה לשבת את האיש ויתן את
 צפרה בתו למשה : ותלד בן ויקרא את שמו גרשם
 כי אמר גר הייתי בארץ נכריה
 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנהו בני
 ישראל מן העבודה ויועקו ותעל שועתם אל האלהים
 מן העבודה : וישמע אלהים את נאקתם ויבר אלהים
 את פריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב : וירא כה
 אלהים את בני ישראל וידע אלהים :
 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדון א
 וינהג את הצאן אתר המדבר ויבא אל הר האלהים
 חרבה : וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך
 הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל
 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל
 הזה מדוע לא יבער הסנה : וירא יהוה כי סר לראות
 ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה
 ויאמר הנני : ויאמר אל תקרב הלם של נעליך ה
 מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת
 קדש

Israelitas sub
 onere ge-
 menses Deus
 exaudit,

CAP. 3.
 III.
 & Mosen in
 Horeb libera-
 torem populi
 vocat.

לב 2 M קדש
 חסר י. 16. v.

6 קדש הוא : ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא
 7 מהביט אל האלהים : ויאמר יהוה ראה ראיתי את
 עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני
 8 נגשיו כי ידעתו את מכאביו : וארד להצילו מיד
 מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה
 ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני
 9 ותחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבוסים : ועתה הנה
 צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ
 10 אשר מצרים לחצים אתם : ועתה לכה
 ואשלחה אל פרעה והוציא את עמי בני ישראל
 11 ממצרים : ויאמר משה אל האלהים מי אנכי
 כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל
 12 ממצרים : ויאמר בני אלהי עמך וזה לך האות
 13 כי אנכי שלחתיך ברוציאך את העם ממצרים
 14 מעבדון את האלהים על ההר הזה : ויאמר משה אל
 האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם
 אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מיה שמו
 15 מה אמר אלהים : ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר
 אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
 16 אליכם : ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל
 בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם וזה שמי לעלם וזה
 17 זכרי לזה דר : לך ואספת את זקני ישראל ואמרת
 אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם
 יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
 18 לכם במצרים : ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל
 ארץ הכנעני ותחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבוסים
 אל

renuentem
 erigit in frui-
 itque tris kai-
 loquatur ad
 seniores pop-
 & Regem, &
 felicem euen-
 tu promitti.

18 אל ארץ זבת חלב ודבש: ושמעו לקולך ובאת אתה
 וקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
 אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה גלכה נא דרך
 19 שלשת ימים במדבר ונזכרה ליהוה אלהינו: ואני
 ידעתי כי לא ייתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד
 חזקה: ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל
 נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחזיקן ישלח אתכם:
 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו
 21 לא תלכו ריקם: ושאלה אשה משכנתה ומגרת
 22 ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם
 ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים: ויען משה ויאמר א
 והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה
 3 אליך יהוה: ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר משה: 2
 ויאמר השליכוהו ארצה וישלכוהו ארצה ויהי לנחש 3
 ויגס משה מפניו: ויאמר יהוה אלי משה שלח ידך 4
 ואחו בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו:
 למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי ה
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ויאמר יהוה לו עוד 6
 הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו
 מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו 7
 אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: והיה 8
 אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול הארת הראשון
 והאמינו לקול האת האחרון: והיה אם לא יאמינו גם 9
 לשני האות האלה ולא ישמעו לקולך ולקחת מפימי
 היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר
 והיו לדם ביבשת: ויאמר משה אל יהוה כי אדני לא 10
 איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז
 11 דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי: ויאמר

CAP. 7
 IV.
 Denuo mu-
 nus declinan-
 tem 3. signis
 confirmat.

Beadvhar-
 nar & d'v-
 uar oblicien-
 ti opem pol-
 licetur. & fra-
 tris operam
 vicariam so-
 ciamque.

fin ar-
 da, PL.
 95.5.

יהוה M 3 ל ג

v. 2. ק.

vs. 11. et dixit dominus ad moysen qui posuit os hominis, ut loqueretur
per te, et dicitur in 1. corinthios 1. corinthios 1. corinthios 1. corinthios
1. corinthios 1. corinthios 1. corinthios 1. corinthios 1. corinthios
1. corinthios 1. corinthios 1. corinthios 1. corinthios 1. corinthios

CAP. 4 שמות ד

1 יהוה אלי מן ישם פה לאדם או מן ישום אלם או חרש
 2 או פקח או עור הלא אנכי יהוה : ועתה לד ואנכי
 3 אחיה עם פיה וחרו יתקו אשר תדבר : ויאמר בני אדני
 4 שלחנא ביד תשלח : ויחר אף יהוה במשה ויאמר
 הלא אהרן אחיך הלוי יעשמי כידבר ידבר הוא וגם
 5 וידברת אליו ושמת את הכתובים בפיו ואנכי אחיה עם פיה
 6 ועם פיהו וחרו יתקו אתכם את אשר מעשיו : ודבר
 הוא לך אל העם ויגיה הוא יהיה לך לפה ואתה
 7 תהיה ללוי לאלהים : ואת המטה הזה תקח בידך
 8 וילך משה וישבו אל יתר חתנו ואמר לו אלכה נא
 9 ואשובה אל אתי אשר במצרים ואראה העושים תימים
 10 ויאמר יתרו למשה לך לשלום : ויאמר יהוה אל
 משה במדבר לך שב מצרים פירמתו כל האנשים
 11 כ המבקשים את נפשך : ויקח משה את אשתו ואת
 12 בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח
 13 משה את מטה האלהים בידו : ויאמר יהוה אל
 משה בלכתך לשוב מצרים ראה כל המפתים
 14 אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחיך
 15 את לבו ולא ישלח את הים : ואמרת אל פרעה
 16 כה אמר יהוה בני כנני ישראל : ואמר אליך שלח
 17 את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את
 18 בנך בכרד : ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה ויבקש
 19 המיתו : ותקח צפרה צד ותכרות את עלות בנה
 20 ותגע לבגליו ותאמר בני חתונדמים אתה לי : וידך
 21 ממנו אז אמרה חתן רמים לפולת : פ
 22 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדבר
 וילך

1 2 videns,

23: 8. Hsh. Doc. 6. prima
post. p. 11. in H.

Sic victus
abit, sed diffi-
dens, cui iras-
tus Deus oc-
carrit, ipsum
filiumque oc-
cusurus, fidem
autem redin-
tegrantem
dimisit.

Astoni ob-
viam misit

cul-
trum ja-
pidum,
ez. 3: 9.
7 ob cis-
cumel-
iones.

ח ה ח ח

28 וַיִּלֶךְ וַיִּפְגְּשׁוּהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקֶלְלוּ : וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאֶהֱרֹן אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שָׁלַח וְאֵת כָּל־
 29 דְּבַר אֲשֶׁר צִוְּהוּ : וַיִּלֶךְ מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן וַיֵּאסְפוּ אֶת כָּל־זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּדְבַר אֶהֱרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים לְאֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֵתָת לְעֵינֵי הָעָם : וַיֵּאמְרוּ הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּכְיִי
 30 רָאָה אֶת־עֵינָם וַיִּקְרְוּ וַיִּשְׁמַחוּ : וְאַחֵר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרֹעֶה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיֵּחָזְרוּ לִי בַמִּדְבָּר : וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמְעֶנּוּ בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח : וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם נִקְרָא עָלֵינוּ נִלְכָּה נָא רִדְךָ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגְּעֵנוּ בְּדַבְּרֵי אוֹ בְּחָרֵב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִלֶּךְ מִצְרַיִם לְמֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן מִפְּרִיעוֹ אֶת־הָעָם מִפְּעֻשׂוֹ לָכוּ לִסְבֹּלְתֵיכֶם : וַיֹּאמֶר הַפְּרֹעֶה הַזֶּה רַבִּים עִתָּה עִם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּרְתָּ אֹרֶם מִסְבֹּלְתָם : וַיֵּצֵא פְרֹעֶה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנְּגֻשִׁים בָּעָם וְאֶת־שֹׁטְרֵי לֵאמֹר : לֹא הָאֲסָפוֹן לְחַרְתָּ הַבֵּן לְעָם לִלְבֵּן הַלְּבָנִים כְּתַמְלֵ שְׁלֹשׁ הֵם יִלְכוּ וּקְשִׁי לָהֶם חֵבֶן : וְאֵת־מִתְכַנַּת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שְׁלֹשׁ תְּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרָעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־גִרְפִים הֵם עַל־כֵּן הֵם צָעֲקִים לֵאמֹר נִלְכָּה נִזְבַּחְתָּ לְאֱלֹהֵינוּ : תִּכְבַּד הָעִבְרָה עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בָהּ וְאֶל־יִשְׁעוֹ בְּדַבְרֵי־שֹׁטְרֵי : וַיֵּצֵאוּ נְגֻשֵׁי הָעָם וַיִּשְׁטְרוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר פְּרֹעֶה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם חֵבֶן : אַתֶּם לָכוּ קַחוּ לָכֶם חֵבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אֵין נִגְרָע מֵעֲבַרְתְּכֶם דָּבָר : וַיִּפֵּץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לִקְשֹׁשׁ קֵשׁ לְחֵבֶן : וְהַנְּגֻשִׁים אֲצִים לֵאמֹר כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דָּבָר יוֹם

iussa Dei re-
 nunciat, &
 populo,
 si demque
 dignis obui-
 niat.

CAP. IV. V.
 Pharao Israe-
 litas non di-
 micit, sed
 durius quo-
 que tractat,
 nec quid-
 quam, prac-
 fectis peten-
 tibus, re-
 mirat.

וַיִּלֶךְ וַיִּפְגְּשׁוּהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקֶלְלוּ : וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאֶהֱרֹן אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שָׁלַח וְאֵת כָּל־
 דְּבַר אֲשֶׁר צִוְּהוּ : וַיִּלֶךְ מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן וַיֵּאסְפוּ אֶת כָּל־זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּדְבַר אֶהֱרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים לְאֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֵתָת לְעֵינֵי הָעָם : וַיֵּאמְרוּ הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּכְיִי רָאָה אֶת־עֵינָם וַיִּקְרְוּ וַיִּשְׁמַחוּ : וְאַחֵר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרֹעֶה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיֵּחָזְרוּ לִי בַמִּדְבָּר : וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמְעֶנּוּ בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח : וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם נִקְרָא עָלֵינוּ נִלְכָּה נָא רִדְךָ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגְּעֵנוּ בְּדַבְּרֵי אוֹ בְּחָרֵב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִלֶּךְ מִצְרַיִם לְמֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן מִפְּרִיעוֹ אֶת־הָעָם מִפְּעֻשׂוֹ לָכוּ לִסְבֹּלְתֵיכֶם : וַיֹּאמֶר הַפְּרֹעֶה הַזֶּה רַבִּים עִתָּה עִם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּרְתָּ אֹרֶם מִסְבֹּלְתָם : וַיֵּצֵא פְרֹעֶה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנְּגֻשִׁים בָּעָם וְאֶת־שֹׁטְרֵי לֵאמֹר : לֹא הָאֲסָפוֹן לְחַרְתָּ הַבֵּן לְעָם לִלְבֵּן הַלְּבָנִים כְּתַמְלֵ שְׁלֹשׁ הֵם יִלְכוּ וּקְשִׁי לָהֶם חֵבֶן : וְאֵת־מִתְכַנַּת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שְׁלֹשׁ תְּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרָעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־גִרְפִים הֵם עַל־כֵּן הֵם צָעֲקִים לֵאמֹר נִלְכָּה נִזְבַּחְתָּ לְאֱלֹהֵינוּ : תִּכְבַּד הָעִבְרָה עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בָהּ וְאֶל־יִשְׁעוֹ בְּדַבְרֵי־שֹׁטְרֵי : וַיֵּצֵאוּ נְגֻשֵׁי הָעָם וַיִּשְׁטְרוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר פְּרֹעֶה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם חֵבֶן : אַתֶּם לָכוּ קַחוּ לָכֶם חֵבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אֵין נִגְרָע מֵעֲבַרְתְּכֶם דָּבָר : וַיִּפֵּץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לִקְשֹׁשׁ קֵשׁ לְחֵבֶן : וְהַנְּגֻשִׁים אֲצִים לֵאמֹר כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דָּבָר יוֹם

14 יום כיומו כאשר בהיות התבן: ויכו שטרלי בני ישראל
 אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליהם
 15 וחקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום: ויבאו
 שטרלי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה
 16 תעשה כה לעבדיך: תכן אין נתן לעבדיך ולבנים
 אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך:
 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה
 18 גובהה ליהוה: ועתה לבו עבדו ותכן לא ינתן לכם
 19 ותכן לבנים תתנו: וידאו שטרלי בני ישראל אתם
 ברע לאמר לא תגרעו מלכניכם דבר יום ביומו:

Summa, Ez. 45: 18.

Vnde culpam in Mosen & Aaronem manserunt. Mofes Deo supplicat,

כ ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם
 21 מאת פרעה: ויאמרו עליהם יראה יהוה עליכם וישפט
 אשר הכאשיתם את דיהנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו
 22 לתת חרב בידם להרגנו: וישב משה אל יהוה ויאמר
 23 אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: וטאו
 באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל
 א לא הצלת את עמך: ויאמר יהוה אל משה עתה
 תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד
 חזקה יגרשם מארצו:

CAP. 7. VI. & ab eo valide confirmatur de certitudine liberationis;

2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה:
 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל שרי
 4 ושמי יהוה לא נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי
 אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריותם
 ה אשר גרו בה: וגם אני שמעתי את נאקת בני
 ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את
 6 בריתי: לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי
 אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם
 וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים:
 ולקחתי

31. Jul. in Neph.

4. Jul. in nomine mee Pharaoh non cognovit.

7 וּמְקַחְתִּי אֹתְכֶם לִי לְעַם וְהָיִיתִי לְבָם לְאֱלֹהִים וַיְדַעְתֶּם
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֹתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִבְּלוֹת
 8 מִצְרַיִם וְהִבֵּאתִי אֹתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֵת
 9 יְדִי לְתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ
 לְבָנִים מִיִּשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא שָׁמְעוּ אֵל־מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמַעֲבָדָה קָשָׁה :

angustia.

& cum populus prae angustia eum non audiret, ac Moses ad Regem ire recusaret, ut populum Isr. dimitteret, quia tempus aderat & quarta generatio, e qua Moses & Aaron erant, quorum natales recententur.

פ
 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כֹּה דַבֵּר אֶל־פְּרֹעֶה מֶלֶךְ יִצְרָאֵל
 2 מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 לְפָנָיו יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִיךָ
 יִשְׁמְעוּנִי פְרֹעֶה וְאֲנִי עֶרְל שְׂפָתַיִם :

פ
 3 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיִּצְוֶם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֶל־פְּרֹעֶה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ס
 4 אֱלֹהֵי רַאשֵׁי בֵית־
 אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנֹךְ וּפְלוּזָה חֲצִרֹן
 וּכְרָמִי אֱלֹהֵי מְשֻׁפְחֹת רְאוּבֵן: וּבְנֵי שִׁמְעוֹן וּמוֹאֵל וּמִיָּן
 וְאֶחָד וּבְקִין וְצַחַר וְשָׂאוּל בְּנֵי דִבְנֵי־עִנָּה אֱלֹהֵי מְשֻׁפְחֹת
 שִׁמְעוֹן: וְאֱלֹהֵי שְׂמוֹת בְּנֵי לֹוִי לְתִלְדָּתָם גִּרְשׁוֹן וְקַהַת
 7 וּמֵרָרִי וְשֵׁנִי חִוִּי לֹוִי שֶׁבַע וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאֶת שָׁנָה: בְּנֵי
 8 גִּרְשׁוֹן לְבָנָיו וְשִׁמְעִי לְמְשֻׁפְחֹתָם: וּבְנֵי קַהַת עֶמְרָם
 וְיֶזְרָח וְחִבְרֹן וְעֹזִיאֵל וְשֵׁנִי חִוִּי קַהַת שְׁלֹשׁ וְשְׁלֹשִׁים
 9 וּמֵאֶת שָׁנָה: וּבְנֵי מֵרָרִי מַחֲלִי וּמוֹשֵׁי אֱלֹהֵי מְשֻׁפְחֹת
 חִוִּי לְתִלְדָּתָם: וּבְנֵי עֶמְרָם אֶת־יֹוכָבֵד דָּדָתוֹ לֹוִי
 לְאִשָּׁה וְתִלְדַּר לֹוִי אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְשֵׁנִי חִוִּי עֶמְרָם
 שֶׁבַע וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאֶת שָׁנָה: וּבְנֵי יֶזְרָח קַרְח וְנֹפֶג
 2 וְחִדִּי: וּבְנֵי עֹזִיאֵל מִיִּשְׂאֵל וְאַלְצָפָן וְסִתְרִי: וּבְנֵי
 26 אַחֲרֹן אֶת־אֶלִישֶׁבַע בַּת־עֲמִינָדָב אֲחֹות נְחֻשָׁן לֹוִי
 27 לְאִשָּׁה וְתִלְדַּר לֹוִי אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר

ואת N א ט

4 ואת־איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
 כה משפחת הקרחי: ואלעזר בן־אהרן לקח לו מבנות
 פוטאל לו לאשה ותלד לו אר־פינחס אלה ראשי
 6 אבות הלויים למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר
 אמר יהוה להם הוציאו את־בני ישראל מ־ארץ מצרים
 7 על־צבאתם: הם המדברים אל־פרעה מלך־מצרים
 להוציא את־בני־ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:
 8 ויהי ביום דבר יהוה אל־משה בארץ מצרים: ס
 9 וידבר יהוה אל־משה לאמר אני יהוה דבר
 אל־פרעה מלך מצרים את כל־אשר אני דבר אליך:
 ל ויאמר משה לפני יהוה הן אני עבד שפתיים ואף־
 ישמע אלי פרעה: פ

א ויאמר יהוה אל־משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
 2 ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל־אשר
 אצוה ואהרן אחיך ידבר אל־פרעה ושלח את־בני־
 3 ישראל מארצו: ואני אקשה את־לב פרעה והרביתי
 4 את־אתי ואת־מופתי בארץ מצרים: ולא ישמע
 אלכם פרעה ונתתי את־ידי במצרים והוצאתי את־
 צבאתי את־עמי בני־ישראל מארץ מצרים בשפטים
 ה גדלים: וידעו מצרים כי־אני יהוה בננתי את־ידי על־
 6 מצרים והוצאתי את־בני־ישראל מתוכם: ויעש משה
 7 ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן־
 שבעים שנה ואהרן בן־שלוש ושמנים שנה בדרגם
 אל־פרעה: פ

ו ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: כי ידבר
 אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל־
 אהרן קח את־מטה והשלך לפני־פרעה יהי לתנין:
 ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויעשו כן כאשר צוה
 יהוה

CAP. 7. VII.
 Deus Mofi
 fratrem ora-
 torem adiu-
 git, felicem-
 que euen-
 tum pollice-
 tur denuo,
 licet Pharan
 induratus re-
 nuat dimit-
 tere Israel.
 Magorum
 prestigis de-
 ceptus.

3 et ego indurabo cor Pharaoh, et mul-
 tiplicabo signa mea et prodigia mea in
 terra Egypti.
 4 et non audiet
 5 ויהי כהן פדיון י. פ. ה.

יהוה וישלח אהרן את מטתו לפני פרעה ולפני עבדיו
 ויהי לתנין ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים 11
 ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטם בן: וישליכו 12
 איש מטתו ויהיו לתנינם ויבלע מטת אהרן את
 מטתם: ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר 13
 דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה כבר 14
 לב פרעה מאן לשלח העם: לך אל פרעה בבקר 15
 הנה יצא אשר נהפך לנהש תקח בידך: ואמרת אליו 16
 יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי
 ויעברני במדבר ונהה לא שמעת עד כה: כה אמר 17
 יהוה בנאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מבח בטה 18
 אשר בירי על חפצים אשר ביאר ונהפכו לדם: וחדנה 19
 אשר ביאר תמות ובאש היאר וגלאו מצרים לשתות
 מים מן היאר: ויאמר יהוה אל משה אבר 20
 אל אהרן קח מטת ונסה ידך על מימי מצרים על
 נהרותם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקנה 21
 מיטתם ויהיודם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים 22
 וכאבנים: ויעשו בן משה ואהרן כאשר צוה יהוה 23
 וירם בטה ויה אר המים אשר ביאר לעיני פרעה 24
 ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם: 25
 וחדנה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו 26
 מצרים לשתות מים מן היאר והי הדם בכל ארץ 27
 מצרים: ויעשו בן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב 28
 פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ויפן 29
 פרעה ויבא אל ביתו ולא שח לבו גם לזאת: ויחפרו 30
 כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו כה
 לשתות ממימי היאר: ויצלא שבעת ימים אחרי

Vnde ro. ph.
 gis percuitu:
 Agyptus.
 mutacione
 aquarum in
 sanguinem

מב N 2 הכות

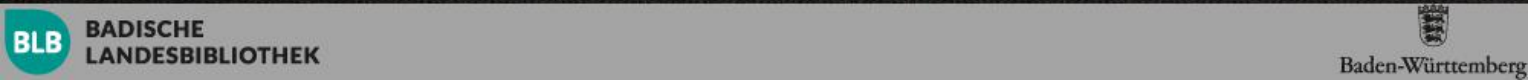
הַכּוֹת יְהוָה אֶת הַיָּאֵר : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּאֵל פְּרַעֲהַ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה
 2 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה שְׁלַח אֶת-עַמִּי וְעַבְדֵּנִי : וְאִם-מָאן אַתָּה
 2 7 לִשְׁלַח הַנֶּהָר אֲנֹכִי נֹגֵף אֶת-כָּל-נְבוּלָה בְּצִפְרֹדְעִים :
 2 8 וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר צִפְרֹדְעִים וְעֹלֹז וּבָאֹז בְּבֵיתְךָ וּבְחֲדָר
 2 9 מִשְׁכְּבְּךָ וְעַל-מִטָּתְךָ וּבְבֵיתְךָ וּבְעַמֻּקֶּךָ וּבְתִנּוּרֶיךָ
 א וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ : וּבִצְבָר וּבְעַמֻּקָּה וּבְכָל-עַבְדֶּיךָ יַעֲלוּ
 א הַצִּפְרֹדְעִים : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן
 נִטְהַר אֶת-יְדֶיךָ בְּמַטֵּה עַל הַנְּהַרֹת עַל הַיָּאֵרִים וְעַל-
 2 הָאֲנָמִים וְהָעַל אֶת הַצִּפְרֹדְעִים עַל-אֲרֶץ מִצְרַיִם : וַיֵּט
 אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם וְהָעַל הַצִּפְרֹדֶעַ וְתִכְסַּם
 3 אֶת-אֲרֶץ מִצְרַיִם : וַיַּעֲשׂוּכֵן הַחֲרַטְמִים בְּלִטְהֵם וַיַּעֲלוּ
 4 אֶת הַצִּפְרֹדְעִים עַל-אֲרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקְרָא פְרַעֲהַ
 לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעֵתִירוּ אֶל-יְהוָה וְיִסַּר
 הַצִּפְרֹדְעִים מִפָּנָי וּמֵעַמִּי וְאֶשְׁלַח אֶת-הָעַם וַיִּזְכְּרוּ
 ה לַיהוָה : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה הַתְּפָאֵר עָלַי לְמַתִּי
 אֲעִתִּיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלַעֲמָךְ לְהַכְרִית הַצִּפְרֹדְעִים מִמֶּךָ
 6 וּמִבְּתֵיךָ רַק בַּיָּאֵר תִּשְׁאָרְנָה : וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר
 7 כְּדַבְּרֶךָ לְמַעַן תִּרְעַע כִּי-אֵין בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ : וּסְרוּ
 הַצִּפְרֹדְעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתֵיךָ וּמֵעַבְדֶּיךָ וּמֵעַמֶּךָ רַק בַּיָּאֵר
 8 תִּשְׁאָרְנָה : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פְּרַעֲהַ וַיֵּצְעֵק מֹשֶׁה
 אֶל-יְהוָה עַל-דַּבְּרֵי הַצִּפְרֹדְעִים אֲשֶׁר-שָׂם לְפַרְעֹה :
 9 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבְּרֵי מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצִּפְרֹדְעִים מִן-הַבְּתָרִים
 מִן-הַחֲצֹלֹת וּמִן-הַשִּׁדֹּת : וַיֵּצְבְּרוּ אֹתָם הַמֶּרְסָם הַמֶּרְסָם
 וּמִבְּאֵשׁ הָאֲרֶץ : וַיִּרְא פְרַעֲהַ כִּי הִיתָה הַרוּחָהּ וְהַכֹּכַב
 אֶת-לְבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן נִטְהַר
 אֶת-מַטֵּה וְהָךְ אֶת-עַפְרַי הָאֲרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶם בְּכָל-אֲרֶץ
 מִצְרַיִם

CAP. VII.
VIII.
inmissione
tanatum.

pediculorum.

† intra
quod
tempus.

† resp. - uel. q. ut videt. Probal. qd.
ratio. qd. resp. ratio. ut app. q. d.
I I Thr. 3. uauit. cor. suum. et non
56. auduit. ad. eos. quem. in. uo.
dum. locutus. e. itaq.
כֹּכַב. gravis. fuit.

13 מצרים ויעשו לכן ויש אהרן את ידו כמטהו ויש את
 עפר הארץ ותהי חננים באדם ובבהמה בכל עפר
 הארץ היתה חננים בכל ארץ מצרים ויעשו לכן 14
 החרטמים כלטיהם להוציא את חננים ולא יכלו
 ותהי חננים באדם ובבהמה ויאמרו החרטמים אל מו
 פרעה אנכי אלהים הוי ויחוק לב פרעה ולא שמע
 אלהים כאשר דבר יהוה ויאמר יהוה 16
 אל משה השכם בנקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא
 המיטה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי
 ויעבדני כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח 17
 בך ובעבדך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי
 מצרים את הערב וגם הארמה אשר הם עליה
 והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמך 18
 עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה
 בקרב הארץ ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר 19
 יהיה האת הזה ויעש יהוה כן ויבא ערב ככד ביתה כ
 פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ
 מפני הערב ויקרא פרעה אל משה ולאמר 21
 לבו זכחו לאלהיכם בארץ ויאמר משה לא נכון 22
 לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן
 נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו דרך 23
 שלשת ימים נלך במדבר ונבתנו ליהוה אלהינו
 כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם 24
 ונבתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא
 תרחיקו ללכת העתירו בעדי ויאמר משה הנה כה
 אנכי יוצא מעמך והעמרתני אל יהוה וסר הערב
 מפניה מעבדיו ומעמך מחר רק אל יסר פרעה חתל
 לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה ויצא משה 26

f multi-
tudo pe-
diculo-
rum, v.
14.

iv. 13.

infectorum.

27 מעם פרעה ויעתר אל יהוה ויעש יהוה כדבר משה

וילט הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד:

8 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את

העם:

פ

א ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו

כה אמר יהוה אלי העברים שלח את עמי ויעבדני:

3 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם: הנה

יריהוה הויה במקנה אשר בשדה בסוסים בחמרים

4 בגמלים בכקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה

יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות

ה מכל לבני ישראל דבר: וישם יהוה מועד לאמר

6 מחור יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש יהוה את

הדבר הזה כפחות וימת כל מקנה מצרים ומקנה

7 בני ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה והנה לא

מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא

שלח את העם:

פ

8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא

חפניכם פתח כבשן ורקו משה השמימה לעיני

9 פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על

האדם ועל הבהמה לשחין פתח אבעבועת בכל

ארץ מצרים: ויקחו את פתח הכבשן ויעמדו

לפני פרעה ויורק אתו משה השמימה והי שחין

אבעבועת פתח באדם ובהמה: ולא יכלו החרטמים

לעמד לפני משה מפני השחין קריהוה השחין

12 בחרטום ובכל מצרים: ויחוק יהוה את לב פרעה

ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה:

ד

13 ויאמר יהוה אל משה השכם בכקר

והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה

אלהי

evr. v. ix.
Fellis in pe-
cudes.

6.
Inflammati-
onis vlcrosoe
in brutis &
hominibus.

7.
grendinis.

† favilla
v. 10.

† pustu-
lis, v. 10.

† v. 8.

† v. 9.

† 2

† 3

אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת 14
 אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך
 בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: כי עתה שלחתי 15
 את ידי וצף אותך ואת עמך בדבר ותפחד מן
 הארץ: ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הוראתך 16
 את עמי ולמען ספר שמי בכל הארץ: עודה מסתולל 17
 בעמי לבלתי שלחם: הגני ממטיר כעת מחר ברך 18
 כבו מאד אשר לא היה כמוהו במצרים למן היום
 הוסיפה ועד עתה: ועתה שלח העז את מקנה ואת 19
 כל אשר לה בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא
 בשדה ולא יאסף הפיתה וירד עליהם הברד וכתו: 20
 הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הגיס את עבדיו 21
 ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא ישם לבו אל- 22
 דבר יהוה ויעיב את עבדיו ואת מקנהו בשדה:

*et. 16. et profecto / propter hoc con-
 sidera. propter videlicet fuerat
 probatum: mox: et ad narra-
 tum roman met in uniuersa
 פניד Nahl, praet. H.
 752 enarravit. inf. Piel.*

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי 22
 ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל
 כל עשב השדה בארץ מצרים: וט משה את מטהו 23
 על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלה אש ארצה
 וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: ויהי ברד ואש 24
 מתלקחת בתוך הברד כבו מאד אשר לא היה
 כמוהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: ויך הברד כח
 בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד-
 בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל-
 עץ השדה שבד: רק בארץ גשן אשר ישם בני ישראל 26
 לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן 27
 ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי
 הרשעים: העתירו אל יהוה ורכ מהית קללת אלהים 28
 וברד

אלהי העברים
 שלח את עמי
 ויעבדני
 כי בפעם הזאת
 אני שלח את כל
 מגפתי אל לבך
 ובעבדיך ובעמך
 בעבור תדע כי אין
 כמני בכל הארץ
 כי עתה שלחתי
 את ידי וצף אותך
 ואת עמך בדבר
 ותפחד מן הארץ
 ואולם בעבור זאת
 העמדתיך בעבור
 הוראתך את עמי
 ולמען ספר שמי
 בכל הארץ עודה
 מסתולל בעמי
 לבלתי שלחם
 הגני ממטיר
 כעת מחר ברך
 כבו מאד אשר
 לא היה כמוהו
 במצרים למן היום
 הוסיפה ועד עתה
 ועתה שלח העז
 את מקנה ואת
 כל אשר לה בשדה
 כל האדם והבהמה
 אשר ימצא בשדה
 ולא יאסף הפיתה
 וירד עליהם הברד
 וכתו הירא את
 דבר יהוה מעבדי
 פרעה הגיס את
 עבדיו ואת מקנהו
 אל הבתים ואשר
 לא ישם לבו אל-
 דבר יהוה ויעיב
 את עבדיו ואת
 מקנהו בשדה
 ויאמר יהוה אל
 משה נטה את
 ידך על השמים
 ויהי ברד בכל
 ארץ מצרים על
 האדם ועל הבהמה
 ועל כל עשב
 השדה בארץ מצרים
 וט משה את
 מטהו על השמים
 ויהוה נתן קלת
 וברד ותהלה אש
 ארצה וימטר יהוה
 ברד על ארץ מצרים
 ויהי ברד ואש
 מתלקחת בתוך
 הברד כבו מאד
 אשר לא היה
 כמוהו בכל ארץ
 מצרים מאז היתה
 לגוי ויך הברד
 כח בכל ארץ
 מצרים את כל
 אשר בשדה מאדם
 ועד בהמה ואת
 כל עשב השדה
 הכה הברד ואת
 כל עץ השדה
 שבד רק בארץ
 גשן אשר ישם בני
 ישראל לא היה
 ברד וישלח פרעה
 ויקרא למשה
 ולאהרן ויאמר
 אלהם חטאתי
 הפעם יהוה הצדיק
 ואני ועמי הרשעים
 העתירו אל יהוה
 ורכ מהית קללת
 אלהים וברד

29 וברד ואש לחה אתכם ולא תספיקו לעמוד: ויאמר אליו
 משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אליהוה
 הקלות יחדלו והברד לא יהיה עוד למען תדע כי
 3 ל יהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי מרס היראון
 3 מפני יהוה אלהים: וחפשתה והשערה נכתה פי
 3 חשערה אביב וחפשתה גבעל: וחחטה והכפמת לא
 3 נכו כי אפילת הנה: ויצא משה מעם פרעה את העיד
 ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר
 3 לא נתהו ארצה: ונרא פרעה כי חדל המטר והברד
 לה והקלות ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: ויחזק לב
 פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה
 ביד משה:

1 sculmas
 2 Zea,
 3 lcf. 28,
 25.
 3 laren-
 tia (fine
 spiritus.)

ט ט ט ט ט

CAP. 10.
 locustarum.

א ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי
 את לבו וארז לב עבדיו למען שתי אתתי אלה
 2 בקרבו: ולמען תספר באזני בנה ובן בנה את אשר
 התעללתי במצרים וארז אתתי אשר שמתי בם
 3 וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל פרעה
 ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עדמתי
 4 מאנת לענת מפני שלח עמי וועבדני: כי אסמאן
 אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך:
 ה וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ
 ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד
 6 ואכל את כל העין הצמת לכם מן השדה: ומלאו
 אתיך וכתה כל עבדיך וכתה כל מצרים אשר לא דאו
 אתיך ואכות אבותיך מיום היותם על האדמה עד
 7 היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: ויאמרו עבדי פרעה
 אליו

1000

אֱלֹהֵי עַד־מִתִּי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־דְּאֹנָשִׁים
 וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמָּרֹם תִּדְעַ כִּי אֶבְרָה
 8 מִצְרַיִם : וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲה
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְכוּ עֲבַדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי
 הַהֲלֹכִים : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ גִלְדַּ בְּכַנְיֵנוּ
 9 וּבְכַנּוּתֵנוּ בְּצִאֲנָנוּ וּבְכַקְרָנוּ גִלְדַּ כִּי חָג־יְהוָה לָנוּ : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְמִי בֶן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־
 11 טַפְכֶם רְאוּ כִי רָעָה נֹגֵד פְּנֵיכֶם : לֹא בֶן לְכוּ גַא הַגְּבֵרִים
 וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אַתָּה אַתְּם מְבַקְשִׁים וַיַּגֵּרְשׁ אֹתְם
 12 מֵאֶת פְּנֵי פְרַעֲה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה נֹסֶה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרְבֶּה וַיַּעַל עַל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 13 הַשָּׂאִיר הַפֶּהָד : וַיֹּט מֹשֶׁה אֶת־מַטְהוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיְהוֶה נֶחֱג רוּחַ־קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־
 הַלֵּילָה הַפֶּהָד הָיָה וְרוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת־הָאֶרְבֶּה :
 14 וַיַּעַל הָאֶרְבֶּה עַל־כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּנַּח בְּכָל־גְּבוּל
 מִצְרַיִם כְּכֹד מְאֹד לִפְנֵי לֹא־הָיָה בֶן אֶרְבֶּה כְּמֹרֵו
 וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־בֶן : וַיִּכַּס אֶת־עֵינַי כָּל־הָאֶרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ
 הָאֶרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ וְאֶת־כָּל־פְּרִי הָעֵץ
 אֲשֶׁר הוֹתִיר הַפֶּהָד וְלֹא־נֹתַר כָּל־יָדֵק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב
 16 הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּמְהַר פְּרַעֲה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה
 וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְכֶם : וְעַתָּה
 17 שָׂא נָא חֲטָאתִי אֶךְ הַפֵּעַם וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וַיִּסַּר מֵעַלֵי רַק אֶת־חֲמוֹרֹת הַיּוֹם : וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲה
 18 וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה : וַיַּחֲפֹד יְהוָה רוּחַ־חֶזֶק מְאֹד וַיֵּשֶׂא
 אֶת־הָאֶרְבֶּה וַיִּתְקַעְהוּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׂאָר אֶרְבֶּה אֶחָד
 בְּכָל־גְּבוּל מִצְרַיִם : וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲה וְלֹא כ־
 שְׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיֹּאמֶר נ א 0

21 ויאמר יהוה אל משה נמה ידך על השמים ויהי חשך
 22 על ארץ מצרים ומש חשך: ויש משה את ידו על
 השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת
 23 ימים: לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש
 מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה
 24 אור במושבתם: ויקרא פרעה אל משה
 ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג
 כה גם טפכם ילך עמכם: ויאמר משה גם אתה תתן
 26 בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו: וגם מקננו
 ילך עמנו לא תשא פרסה כי ממנו נקח לעבד את
 יהוה אלהינו ואנחנו לא נרע מה נעבד את יהוה עד
 27 באנו שמה: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה
 28 לשלחם: ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל
 29 תספ ראות פני כי בינס ראתך פני תמות: ויאמר משה
 בן דברת לא אספ עוד ראות פניך: פ

א ויאמר יהוה אל משה עוד ננע אחד אביא על פרעה
 ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלהו כלה
 2 גרש גרש אתכם מזה: דברנא באוני העם וישאלו
 איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי
 3 זהב: ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש
 4 משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה
 5 ובעיני העם: ויאמר משה כה אמר יהוה
 6 בחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומת כל בכור
 בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור
 7 השפחה אשר אחר הרחיים וכל בכור בהמה: והיתה
 צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר במהו לא נהיתה
 7 וכמהו לא תקף: ולכל בני ישראל לא ידריך כלב
 לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה
 יהוה

יפתח באתנח י. 29

9. fenebratum.

CAP. 10. XI.
 10.
 Cædis primogenitorum,
 antequam
 Israëlitz iu-
 bebantur va-
 si aurea &
 argentea pe-
 tere ab æ-
 gyptiis.

8 יהוה בין מצרים ובין ישראל : ויגדו כל עבדיך אלה
אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר
ברגליך ואחרי-כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי-את :
9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע
אליכם פרעה למען רבות כופתי בארץ מצרים :
10 ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני
פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני-
ישראל מארצו : D ויאמר יהוה אל משה א
ואל אהרן בארץ מצרים לאמר : החדש הזה לכם
2 ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה : דברו
3 אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו
4 להם איש שיה לבית אבת שיה לבית : ואסימעת הבית
מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
5 במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו עליהם : שיה ה
תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים
6 תקחו : והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום
לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין
7 הערבים : ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל
8 את הברשך על הפתים אשר יאכלו אתו בהם : ואכלו
את הברשך בלילה הזה צלי אש ומצות על מדרים
9 יאכלו : אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי
אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו : ולא תותרו
ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרף :
10 וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם
ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא
11 ליהוה : ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי
12 כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל
אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה : והיה הדם
לכם

CAP. II.
XII.
& Pascha ce-
lebrare fe-
cundum le-
ges prae-
ptas.

f pro
numero,
Lev. 17:
23.
f nume-
rabitis.

f eru-
dam.
Num.
6:19.

לכם לאת על הפתים אשר אתם שם וראיתי את-
 הים ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית
 14 בהפתי בארץ מצרים: והיה היום הזה לכם לזכרון
 וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגגו:
 טו שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו
 שאר מבתיכם כי כל-אכל חמץ ונכרתה הנפש
 16 החוא מישראל מיום הראשון עד-יום השבעי: וביום
 הראשון מקרא-קדש וביום השביעי מקרא-קדש
 יהיה לכם כל-מלאכה לא-יעשה בהם אך אשר יאכל
 17 לכל-נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את-
 חמצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את-צבאותיכם
 מארץ מצרים ושמרתם את-היום הזה לדרתיכם
 18 חקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב
 תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב:
 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל-אכל
 מחמצת ונכרתה הנפש החוא מעדת ישראל בנר
 כ ובאורח הארץ: כל-מחמצת לא תאכלו בכל
 מושבתיכם תאכלו מצות: פ
 21 ויקרא משה לכל-זקני ישראל ויאמר אלהם משכו
 וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח:
 22 ולקחתם אגרת אזוב וטבלתם בהם אשר-בסוף
 והנעתם אל-המשקוף ואל-שתי המזוזות מן-הדום
 אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח-ביתו עד-בקר:
 23 ועבר יהוה לנגף את-מצרים וראה את-הדם על-
 המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על-הפתח ולא
 24 יתן המשחית לבא אל-בתיכם לנגף: ושמרתם את-
 כה הדבר הזה לחק-לך ולבניך עד-עולם: והיה כי-תבאו
 אל-הארץ אשר יתן ידעה לכם כאשר דבר ושמרתם

† fet-
 menta-
 tum, v.
 20.
 † v. 19.

את

4 2 † custo-
diarum.

צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שפלים הוא ליהוה

להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה

שפלים לכל בני ישראל לדוחם: פ

3 3 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן

4 4 נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה

מה אתו אז יאכל בו: תושב ושקיר לא יאכל בו: בבית

4 6 אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר הוצה ועצם

4 7 לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור

אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז

יקרב לעשתו והיה כאזכרה הארץ וכל ערל לא יאכל

4 9 בו: תורה אחת יהיה לאורח ולגר הגר בתוככם:

ג ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה

5 1 ואת אהרן בן עשו: ד והיה בעצם היום

הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על-

צבאתם: פ

א וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר

3 כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר

משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם

ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם

4 מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בהרש

ה האקוב: והיה כייביאף יהוה אל ארץ הכנעני והחתי

והאמרי והחני והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך

ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת

6 בהרש הזה: שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי

7 חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה

8 לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: והגדת

לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי

9 בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ידה ולזכרון בין

עיניך

quibus fas
uel nefas
Pascha come-
dere.

CAP. 13.
XIII.
Liberationis
memoria re-
tenenda festo
azymorum.

Sanctifica mihi omne primogenitum
natum, a pectore matris usque
in finem fustis; in homine, plura autem
mali; Nihil asse.

עֵינֶיךָ לִמְעַן תִּזְכְּרֶנּוּ יְהוָה בְּפִקֶּה בְּיַד חֹמֶקָה
 הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם : וְשָׁמַרְתָּ אֶת-הַחֻקָּה הַזֹּאת
 לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יָמִימָה : פ
 וְהָיָה כִּי-יִבְאֶה יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְךָ וּלְאַבְרָהָם וְנִתְּנָה לְךָ : וְהֶעֱבַרְתָּ כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם
 לַיהוָה וְכָל-פֶּטֶר שֶׁנֶּר בְּחֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכוּרִים
 לַיהוָה : וְכָל-פֶּטֶר חֵמֶר תִּפְדֶּה בִּשְׂהָ וְאִם לֹא תִּפְדֶּה
 וְעֲרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּכִנְיַת תִּפְדֶּה : וְהָיָה כִּי
 יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מָה זֶה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק
 יָד הוֹצֵאתָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבְּיַד עֲבָדִים : וְהָיָה כִּי
 חִקְשָׁה פְרַעֲרָה לְשַׁלְּחַנִּי וַיִּהְרַג יְהוָה כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד-בְּכוֹר בְּחֵמָה עַל-כֵּן אֲנִי זֹכֵר
 לַיהוָה כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכוּרִים וְכָל-בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה :
 וְהָיָה לְאוֹת עַל-יְדְכֶם וּלְמוֹטֶטֶת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד
 הוֹצֵאתָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם : וְיָדָה יוֹם 16

& sanctificatione primogenitorum.

וְהָיָה בִּשְׁלַח פְרַעֲרָה אֶת-הָעָם וְלֹא-נָתַם
 אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי וְאָמַר
 אֱלֹהִים פֶּן-יִנָּחַם הָעָם בְּרֵאתָם מִלְּחֵמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה :
 וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת-הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם-סוּף וְחִמְשִׁים
 עָלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-
 עֲצֻמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשֶּׁבַע אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֶעֱלִיתֶם אֶת-
 עֲצֻמוֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם : וַיִּסְעוּ מִכְּפֹת וַיִּחַנּוּ בְּאֵתָם בְּקִצְהָ כ
 הַמִּדְבָּר : וַיְהִי הַלַּיְלָה לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם
 הַדֶּרֶךְ וּלְיַלְהָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהַאֲרִיךְ לָהֶם לְלַכֵּת יוֹמָם
 וּלְיַלְהָה : לֹא-יִמָּשׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה
 לִפְנֵי הָעָם : וַיִּזְכְּרֶנּוּ יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וַיִּזְכְּרֶנּוּ יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁכּוּ

Exitus dux, via & ordo.

ref. 21. et forming ibat ant. cap. 2
 intendit in columna nubis sed de
 eandem cap. via, et nocte in co-
 lumna ignis, ad lucenda sig; ad em-
 dum die et nocte.
 1113 dupl. inf. K.
 77A loca. inf. 41p.

יִד. CAP. XIV. Pharao

ascendentes in-
sequitur cum
exercitu.

2 וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני
 3 בעל צפן נכחו תחנו על הים : ואמר פרעה לבני
 4 ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר : ותוקתי
 את לב פרעה ורדף אחריהם ואבנדה בפרעה
 ה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן : ויגד
 למלך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדי
 אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את
 6 ישראל מעברנו : ויאסר את רכבו ואת עפון לקח
 7 עמו : ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים
 8 ושלשם על בלו : ויחזק יהוה את לב פרעה מלך
 מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד
 9 רמה : וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנים על
 הים פלסוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת
 לפני בעל צפן : ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את
 עיניהם והגה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד
 11 ויצעקו בני ישראל אליהוה : ויאמרו אל משה
 המבלי איך קברים במצרים לקחתנו למות במדבר
 12 מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים : הלא זה
 הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו
 ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים
 13 ממתנו במדבר : ויאמר משה אל העם אל תיראו
 התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום
 כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם
 14 עוד עד עולם : יהוה ילחם לכם ואתם
 תחרשון :
 פ
 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
 16 ישראל ויסעו : ואתה הרם את ממך ונמיה את ידך
 על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים כביבשה :
 ואני

sed territos
erigit Moses.

& per mare
ducit inco-
lumes.

13 *Quisquis populus in terra
 atq; fuit, et visibiles salutem de
 mini, quem faciat et huius ho-
 nam ipse vidit, et quod ipse
 de, non adhibet ad utendum
 ear ultra vop, in sacula.*
 14 *Domini pugnabit vobis, et vos
 parabit.*

ואני הנני מחוק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה 17
 בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני 18
 יהוה בהכבדני בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים 19
 הקהל לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן
 מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים ובין 20
 מחנה ישראל והיו הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב
 זה אלזה כל הלילה: ויטמשה את ידו על הים ויולך יהוה 21
 את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה
 ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים בניבשה והמים 22
 להם חומה מימנם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו 23
 אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים:
 ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים 24
 בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפן כח
 מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה 25
 מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים:
 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו 26
 המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את 27
 ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים 28
 לקראתו ויגער יהוה את מצרים בתוך הים: וישבו
 המים ויכסו את הרכב ואם הפרשים לכל חיל פרעה
 הפאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני 29
 ישראל הלכו בניבשה בתוך הים והמים להם חמה
 מימנם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל 30
 מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת
 הים: וירא ישראל את חרב הגולה אשר עשה יהוה 31
 במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

percutibus Aegyptiis.

f cum diff. cultare.

f Itus, Gen. 49: 24

Hinc timor & fides apud Israelitas.

CAP. 15. 15. Moyses hymno

לאמר P A D

v. 28. בראש עמוד סימן כ"ה שמו.

ויבאו
 אחריהם
 ואכבדה
 בפרעה
 ובכל חילו
 ברכבו
 ובפרשיו
 וידעו מצרים
 כי אני יהוה
 בהכבדני
 בפרעה
 ברכבו
 ובפרשיו
 ויסע מלאך
 האלהים
 הקהל לפני
 מחנה ישראל
 וילך מאחריהם
 ויסע עמוד
 הענן מפניהם
 ויעמד מאחריהם
 ויבא בין
 מחנה מצרים
 ובין מחנה
 ישראל והיו
 הענן והחשך
 ויאר את הלילה
 ולא קרב זה
 אלזה כל הלילה
 ויטמשה את
 ידו על הים
 ויולך יהוה את
 הים ברוח קדים
 עזה כל הלילה
 וישם את הים
 לחרבה ויבקעו
 המים ויבאו בני
 ישראל בתוך
 הים בניבשה
 והמים להם
 חומה מימנם
 ומשמאלם
 וירדפו מצרים
 ויבאו אחריהם
 כל סוס פרעה
 רכבו ופרשיו
 אל תוך הים
 ויהי באשמרת
 הבקר וישקף
 יהוה אל מחנה
 מצרים בעמוד
 אש וענן ויהם
 את מחנה מצרים
 ויסר את אפן
 כח מרכבתיו
 וינהגו בכבדת
 ויאמר מצרים
 אנוסה מפני
 ישראל כי יהוה
 נלחם להם במצרים
 ויאמר יהוה
 אל משה נטה
 את ידך על הים
 וישבו המים
 על מצרים על
 רכבו ועל פרשיו
 ויט משה את
 ידו על הים
 וישב הים
 לפנות בקר
 לאיתנו ומצרים
 נסים לקראתו
 ויגער יהוה את
 מצרים בתוך
 הים וישבו המים
 ויכסו את הרכב
 ואם הפרשים
 לכל חיל פרעה
 הפאים אחריהם
 בים לא נשאר
 בהם עד אחד
 ובני ישראל
 הלכו בניבשה
 בתוך הים והמים
 להם חמה מימנם
 ומשמאלם ויושע
 יהוה ביום ההוא
 את ישראל מיד
 מצרים וירא
 ישראל את מצרים
 מת על שפת הים
 וירא ישראל את
 חרב הגולה אשר
 עשה יהוה במצרים
 וייראו העם את
 יהוה ויאמינו
 ביהוה ובמשה
 עבדו

laudat r Dei potentiam in superbie &gypticum:

f Hab. 1: 5.

f confringet, jud. 10 8. f coarctuac ant.

fpirasti. Isr. 40: 24.

7. eius gratiam in libertatione & conseruatione Israclitarum,

f tremor, N. 55: 6.

f per magnitudinem.

לאמר אשירת ליהוה כי נאה נאה

ורכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי

לישועה זה אלי ואניוהו

יהוה איש מלחמה יהוה

שמו: מרכבת פרעה וחילו ידה בים ומבחר

ה שלשיו טבעו בים סוף: תחמת יכסמו ירדו במצולת כמו

אבן: ימינה יהוה נאדתי בכח ימינה

יהוה תרעין אויב: וברכ גאוה תהרס

קמה: תשלח חרנה יאכלמו בקיש: וברוח

אפיה נערמו מים נצבו כמו נד

גולים: קפאו תחמת בלב בים: אמר

אויב ארדה אשיג אתלק שלל תמלאמו

נפשי: אריק חרבי תורישמו ידי: נישפת

ברוחה כסמו ים צללו בעופרת במים

אדירים: מי כמכה באלם יהוה: מי

כמכה נאדר בקדש נורה תהלת עשה

פלא: נשית ימינה תבלעמו ארץ: נחית

בחסדה עם זו נאלת נחלת בעזוק אל נה

קדשה: חיל שמעו עמים ירגזון

טו אחו ישבי פלישת: אז נבהלו אלופי

אדום: אילי מואב יאחזמו רעד נכגו

16 כל ישבי כנעון: תפל עליהם אימתה

זפחד: בגדל זרועה ירמו פאבן עד

יעבר עקה יהוה עד יעבר עם זו

17 קניית: תבאמו ותשעמו בהר נחלתך מכון

לשבתך פעלת יהוה מחדש ארני כוננו

18, 19 דיה: יהוה יפלה לעלם ועד: כי

כא טוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי

הים

יק' דגוש' 7.17. הכ בדג' 7.16. הכ בדג' 7.11. הג' בדגש' 7.1.

2 Fortitudo mea et carmen Domini, et facti mirabilia in latum. The day may I find noatum facies, u' i' Deo p' me & collabo eum.

3 Domini & vis belli; in uerud' eius.

4

6 Profeta tua Domini meo, impia & in uerba; deo tua tua Domini frangit in uerba.

7

8 uerba. 7. in multitudi' meo. uerba. 7. in multitudi' meo. uerba. 7. in multitudi' meo.

9

11 Quis sicut tu in diu, Domine, qui sicut tu gloriosus in Sanhitale: uenerabilis laudibz facies mirabilia.

12

12

14

טו

16

17

18, 19

6 על אשר ילקטו יום ויום: ויאמר משה ואהרן
 אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא
 7 אתכם מארץ מצרים: וזכר וראיתם את כבוד
 יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו למה כי
 8 תלוננו עלינו: ויאמר משה בתוך יהוה לכם
 בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע
 יהוה את תלנתיכם אשר אתם מליגם עליו ונחנו
 9 מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ויאמר
 משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני
 ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם:
 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל
 ויפנו אל הסדבר והנה כבוד יהוה נראה בעיני:

פ

11 וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי את תלונת בני
 ישראל דבר אלהם לאמר בין הערפלים תאכלו בשר
 ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:
 13 ויהי בערב ותעל השלל ותכס את המחנה ובבקר
 14 היתה שכבת השלל סביב למחנה: ותעל שכבת השלל
 והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על
 15 הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן
 הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא
 16 הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: זה הדבר אשר
 צוה יהוה לקטו מפנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת
 17 מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו: ויעשו כן
 18 בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: וימדו בעמר
 ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי
 19 אכלו לקטו: ויאמר משה אלהם איש אל דותר מפנו
 ב עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים מפנו

† rotundum.

† superfluum accept.

quotidie legendum & edendum, certa mensura.

עד
השליוק י. 13. תלינוכ י. 7.

עֲדֹבֶקֶר וְרָם הוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מִשֶּׁה :
 2 וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר אִישׁ כִּפִּי אָכְלוּ וְהֵם הַשֶּׁמֶשׁ 1
 2 וְנָמַס׃ וַיְהִי בַיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לִקְטוֹ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֶמֶר 2
 2 לְאַחַד וַיָּבִיאוּ כָל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר 3
 אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שְׁבֹתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לַיהוָה
 מִחַד אֶרֶץ אֲשֶׁר־תֵּאֲפוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוֹ
 וְאֶת כָּל־הָעֵדָה הִנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמַרְתִּי עַד־הַבֶּקֶר׃
 2 וַיִּנְיָחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ 4
 וְרָמָה לֹא־הָיְתָה בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי־כֹה
 שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה הַלַּיִם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה׃ שֵׁשֶׁת 6
 2 יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה־בוֹ׃ וַיְהִי 7
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִצְאוּ מִדְּבָעַם לִלְקֹט וְלֹא כִצְאוּ׃
 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנָּה מֵאַנְתֶּם 8
 לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחֻרְתַּי׃ רֹאוּ כִי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת 9
 עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ
 תַּחֲתָיו אֶל־יְצֵא אִישׁ מִמִּקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּשְׁבְּתוּ ל
 הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּקְרָאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מִן 1
 3 וְהוּא כֹזֵרַע נָד לָקֹן וְטַעְמוֹ כִּצְפִיחַת בְּדָבָשׁ׃ וַיֹּאמֶר 2
 מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מֵלֵא הָעֶמֶר מִמֶּנּוּ
 לְמִשְׁמַרְתִּי לְדַרְתֵּיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־ה'לֶחֶם אֲשֶׁר
 הֵאֱכַלְתִּי אֲתֶם בַּמִּדְבָּר בְּדוֹעֵי־אֵי אֲתֶם מֵאֲרֶץ
 3 מִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֲדֹנָי קַח צִנְצֻנֹת אֶחָת וְתֵן 3
 שְׂמֵחָ מֵלֵא־הָעֶמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמַרְתִּי
 לְדַרְתֵּיכֶם׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּנְיָחוּ אֲהֲרֹן 4
 לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁמַרְתִּי׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַפֶּן־לֶחֶם
 אַרְבַּעִים שָׁנָה עַד־בָּאֵם אֶל־אֲרֶץ נוֹשְׁבֵי אֶת־הַפֶּן
 אָכְלוּ עַד־בָּאֵם אֶל־קִצְחָ אֲרֶץ כְּנָעַן׃ וְהָעֶמֶר עֲשִׂוִּיתָה 6
 הָאִפָּה הוּא׃

excepto Sab-
batho.

Cuius pars ad
posteritatis
memoriam
feruari de-
buit.

f cori-
andri,
Num:
11:7.

tur-
nam.

ויסעו P 3 סג

פתח באתנה v. 20.

CAP. 17.
XVII.
In Massa &
M. riba Mo-
fes aquas e
petra elicit.

א וַיִּסְעוּ כָּל־עֵרֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר־סִין לַמַּעֲיָהִים
 2 עַל־פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בְּרִפְדִּים וְאֵין מַיִם לְשִׁתְּתֵהֶם וַיִּרְבּוּ
 הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תִּנּוּ לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר
 3 לָהֶם מֹשֶׁה מַה־תִּרְיֹבֹן עִמָּדִי מִה־תִּנְסֹן אֶת־יְהוָה׃
 וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיִּלֶן הָעָם עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה
 4 זֶה־הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרָיִם לְהַמִּית אֹתִי וְאֶת־מִקְנֵי
 בְּצִמָּא׃ וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר מַה־אֲעִשֶׂה לָּעָם
 5 הַזֶּה עֵד מַעֵט וּמִקְלָנִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹד
 לִפְנֵי הָעָם וְקַח אִתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשָּׁה אֲשֶׁר הִכִּיתָ
 6 בּוֹ אֶת־הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ׃ הֲנֵנִי עֹמֵד לִפְנֵיךָ שָׁמָּה
 עַל־הַצּוּר בְּחֶרֶב וְחִפְזִת בְּצִוְרִי וַיִּצְאוּ מִמִּנּוּ מַיִם וְשִׁתְּתָה
 7 הָעָם וַיַּעַשׂ בֶּן מִשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְרָא שֵׁם
 8 הַמָּקוֹם מַסָּה וּמִרְיָבָה עַל־רִיבֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־נִסְתָּם
 אֶת־יְהוָה לֵאמֹר הִישׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ אִם־אֵין׃ פ

Amalek, Isra-
elem inua-
de, oratione
Mofis vini-
aur.

9 וַיָּבֹא עַמְלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִּים׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־יְהוָה בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֶם בְּעַמְלֵק מִיָּד
 10 אֲנָכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי וַיַּעַשׂ
 יְהוָה כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בְּעַמְלֵק וּמִטָּה
 11 אֶתְרֹן וְחֹזֶר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָדִים מִטָּה
 12 יָדוּ וַיִּבְרַח יִשְׂרָאֵל וּכְאֲשֶׁר יָנִיחַ יְדוֹ וַיִּבְרַח עַמְלֵק׃ וַיִּדְּרֵי
 מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיִּשְׁיִמוּ תַחְתּוֹ וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ
 13 וְאֶתְרֹן וְחֹזֶר תָּמְכוּ בְּיָדֵי מֹזָה אַחַד וּמֹזָה אַחַד וַיְהִי יָדֵי
 אֲמוֹנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ׃ וַיַּחֲלֵשׁ יְהוָה אֶת־עַמְלֵק
 וְאֶת־עַמּוֹ לַפִּי־חֶרֶב׃

At in rei me-
moriam ere-
ta.

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֵאת זִכְרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים
 בְּאָזְנֵי יְהוָה׃ כִּי־מָחָה אֲמַחֶה אֶת־זִכְרֵ עַמְלֵק מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם׃ וַיְכַן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי׃ וַיֹּאמֶר
 כִּי־יָד עַל־כָּס יֵה מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֵק מִדֹּר־דָּר׃
 וַיִּשְׁמַע

I 1 8. full, quando eleuabat Mo-
 ses sub A. pro ualebat
 8 quando quiescere fecit man-
 u
 I 2 12. Juan. A. pro ualebat Amalek
 f. 17. quiescit, 3. ful. H.
 I 3
 I 4 Mosés expuso de mandato ad den-
 beador exilidat.
 D. 17. imperial. in H. profuit.
 J. 17. anoz.
 15. 16. A. ad uicem Mo-
 ses uicem nomen eius: Domini
 1 throno & uicillium manu.
 uof. 16. 2. dixit, quia manus fuit
 thronum Domini, bellum de-
 mino uicil in Amalek; a gene-
 ratione generationis.

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדֵּיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי-הוֹצִיָּא יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם

CAP. XVIII. Iethro Mofi genero suo uxorem & filios adfert.

א וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדֵּיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי-הוֹצִיָּא יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם

ב וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת-זִפְרָה אִשְׁתּוֹ מִצְרַיִם וְאֶת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שָׂם הָאֱחָד גִּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְשֵׁם הָאֲחֵר אֲלִיעֶזֶר כִּי-אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֹזְרִי וַיִּצְלַנִּי מִחַרְבַּב פְּרִיעָה וַיָּבֵא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל-מֹשֶׁה אֶל-הַמַּדְבָּר אֲשֶׁר-הוּא הֵנָּה שֵׁם הַר הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה אֲנִי חֹתְנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלַיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּה וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֹתְנוֹ וַיֵּשְׁתְּחוּ וַיִּשְׂקֶךָ לוֹ וַיִּשְׂאֲלוּ אֵי-שִׁלְדָעְהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֵאוּ הָאֱהָלָה וַיִּסְפַּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל-אֹדֶרֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מַצֵּאתֶם בְּדַרְךְ וַיִּצְלַם יְהוָה וַיַּחֲד יִתְרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוּ מִיַּד מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרִיעָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְהֶם מִיַּד מִצְרַיִם עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי-גָדוֹל יְהוָה מִכָּל-הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עִלָּה וּבָחִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֵא אֶתְרוֹ וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל-לֶחֶם עִם חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיְהִי מִצְדָּרֹת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לְשַׁפֵּט אֶת-הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל-מֹשֶׁה מִן-הַבֶּקֶר עַד-הָעֶרֶב וַיִּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל-אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מִה-הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מִדּוֹעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבִדְדָה וְכָל-הָעָם נֹצֵב עֲלֶיךָ מִדְּבַק עַד-עֶרֶב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי-בָא מוֹ אֵלַי

magis cogit, magis esse debent
pne onibus digni quam de illa ipse
et, quo superbe egant. supra
illud, sc. 60.
TAT Superbe egit. 2. par. A.

cique nimis granato per totum diem,

16 אלי העם לדַרש אֱלֹהִים : כִּי־יִהְיֶה לָהֶם דִּבַּר בָּא אֵלַי

וּשְׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵי הָאֱלֹהִים

17 וְאֶת־תּוֹרֹתַי : וַיֹּאמֶר חֲתָן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדְּבָר

18 אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה : נִבְל תִּבְל גַּם־אַתָּה גַּם־הָעַם הַזֶּה

אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כַבֵּד מִמֶּךָ הַדְּבָר לֹא־תוּכַל עֲשׂוֹהוּ

19 לְבַדָּךְ : עֲתָה שָׁמַע בְּקֹלִי אִיעָצֶךָ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הִיָּה

אִתָּה לְעַם מֹל הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאת אִתָּה אֶת־הַדְּבָרִים

כ אֶל־הָאֱלֹהִים : וְחֹחַרְתָּה אִתָּה־ס אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־

הַתּוֹרָה וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדְּרֹךְ יִלְכוּ בָהּ וְאֶת־

הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן : וְאִתָּה תְּחֹזֶה מִכָּל־הָעַם אַנְשֵׁי־

חַיִל יִרְאִי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אִמָּת שְׂנֵאִי בְּצַע וּשְׁמַת עֲלֵהֶם

שְׂרֵי אֶלְפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרֵת :

2 וּשְׁפַטּוּ אֶת־הָעַם בְּכֻלְעֵת וְהָיָה כָּל־הַדְּבָר הַגָּדוֹל

יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל־הַדְּבָר הַקָּטָן יִשְׁפֹּטוּהֶם וְהִקַּל מֵעֲלֶיךָ

23 וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ : אִם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצוּךְ אֱלֹהִים

וְיִבְלַת עִמָּךְ וְגַם כָּל־הָעַם הַזֶּה עַל־מִקְמוֹ יָבֵא בְּשָׁלוֹם :

הֵן וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֲתָנוּ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר : וַיִּבְחַר

מֹשֶׁה אַנְשֵׁי־חַיִל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רֵאשִׁים עַל־

הָעַם שְׂרֵי אֶלְפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרֵת :

26 וּשְׁפַטּוּ אֶת־הָעַם בְּכֻלְעֵת אֶת־הַדְּבָר הַקָּטָן יָבִיאוּ

27 אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַדְּבָר הַקָּטָן יִשְׁפֹּטוּהֶם : וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה

אֶת־חֲתָנוּ וַיִּלַּךְ לוֹ אֶל־אַרְצוֹ :

א בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיוֹם

2 הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי : וּדְסָעוּ מִדְּפִידִים וַיָּבִאוּ מִדְּבַר סִינַי

3 וַיִּתְּנוּ בְּמִדְבַר וַיִּחַן־שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הַהָר : וּמֹשֶׁה עָלָה

אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן־הַהָר לֵאמֹר כֹּה־

4 תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וַיִּקְרָב וַיִּגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : אִתָּם רֵאִיתֶם

אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשֶׁא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׂרִים

וַיִּרְאוּבָא

consilium dat de constituendis iudicibus inferioribus

In hoc videlicet ex omni populo viri viriles timentes deum, viros veritate, aduersos auaritiam, et peruersos super eos principes milliariorum, principes centenarum, quinquagenarum, et principes decem...

quod is amplexus focerum dimittit.

CAP. XIX. In Sinat Deus Moyses ad se in montem vocat, eique mandat, ut populo nunciet, se illum in pe. illum libi electurum, si voci suae paruerit.

4 Vos vidistis, quae feci in Aegyptibus et in Aethiopia, id est, tunc vos super alas aquilarum, id est, ad vos, vos ad me.

2.) et rursus, si audiendo audierit
in sociis meis, et custodierit
pacem meam, et erit mihi pe-
cuniam proa omni populo,
quia michi ipse omnia dabo.
3.) et rursus, si audierit michi regnum
heredatum, si quis sancta.

וַיֹּאבֵד אֶתְכֶם אֱלֹהִים : וְעִתְרוּ אֶם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי ח
 וְיִשְׁמְרֶתֶם אֶת־דְּבָרֵי וְהִיִּיתֶם לִי סֹגֵלָה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־
 6 לִי כָל־הָאָרֶץ : וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלֶכֶת כְּהַנְּיֹסוּנִי קְדוֹשׁ
 7 אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אִשֶׁר תִּדְבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאבֵד
 8 מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשְׁעַם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
 9 הַזֵּאת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה : וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ
 10 כָּל־אִשְׁר־דָּבַר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם
 11 אֶל־יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִכִּי בָא אֵלֶיךָ
 12 בְּעָבֹב הָעָנָן בְּעֶבְרֹת הָעָם בְּדַבְּרֵי עִפְפֹּר וְגַם־בְּךָ
 13 יֵאמְרוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה :
 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקֹדְשֵׁתָם הַיּוֹם
 15 וּמָחָר וּכְבָּסוּ שַׂמְלֹתֶם : וְהָיוּ נֹכְחִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי־
 16 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לַעֲנִי כָל־הָעָם עַל־הָרֹם סִנַּי :
 17 וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת
 18 בְּהָרֹם וּנְגַע בְּקַצְהוּ כָּל־הַנֶּגַע בְּהָרֹם מוֹת יוֹמָת : לֹא־תִגַּע
 19 בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִפְקַל אֹרֶזְהָ יִרְהֹאֵם בְּהַמָּה אִם־אִישׁ
 20 לֹא־יִחַיָּה בְּמִשְׁחֵי הַיָּבֵל הַזֶּה יַעֲלוּ בְּהָרֹם : וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן־
 21 הָהָר אֶל־הָעָם וַיִּקְרָשׁ אֶת־הָעָם וַיִּכְבְּסוּ שַׂמְלֹתֶם :
 22 וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הָיוּ נֹכְחִים לַשְּׁלִישִׁת יָמִים אֶל־הַנֶּגֶשׁוּ מו
 23 אֶל־אִשְׁהָ : וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיָּת הַבְּקָר וַיְהִי קֵלֶת
 24 וּבָרָק יָמִים וַעֲנַן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֹזֵק מְאֹד וַיִּחַרֵד
 25 כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵהוּ : וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרֹאת
 26 הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַבְּבוּ בַּמַּחֲתֵית הָהָר : זָהָר
 27 סִנַּי יֵצֵאן בְּלוֹ מִפְּנֵי אִשֶׁר יֵרֵד עֲלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ וַיַּעֲלֵל
 28 עֲשָׂנוּ כְּעֵשֶׂן חֲבִבִּשָׁן וַיִּחַרֵד כָּל־הָהָר מְאֹד : וַיְהִי קוֹל
 29 הַשֹּׁפָר חֹזֵק וְחֹזֵק מְאֹד מִשֶׁה יִדְבַר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ
 30 בְּקוֹל : וַיֵּרֵד יְהוָה עַל־הָרֹם סִנַּי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא כ
 31 יְהוָה לְמִשְׁחֵי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעֲלֵל מֹשֶׁה : וַיֹּאמֶר יְהוָה 2

Quod ubi po-
pulus spon-
det, cum lin-
ctificari &
paratum esse
praecipit.

Deus die 3.
in montem
descendit, &
ad Moysen lo-
cutus, inter
fulgura &
tonitrua

† sicut
sumus.

אל ע א Q

אל משה רד הער בעם פני יחרסו אל יהוה לראות
 22 ונפל ממנו רב : וגם הכהנים הנגשים אל יהוה
 23 יתקדשו פני פרץ בהם יהוה : ויאמר משה אליהוה
 לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה
 24 פניו לאמר הגבל את ההר וקדשתו : ויאמר אליו
 יהוה לך דר ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם
 25 זה אל יחרסו לעלת אליהוה פני פרץ פס : וירד משה

CAP. XX.
 promulgat
 Decalogum.

וידבר אלהים
 א אל העם ויאמר אלהים :
 א את כל הדברים האלה לאמר :
 א יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
 עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : לא
 תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ומעל
 ואשר בארץ מתחת ואשר במים : מתחת לארץ :
 ה לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך
 אל קנאי פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל
 רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים לאחבי ולשמרי
 מצותי :
 א לא תשא את שם יהוה
 אלהיך לשוא כי לא ינקח יהוה את אשר ישא את
 שמו לשוא :
 פ זכור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבד

et locutus est deus omnia verba ista Moysi
 2. Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te
 e terra Aegypti, et domus servorum
 3. quoniam dixi tibi: dicis: quia facies mea
 4. non facies tibi sculptile aut vitellum
 similem divinum, quia in oculis
 5. superis, et quae in terra defixit, et
 quae in aquis defixit, terra.
 non invocabis te eis, et non
 6. ut ego eduxi te in eam ego Dominus Deus
 tuus, zelatus, visitans iniquitates
 7. patrum super filios, super caros, et
 super gentes, et visitans me
 8. et filios, et visitans in eam vitellum
 9. et similes meae.
 10. Intra affluas novam terram, et tu
 11. visitabis, quia non visitabo
 12. vitellum tuum, qui affluens non
 13. min eius in vacua.
 14. et
 15. et
 16. et
 17. et
 18. et
 19. et
 20. et
 21. et
 22. et
 23. et
 24. et
 25. et
 26. et
 27. et
 28. et
 29. et
 30. et
 31. et
 32. et
 33. et
 34. et
 35. et
 36. et
 37. et
 38. et
 39. et
 40. et
 41. et
 42. et
 43. et
 44. et
 45. et
 46. et
 47. et
 48. et
 49. et
 50. et

ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה
 אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובעדך
 א עבדך ואמתך ובהמתך וגרה אשר בשעריך : כי
 ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את
 הים ואת כל אשר פס וינה ביום השביעי על פני
 ברה יהוה את יום השבת ויקדשתו :
 כ כבד את אביך ואם אבך למען יארכיך
 ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך :

לא

1 3 לא תרצה: ם לא תנאף: ם

לא תנענה: ם לא תגנב: ם

1 4 לא תחמד בית רעה: ם ברעה עד שקר: ם

לא תחמד אשר רעה ועבדו: ם

ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעה: פ

וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול

השפר ואת ההור עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק:

ffuman-
tem, Jel.
7: 4

1 6 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל

1 7 ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל

תיראו כי לבעבור נפות אתכם פא האלהים ובעבור

1 8 תהיה ראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם

מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים:

1 9 ויאמר יהוה אל משה פה תאמר אל

בני ישראל אתם ראיתם כי מך השמים דברתי

עמכם: לא תעשוני אתי אלהי כסף וזהב לא כ

2 1 תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את

עלתה ואת שלמיה את צאנה ואת בקרה בכל

המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליה וברכתה:

2 2 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אהון וזית

2 3 כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות

על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:

18. פ פ פ יח

1 א ואלה המשפטים אשר תשים לפניך: כי תקנה א

2 עבד עבדו שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי

3 חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשר הוא

4 ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו

בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא

בגפו עב Q 2

in omni loco, quo memorare fu-
ciam nomm meum, veniam ad te
et benedicam tibi.

f cum
corpore
suo
(solo)
v. 4

idololatria
denovo probi-
betur, & cul-
tus in altari
simplex pro-
cipitur.

CAP. XXI
XXI
Iura perso-
narum.
De feruis na-
numittendis.

v. 1. הַבְּנֵי: וְאִם אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְיֶה אֶת אֲדֹנָי אֶת־
 6 אִשְׁתִּי וְאֶת־בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֲפְזִי: וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל־
 הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל־הַדָּלֹת אוֹ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וְרָצַע
 7 אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמִּזְבֵּחַ וְעָבְדוֹ לְעַלְמִים: ׀ וְכִי־
 יִמְכַר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא מִבְּעֵת הָעֶבְדִּים:
 8 אִם דָּעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיהָ אִשְׁרָהּ לֹא יֵעָרֵה וְהַפְדָּה לְעַם
 9 גֹּבְרֵי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ בְּבָגְדוֹ בָּהּ: וְאִם לִבָּנוּ יִיעָרְהָ
 כַּמִּשְׁפָּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ: אִם־אֶחָרֶת יִקַּח לָהּ
 1 אִשָּׁה כַּסִּיתָהּ וְעָנְתָהּ לֹא יִגְדַע: וְאִם־שְׁלֹשׁ אִשָּׁה
 לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וְיֵצֵא תָנִים אִין בְּסָף: ׀ מִכָּתֹב
 2 אִישׁ וּמֵת מוֹת יוֹמֵת: וְאִשֶּׁר לֹא צִדָּה וְהָאֱלֹהִים אֵנָּה
 לְדָוֹ וְשִׁמְתִי לָּהּ מְקוֹם אִשֶּׁר יוֹסֵם שָׂדֵה: ׀
 4 וְכִי־יִזְדֹּר אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהַרְגוֹ בְּעַרְמָה מֵעַם
 5 מִזְבֵּחַ תִּקְחֵנוּ לְמוֹת: ׀ וּמִכָּתֹב אָבִיו וְאִמּוֹ
 6 מוֹת יוֹמֵת: ׀ וְגִבּוֹ אִישׁ וּמְכָרוֹ וּנְמַצָּא כִּידּוֹ
 7 מוֹת יוֹמֵת: ׀ וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת
 8 יוֹמֵת: ׀ וְכִי־יִרְבֵּן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת־
 9 רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְּאֶרֶץ וְלֹא יָמוּת וּנְפֵל לְמִשְׁכָּב: אִם־
 יָקוּם וְהִתְחַלֵּף בְּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ תִּקַּח הַפְּקָדָה רֶגֶל
 כִּשְׁבֹתוֹ יָמִן וּרְפָא רֶפֶא: ׀ וְכִי־יִכָּה אִישׁ
 אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־אִמָּתוֹ בְּשֹׁכֵט וּמָת תַּחַת דָּוֹ נָקָם
 2 יִנָּקֵם: אִךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמִים יַעֲבֹד לֹא יָקָם כִּי כִסְפוֹ
 2 הָיָא: ׀ וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וּנְגַפּוּ אִשָּׁה הָרָה
 וְיֵצֵאוּ וְלֹדִיהָ וְלֹא יִהְיֶה אִסּוֹן עָנּוּשׁ יַעֲנֹשׁ כַּאֲשֶׁר יִשִּׁית
 3 עָלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּפִלְלִים: וְאִם־אִסּוֹן יִהְיֶה
 4 וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: עַן תַּחַת עַן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד
 5 כַּה תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל: כִּוִּיהָ תַּחַת כִּוִּיהָ פָּצַע תַּחַת
 6 פָּצַע חַבּוּלָה תַּחַת חַבּוּרָה ׀ וְכִי־יִכָּה אִישׁ

+ per-
forabit.
Hübula
Dent.
15:17.

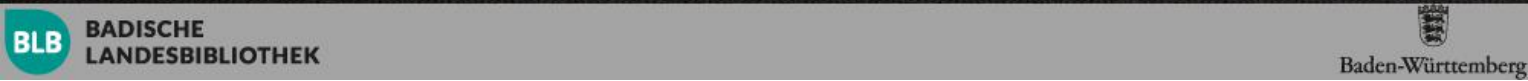
1 debi-
tum
2 coniu-
gale
12. Percutens vi-
rum, si mortuus fuerit,
morietur morietur.
in H. הַכָּה הַכָּה percussit

11 percutens patrem suum,
si matrem suam, morietur
velit.

12 maledicens patri suo & matri
suae morietur morietur.

9 pugna,
1cl. 5:14.

1 uño.

איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי
 27 ושלחנו תחת עינו : ואם ישן עבדו או ישן אמתו יפיל
 לחפשי ושלחנו תחת שנו : ׀
 28 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת מקול יסקל
 29 השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי : ואם שור
 נגח הוא מתמול שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו
 והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת :
 אם ספר יישת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת ל
 עליו : או בן גח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו : ׀
 אם עבד יגח השור או אמה בסקו של שים שקלים יתן
 33 לאדניו והשור יסקל : ׀ וכי יפתח איש
 בור או כייכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור
 או חמור : בעל חמור ישלם כסה לבעליו והמת
 יהיה לו : ׀ וכי יגח שור איש את שור לה
 רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם
 36 את הפרת יחצון : או נודע כי שור נגח הוא מתמול
 שלשם ולא ישמרנו בעליו שלשם ישלם שור תחת
 השור והמת יהיה לו : ׀ כי יגנב איש
 שור או ישה וטבחו או מכרו חכשה בקר ישלם תחת
 השור וארבע צאן תחת הישה : אם בפתרת ומצא א
 2 חגב והכה ומת אין לו דמים : אם זרחה חשמיש
 עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו :
 3 אם המצא תמצא בידו חגבה משור עד חמור עד
 4 שה חיים שנים ישלם : ׀ כי יבער איש שדה
 או כרם ושלה את בעירה ובער בשדה אחר מיטב
 5 שדהו ומיטב כרמו ישלם : ׀ כי תצא ה
 איש ומצא קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה
 9 שלם ישלם המבער את חכערה : ׀ כי יתן

De boue cor-
nupeta.
De damno ex
putco apetto.
De boue bo-
uem interi-
mente.
De abiegato-
ribus.
CAP. כב.
XXII.
Poena furis
nocturni &
diurni.
depassionis
incendii.

† cornu-
peta, v.
39.
† Pf. 49, 9.

† v. 29.

† in per-
fossione,
ler. 2, 34.
† profur-
to 5, 7.
3.
† v. 2.

† inten-
dium.

עג 3 יהו בעירו לך.
v. 37. ben Afch. & ben Naph. Item Bal. ben tir, Hup Angl. hoc vcliu in-
inchoant Cap. 22, v. 4.

Lex de depo-
sito,

יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשומר ונגב מבית
 7 האיש אם ימצא הנגב ישלם שנים : אם לא ימצא
 הנגב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח
 8 ידו במלאכת רעהו : על כל דבר פשע על שור על-
 המזר על שיה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר
 כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשעו
 9 אלהים ישלם שנים לרעהו : ם כי יתן
 איש אל רעהו חמור או שור או שיה וכל בהמה
 לשומר ומת או נשבר או נשבה אין ראיה : שבעת
 יהיה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
 רעהו ולקח בעליו ולא ישלם : ואם נגב ינגב מעמו
 12 ישלם לבעליו : אם טורף יטרף יבאחו עד המרפה
 לא ישלם : פ

commodato,

וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין
 13 עמו שלם ישלם : אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר
 14

stupro,

הוא בא בשכרו : ם וכי יפתה איש בתולה
 אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה :
 16 אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישלם כמהר
 17.18

tdotan-
do.

maleficus,
Sodomia,

הבתולת : ם מכשפה לא תחיה : כל שכב עם
 19 בהמה מות יומת : ם זבח לאלהים יחרם בלתי

idololatria ;

ליהרה לבדו : וגר לאיתונה ולא תלחצנו כי גרים
 20 הייתם בארץ מצרים : כל אלמנה ויתום לא תענון :

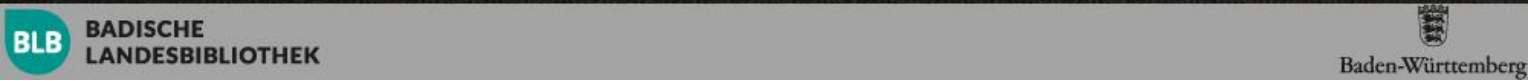
vidua & pu-
pillis non la-
dendis.

אם יענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע
 21 אשמע צעקתו : וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו
 נשיכם אלמנות ובניכם יתמים : פ

21 persequimini non populabz & non
 opprobriat eam, quod persequi fecit
 in terra exopt.
 22 I omnes viduam & pupilla non affe-
 ratis
 23 huius respondit in P. offent. r. pl. f. P.
 Si affligendo affligent cum iuris
 Si clamando clamaverit ad me, ad
 24 dicendo audiam clamorem eius.

De yfura &
pignore,

אם כסף מלוה את עמי את העני עמף לא תהיה
 24 כה לו כנשה לא תשימון עליו נשף : אם חבל תחבל
 26 שלמת רעה עד בא השמש תשובנו לו : כי הוא
 כסותח

כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במיה ישלב ודעה כי
יצעק אלי ושמעתי כיהנון אני :

אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר :

מלאכתך ודמעה לא תאחר בכור בניה תתן לי :

תעשה לשרך לצאנה שבעת ימים יהיה עם אמו ביום

השמיני תתנו לי : ואנשי כדש תהיון לי ובשר בשדה ל

טרפה לא תאכלו לכלב משלכון אתו :

לא תשא שמע שווא אל תשת ירך עסדרשע א

להיות עד המס : לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא

תענה על רב לנמת אחרי רבים לחמת : ודל לא

תחר ברובו :

המרו תעה השב תשיבנו לו :

חמור שנאף רבין תחרת משאו וחדלת מעזב לו עזב

תעזב עמו :

מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תחרג כי לא

אצדיק רשע : ושחר לא תקח כי השחר יעור פלחים

ויספה דבני צדיקים : וגר לא תלחין ואתם ידעתם

את דפוש חגר כיהגרים הייתם בארץ מצרים : ושש

שנים תזרע ארץ ארצה ואספת את תבואתה :

והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אבני עפה :

ויתרם תאכל תרת השדה כן תעשה לכרמך לזיתך :

ששת ימים תעשה מעשה וביום השביעי תשבת

למען ינות שורך וחמרה וינפש כן אכתה והגר :

ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים

אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך : שלש רגלים

תחג לי בשנה : את חג המצות תשמר שבעת ימים טו

תאכל מצות פאשר צויתך למועד חדש האביב כי

בו יצאת מצרים ולא יראו פני ריכם : ותג הקציר

בכורי

כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במיה ישלב ודעה כי

יצעק אלי ושמעתי כיהנון אני :

אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר :

מלאכתך ודמעה לא תאחר בכור בניה תתן לי :

תעשה לשרך לצאנה שבעת ימים יהיה עם אמו ביום

השמיני תתנו לי : ואנשי כדש תהיון לי ובשר בשדה ל

טרפה לא תאכלו לכלב משלכון אתו :

לא תשא שמע שווא אל תשת ירך עסדרשע א

להיות עד המס : לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא

תענה על רב לנמת אחרי רבים לחמת : ודל לא

תחר ברובו :

המרו תעה השב תשיבנו לו :

חמור שנאף רבין תחרת משאו וחדלת מעזב לו עזב

תעזב עמו :

מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תחרג כי לא

27. diei non maledicis et prout
pt in populo non maledicis
† primi-
tias scu-
gum
tuarum.
† primi-
tias vi-
nitui.

2. non erit post multos ad mala
et non respondebit super lite, ad
declinam dnm post multos ad perice-
ludum.

5. cum videtur aliquem dicitur te
substanti sub omni suo et cessabit a
loquendo cum et deservit de se-
ret cum eo.

6. non declinabit iudicium eum
et sic in lite eius.

7. In verbo mendaci elongabit se
innocentem et justum. Ne occidas
quia non justitabo impium.

8. quia minus non accipit. 11.
quia minus occidit videtur
in pervertit verbo justorum.

De honoran-
do Magistra-
tu,
De primitiis,

& mortici-
niis.

CAP. כב.
XXIII.
De iudicam
officio.

De anno Sab-
batico,

& die Sab.

idololatr.

De 3. Febris
anniuersar.
Azymorum,

חסר. 15. v. קמין בזק. ibid. כסותו ק. v. 26.

ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב א
 ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק:
 2 ונגש משה לברו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא
 יעלו עמו: ויקא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה
 3 ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו
 4 כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את
 כל דברי יהוה וישבם בפקר ויבן מזבח תחת ההר
 ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:
 5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת וזבחו זבחים
 שלמים ליהוה פרים: ויקח משה חצי הדם וישם
 6 באגנות וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית
 7 ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
 8 ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר
 הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל
 9 הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא
 10 ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת
 11 רגליו כמעשה לכנת הספיר וכעצם השמים לטהר:
 12 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים
 13 ויאכלו וישתו: ויאמר יהוה אל משה עלה
 אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן
 14 והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם: ויקם משה
 15 והושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל
 16 הזקנים אמר שבו לנו עד אשר ישוב אליכם
 17 ותנה אהרן וחור עמכם מבעל רברים יש אלהם:
 18 ויעל משה אל ההר. ויבם הענן את ההר: וישבן
 19 כבוד יהוה על הר סיני ויכסחו הענן ששת ימים ויקרא
 20 אל משה בתום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד
 21 יהוה פאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויקא

כד. CAP. XXIV.
 Moses condi-
 tiones foederis populo
 refert, acceptasque ab eo
 consignat & sanguine
 firmat:

Deus Illuzi
 apparitio-
 ne appro-
 bat,

Moses ad fe-
 reuocat per
 4. dies &
 noctes.

? sic-
 tos. Jcf.
 41: 9

משה R א פ

משנה בתוך הענן ויעל אל ההר יהי משנה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה :

פ פ פ יט 19

א וידבר יהוה אל-משנה לאמר : רב אל-בני
 ישראל ויקח-לי תרומה מאת כל-איש אשר
 1 ידבנו לבו תקחו את-תרומתי : וזאת התרומה אשר
 4 תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת : ותכלת וארגמן
 ה ותולעת שני ושש ועזים : וערת אילם מאדמים וערת
 6 תחשים ועצי שטים : שמן לפאר בשמים לשמן
 7 המשחה ולקטרת הסמים : אבני-שהם ואבני-מזאזים
 8 לאפור ולהישן : ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם : ככל
 אשר אני מראה אותך את תבנית המטבן ואת
 9 תבנית כל-כליו וכן תעשו : וועשו ארון עצי
 10 שטים אמתים וחצי ארפו ואצה וחצי רחפו ואמה
 11 וחצי קמתו : וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ
 12 תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב : ויצקת לו ארבע
 13 טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת
 14 על-צלעו האחת ושתי טבעת על-צלעו השנית :
 15 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב : והבאת את
 16 הכדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את-הארון
 17 כהם : בטבעת הארון יהיו הכדים לא יסרו מכנו :
 18 ונתת אל-הארון את העדת אשר אמן אליך : ועשית
 19 כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארפה ואמה וחצי
 20 רחפה : ועשית שנים כרכים זהב מקשה תעשה
 21 אתם משני קצות חכפרת : ועשה כרוב אחד מקצה
 22 מזה וכרוב אחר מקצה מזה מן-הכפרת תעשו את
 23 הכרכים על-שני קצותיו : והיו הכרכים פרישי כנפים
 למעלה

CAP. 24-25
XXV
Tabernaculum sibi extraxit Deus vult, in quo

Arca foederis

Propinaculum

Cherubini

למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש
 אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים : ונתת אתה
 הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן אתה
 הערת אשר אתן אליך : ונועדתי לך שם וברתי אתך
 מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון הערת
 את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל : פ

Menis,

ועשית שלחן עצי שטים אפתיים ארכו ואמדה רחבו
 ואמה וחצי קמתו : וצפית אתו זהב טהור ועשית לו
 זר זהב סביב : ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית כה
 זר זהב למסגרתו סביב : ועשית לו ארבע טבעות זהב
 ונתת את הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע
 דגליו : לעמדת המסגרת החזיון הטבעות לבתים לבדים
 לשאת את השלחן : ועשית את הפרים עצי שטים
 וצפית אתם זהב ונשאתם את השלחן : ועשית
 קערותיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן זהב
 טהור תעשה אתם : ונתת על השלחן לחם פנים ל
 לפני תמיד : פ

†Scutel-
lx
Num
4: 7.

Candela-
brum.

ועשית מנורת זהב טהור מקשה תילעשה המנורה
 ודכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו :
 וששה קנים יוצאים מעריה שלשה קני מטה מצדה
 האחד ושלושה קני מטה מצדה השני : שלשה גבעים
 משקדים בקנה האחד כפתור ופרח ושלושה גבעים
 משקדים בקנה האחר כפתור ופרח בן לששת הקנים
 היוצאים מן המנורה : ובמנרה ארבעה גביעים משקדים
 כפתריה ופרחיה : וככתור תחת שני הקנים מנורה לה
 וכפתור תחת שני הקנים ממטה וכפתור תחת שני
 הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה :
 כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלת מקשה אהת זהב
 טהור פ כ R 2

hosp
rebandu

י יתיר. v. 31. דק דגוש v. 29.

37 טהור : ועשית ארבע נרותיה שבעה והעלה את
 38 נרותיה והאיר על עבר פניה : ומלקחיה ומחתתיה
 39 זהב טהור : כפר זהב טהור יעשה את כל
 מ הכלים האלה : וראו ועשה בתבניתם אשר אתה
 א מדאה בחר : ואת המשכן תעשה
 עשה ריעת שש משור ותכלת וארגמן ותלעת שני
 2 כרבים מעשה השב תעשה אתם : ארבע הרייעה
 האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה
 3 הרייעה האחת מדה אחת לכל הרייעת : חמש
 הרייעת תהיו חברת אשר אל אחתה וחמש ריעת
 4 חברת אשר אל אחתה : ועשית ללאת תכלת על
 5 שפת הרייעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
 6 בשפת הרייעה הקיצונה בחברת השנית : חמישים
 ללאת תעשה ברייעה האחת וחמישים ללאת תעשה
 7 מקצה הרייעה אשר בחברת השנית מקבילת
 8 ללאת אשר אל אחתה : ועשית חמישים קרסי
 זהב וחברת את הרייעת אשר אל אחתה בקרסים
 9 והיה המשכן אחד : ועשית ריעת עזים לאהל על
 10 חמישין עשתי עשרה ריעת תעשה אתם : ארבע
 הרייעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה
 11 הרייעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה ריעת :
 12 וחברת את חמש הרייעת לכר ואת שש הרייעת
 לכר וכפלת את הרייעה הששית אל מול פני האהל :
 13 ועשית חמישים ללאת על שפת הרייעה האחת
 14 הקיצונה בחברת וחמישים ללאת על שפת הרייעה
 15 החכרת השנית : ועשית קרסי נחשת חמישים וחבאת
 את הקרסים בלאת וחברת את האהל והיה אחד :
 16 וסרה הערף ברייעת האהל חצי הרייעה הערפת

CAP. כו
 XXVI.
 Tabernaculi
 aulsa, liga-
 menta Sec-
 gmentata.

תסרה

quod abunde

תסרו על אחרי המשכן : והאפיה מזה והאפיה כזה 13
 בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן
 מזה ומזה לכפתו : ועשית מכסה לאהל ענת אילם 14
 מאדמים ומכסה ענת החשים מלמעלה : פ
 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים : עשר 15
 אמורת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש
 האחד : שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל 17
 אחתה בן תעשה לכל קרשי המשכן : ועשית את 18
 הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה :
 וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני 19
 אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים
 תחת הקרש האחד לשתי ידתיו : ולצלע המשכן 20
 השנית לפאת צפון עשרים קרש : וארבעים אדניהם 21
 כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
 הקרש האחד : ולירכתי המשכן ימה תעשה 22
 ששה קרשים : ושני קרשים תעשה למקצעת 23
 המשכן בירכתים : ויהיו תאמם מלמטה ויחדו 24
 יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת
 בן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו : והיו שמנה 25
 קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים
 תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד :
 ועשית בריחם עצי שטים חמישה לקרשי צלע המשכן 26
 האחד : וחמישה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית 27
 וחמישה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה :
 והבריח תתיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל 28
 הקצה : ואת הקרשים תצפר זהב וארן טבעתיהם 29
 תעשה זהב בתיים לבריחם וצפית את הבריחם זהב :
 והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר : ל

ועשית R 3 פ 1

Tabulate.

combi-
natz-16:
22.

fanguli,
26: 28.

בית המדרש

Vclum.

31 וְעָשִׂיתָ פְּרֹכֶת תְּבֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
 שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר מְעֻשָׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרֻבִים :
 32 וְנִתְּתָהּ אֵתָּהּ עַל אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שָׁטִים מִצַּיִם זָהָב
 33 וְוִיהֶם זָהָב עַל-אַרְבָּעָה אֲדָנֵי-קֶסֶף וְנִתְּתָה אֵת הַפְּרֹכֶת
 תַּחַת הַקְּרָסִים וְהִבֵּאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לְפָרֹכֶת אֵת אֲרוֹן
 הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָהּ הַפְּרֹכֶת לֶכֶס בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ
 34 הַקֹּדֶשִׁים : וְנִתְּתָה אֵת הַכַּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת כְּקֹדֶשׁ
 לָהּ הַקְּרָשִׁים : וְשָׂמַתְּ אֶת-הַשְּׁלֶחָן מִחוּץ לְפָרֹכֶת וְאֶת-
 הַפְּנִדָּה נֹכַח הַשְּׁלֶחָן עַל צִלְע הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה וְהַשְּׁלֶחָן
 36 תִּתֵּן עַל-צִלְע צָפוֹן : וְעָשִׂיתָ מִסְךְ לִפְתַּח הָאֹהֶל תְּבֵלֶת
 וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר מְעֻשָׂה רֻקָּם :
 37 וְעָשִׂיתָ לַמִּסְךְ חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי שָׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב
 וְוִיהֶם זָהָב וְיִצְקֶתָ לָהֶם חֲמִשָּׁה אֲדָנֵי נְחֹשֶׁת :

CAP. כז. XXVII. Altare facieriorum.

א וְעָשִׂיתָ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שָׁטִים חֲמִשָּׁה
 אַמּוֹת אֶרֶךְ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחֵב רְבֹוע יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ
 2 וְשֵׁשׁ אַמּוֹת קָמָתוֹ : וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו
 3 מִמֶּנּוּ תְּחִיּוּן קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת : וְעָשִׂיתָ סִירֹתָיו
 לְדָשָׁן וְיַעֲזוּ וּמִזְרָקָתָיו וּמִזְלָגָתָיו וּמַחְתָּתָיו לְכָל-כֵּלָיו
 4 תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת : וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכָּפָר מְעֻשָׂה רִשֶׁת נְחֹשֶׁת
 וְעָשִׂיתָ עַל-הָרִשֶׁת אַרְבַּע טַבָּעֹת נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע
 5 קְצוֹתָיו : וְנִתְּתָה אֵתָּהּ תַּחַת כַּרְכַּב הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמַטָּה
 6 וְהִיְתָה הָרִשֶׁת עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ : וְעָשִׂיתָ כְּדִים לַמִּזְבֵּחַ
 7 בְּדֵי עֲצֵי שָׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת : וְהִבֵּאתָ אֶת-כְּדָרָיו
 8 בְּטַבָּעֹת וְהָיוּ הַכְּדִים עַל-שְׁתֵּי צִלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּשֵׂאת
 9 אֹתוֹ : נֹכַח לַחַת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כְּאִשֶׁר הִרְאִיתָ אֶתְּךָ
 אֶת-בְּהָר בֵּן יַעֲשׂוּ : וְעָשִׂיתָ אֶת-חֲצֵר
 הַמִּשְׁכָּן לִפְתָּת נֹגֵב-תִּימְנָה קָלְעִים לְחֲצֵר שֵׁשׁ מְשֹׁר
 10 מֵאֵהָ בְּאֵמָה אֶרֶךְ לִפְתָּהּ הָאֶחָת : וְעַמּוּדָיו עֲשִׂיתָ
 וְאֲדָנֵיהֶם

Atrium.

f ambitum. 35. 4.

יהם דגושה 30.

ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף :
 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו 1
 עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם
 כסף : ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה 2
 עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה : ורחב החצר לפאת 3
 קדמה מורה חמשים אמה : וחמש עשרה אמה 4
 קלעים לפתח עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה :
 ולפתח הימנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה 5
 ואדניהם שלשה : ולשער החצר מסך עשרים 6
 אמה תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור
 מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה : כל 7
 עמודי החצר סביב מהשקים כסף וויהם כסף ואדניהם
 נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים 8
 בחמשים וקמה המש אמורת שש משור ואדניהם
 נחשת : לכל כלי המטכן בכל עבדתו וכל יתרתיו 9
 וכל יתרת החצר נחשת : 10
 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליהם כ
 שמן זית זך כתיית למאור להעלת נר תמיד : באהל 11
 מועד מהויץ לפרכת אשר על העדרת יעוד אתו
 אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חבת עולם
 לדלתם מאת בני ישראל : 12
 ואתה א
 הקרב אליה את אהרן ואת בניו אתו מתוך
 בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
 ואיתמר בני אהרן : ועשית בגדי קדש לאהרן 13
 אחיה לכבוד ולתפארת : ואתה תדבר אל כל
 חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את
 בגדי אהרן למקדשו לכהנו לי : ואלה הבגדים 14
 אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת משפץ מצנפת
 ואבנט

ciusque ve- lum.

Oleum in candelabri usum.

Veres sacer- dotales Pon- tif. max.

3 candel- latus

וועמדיו ק' v. II.

ואבנני ועשו כגדר קדש לאהרן אחיו ולבניו
 1 לה לכהנו לי : והם יקחו את הזהב ואת
 התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת
 2 השש : וישחם כסא סד פסל זאזז אהזו :
 3 ועשו את האפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
 4 ושש משור מעשה חשב : שתי כתפת חברת יהיה
 5 לו אל שני קצותיו וחבר : וחשב אפדתו אשר
 6 עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת
 7 שני ושש משור : ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת
 8 עליהם שמות בני ישראל : ששה משמתם על
 9 האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן
 10 השנית כתולדתם : מעשה חרש אבן פתותי חתם
 11 תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל
 12 מסכת משבצות זהב תעשה אתם : ושמת את
 13 שתי האבנים על כתפת האפר אבני זכרון לבני
 14 ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על
 15 שתי כתפיו לזכרון : וועשית משבצת
 16 זהב : ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם
 17 מעשה עבד ונתתה את שרשרת העבדת על
 18 טו המשבצת : וועשית חסן משפט מעשה
 19 חשב כמעשה אפר תעשנו זהב תכלת וארגמן
 20 ותולעת שני ושש משור תעשה אתו : רבוע יהיה
 21 כפול זרת ארבו וזרת רחבו : ומלאת בו מלאת אבן
 22 ארבעה טורים אבן טור אדם פטרה וברקת הטור
 23 האחר : והטור השני נפק ספיר ויהלם :
 24 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה : והטור
 25 הרביעי תרשיש ושחם וישפה משבצים זהב
 26 יהיו במלואתם : והאבנים תתין על שמות בני
 27 ישראל

1 Ephod.

2. Pectorale
3. gemmis
ornatum.

4. ocellata.
1. 39.

4 in ter-
minis
positos.

7 opple-
turas.
7 Sma-
ragdus,
39: 10.

7 cyanus
39: 22.
7 acha-
tes, 39:
12.
7 ame-
thystas,
39: 12.

ו י י ז י ח י ט י ק י ל י מ י נ י ס י ע י פ י צ י כ י

ישראל שתיים עשרה על-שמתם פתוהי חותם איש
 על-שמו תהיין לשני עשר שבט : ועשית על-החשן 2 2
 שרשת נבלת מעשה עבֵת זהב טהור : ועשית על- 2 3
 החשן שתי טבעות זהב ונתת את-שתי הטבעות על-
 שני קצות החשן : ונתתה את-שתי עבֵתת הזהב על- 2 4
 שתי הטבעת אל-קצות החשן : ואת שתי קצות שתי כה
 העבֵתת תתן על-שתי המשבצות ונתתה על-
 כתפות האפד אל-מול פניו : ועשית שתי טבעות 2 6
 זהב ושמת אתם על-שני קצות החשן על-שפתו
 אשר אל-עבר האפוד ביתה : ועשית שתי טבעות 2 7
 זהב ונתתה אתם על-שתי כתפות האפוד מלמטה
 ממול פניו לעמדת מחברתו ממעל לחשב האפוד :
 וורכסו את-החשן מטבעתו אל-טבעת האפוד 2 8
 כפתיל תכלת להיות על-חשב האפוד ולא-יזה
 החשן מעל האפוד : ונשא אהרן את-שמות בני- 2 9
 ישראל בחשן המשפט על-לבו בבאו אל-הקדש
 לזכרון לפני-יהוה תמיד : ונתת אל-חשן המשפט ל
 את-האורים ואת-התמים והיו על-לב אהרן בבאו
 לפני יהוה ונשא אהרן את-משפט בני-ישראל על-
 לבו לפני יהוה תמיד : ועשית את- 3 1
 מעיל האפוד כליל תכלת : והיה פיראשו בתוכו 3 2
 שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה
 לו לא-יקרע : ועשית על-שוליו רמני תכלת וארגמן 3 3
 ותולעת שני על-שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם
 סביב : פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על-שולי 3 4
 המעיל סביב : והיה על-אהרן לשרת ונשמע קולו לה
 בבאו אל-הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות : 3 5
 ועשית ציץ זהב טהור ופנתת עליו פתוח 3 6

f termini (ex-termini) 39:15.

f annectens, 39:21. f receptus, 39:21.

f loricz, 39:23. -lun-9 v.10. 31. v.1

Vrim & Thummim.

3. Pallium.

4. Lamina coronz.

ח תם S א צ

מטבעתיו ק. v. 28.

37 חתם קדש ליהוה: ושמת אתו על פתיל תכלת והיה

38 על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: והיה על

מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדשו

בני ישראל לכל מתנת קדשים והיה על מצחו

39 תמיד לרצון להם לפני יהוה: ושפצת הכתנת שש

ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם:

מולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים

41 ומנבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: והלבשת

אתם את אהרן אחיה ואת בניו אתו ומשחת אתם

42 ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנוד לי: ועשה להם

מכנסים בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועור ירכים

43 יחיו: והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד

או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא יראו עון

א ומחו חקת עולם לו ולורעו אחריו: וזה

הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח

2 פך אחד בדפקר ואילם שנים תמימים: ולחם מצות

והלל מצות כלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן

3 סלת חמים מעשה אתם: ונתת אותם על סל אחד

4 והקרבת אתם בסל ואת הפך ואת שני האילם: ואת

אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת

ה אתם במים: ולקחת את הבגדים והלבשת את

אהרן את הכתנת וארז מעיל האפר ואת האפר

6 ואת החשן ואפרת לו כחשב האפר: ושמת

ה המצנפת על ראשו ונתת את גזר הקדש על

7 המצנפת: ולקחת את שמן המשחה ויצקת על

8 ראשו ומשחת אתו: ואת בניו תקריב והלבשתם

9 כתנת: וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם

מנבעות והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד

אהרן

קמין בזק 42

5. Tunica.
6. Cidaris.
7. Balteus.

Sacerdotum
reliquo-
rum
velles.

CAP. כט.
XXIX.
Consecratio
Sacerdotum,
varis &
significanti-
bus ritibus
facta.

Famili-
cis,
Lev. 28
7.

אהרן ויד בניו : והקרבת את הפר לפני אהל מועד
 1 וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר : ושחטת
 את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד : ולקחת מדם
 הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל
 הדם תשפך אל יסוד המזבח : ולקחת את כל החלב
 3 המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי
 הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה :
 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש
 4 מחוץ למחנה טטאת הוא : ואת האיל האחד תקח
 5 וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל :
 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על
 6 המזבח סביב : ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת
 7 קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו : והקטרת
 8 את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניהוח
 אישה ליהוה הוא : ולקחת את האיל השני וסמך
 9 אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל : ושחטת את
 10 האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוף און אהרן ועל
 תנוף און בניו הימנית ועל בהן ידס הימנית ועל בהן
 11 בגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב :
 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה
 2 והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו
 2 אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו : ולקחת
 מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את
 3 הקרב ואת יתרה הכבד ואת שתי הכלית ואת
 4 החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים
 הוא : וכבד לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק
 2 אחד מפל המצות אשר לפני יהוה : ושמת הכל על
 2 כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני
 יהוה

כח יהוה: ולקחת אתם מידים והקטרת המזבחה על
העלה לריח ניחוח לפני יהוה אישה הוא ליהוה:
26 ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן
והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנח:
7 וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר
הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן
28 ומאשר לבניו: והיה לאהרן ולבניו לחק עלים מאת
בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני
29 ישראל מזבחי שלמים תרומתם ליהוה: ובגדי
הקדש אשר לאהרן יהיו לבגדי אחריו למשחה בהם
ל ולמלאים גם את ידם: שבעת ימים ילבישם הכהן
פחתיו מבגדיו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש:
31 ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום
32 קדש: ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם
33 אשר בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר בפר
בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי
34 קדש הם: ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד
הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש
לה הוא: ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צוית
36 אתה שבעת ימים תמלא ידם: ופר הטאת תעשה
ליום על הכפרים וטאת על המזבח בכפרך עליו
37 ומשחת אתו לקדשו: שבעת ימים תכפר על המזבח
וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע
38 במזבח יקדש: וזה אשר תעשה על
39 המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: את
הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
ט תעשה בין הערבים: ועשן סלת בלול בשמן בתית
41 רבע תהיו ונסך רביעת תהיו יין לכבש האחד: ואת
הכבש

portio iis
data.

Ara holocau-
fi consecra-
ta.

loge sacrifi-
cium.

Mincha.

הַכֹּבֵשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר
 וּכְנֹסְפָה תַעֲשֶׂה לָּהּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה : ⁴² עֲלֶתָּ
 תָּמִיד לְדֹרְתֵיכֶם פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר
 אֹנֵעַד לְבֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שָׁם : וְגַעַרְתִּי שָׁמָּה לְבָנֵי ⁴³
 יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בְּכִבְדִּי : וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־⁴⁴
 הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֲקַדֵּשׁ לְכַהֵן לִי :
 וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיְיָתִי לָהֶם לֵאלֹהִים : וַיִּדְעוּ מַה
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ ⁴⁶
 מִצְרַיִם לִשְׁכֵנִי בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : ס

† suffici-
onis.

CAP. L. XXX.
Ara fulfitus.

וַעֲשֵׂת מִזְבֵּחַ מִקְטָר קֹטֶרֶת עֲצֵי שִׁטִּים תַעֲשֶׂה אֹתוֹ : א
 אִמָּה אַרְבֹּו וְאִמָּה רְחֹבֹו רְבֹועַ יְהִיָּה וְאִמְתִּים קָמְתוּ 2
 מִמֶּנּוּ קִרְנָתָיו : וְצִפִּית אֹתוֹ זָהָב זָהָב מְהוֹר אֶת־גִּגְוֹ וְאֶת־ 3
 קִירְתָיו סָבִיב וְאֶת־קִרְנָתָיו וְעָשִׂיתָ לוֹ זָהָב סָבִיב :
 וְשִׁתִּי טַבַּעֲתָ זָהָב תַעֲשֶׂה לּוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי 4
 צִלְעָתָיו תַעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צַדָיו וְהָיָה לְבָתָיִם לְבָדִים
 לְשֵׂאת אֹתוֹ בְּהֶמָּה : וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבָּרִים עֲצֵי שִׁטִּים ה 5
 וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב : וְנִתְּתָהּ אֹתוֹ לִפְנֵי הַפְּרֹכֶת אֲשֶׁר 6
 עַל־אֶרֶן הָעֵדֻת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת אֲשֶׁר
 אֹנֵעַד לָךְ שָׁמָּה : וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהֱרֹן קֹטֶרֶת סָמִים 7
 בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִטִּיבוֹ אֶת־חֲנֻכַּת יְקַטִּירָנָה : וּבָהֲעֵלֶת 8
 אֶהֱרֹן אֶת־חֲנֻכַּת בֵּין הָעֲרָבִים יְקַטִּירָנָה קֹטֶרֶת תָּמִיד
 לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרְתֵיכֶם : לֹא־תֵעָלוּ עָלָיו קֹטֶרֶת זָרָה 9
 וְעָלָה וּמִנְחָה וְנֹסֶף לֹא תִסָּפוּ עָלָיו : וּכְפָר אֶהֱרֹן עַל־¹⁰
 קִרְנָתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדָּם תִּטָּאת הַכִּפָּרִים אַחַת
 בַּשָּׁנָה יִכַּפֵּר עָלָיו לְדֹרְתֵיכֶם קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא לַיהוָה :

פ פ פ כא 21

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : כִּי תִשָּׂא אֶת־דָּאָשׁ ^{21.12}
 בְּנֵי

Capitatio

צ ג 3 S

13 בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה
 בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם : זהו
 יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל
 הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה
 14 ליהוה : כל העבר על הפקדים מן עשרים שנה
 טו ומעלה ימן תרומת יהוה : העשיר לא ירפה והדל
 לא ימעיט מן מחצית השקל לתת את תרומת יהוה
 16 לכפר על נפשתיכם : ולקחת את כסף הכפרים
 מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד
 והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על-
 נפשתיכם :

17, 18 וידבר יהוה אל משה לאמר : ועשית כיור נהשת
 וכנו נהשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין
 19 המזבח ונתת שמה מים : ורחצו אהרן ובניו כמנו
 כ את ידיהם ואת רגליהם : בבאם אל אהל מועד
 ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת
 להקטיר אשה ליהוה : ורחצו ידיהם ורגליהם ולא
 ימתו והיתה להם תקעולם לו ולדורו לדורתם :

21, 23 וידבר יהוה אל משה לאמר : ואתה קח לך בשמים
 ראש מרדרור חמש מאות וקנמך בשם מחציתו
 24 חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים : וקח
 כה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית חין : ועשית אתו
 שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן
 26 משחת קדש יהיה : ומשחת בו את אהל מועד ואת
 27 ארון העדת : ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה
 28 ואת כליה ואת מזבח הקטרת : ואת מזבח העלה
 29 ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו : וקדשת אתם והיו
 קדש

eiusque finis.

Labrum aene-
uni.

oleum factū.

† cafi-
am, Es-
27: 19-
† un-
gentū.
v. 35.

5 קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים כֹּל הַנִּגְנַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ : וְאֵת אֶהָרָן וְאֵת
 6 בְּנָיו תִּמְשַׁח וְקִדְשָׁתָם אִתָּם לְכַהֵן לִי : וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 7 תִּדְבֹר לֵאמֹר שִׁמֹן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם :
 8 עַל־בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִסָּךְ וּבְמִתְכַנְתֶּמוּ לֹא תַעֲשׂוּ כִמֹּהוּ
 9 קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם : אִישׁ אֲשֶׁר יִרְבַּח כִּמֹּהוּ
 10 וְאִשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־זֶדַע וּנְכַרְתָּ מֵעַמּוֹ :
 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סָמִים נְטָף וְיִשְׁחַלֵּת
 12 וְחִלְבֵנָה סָמִים וּלְבָנָה זָבָה כֹּד בְּבַד יִהְיֶה : וַעֲשִׂיתָ לָּהּ
 13 אֶתֶּה קִטְרֹת רִקָּח מַעֲשֵׂה רוּחַ מְמַלַּח מְהוּר קֹדֶשׁ :
 14 וְיִשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל
 15 מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹנֵק לָךְ שִׁמֵּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם :
 16 וְהִקְטַרְתָּ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה בְּמִתְכַנְתֶּמוּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם
 17 קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָךְ לִיהוָה : אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כִמֹּהוּ
 18 לְהַרְיִחַ בָּהּ וּנְכַרְתָּ מֵעַמּוֹ :
 19 וַיְדַבֵּר יְהוָה
 20 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : רֵאָה קִרְאתִי בְשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי
 21 בֶן־הוּר לְמִטֵּה יְהוּדָה : וְאִמִּילָא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים
 22 בְּחִכְמָהּ וּבְתַבּוּנָתָהּ וּבְדַעַתָּהּ וּבְכָל־מְלָאכָהּ : לְחִשְׁבַּ
 23 מַחֲשַׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּיָדָהּ וּבְכַסְפָּהּ וּבְנִהּשֵׁתָּהּ : וּבְחַרְשֵׁתָּהּ
 24 אֲבִן לְמִלֵּאת וּבְחַרְשֵׁרָהּ עֵינַי לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָהּ :
 25 וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי אֵתֹו אֶת אֱהִיאֵב בֶּן־אֲחִיסָמֵךְ
 26 לְמוֹהֲדָן וּבִלְבַב כָּל־חֲכָמֶיךָ לֵב נֹתְתִי חִכְמָה וַעֲשׂוּ אֵת
 27 כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ : אֵת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת־הָאָרֶץ לְעֵדֻת
 28 וְאֵת־הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֵת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל : וְאֵת־
 29 הַשִּׁלְחָן וְאֵת־כְּלָיו וְאֵת־חֲפִנְיָהּ הַטְּהֹרָה וְאֵת־כָּל־
 30 כְּלֵיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת : וְאֵת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֵת־
 31 כָּל־כְּלָיו וְאֵת־הַכִּיּוֹר וְאֵת־כְּנֹוֹ : וְאֵת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד
 32 וְאֵת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֶהָרָן הַכֹּהֵן וְאֵת־בְּגָדֵי בְּנָיו לְכַהֵן :
 33 וְאֵת שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְאֵת־קִטְרֹת הַסָּמִים לְקֹדֶשׁ כָּל־
 34 אֲשֶׁר

† onychen.
 † staften.
 † galbanum
 † folam cum solo.
 † v. 25.

Suffitus arom.

CAP. XXXI.
 Opifices per
 tos Deus
 constituit.

† sculptura. 35: 33.

olmo 7 1: 2. 121

1010 1011

אשר צויתך יעשו:

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַתָּה דַבֵּר אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת-שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא
 בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לֵדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם:
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֶיהָ מוֹת
 יוֹמָת כִּי כָל-הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלֶאכֶה וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
 מִקְרָב עִמִּיהָ: שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שָׁבַת שַׁבְתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל-הָעֹשֶׂה מְלֶאכֶה בַיּוֹם
 הַשַּׁבָּת מוֹת יוֹמָת: וּשְׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשַּׁבָּת
 לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי-שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפַּשׁ:

Sabbati cul-
tus inculca-
tur.

1. tabulæ Mo-
si datae.

CAP. לב.
XXXII.
Populus tar-
dante Moïse
visulum con-
stat aureum.

Quo Deus
offensus exci-
dum

וַיִּתֵּן אֶל-מֹשֶׁה פְּכֻלְתּוֹ לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּהַר
 סִינַי שְׁנֵי לַחַת הַעֲדוּת לַחַת אֲבָן כְּתוּבִים בְּאֲצַבַּע
 אֱלֹהִים: וַיֵּרָא הָעַם כִּי-בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לְדַבֵּר מִן-הַהָר
 וַיִּקְהַל הָעַם עַל-אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם וַעֲשֵׂה-לָנוּ
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי-זָהוּ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר
 הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מַה-הָיָה לוֹ: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶהְרֹן פְּרֹקוּ נֹמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם
 בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהִבִּיאוּ אֵלַי: וַיִּתְּפְּרוּ כָּל-הָעַם אֶת-
 נֹמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל-אַהֲרֹן: וַיִּקַּח
 מִיָּדָם וַיַּצַּר אֹתוֹ בַּחֹדֶשׁ וַיַּעֲשֶׂהוּ עֹגֶל מַסְכָּה וַיֹּאמְרוּ
 הֵאֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֵּרָא
 אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לִפְנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הִגְדֵּהוּ
 מִחַר: וַיִּשְׁכְּמוּ מִמִּחֲרָת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגְשׂוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב
 הָעַם לֶאֱכֹל וְשָׂתוּ וַיִּקְמוּ לַצַּחֲקִים:
 7 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ-יָרֵד כִּי שָׁחַת עַמְּךָ אֲשֶׁר
 8 הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: סָרוּ מֵחַר מִן-הַדֹּרֶךְ אֲשֶׁר
 צוִוִּיתִים

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Causa principalis S.S. 2. Reg. 17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

f 210,
lef. 8: 1.

קמץ בזק. v. 14.

צויתם עשו להם עגל מכסה וישתחוו לו ויזבחו לו
 ויאמרו אלזה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
 מצרים : ויאמר יהוה אל משה ראיני את העם הזה
 והנה עם קשה ערף הוא : ועתה הניחה לי ויחר אפי
 בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול : ויחל משה
 את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחר אפק
 בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וכבד
 חזקה למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
 אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב כחרון
 אפק ונתתם על הרעה לעמך : זכר לאברהם ליצחק
 ולישראל עבדיך אשר נשבעת לחם בך ויחבר אלהם
 ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת
 אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם : וינתחם יהוה
 על הרעה אשר דבר לעמו :
 ויפן וירד משה מן ההר ושני לוחות העדת בידו לוחות
 כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים : והלחת
 מעשה אלהים הפה והמכתב מכתב אלהים הוא
 חרות על הלחת : וישמע יהושע את קול העם ברעה
 ויאמר אל משה קול מלחמה בפיחנה : ויאמר אין קול
 ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי
 שמע : ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל
 ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר
 אתם תחת ההר : ויקח את העגל אשר עשו וישרף כ
 באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את
 בני ישראל : ויאמר משה אל אהרן מה עשית לך העם
 הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה : ויאמר אהרן אל
 יחר אף אדני אמה ידעת את העם כי ברע הוא : ויאמרו
 עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי יזה משה
 האיש

ci minarus, sed Moſis precibus placatus eſt

videtur ob-
-miserat eum
-miserat eum

procedunt
-miserat eum
-miserat eum

Mofes adven-
-niens iratus
-tabulas fran-
-git.

vitulum com-
-minuit,

Aaronem
-inrepat,

† exciſa: I
† vociferatio, I
Mich. 4:
9.
† res
gezdita.

מדיו ט. י. 19. ברע ט. 17. י.

האיש אשר העלנו מצרים מערים לא ידענו מה היה

24 לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכחו

כה באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע

הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה

בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלהי ויאספו אליו כל

27 בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו

איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה

והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את

28 קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום

29 ההוא כשלושת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם

היום ליהוה כי איש בכנו ובאחיו ולתת עליכם היום

ל ברכה: ויהי מחרת ויאמר משה אל העם אתם

חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי

31 אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה ויאמר

אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי

32 זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא

33 מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר

34 חטא לי אמהנו מספרי: ועתה לך ינתה את העם

אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום

לה פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה את העם על

א אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: ס וידבר

יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית

מצרים מערים אל הארץ אשר נשבעתי לאבותי

2 ליצחק וליעקב לאמר לזרעה אתננה: ושלחתי לפניך

מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי

3 החוי והיבوسی: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה

בקרנך כי עם קשה ערף אתה פן אכלה בדרך:

4 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו

איש
ד א ד
ב מעמים 31. v.

de plebe
3000. fruct-
dat,

poenaque
mitigatio-
nem precibus
a Deo im-
petrat.

CAP. לג
XXXIII.
Deus ductum
populo denc-
gat,

lugenti ta-
men,

26 in in-
famiam.

34
33
32
31
30
29
28
27
26
25
24
23
22
21
20
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

*5. In die Dominica. Respon. Sic ad
Sicut dicitur. Vos populus sanctus
civitas. Memento vno ascendere
in interioribus, confirmam
te. Et nunc dispone et habetam
desuper te, & sciam quid faciam
tibi.*

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִישׁ עֲדִיּוֹ עָלָיו : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִמְרָה אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם־קִשְׁיֵי עֲרֹף רִגְעֵה אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ וּבְלִיתִיךָ וְעֵתָה הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעֲלֶיךָ וְאֲרַעֲהָ מִהָאֵיִשָּׁה לָּךְ : וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲדִיּוֹם מִהָרָחֹק חוֹרֵב : וּמֹשֶׁה 6 יָקָח אֶת־הָאֹהֶל וְנִטְּהֵ לּוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הִרְחִיק מִן־הַמַּחֲנֶה וּמָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וַהֲיָה כֹּל־מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה : וַהֲיָה כַּעֲשֵׂת 8 מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל יִקְוִמוּ כָּל־הָעָם וְנִצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בָּאוּ הָאֹהֶלָה : וַהֲיָה 9 כַּבְּאֵמֶשֶׁה הָאֹהֶלָה יִרְדַּע עֲמֹד הָעֵנָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל וּדְבַר עִם־מֹשֶׁה : וּרְאָה כָּל־הָעָם אֶת־עֲמֹד הָעֵנָן עָמַד * פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ : וּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ 11 אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוִישַׁע בְּיָנוּן נָעַר לֹא יִמָּשׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל :

& poenitenti.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֶתְּהָ אִמְרָה אֱלֹהֵי הָעַל אֶת־ 12 הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֲמַרְתָּ יִדְעֶתְךָ בִּשְׁם וְגַם־מִצֵּאת חַן בְּעֵינַי : וְעֵתָה אִם־נָא מִצֵּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דְּרָכְךָ 13 וְאֲרַעֲךָ לְמַעַן אֲמַצִּיא חַן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עֲמַךְ הַגּוֹי 14 הַזֶּה : וַיֹּאמֶר פָּנִי יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לָּךְ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אִם־ 15 אֵין פְּנִיךָ הֹלְכִים אֶל־תְּעַלְּנוּ מִזֶּה : וּבִמְהַר יוֹדַע אֲפֹוֹא 16 כִּי־מִצֵּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעֲמַךְ הַלּוֹא בְּלִכְתְּךָ עִמָּנָה וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעֲמַךְ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עִל־פָּנֵי הָאֲדָמָה :

intercedente Mose, gratiam praesentiam promittit.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ 17 אֵעֲשֶׂה כִּי־מִצֵּאת חַן בְּעֵינַי וְאֲרַעֲךָ בִּשְׁם : וַיֹּאמֶר הֲרָאִנִּי 18 נָא אֶת־זַכְּבֹדְךָ : וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱמִיר כָּל־טוֹבֵי עַל־פְּנֶיךָ 19 וּקְרֵאתִי

Mosi, gloriam suam videre gentili, a posteriori ostendit.

חֲסֵר ל' 13. v.

*19. El Axiel. Ego transfigetis
etiam omnes habitalem
meam super facies tuos*

1. ostendam

פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה
 13 פן יהיה למוקש בקרבך : כי את מזבחתם תתצון
 14 ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון : כי לא
 תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא :
 פן תכרת ברית ליושב הארץ ונגו אחרי אלהים
 16 וזבחו לאלהים וקרא לה ואכלת מזבחו : ולקחת
 מבנתיו לבנה ונגו בנתיו אחרי אלהיו ונגו את
 17 בנה אחרי אלהיו : אלהי מפכה לא תעשה לה :
 18 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
 אשר צויתך למועד חדש האביב כי פחדש האביב
 19 יצאת ממצרים : כל פטר רחם לי וכל מקנה תזכר
 פטר שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה ואם לא
 תפדה וערפתו כל בכור בנה תפדה ולא יראו פני
 21 ריגם : ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת
 22 בחריש ובקציר תשבת : וחג שבעת תעשה לה בכורי
 23 קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה : שלש פעמים
 בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי
 24 ישראל : כי אוריש גוים מפניה והרחבתי את גבלה
 ולא יחמד איש את ארצה בעלתה לראות את פני
 יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה : לא תשתט על דה
 26 חמץ דם זבחי ולא יליץ לבקר זבח ת הפסח : ראשית
 בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי
 בחלב אמו :

cum cananzi omnem que idololatriam interdicat,

legesque antea latas de fectis &c. studio obsequari vult.

1 masculum dabis.

Moses scripta foederis formula descendens e monte, in quo per 40. dies noctesque ieiunus fuit, splenduit.

קג 13 ברדת

יקמץ בזק 19. v. יל רבתי 14. v.

יהוה : את המשכן את אהלו ואת מִכְסְּהוֹ אֹהֶל
 קִרְטוֹ ואת קִרְטוֹ אֶת־בְּרִיחֹוֹ אֶת־עַמֻּדָיו ואת־אֲדָנָיו :
 אֶת־הָאָרֶן ואת־בָּדָיו אֶת־הַכַּפְּרֹת ואת־פְּרֻכֹת
 הַמִּסְכָּה : אֶת־הַיִּשְׁלָחַן ואת־בָּדָיו ואת־כָּל־כְּלָיו ואת
 לֶחֶם הַפָּנִים : ואת־מִנְרַת הַמָּאֹר ואת־כְּלָיָהּ ואת
 נְדָבָהּ ואת־שֶׁמֶן הַמָּאֹר : ואת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת ואת
 בָּדָיו ואת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה ואת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים ואת
 מִסְךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן : אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה ואת
 מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בָּדָיו ואת־כָּל־כְּלָיו אֶת־
 הַכִּיֹּר ואת־כַּנּוֹ : אֶת־קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת־עַפְדָּיו ואת
 אֲדָנֶיהָ ואת־מִסְךְ שַׁעַר הַחֹצֵר : אֶת־יִתְדֵת הַמִּשְׁכָּן
 ואת־יִתְדֵת הַחֹצֵר ואת־מִיתְרֵיהֶם : אֶת־בְּגָדֵי הַשֵּׁרָף
 לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן ואת
 בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן : וַיֵּצְאוּ כָל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי
 מֹשֶׁה : וַיָּבֹאוּ כָל־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר־נִשְׂאוֹ לְבוֹ וְכֹל־אִשָּׁה
 נְדָבָה רוּחוֹ אֵתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְמִלְאכַת
 אֹהֶל מוֹעֵד וְלִכְלֵל־עֲבֹדָתוֹ וְלִבְגָדֵי הַקֹּדֶשׁ : וַיָּבֹאוּ
 הָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כָּל־נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וְנָזִים
 וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלֵי זָהָב וְכֹל־אִישׁ אִשָּׁה הֵבִיאוּ תְּנוּפֶת
 זָהָב לַיהוָה : וְכֹל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא אֵתוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
 וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת
 תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ כָל־מְרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וְנִחְשֵׁת הֵבִיאוּ
 אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה וְכֹל־אִשָּׁה נִמְצָא אֵתוֹ עֵצֵי שֹׁטִים
 לְכָל־מִלְאכַת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ : וְכֹל־אִשָּׁה חֲכַמַת־לֵב כֹּה
 בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מָטֵה אֶת־תְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן
 אֶת־תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ : וְכֹל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר־נִשְׂא
 לְבָן אֶתְנָה בְּחֲכָמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים : וְהַנְּשֹׂאִם הֵבִיאוּ
 אֶת־אֲבָנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת־אֲבָנֵי הַמַּלְאִים לְאַפֹּדֹר וְלַחֹשֶׁן :
 וְאֶת

Populus libe-
ralissime id
facit,

f cingu-
lum,
Num.
31: 30.

f neve-
runt,
v. 26.
† nctum,
fv. 25.

בריהיו ק' v. 11.

28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה
 29 ולקטרת הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם
 להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד
 משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: פ
 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
 31 בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו
 רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה:
 32 ולחשב מחשבת לעשות זהב וכסף ובנהשת:
 33 ובחרשת אבן למלאות ובחרשת עץ לעשות בכל
 34 מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן
 לה אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות
 כל מלאכת חרש: וחשב ורקם בתכלת ובארנמן
 בתולעת השני ובשש זארג עשי כל מלאכה חשברי
 4 מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
 אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהפח לדעת לעשות
 את כל מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה יהוה:
 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש
 חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבבו כל אשר נשאו
 3 לבו לקרבה אל המלאכה לעשות אתה: ויקחו מלפני
 משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל
 למלאכת עבודת הקדש לעשות אתה והם הביאו אלי
 4 עוד נדבה בפקר בפקר: ויבאו כל החכמים העשים
 את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר
 5 היתה עשים: ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם
 להביא מרי העבודה למלאכה אשר צוה יהוה לעשות
 6 אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש
 ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
 7 העם מקביא: והמלאכה היתה נים לכל המלאכה
 לעשות

Architecti di-
vinitus voca-
ti & denomi-
nati.

CAP. 35.
XXXVI.
Qui opus ag-
gicilli, omni
materia ab-
undantes.

7
6
5
4
3
2
1

8 לעשות אתה והוחר: ם ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשר השב עשה אתם: ארך היריעה האחת שמנה ועשרים 9 באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת: ויעש ללאת 11 תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת בן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת 12 עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרם זהב 13 ויחבר את היריעה אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: פ

conficiunt aulaci tabernaculi

14 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם: ארך היריעה האחת שלשים 15 באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את חמש היריעת לבד 16 ואת שש היריעת לבד: ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית: ויעש קרמי 18 נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד: ויעש 19 מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ם ויעש את הקרשים כ למשכן עצי שטים עמדים: עשר אפאת ארך הקרש 21 ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידת 22 לקרש האחד משלבת אחת אל אחת בן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים 23 קרשים

& tentorii

tabulas

bases

קמין בסגולת' v. 12.

24 קרשים לפאת נגבתימנה : וארבעים אדני כסף

עשה מחת עשרים הקרשים שני אדנים מחת

הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים מחת הקרש

25 בזה האחד לשתי ידתי : ולצלע המשכן השנית לפאת

26 צפון עשה עשרים קרשים : וארבעים אדניהם

כסף שני אדנים מחת הקרש האחד ושני אדנים

27 מחת הקרש האחד : ולירכתי המשכן ומה עשה

28 ששה קרשים : ושני קרשים עשה למקצעת המשכן

29 בירכתים : והיו תואמם מלמטה ויהיו והיו תמים

אל ראשו אל הטבעת האחת בן עשה לשניהם לשני

30 המקצעת : והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה

עשר אדנים שני אדנים שני אדנים מחת הקרש

31 האחד : ויעש בריחי עצי שטים חמישה לקרשי צלעי

32 המשכן האחת : וחמישה בריחם לקרשי צלע המשכן

השנית וחמישה בריחם לקרשי המשכן לירכתים

33 ימה : ויעש את הברית התיכן לבדו בתוך הקרשים

34 מן הקצה אל הקצה : ואת הקרשים צפה זהב ואת

טבעתם עשה זהב בתים לבריחם ויצף את הבריחם

35 לה זהב : ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני

36 ושש משור מעשה חשב עשה אתה ברכים : ויעש

לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק

37 להם ארבעה אדני כסף : ויעש מסד לפתח האהל

תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רבם :

38 ואת עמודיו חמישה ואת וויהם וצפה ראשיהם

וחשקהם זהב ואדניהם חמישה נחשת :

א ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אפתיים וחצי ארפו

2 ואפה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו : ויצפהו זהב

3 טהור סבית ומחויץ ויעש לו זר זהב סביב : ויצק לו

ארבע

CAP. לו.
XXXVII.
Arcam testi-
monii,

veltes

vels

columnas

ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על
 צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ויעש 4
 כפי עצי שטים ויצף אחס זהב: ויבא את הפדים ה
 בטבעת על צלעו הארץ לשאת את הארץ: ויעש 6
 כפפרת זהב טהור אפתיים וחצי ארכה ואמה וחצי
 רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אחס 7
 משני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה וכרוב 8
 אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני
 קצותיו: ויהיו הכרבים פרושי כנפים למעלה סככים 9
 בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל
 הכפרת היו פני הכרבים: 5

ויעש את השלחן עצי שטים אפתיים ארכו ואמה 1
 רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצף אותו זהב טהור ויעש 1
 לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש 2
 זר זהב למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב 3
 ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע
 רגליו: לעצת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים 4
 לשאת את השלחן: ויעש את הפדים עצי שטים טו
 ויצף אחס זהב לשאת את השלחן: ויעש את 6
 הכלים אשר על השלחן את קערותיו ואת כפתיו
 ואת מנקיותיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב
 טהור: 5

Mensam cum instrumentis.

Metel-ke, 1. Chr. 18: 17.

condelav brass.

ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה 7
 את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
 ופרחיה ממנה היו: וששה קנים יצאים 8
 מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד
 ושלשה קני מנרה מצדה השני שלשה 9
 גבעים משקלים בקנה האחד כפתר ופרח
 רב 2 ושלשה

קצותיו ק. 8.

ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח בן
 3 לשישת הקנים היצאים מן הקנה: וכפנה ארבעה
 21 גבעים משקדים כפתרה ופרחה: וכפתר תחת שני
 הקנים מפנה וכפתר תחת שני הקנים מפנה וכפתר
 תחת שני הקנים מפנה לשישת הקנים היצאים
 22 מפנה: כפתריהם וקנתם מפנה היו בלה מקשה
 23 אחת זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה
 24 ומחלתיה זהב טהור: בכר זהב טהור עשה אתה
 ואת כל בליה: פ

Aram suffi-
tus.

כה ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה
 26 רחבו רבוע ואמתיים קמתו מפניו היו קרנתיו: ויצף
 אתו זהב טהור את בנו ואת קורתיו סביב וארד
 27 קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב עשה
 לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים
 28 לבדים לשאת אתו בהם: ויעש את הבדים עצי שטים
 29 ויצף אתם זהב: ויעש את שמן המשחה קדש ואת-

Oleum,

Altare holo-
causti,

א קטרת הסמים טהור מעשה רקח: ס ויעש
 את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש
 2 אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו: ויעש קרנתיו
 על ארבע פנתיו מפניו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת:
 3 ויעש את כל כלי המזבח את הסירות ואת היערים
 ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו
 4 עשה נחשת: ויעש למזבח מכבד מעשה רשת נחשת
 ה תחת כרכבו מלמטה עד חציו: ויצק ארבע טבעת
 6 בארבע הקצות למכבד הנחשת בתים לבדים: ויעש
 7 את הבדים עצי שטים ויצף אחס נחשת: ויבא את
 הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם
 8 נבוב לחת עשה אתו: ס ויעש את הכיור
 נחשת

Labrum,

187. 5.

נחשת ואת כננו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו
 פתח אהל מועד: ס ויעש את החצר לפאת 9
 נגב תימנה קלעי החצר שש משור מאה באמה:
 עמודיהם עשרים וארניהם עשרים נחשת ווי העמודים 1
 וחשקיהם כסף: ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם 11
 עשרים וארניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם
 כסף: ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם 12
 עשרה וארניהם עשרה ווי העמידים וחשוקיהם כסף:
 ולפאת קדמה מורחה חמשים אמה: קלעים חמש 13
 עשרה אמה אל הכתף עמודהם שלשה וארניהם
 שלשה: ולכתף השניית מזה ומזה לשער החצר 14
 קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה וארניהם
 שלשה: כל קלעי החצר סביב שש משור: והארונים 15
 לעמידים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי
 ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עידי החצר:
 ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת 18
 שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברחב
 חמש אמות לעמת קלעי החצר: ועמדיהם ארבעה 19
 וארניהם ארבעה נחשת וויחם כסף וצפוי ראשיהם
 וחשוקיהם כסף: וכל היתדת לבשמן ולחצר סביב 20
 נחשת: ס ס ס כג 23

Atrium

secundum
prescriptum
Dei.

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על- 21
 פי משה עבדתי הלוים ביד איתמר בן אחרן הכהן:
 ובצלאל בן-אורי בן-חור למטה יהודה עשה את כל 22
 אשר צוה יהוה את משה: ואתו אהליאב בן אחיספך 23
 למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
 ובתולעת השני ובשש: ס כל הזהב 24
 העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב

Oblatorum
summa:
auri,

ר ג 3 u התנופה

לח עט

התנופה תישע ועשרים ככר ושבע מאות ושלושים
 בה שקל בשקל הקדש : וכסף פקודי העדה מאת ככר
 ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל
 הקדש : בקי לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש
 לכל העבר על חפזים מן עשרים שנה ומעלה
 לשש מאות אלף ושלושת אלפים וחמשים מאות
 וחמשים : והי מאת ככר הכסף לצקת את אדני
 הקדש ואת אדני הפרכת מאת ארנים למאת הככר
 ככר לארון : ואת האלף ושבע המאות וחמשה
 ושבעים עשה וזים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק
 אתם : ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע
 מאות שקל : ויעש בה את אדני פתח אהל מועד
 ואת מזבח הנחשת ואת מסכר הנחשת אשר לו
 ואת כלכלי המזבח : ואת אדני החצר סביב ואת
 אדני שער החצר ואת כל יתרת המיטבן ואת כל
 יתרת החצר סביב : ומן התכלת והארגמן ותולעת
 השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי
 הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה :

ingenti.

2 6f Gen. 141 221

ms.

CAP. לט.
XXXIX.
Velles Sacer-
dot. confecta.

aphod.

Flamk
nas.
Num.
17; 36.

sem lapidi-
bus ony-
thiis.

2 ויעש את האפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
 3 ושש משיור : וירקעו את פחי הזהב וקצין פתילים
 לעשות בתוף תכלת ובתוף הארגמן ובתוף תולעת
 4 השני ובתוף השש מעשה חשב : כתפת עשור לו
 ה הברת על שני קצותיו הכר יחשב אפרתו אשר עליו
 ממו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
 ושש משיור כאשר צוה יהוה את משה :
 6 ויעשו את אבני השם מספרת משבצת זהב
 7 כפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל : וישם
 אתם

קצותיו ק 4.

אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה:

8 ויעש את החשן מעשה השב כמעשה האפד זהב
9 תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: רבוע היה
כפול עשוי את החשן זהב ארכו וזרת רחבו כפול:

f 28:17. 10 וימלאו אבני ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת
הטור האחד: והטור השני נפקד ספיר ויהלם: והטור

f 28:19. 11 השלישי לישם שבו ואחלמה: והטור הרביעי מרשים
שחם וישפה מוספת משבצת זהב במלאתם:

f 28:22. 12 והאבנים על שמות בני ישראל הנדה שתיים עשרה
על שמותם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר

שבט: ויעשו על החשן שדשרת נבלת מעשה עבדת
זהב טהור: ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב

13 ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן: ויתנו
שתי העבדות הזהב על שתי הטבעת על קצות

14 החשן: ואת שתי קצות שתי העבדות נתנו על שתי
המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו:

15 ויעשו שתי טבעת זהב וישמו על שני קצות החשן
על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: ויעשו שתי

16 טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה
ממול פניו לעמית מחברתו מפעל לחשב האפד:

f 28:28. 17 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד
כפתול תכלת להיות על חשב האפד ולא ית החשן

f 28:29. מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה:
18 ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת:

f 28:30. 19 ופני המעיל בתוכו כפי תחרה שפה לפיו סביב לא
יקרע: ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן

20 ותולעת שני משור: ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו כה
את

Pectorale
cum 12 gem
mis.

Palium

ארת הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל כביב
26 בתוך הרמנים : פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי
המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה : ס

Tunica 27 ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן

mitra 28 ולבגיו : ואת המצנפת שש ואת פארי המנבעת

emoralia 29 שש ואת מכנסי הכר שש משור : ואת האבנט שש

baltheus 30 משור ותכלת וארנמן ותולעת שני מעשה רקם

& lamina 31 ל כאשר צוה יהוה את משה : ס ויעשו את

coronae 32 עיין גיר הקדש והב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי

33 חותם קדש להורה : ויתנו עליו פתיל תכלת לתת

על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה :

34 ותכל כל עבדת משכן אהל מועד

ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה

כן עשו :

35 ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל

36 כליו קרסיו קדשיו בריהו ועמידיו וארניו : ואת מכסה

עודת האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים

לה ואת פרכת הפסד : את ארון העדת ואת בדיו ואת

37 הכפרת : את השלחן את כל כליו ואת לחם

38 הפנים : את המנורה הטהרה את נרתיה נרת

המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאוד : ואת

מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קנרת הפנים

39 ואת מקד פתח האהל : את מזבח הנחשת ואת

מכבד הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את

מ הכיר ואת פגיו : את קלעי החצר את עמדיה ואת

אדניה ואת הפסד לשער החצר את מיתריו ויתדותיה

40 ואת כר כלי עבדת המשכן לאהל מועד : את בגדי

השקר לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן

ואת

בריחיו ק. 31 v.

Opus abfolu-
tum ad Moisen
defertur.

4 2 ואת־בגדי־בגיו־לכהן: ככל־אשר־צוה־יהוה־את־משה
4 3 בן־עשו־בני־ישׂראל־את־כל־העבדה: וירא־משה־את־
כל־המלאכה־והנה־עשו־אתהּ כאשר־צוה־יהוה־בן־
עשו־ויברך־אתם־משה:

& ab eo cum
benedictione
approbat.

וידבר־יהוה־אל־משה־לאמר: ביום־החדש־הראשון־א־
באחד־לחדש־תקים־את־משכן־אהל־מועד: ושמת־
שם־את־ארון־העדות־וספת־על־הארן־את־הפרכת:
והבאת־את־השלחן־וערכת־את־ערכו־והבאת־את־
המנורה־והעלית־את־נרותיה: ונתתה־את־מזבח־הזהב־ה
לקטרת־לפני־ארון־העדת־ושמת־את־מסך־הפתח
למשכן: ונתתה־את־מזבח־העלה־לפני־פתח־משכן
אהל־מועד: ונתת־את־הכיר־בין־אהל־מועד־ובין־
המזבח־ונתת־שם־מים: ושמת־את־החצר־סביב־ונתת־
את־מסך־שער־החצר:

Deo iubente
Moses Taber-
naculum eri-
git, ordine
disponit.

9 ומשחת־את־המשכן־ואת־כל־אשר־בו־וקדשת־אתו
ואת־כל־כליו־והיה־קדש: ומשחת־את־מזבח־העלה
ואת־כל־כליו־וקדשת־את־המזבח־והיה־המזבח־קדש
קדשים: ומשחת־את־הכיר־ואת־בגיו־וקדשת־אתו:
1 2 והקרכת־את־אהרן־ואת־בגיו־אל־פתח־אהל־מועד
ורחצת־אתם־במים: והלבשת־את־אהרן־את־בגדי
הקדש־ומשחת־אתו־וקדשת־אתו־וכהן־לי: ואת־בגיו
תקריב־והלבשת־אתם־כתנת: ומשחת־אתם־כאשר
משחת־את־אביהם־וכהנו־לי־והייתה־להית־להם
משחתם־לכהנת־עולם־לדורתם: ויעש־משה־ככל־
אשר־צוה־יהוה־אתו־בן־עשה: ם ויהי־בהדש
הראשון־בשנה־השנית־באחד־לחדש־הזקס־המשכן:
1 8 ויקם־משה־את־המשכן־וימתן־את־אדניו־וישם־את־
1 9 קרשיו־וימתן־את־בריהיו־ויקם־את־עמודיו: ויפרש־את־

& oleo confe-
crat, cum
omni eius
supellectili,
& Sacerdo-
tibus:

ausilio. I 6

ש א X האהל

א האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו
 ב מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה : ס ויתן
 ויתן את הערת אל הארץ וישם את הכבדים על הארץ
 ג ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה : ויבא את
 הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על
 ארץ העדות כאשר צוה יהוה את משה : ס
 ד ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן
 ה צפנה מחוץ לפרכת : ויערך עליו ערך להם לפני
 ו יהוה כאשר צוה יהוה את משה : ס וישם
 את המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן
 ז נגבה : ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
 ח משה : ס וישם את מזבח הזהב באהל מועד
 ט לפני הפרכת : ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה
 י יהוה את משה : ס וישם את מסך הפתח
 יא למשכן : ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד
 יב ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה
 יג את משה : ס וישם את הכיור בין אהל מועד
 יד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה : ורחצו מפניו
 טו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם : בבאם
 טז אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר
 יז צוה יהוה את משה : ס ויקם את החצר
 יח סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל
 יט משה את המלאכה : פ
 כ ויקם הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
 לא המשכן : ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כִּי־
 שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן :
 לב ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
 לד מסעיהם : ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום
 לה העלתו

id Deus glo-
 ria sua replet,
 & irincris ra-
 tionem mon-
 strat.

העלתו: פי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

חזק

סכום פסוקי דספר ואלה שמורת אלף ומאתים ותשעה. ארט סימן: וחציו אלהים לא תקלל: ופרשיותיו יא. אי זה בית אשר תבנו לי סימן: וסדריו כט. ולילה ללילה יהוה דעת סימן: ופרקיו מי תורת אלהיו בלבו סימן: מנין הפתוחות תשע וששים. והכתומות חמש ותשעים. הכל מארה וששים וארבע פרשיות: ישלח עורך מקדש ומציון יסעך סימן:

(a) C. 23, 37. (b) Ief. 66: 1. (c) Pf. 29, 35. (d) Pf. 37, 31. (e) Pf. 20: 3.

ש כ 2 X ויקרא

LIBER III. MOSE.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΣ LEVITICUS

Grace & Lat. Hebrais ויקרא

24. כד. CAP. I. א

ניחד שישי
פנויות
ויתחיל
מתחלה
שיטה ה'

CAP. I. I.
Lex de Sacri-
ficis.

de holocausto,
ex bobus,

ex ovibus,

Innotata
Annotata in-
notata

Sed vero addi-
tandum.

א ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
 2 לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלם אדם כי-
 יקריב מבם קרבן ליהוה מן חבהבמה מן חבקר ומן
 3 הצאן מקריבו את קרבנכם : אם עלה קרבנו מן-
 חבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב
 4 אתו לרצונו לפני יהוה : וסמך ידו על ראש העלה
 ה ונרצה לו לכפר עליו : ושחט את צוץ חבקר לפני
 יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את
 הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד :
 6.7 והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה : ונתנו בני
 אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש :
 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש
 ואת הפר על העצים אשר על האש אשר על-
 9 המזבח : וקרבו וכרעו ירתין במים והקטיר הכהן
 את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה :
 י ס ואם מן הצאן קרבנו מן חבשבים או מן
 11 העזים לעלה זכר תמים יקריבנו : ושחט אתו על ירך
 המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את
 12 דמו על המזבח סביב : ונתח אתו לנתחיו ואת
 ראשו ואת פדרו וערה הכהן אתם על העצים אשר
 13 על האש אשר על המזבח : והקרב והכרעו ירתין
 במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה
 הוא אשה ריח ניחוח ליהוה : פ
 14 ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התורים

או

א זעירא v. 1. ב בסגול v. 5.

או מִדְּבַנֵי הַיִּזְוָה אֶת־קֹרְבָנוֹ : וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל־טו
הַמִּזְבֵּחַ וּמִלֵּק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וּנְמָצָה
דָּלוּ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ : וְהִסִּיר אֶת־לִרְאָתוֹ בְּנִצְתָהּ I 6
וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ קְדָמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשׁ :
וְשָׁפַע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא יִבְרִיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן I 7
הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֲלֶיהָ הוּא אִשָּׁה

fabser-
pet. 128.
+ inglu-
vies

רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה : וְנָפַשׁ בִּי־תִקְרִיב א
קֹרְבַן מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת יִהְיֶה קֹרְבָנוֹ וְצֶק עֲלֶיהָ שֶׁמֶן
וְנָתַן עֲלֶיהָ לִבְנָה : וְהִבִּיֵּאתָ אֶל־בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים I 2
וְקִמִּין מִשָּׁם מִלֵּא קִמְצוֹ מִסֶּלֶתָהּ וּמִשְׁמֵנָה עַל כָּל־
לִבְנֹתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֹכֶרְתָהּ הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה : וְהִנּוֹתֶרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו I 3
קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה : וְכִי I 4
מִקְרֵב קֹרְבַן מִנְחָה כִּאֲפָה תִגּוֹר סֶלֶת חֲלוֹת מִצֹּת
בְּלוֹלַת בִּשְׁמֵן וְדִקְקִי מִצֹּת מִשְׁתִּים בִּשְׁמֵן :

CAP. I. II.
De Mincha,
cuiusque spe-
ciebus.

trcoctum

וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ קֹרְבָנָהּ ה
סֶלֶת בְּלוּלָה בִּשְׁמֵן מִצָּה תִהְיֶה : פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתוּיִם I 6
וְצִקָּתָה עֲלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא : וְאִם I 7
מִנְחַת מִרְהֻשֵׁת קֹרְבָנָהּ סֶלֶת בִּשְׁמֵן תַּעֲשֶׂה : וְהִבִּיֵּאתָ I 8
אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֲלֶה לַיהוָה וְהִקְרִיבָה אֶל־
הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ : וְהָלִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה I 9
אֶת־אֹכֶרְתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה : וְהִנּוֹתֶרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ I 10

f fran-
gendo,
Prov. 24,
28.

fcacabi,
7: 9.

קֹדְשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה : כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר מִקְרִיבוֹ לַיהוָה I 11
לֹא תַעֲשֶׂה חִמִּין כִּי כָל־שֶׂאֵר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תִקְטִירוּ
מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה : קֹרְבַן רֹאשִׁית מִקְרִיבוֹ אִתָּם I 12
לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יֵעָלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ : וְכָל־קֹרְבַן I 13
מִנְחָתְךָ בְּמִלַּח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁכִּית מִלַּח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ

Fermentata
& mellita in-
terdicta;

Sal vero adhi-
bendum.

מעל X 3 ש ג

קמין בסגולתא v. 13.

מעל מנחתך על כל קרבנה מקריב מלה : ס
 ואם מקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי 14
 באש גרש כרמל מקריב את מנחת בכוריה : ונתת 15
 עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא : והקטירו 16
 הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה
 אשה ליהוה : פ

Primitie frugum.

14
15
16
f contum v.
16.
v. 14.

CAP. 2. III. De Schela mim, f factific. pacificis, ex bobus.

א ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב
 2 אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה : וסמך
 ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו
 בנז אהרן חכמים את הדרם על המזבח סביב :
 3 והקריב מזבח שלמים אשה ליהוה את החלב
 המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב :
 4 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על
 הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה :
 5 והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר
 על העצים אשר על האש אשה רים נחת
 ליהוה : פ

onibus.

ispinam doisi.

6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או
 7 נקבה תמים יקריבנו : אם כשב הוא מקריב את
 8 קרבנו והקריב אתו לפני יהוה : וסמך את ידו על
 ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
 9 אהרן את דמו על המזבח סביב : והקריב מזבח
 השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת
 10 העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת
 11 כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכליות ואת
 12 החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת
 13 על הכבד על הכליות יסירנה : והקטירו הכהן
 המזבחה לחם אשה ליהוה : פ

ואם
זכר י 40

12 ואסעו קרבנו והקריבו לפני יהוה : וסמך את ידו
 על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
 14 אהרן את דמו על המזבח סביב : והקריב ממנו
 קרבנו אשר ליהוה את החלב המכסה את הקרב
 ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכלית
 ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת
 16 היתרת על הכבד על הכלית יסירנה : והקטירם
 הכהן המזבחה לחם אשר לריח ניחח כל חלב
 17 ליהוה : חקת עולם לדרתכם בכל מושבותיכם כל
 חלב וכל דם לא תאכלו :

2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 לאמר נפש כיתחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ועשה מאחת מהנה : אם הכהן הפשית
 3 יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא
 4 פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת : והביא את הפר
 אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על
 ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה : ולקח הכהן
 6 המישח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד : וטבל
 הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים
 לפני יהוה את פני פרכת הקדש : ונתן הכהן מן הדם
 7 על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל
 מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה
 8 אשר פתח אהל מועד : ואת כל חלב פר החטאת
 ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל
 החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכלית ואת החלב
 9 אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על
 הכבד על הכליות יסירנה : באשר יורם משור זבח
 11 השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה : ואת עור
 הפר

CAP. 7. IV.
 Sacrif. pro
 peccatis :
 I. summi Sa-
 cerdotis.

הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו
1 2 ופרשו : והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה
אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על
עצים באש על שפך הדשן ושרף:

7c fufio,

פ

2. Populi.

1 3 ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל
ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
1 4 ואשמו : ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו
הקהל פר בדבקר לחטאת והביאו אתו לפני
טו אהל מועד : וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש
1 6 הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה : והביא
1 7 הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד : וטבל
חכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה
1 8 את פני הפרכת : ומן הדם יתן על קרנת המזבח
אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם
ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד :
3 ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה : ועשה
לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר
2 1 עליהם הכהן ונסלח להם : והוציא את הפר אל
מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר
הראשון חטאת הקהל הוא :

פ

5. Pinopis.

2 2 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו
2 3 אשר לא תעשינה בשגגה ואשם : או הודיע אליו
חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים
2 4 זכר תמים : וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו
במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת
בה הוא : ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על
קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח
העלה

i. de temere iurante.

Remedium generale, confessio & oblatio pro facultate diuini & pauperum.

נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרעיו או להטיב
 לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא
 ה ידע ואשם לאחת מאלה : והיה כיראשם לאחת
 6 מאלה והתורה אשר חטא עליה : והביא את אשמו
 ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן בשבעה
 או שערית עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו :
 7 ואם לא תגיע ידו כי שיה והביא את אשמו אשר חטא
 שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת
 8 ואחד לעלה : וחביא אתם אל הכהן והקריב את
 אשר לחטאת ראשונה ומלך את ראשו ממול ערפו
 9 ולא יבדיל : והזה מדם החטאת על קיר המזבח
 והנשא בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא :
 י ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן
 11 מחטאתו אשר חטא ונסלח לו : ו אם לא
 תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את
 קרבנו אשר חטא עשירת האפרה סלת לחטאת לא
 ישם עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא :
 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו
 את אזכרתה והקטיר המזבח על אש יהוה חטאת
 13 הוא : וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
 מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה : ו
 14 וידבר יהוה אל משה לאמר : נפש כי תמעל
 מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו
 ליהוה איל תמים מן הצאן בערבה כסה שקלים
 16 בשקל קדש לאשם : ואת אשר חטא מן הקדש
 ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן
 יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו : פ
 17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה
 אשר

fagnam.

F 116.

Expiatio fa- cilegia.

18 אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו : זכביא dubii peccati
 איל תמים מן הצאן בערכה לאשם אל הכהן וכפר
 עליו הכהן על שגרתו אשר שנג והוא לא ידע ונסלח
 לו : אשם הוא אשם אשם ליהודה : פ 0 19
 20 וידבר יהוה אל משה לאמר : נפש פיי תחטא ומעלה abnegantis depositum, vel inuen-
 מעל ביהודה וכחש בעמיתו בפקדון או בכתשומת יד rum.
 21 או בגזל או עשק את עמיתו : או מצא אבדה וכחש † postio
 בה ונשבע על שקר על ארת מכל אשר יעשה
 האדם לחטא בהנה : והיה בייחטא ואשם והשיב
 את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או
 את הפקדון אשר הפקד אהו או את האבדה אשר
 מצא : או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אהו
 בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום
 אשמתו : ואת אשמו נביא ליהודה איל תמים מן הצאן † focum
 בערכה לאשם אל הכהן : וכפר עליו הכהן לפני
 יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה
 בה :

פ פ כה 25.

2 וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את אהרן CAP. 7. VI. Instructio Sa-
 ואת בניו לאמר : זאת תורת העלה הוא העלה cerdotum 1
 על זקורה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואיש in holocau-
 המזבח תוקד בו : ולבש הכהן מדו בר ומבנסי בר stis:
 ילבש על בשרו והרים את הדשו אשר מאכל האש
 את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח : ופשט
 את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשו
 אל מחוץ למחנה אל מקום טחור : והאש על ה
 המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
 ש ב 2 Y בבקר

v. 18. קמץ בתביר. v. 20. Bomb. in 4. Hisp. Angl. hic inchoant cap. 6.
 v. 23. קמץ ברביע. v. 2. קמץ בוק. v. 2. קמץ ברביע.

בבקר בבקר ועבד עליה העלה והקטיר עליה חלב
6 השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:

*in Mincha
cum priuata,*

7 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני

8 אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: והרים ממנו

בקמצו מפרות המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה

אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אפרתה

9 ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות

10 תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא

11 תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים

הוא בחטאת וכאשם: כל זכר בני אהרן יאכלנה

חק עולם לדורותיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם

*non facedo-
tali.*

12 יקדש: ודבר יהוה אל משה לאמר: זרה קרבן אהרן ובניו

אשר יקריבו ליהוה ביום המשיח אתו עשירת האפה

13 סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב:

14 על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני

*4 coctio-
nibus*

15 מנתת פתים מקריב ריח ניחח ליהוה: ותלחן

16 המשיח תחתיו מבניו ועשה אתה חק עולם ליהוה

כליל תקטר: וכל מנתת בהן כליל תהיה לא

*in hostia
pro peccato,*

17 תאכל: ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל

18 בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט

19 העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא:

20 הבהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל

21 ב בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בכשרה יקדש

22 ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס

23 במקום קדש: וכלי חרש אשר תכשלו בו ישבר ואם

24 בכלי נחשת בשלה ומרק ושטה במקום: כל זכר

בכהנים

בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא : וכל הפאת 2
 אשר יזבח מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא
 תאכל באש תשרף :

פ

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא : במקום אשר 2
 ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת דמו יזקק

CAP. 7. VII.
 4 in host. pro
 delicto.

על המזבח סביב : ואת כל חלבו יקריב מינו את 3

האליה ואת החלב המכסה את הקרב : ואת שתי 4

הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים

ואת היתרת על הכבד על הכלית יסרנה : והקטיר ה

אתם הפתח המזבחה אשה ליהוה אשם הוא : כל 6

זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים

הוא : כהטאת כאשם תזרה אחת להם הפתח אשר 7

יכפר בו לו יהיה : והפתח המקריב את עלת איש 8

עור העלה אשר הקריב לפתח לו יהיה : וכל מנחה 9

אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרהשת ועל

f v. 27.

מחבת לפתח המקריב אתה לו יהיה : וכל מנחה

arida,
 Prov. 17:
 1.

בלולה בשמן ותזבחה לכל בני אהרן יהיה איש

פ

פ

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה : אם על 11

5. in sacrific.
 pacificis, per
 distinctas spe-
 cics.

תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות

בלולת בשמן ודקימי מצות משחים בשמן וסלת

מדבכת חלת בלולת בשמן : על חלת לחם חמין 13

יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו : והקריב מפנו אחד 14

מכל קרבן תרומה ליהוה לפתח הזבחה את דם השלמים

לו יהיה : ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא 15

יניח מפנו עד בקר : ואם נדר או נדבה זבח קרבנו 16

ביום הקריבו את זבחו יאכל ומפחרת והנותר מפנו

יאכל והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף : 17

ואם

Y 3

שג

18 ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא
 ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש
 19 האכלת ממנו עונה תשא והבשר אשר יגע בכל טמא
 לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר:
 כ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה
 21 וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ונפש כי
 תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או
 בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר
 22 ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה וידבר יהוה אל
 23 משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל הלב
 24 שור וכשב ועז לא תאכלו: והלב נבלה והלב טרפה
 כה עשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו: כי כל אכל
 הלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשר ליהוה
 26 ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכלו
 27 בכל מושבתכם לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל
 כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: פ
 28 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את
 ל קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ידיו תביאנה את אישי
 יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו
 31 תנופה לפני יהוה: וחקטיר חלקו את החלב המזבחה
 32 והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין תתנו
 33 תרומה לכהן מזבחי שלמים: המקריב את דם
 השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין
 34 למנה: כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחת
 מאת בני ישראל מזבחי שלמים ואתם לא תהיו
 לה חלקו ולבניו לחקעו לם מאת בני ישראל: זאת משחת
 אהרן ומשחת בניו מאישי יהוה ביום הקריב אתם לכהן
 ליהוה

L. de adipe & sanguine non gustando.

Quz portio est sacrific. sacerdotibus danda?

ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את
 המזבח ואר יהדום יצק אל יסוד המזבח ויקרשהו
 16 לכפר עליו : ויקח את כל החלב אשר על הקרב
 ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבון
 17 ויקטר משה המזבחה : ואת חפה ואת ערו ואת
 בשרו ואת פשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר
 18 צוה יהוה את משה : ויקרב את איל העלה ויסמכו
 19 אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל : וישחט ויזרק
 כ משה את הדם על המזבח סביב : ואת האיל נקח
 לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת
 20 הפרר : ואת הקרב ואת הפרעים רחץ במים ויקטר
 משה את כל האיל המזבחה עלה הוא ליתניחה
 21 אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה : ויקרב
 את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את
 22 ידיהם על ראש האיל : וישחט ויקח משה מדמו
 ויתן על תנוף און אהרן הימנית ועל ביהו ירו הימנית
 23 ועל ביהו רגלו הימנית : ויקרב את בני אהרן ויתן
 משה מן הדם על תנוף אונם הימנית ועל ביהו ירום
 הימנית ועל ביהו רגלם הימנית ויזרק משה את הדם
 24 על המזבח סביב : ויקח את החלב ואת האלה
 ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד
 25 ואת שתי הכליות ואת חלבון ואת שוק הימין ומסל
 המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת
 לחם שמן אחת ורקיב אחד וישם על החלבים ועל
 26 שוק הימין : ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי
 27 בניו וינה אתם תנופה לפני יהוה : ויקח משה אתם
 מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם
 28 לריח ניחח אשה הוא ליהוה : ויקח משה את התנה
 ויניפהו

ויניפהו

ויניפוהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למושה היה
 למנה באשר צוה יהוה את משה : ויקח משה משמן ל
 המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויש על אהרן על
 בגדיו ועל בגדיו ועל בגדי בניו ויקדש את אהרן
 את בגדיו ואת בגדיו ואת בגדי בניו ואת בניו ויאמר משה ³¹
 אל אהרן ואל בגדיו בשלו את הבשר פתח אהל
 מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
 המלאים באשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו :
 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו : ומפתח אהל ³²
 מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי
 מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם : באשר ³⁴
 עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם :
 ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים לה
 ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי יבן צויתי :
 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ³⁶
 ביד משה : כו ס ס ס ס ²⁶

ויחל ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבגדיו ^א
 ולזקני ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בדבקר ²
 לחטאת ואיל לעלה תמיכם והקרב לפני יהוה :
 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים ³
 לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמיכם לעלה : ושור ⁴
 ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן
 כי היום יהוה נראה אליכם : ויקחו את אשר צוה ^ה
 משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו
 לפני יהוה : ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה ⁶
 תעשו וירא אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה אל ⁷
 אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת
 עלתך וכפר בעדה ובעד העם ועשה את קרבן העם
 ת א ז וכפר

CAP. IX.
 Aaron unus
 auspicatur,
 sacrificando
 pro se & po-
 pulo-

ויניפוהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למושה היה למנה באשר צוה יהוה את משה : ויקח משה משמן ל המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויש על אהרן על בגדיו ועל בגדיו ועל בגדי בניו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בגדיו ואת בגדי בניו ואת בניו ויאמר משה אל אהרן ואל בגדיו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים באשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו : והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו : ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם : באשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם : ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים לה ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי יבן צויתי : ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה : כו ס ס ס ס

8 וכפר בעדם כאשר צוה יהוה : ויקרב אהרן אל
 9 המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו : ויקרבו
 בני אהרן אתהדרם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על
 10 קרנות המזבח ואתהדרם יצק אל יסוד המזבח : ואת
 החלב ואת הפלית ואת היתרת מן הכבד מן
 החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את
 11 משה : ואת הבשור ואת העור שרף באש מחוץ
 12 למחנה : וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו
 13 את הדרם ויזרקו על המזבח סביב : ואת העלה
 המצואו אליו לנתחה ואת הראש ויקטיר על המזבח
 14 וירתיך את הקרב ואת הכרעים ויקטיר על העלה
 15 המזבחה : ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר
 החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאוו כראשון :
 16 ויקרב את העלה ויעשה כמשפט : ויקרב את
 17 המנחה ויטלא כפו מלפנה ויקטיר על המזבח מלבד
 18 עלת הבקר : וישחט את השור ואת האיל זבח
 השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן אתהדרם אליו
 19 ויזרקו על המזבח סביב : ואת החלבים מן השור
 ומן האיל האליה והמכסה והפלית ויתרת הכבד :
 כ וישמו את החלבים על החזרת ויקטיר החלבים
 21 המזבחה : ואת החזרת ואת שוק הימין חגיף אהרן
 22 תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה : וישא אהרן את
 23 ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה
 והשלמים : ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו
 ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם :
 24 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את
 העלה ואת החלבים וירא כל העם וירגו ויפלו על
 א פניהם : ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתו

ויתנו
 ידיו ק' v. 22.

& benedi-
 cendo.

Approbatio
 diuina illu-
 stris.

CAP. 9. X.

והתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה
 2 אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני יהוה
 ותאכל אותם ויקתו לפני יהוה: ויאמר משה אל
 אהרן הוא אשר דבר יהוה: לאמר בקרבי אקדש
 ועל לפני כל העם אכבד וידם אהרן: ויקרא משה אל
 מישראל ואל אלצפן בני עזיאל נד אהרן ויאמר אליהם
 קרבו שאו את אחיכם כאת פני הקדש אל מחוץ
 למחנה: ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה
 כאשר דבר משה: ויאמר משה אל אהרן ואלעזר
 ולא תמרו בני ראשיכם אל תפדעו: ובגדיכם לא
 תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצה ואחיכם כל
 בית ישראל יבכו את הישרפה אשר שרף יהוה: ו
 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו פי ששון
 משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה:
 9.8 ודבר יהוה אל אהרן לאמר: זין ושבר אל תשת
 אתה: ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו
 חקת עולם לדלתיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל
 ובין השמא ובין השדור: ולהזהר את בני ישראל את
 כל החקים אשר דבר יהוה אליהם בגד משה:
 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
 הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה
 מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ואכלתם
 אתה במקום קדוש כי חקך וחקך פניך הוא מאשי יהוה
 כידן צויתי: ואת הזה התנופה ואת שוק התרומה
 תאכלו במקום שדור אתה ובניך ובנתיך אתך כ
 חקך וחקך פניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: שוק
 התרומה וזהו התנופה על אשי החלבים יביאו להניף טו
 תב ז 2 תנופה

Nadab & Abihu igne alieno libantes, igne Dei necantur. Quod factum Moyses vindicat.

Vinum Sacerdot. ministrantibus prohibet.

moestos fratres in officio confirmat.

9.18 dicit Moyses ad Aharon: Haec est quae locutus est Dominus dicendo: in propinquo moysi sanctificabitur. & super facies omnis populi glorificabitur.

ב טעמים. הקורא יטעים הגרש קודם התוסא. v. 4. דר בזק v. 10.

תנופה לפני יהוה והיה לה ולבניה אתה לחקעולם
 16 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וְאַתָּה שְׁעִיר הַחֲטָאִת דָּרַשׁ
 דָּרַשׁ מִשֶּׁה וְהִנֵּה שָׂרָף וַיִּקְצַף עַל־אֲלֵעֶזֶר וְעַל־אִיתָמָר
 17 בְּנֵי אֶהֱרֹן הַנּוֹתֵרִים לֵאמֹר: מִדּוּעַ לֹא־אָכַלְתֶּם אֶת־
 הַחֲטָאִת בַּמָּקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא וְאַתֶּם
 נָתַן לָכֶם לִשְׂאת אֶת־עֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי
 18 יְהוָה: הֵן לֹא־הוֹבֵא אֶת־דָּמָה אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲכֹל
 19 תֹאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי: וַיְדַבֵּר אֶהֱרֹן אֶל־
 מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הַקָּרִיבֹו אֶת־חֲטָאֹתֶם וְאַתֶּם עֹלְתֶם לִפְנֵי
 יְהוָה וַתִּקְרָאנִי אֲתִי כְּאֵלֶּה וְאָכַלְתִּי חֲטָאִת הַיּוֹם
 כ הַיּוֹם בְּעֵינַי יְהוָה: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו:

פ

2 א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהֱרֹן לֵאמֹר אֱלֹהִים: דַּבְּרוּ
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחֵיהָ אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל־
 3 הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: כָּל־מִפְרֶסֶת פְּרֹסָה
 וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֹסָת מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ
 4 תֹאכְלוּ: אֲךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעַלֵי הַגֵּרָה
 וּמִמִּפְרֵסֵי הַפְּרֹסָה אֶת־הַגִּמְלָה כִּי־מַעֲלָה גֵּרָה הוּא
 ה וּפְרֹסָה אֵינְנָה מִפְרִים טָמֵא הוּא לָכֶם: וְאֶת־הַשֶּׁפֶן כִּי־
 מַעֲלָה גֵּרָה הוּא וּפְרֹסָה לֹא יִפְרִים טָמֵא הוּא לָכֶם:
 6 וְאֶת־הָאֲרֻנֶּבֶת כִּי־מַעֲלַת גֵּרָה הוּא וּפְרֹסָה לֹא הַפְרִיסָה
 7 טָמֵאָה הוּא לָכֶם: וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מִפְרִים פְּרֹסָה הוּא
 וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֹסָה וְהוּא גֵּרָה לֹא־יִגֵּר טָמֵא הוּא לָכֶם:
 8 מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְגִבְלָתָם לֹא תִגְעוּ טָמְאִים הֵם
 9 לָכֶם: אֶת־זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל־אֲשֶׁר בְּמַיִם כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ
 סַנְפִיר וְקִשְׁקִישַׁת בְּמַיִם וּבְנַחְלִים אֲתֶם תֹּאכְלוּ:
 י וְכָל־אֲשֶׁר אֵין לוֹ סַנְפִיר וְקִשְׁקִישַׁת בְּמַיִם וּבְנַחְלִים
 מִכָּל־שָׂרֵץ הַמַּיִם וּמִכָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בְּמַיִם שָׂקִין

f leporum, Deut. 14: 7. truminat.

CAP. XI. Quae ex animalibus munda esse que licita, que secus, i.e. quadrupedibus.

1 ex aqualibus.

הם

דָּרַשׁ בְּרֵאשׁ שִׁטָּה הִיא חֲצִי הַתּוֹרָה בְּתִיבּוֹת. v. 16. הִי בְּרֵגֶשׁ. v. 19.

1 1 הם לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת
 1 2 נבלתם תשקצו: כל אשר אין לו סנפיר ומשקשת
 1 3 במים שקץ הוא לכם: ואת אלה תשקצו מן העוף
 לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת
 העוניה: ואת הדאה ואת האיה למינה: את
 כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת המתחמם
 ואת השחף ואת הנץ למינהו: ואת חכום ואת
 השלף ואת הנישוף: ואת התנשמת ואת הקאר
 ואת הרחם: ואת החסידה האנפה למינה ואת
 הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ העוף ההלך
 על ארבע שקץ הוא לכם: אך את זה תאכלו
 מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים
 ממעל להגליו לגתר בהן על הארץ: את אלה
 מהם תאכלו את הארפה למינו ואת הפלעם
 למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו:
 וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא
 לכם: ולא אלה הטמאים כל הנגע שנבלתם וטמא
 עדי הערב: וכל הנשוא שנבלתם יכבס בגדיו כה
 וטמא עדי הערב: לכל הבחמה אשר הוא
 מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה
 מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם וטמא:
 וכל הולך על כפיו בכל החירה ההלכת על
 ארבע טמאים הם לכם כל הנגע שנבלתם וטמא
 עדי הערב: והנשוא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא
 עדי הערב טמאים הם לכם: וזה
 לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר
 והצב למינהו: והאנקה והכל והולטאה והחמט
 והתנשמת: אלה הטמאים לכם בכל
 השרץ

3. ex volatilibus.

† offifraga, Deut. 14: 12.

† halizetum, Deut. 14: 12.

† milvum.

† zfalonen, Deut. c. 1.

† meropein, Deut. 14: 17.

† ardes, Deut. 14: 18.

† fattagenem, Deut. c. 1.

† bombycem

† cantharum

† hirundo, Deut. 14: 15.

† mergus, Deut. 14: 17.

4. e reptilibus.

exceptis 4 generibus locustarum.

De immunditie ex contactu cadaveru.

† mustela

† stellio

† lacerta

† atrelabus

† chamalcon,

תג 3 ז

לו ק 21. v.

3 2 השרץ כל הנגע בהם במתם וטמא עד הערב : וכל
 3 1 אשר יפל עליו מהם במתם וטמא מכל כל עין או
 3 1 בנגד או עור או יסק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם
 3 3 במים יובא וטמא עד הערב וטהר : וכל כלי חרש
 אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו
 3 4 תשברו : מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו
 מים יטמא וכל משקה אשר יש זה בכל כלי וטמא :
 3 5 וכל אשר יפל מנגלתם עליו וטמא מנור וכירים
 3 6 יתין טמאים הם וטמאים יהיו לכם : אך מעון וכור
 3 7 מקוה מים יהיה טהור ונגע מנגלתם יטמא : וכי יפל
 3 8 מנגלתם על כל ירע וירע אשר ירע טהור הוא : וכי
 יתן מים על ירע ונגע מנגלתם עליו טמא הוא
 3 9 לכם : וכי ימות מן הפהקה אשר
 היא לכם לאכלה הנגע מנגלתה יטמא עד הערב :
 מ והאכל מנגלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא
 4 1 את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב : וכל
 4 2 השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל : כל
 הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה
 רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי
 4 3 שקץ הם : אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ
 4 4 השרץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם בם : כי אני יהוה
 אלהיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני
 ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על
 4 5 פה הארץ : כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים והייתם קדושים כי קדוש אני :
 4 6 זאת תורת הכהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת
 4 7 במים ולכל נפש השרצת על הארץ : להבדיל בין
 4 8 הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין חיה
 אשר

Purgatio im-
nuditiei.

Cruce prohi-
bitiois.

castra

† Semen-
tis, Ierf.
6:11.

† Gen. 3-
14.

quia egredimini de vestris &
sanctificabit vos & cal-
sancti, quia sancti ego sum.

חסר א 43 ודרבת יהוה חצי התורה באותיות 42

אשר לא האכל :

פ פ פ כז 27

† lan-
gvoris
ipfius.

2. וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל א
לאמר אשר בני תוריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים
3 כימי נדרת דותה תטמא : וביום השמיני ימול בשר
4 ערלתו : ושלושים יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה
בכל קריש לא תגע ואל חמקקיש לא תבא עד
מלאת ימי טהרה : ואסנקה תלד וטמאה שבעים ה
בנדרתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה :
ובמלארת ימי טהרה לבן או לבת תביא בבש בן
6 שנתו לעלה וביונה או תר לחטאת אלפתח אהל
מועד אל חכהן : והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
7 וטהרה מקר דמיה ואת תורת הילדת לזכר או
לנקבת : ואם לא תמצא ידה כי שח ולקחה שתד
8 תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה חכהן וטהרה :

CAP. יב.
XII.
L. de purifi-
catione puer-
peræ & fo-
bolis.

fabrics-
sus, 74:
55.

2. וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : אדם כי י
יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן חכהן או
אל אחד מפניו חכהנים : וראוה חכהן את הנגע
3 בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק
מעור בשרו נגע צרעת הוא וראוה חכהן וטמא אתו :
ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה
4 מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר חכהן את
הנגע שבעת ימים : וראוה חכהן ביום השביעי והנה ה
הנגע עמו בעינו לא פשרה הנגע בעור והסגירו
5 חכהן שבעת ימים שנית : וראוה חכהן אתו ביום
6 השביעי

CAP. יג.
XIII.
Immundities
ex lepra, eius
signa & spe-
cies:
1. in homine.

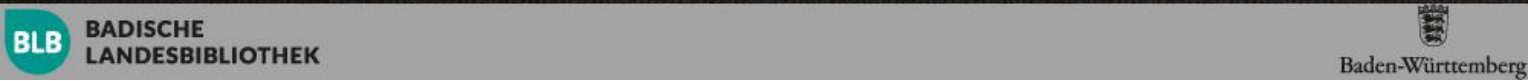
ה בלא מפיק 4. v.

השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור
 7 וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהרו: ואם
 פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל-
 8 הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראה הכהן
 והנה פשתה המספחת בעור וטמא הכהן צרעת
 הוא:

9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: וראה
 הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן
 11 ומחירת בשר חי בשאת: צרעת נושנת הוא בעור
 12 בשרו וטמא הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: ואם
 פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את
 כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני
 13 הכהן: וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל-
 בשרו וטהר את הנגע בלו הפך לבן טהור הוא:
 14 וכיום הראות בו בשר חי וטמא: וראה הכהן את
 הבשר החי וטמא הבשר החי טמא הוא צרעת
 16 הוא: או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל-
 17 הכהן: וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר
 הכהן את הנגע טהור הוא:

18 ובשר כרייה בו בערו שחין ונרפא: והיה במקום
 19 השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת
 כ ונראה אל הכהן: וראה הכהן והנה מראה שפל
 מן העור ושערה הפך לבן וטמא הכהן נגע צרעת
 21 הוא בשחין פרוח: ואם יראנה הכהן והנה
 אייבה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה
 22 והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם פשה תפשה
 23 בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא: ואם מתהיה
 תעמד בהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו

הכהן

הכהן : ד או כשר כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר מְכוּת 24
 אִשׁ וְהִיתָה מִחֵית הַמְּכוּה בְּהֵרֵת לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת
 או לְבָנָה : וּרְאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהֵנָּה נִהְפָּךְ שֵׁעַר כַּה
 לְכֹן בְּבִהְרֵת וּמְרֹאָה עִמָּק מִן־הָעוֹר צָרַעַת הוּא
 בַּמְּכוּה פָּרְחָה וְטִמְא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נִגַּע צָרַעַת הוּא :
 וְאִם : וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה אֵין־בְּבִהְרֵת שֵׁעַר לְכֹן 26
 וְשִׁפְלָה אֵינְנָה מִן־הָעוֹר וְהוּא כְּהָר וְהַסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן
 שִׁבְעַת יָמִים : וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם 27
 פָּשָׁה תִפְשָׁה בְּעוֹר וְטִמְא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נִגַּע צָרַעַת הוּא :
 וְאִם־תַּחֲתֶיהָ תַעֲמֹד הַבְּהֵרֵת לֹא־פָשְׂתָה בְּעוֹר וְהוּא 28
 כְּהָר שְׂאֵר הַמְּכוּה הוּא וְטִהְרוּ הַכֹּהֵן כִּי־צָרַבְתָּ

פ

הַמְּכוּה הוּא :
 וְאִישׁ או אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בוֹ נִגַּע בְּרֹאשׁ או בְּזָקֹן : וּרְאָה 29
 הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּגַּע וְהֵנָּה מְרֹאָהוּ עִמָּק מִן־הָעוֹר וְכוּ שֵׁעַר
 צָהָב דָּק וְטִמְא אֹתוֹ הַכֹּהֵן גִּתָּק הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ או
 הַזָּקֵן הוּא : וְכִי־יִרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־נִגַּע הַנִּתְּק וְהֵנָּה אֵין 31
 מְרֹאָהוּ עִמָּק מִן־הָעוֹר וְשֵׁעַר שָׁחַר אֵין בוֹ וְהַסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן
 אֶת־נִגַּע הַנִּתְּק שִׁבְעַת יָמִים : וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּגַּע 32
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה לֹא־פָשָׁה הַנִּתְּק וְלֹא־יִיָּח בוֹ שֵׁעַר
 צָהָב וּמְרֹאָה הַנִּתְּק אֵין עִמָּק מִן־הָעוֹר : וְהַתְּנִלָּה וְאֵת־ 33
 הַנִּתְּק לֹא יִגְלַח וְהַסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּתְּק שִׁבְעַת
 יָמִים שְׁנִית : וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּתְּק בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה 34
 לֹא־פָשָׁה הַנִּתְּק בְּעוֹר וּמְרֹאָהוּ אֵינְנֹו עִמָּק מִן־הָעוֹר
 וְטִהְרֵה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטִהַר : וְאִם־פָּשָׁה יִפְשָׁה לֹה 35
 הַנִּתְּק בְּעוֹר אַחֲרֵי טִהְרָתוֹ : וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן וְהֵנָּה פָּשָׂה 36
 הַנִּתְּק בְּעוֹר לֹא־יִבְקַר הַכֹּהֵן לִשְׁעַר הַצָּהָב טִמְא הוּא :
 וְאִם־בְּעִינָיו עָמַד הַנִּתְּק וְשֵׁעַר שָׁחַר צָמַח בוֹ נִדְפָּא 37
 הַנִּתְּק טִהוֹר הוּא וְטִהְרוּ הַכֹּהֵן : וְאִישׁ 38

א א א

יקמץ בזק & יג רבתי 33. v.

הַכֹּהֵן
 וְהִיתָה
 וְרֹאָה
 לְכֹן
 בַּמְּכוּה
 וְאִם
 וְשִׁפְלָה
 שִׁבְעַת
 פָּשָׁה
 וְאִם־תַּחֲתֶיהָ
 כְּהָר
 הַמְּכוּה
 הוּא
 וְטִהְרוּ
 הַכֹּהֵן
 כִּי־צָרַבְתָּ
 הַמְּכוּה
 הוּא
 וְאִישׁ
 הַכֹּהֵן
 אֶת־הַנִּגַּע
 וְהֵנָּה
 מְרֹאָהוּ
 עִמָּק
 מִן־הָעוֹר
 וְכוּ
 שֵׁעַר
 צָהָב
 דָּק
 וְטִמְא
 אֹתוֹ
 הַכֹּהֵן
 גִּתָּק
 הוּא
 צָרַעַת
 הָרֹאשׁ
 או
 הַזָּקֵן
 הוּא
 וְכִי־יִרְאָה
 הַכֹּהֵן
 אֶת־נִגַּע
 הַנִּתְּק
 וְהֵנָּה
 אֵין
 מְרֹאָהוּ
 עִמָּק
 מִן־הָעוֹר
 וְשֵׁעַר
 שָׁחַר
 אֵין
 בוֹ
 וְהַסְגִּירוֹ
 הַכֹּהֵן
 אֶת־נִגַּע
 הַנִּתְּק
 שִׁבְעַת
 יָמִים
 וּרְאָה
 הַכֹּהֵן
 אֶת־הַנִּגַּע
 בְּיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי
 וְהֵנָּה
 לֹא־פָשָׁה
 הַנִּתְּק
 וְלֹא־יִיָּח
 בוֹ
 שֵׁעַר
 צָהָב
 וּמְרֹאָה
 הַנִּתְּק
 אֵין
 עִמָּק
 מִן־הָעוֹר
 וְהַתְּנִלָּה
 וְאֵת־
 הַנִּתְּק
 לֹא
 יִגְלַח
 וְהַסְגִּירוֹ
 הַכֹּהֵן
 אֶת־הַנִּתְּק
 שִׁבְעַת
 יָמִים
 שְׁנִית
 וּרְאָה
 הַכֹּהֵן
 אֶת־הַנִּתְּק
 בְּיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי
 וְהֵנָּה
 לֹא־פָשָׁה
 הַנִּתְּק
 בְּעוֹר
 וּמְרֹאָהוּ
 אֵינְנֹו
 עִמָּק
 מִן־הָעוֹר
 וְטִהְרֵה
 אֹתוֹ
 הַכֹּהֵן
 וְכַבֵּס
 בְּגָדָיו
 וְטִהַר
 וְאִם־פָּשָׁה
 יִפְשָׁה
 לֹה
 הַנִּתְּק
 בְּעוֹר
 אַחֲרֵי
 טִהְרָתוֹ
 וּרְאָהוּ
 הַכֹּהֵן
 וְהֵנָּה
 פָּשָׂה
 הַנִּתְּק
 בְּעוֹר
 לֹא־יִבְקַר
 הַכֹּהֵן
 לִשְׁעַר
 הַצָּהָב
 טִמְא
 הוּא
 וְאִם־בְּעִינָיו
 עָמַד
 הַנִּתְּק
 וְשֵׁעַר
 שָׁחַר
 צָמַח
 בוֹ
 נִדְפָּא
 הַנִּתְּק
 טִהוֹר
 הוּא
 וְטִהְרוּ
 הַכֹּהֵן
 וְאִישׁ

אוֹ-אִשָּׁה כִּי-יְהִי בְעוֹר-בְּשָׂרָם בְּהֵרֵת בְּהֵרֵת לְבָנֹת :
 39 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִגִּיד בְּעוֹר-בְּשָׂרָם בְּהֵרֵת בְּהוֹת לְבָנֹת
 מִבְּהֵק הוּא פָּרַח בְּעוֹר טְהוֹר הוּא : מ
 40 כִּי יִמְרָט רֹאשׁוֹ קָרַח הוּא טְהוֹר הוּא : ס וְאִם מִפְּאֵת
 41 פָּנָיו יִמְרָט רֹאשׁוֹ גִבַּח הוּא טְהוֹר הוּא : ס וְכִי-וַחֲרִיה
 בְּקִרְחָת אוֹ בְּנִפְחָת נָגַע לֶבֶן אֲדָמָה צִרְעַת פִּרְחַת
 42 הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּנִפְחָתוֹ : ס וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִגִּיד
 שְׂאֵת הַנֶּגַע לְבִגְדוֹ אֲדָמָת בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּנִפְחָתוֹ
 43 כִּמְרֹאֵה צִרְעַת עוֹר בְּשָׂר : ס אִישׁ-צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא
 מִה טָמֵא וְטָמְאָנוּ חֻכְהוֹן בְּרֹאשׁוֹ נָגַעוּ : ס וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר-בּוֹ
 הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פָרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל-שִׂפְתָּם
 44 יַעֲטוּ וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא : ס כָּל-יָמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ וְטָמֵא
 טָמֵא הוּא בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבֵוֹ : ס
 45 וְהִפְגִּיד כִּי-יְהִי בּוֹ נֶגַע צִרְעַת בְּבִגְדוֹ צֹמֵר אוֹ בְּבִגְדוֹ
 46 פְּשִׁתִּים : ס אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעוֹרֵב לַפְּשִׁתִּים וְלַצֹּמֵר אוֹ בְּעוֹר
 47 אוֹ בְּכָל-מְלֹאכֶת עוֹר : ס וְהָיָה הַנֶּגַע יִקְרַק אוֹ אֲדָמָה
 בְּבִגְדוֹ אוֹ בְּעוֹר אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעוֹרֵב אוֹ בְּכָל-כְּלִי-עוֹר
 48 נָגַע צִרְעַת הוּא וְהִרְאָה אֶת-הַכֹּהֵן : ס וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-
 49 הַנֶּגַע וְהִסְגִּיר אֶת-הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים : ס וְרָאָה אֶת-הַנֶּגַע
 בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי כִּי-פָשָׂה הַנֶּגַע בְּבִגְדוֹ אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעוֹרֵב
 אוֹ בְּעוֹר לְכֹל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמְלֹאכֶה צִרְעַת
 50 מִמְּאֲרַת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא : ס וְשָׂרַף אֶת-הַבִּגְדוֹ אוֹ אֶת-
 הַשֵּׁתִי אוֹ אֶת-הָעוֹרֵב בְּצֹמֵר אוֹ בְּפְשִׁתִּים אוֹ אֶת-כָּל-
 51 כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר-יְהִי בּוֹ הַנֶּגַע כִּי-צִרְעַת מִמְּאֲרַת הוּא
 52 בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף : ס וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא-פָשָׂה הַנֶּגַע
 53 בְּבִגְדוֹ אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעוֹרֵב אוֹ בְּכָל-כְּלִי-עוֹר : ס וְצִוָּה
 הַכֹּהֵן וּלְבַסּוֹ אֶת אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֶּגַע וְהִסְגִּירוֹ שִׁבְעַת יָמִים
 54 שְׁנִית : ס וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרָיִי הִכָּפַס אֶת-הַנֶּגַע וְהִגִּיד
 לֵאמֹר

† vitilli-
 go.
 I fcalvus.
 2. Reg.
 2:23.
 † recal-
 vasser.

in vestibus.

CAP. 13.
 XIV.
 Purificatio
 leprose homi-
 num, per re-
 na facienda

f corro-
so

לא הפך הנגע אר- עינו והנגע לא פשה ממא הוא
 באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בנבחתו:
 56 ואם ראה חכהו והנה כהה הנגע אחרי הכפס אתו
 וקרע אתו מן הכנר או מן העור או מן השתי או מן
 הערב: ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב
 57 או בכל פלי- עור פחתת הוא באש תשרפנו את
 אשר- בו הנגע: והבגד או השתי או הערב או-כל
 58 כלי העור אשר תכפס וסר מדם הנגע וכפס שנית
 וטהר: זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים
 59 או השתי או הערב או פלי- עור לטהרו או לטמאו:

פ פ כ כ 28

וידבר יהוה אל- משה לאמר: זאת תהיה תורת א-
 המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן: ויצא הכהן
 אל- מחוץ למחנה וראה חכהו והנה נרפא נגע
 הצרעת מן הצרוע: וצוה חכהו ולקח לטהר שתי
 צפרים חיות טהרות ועין ארו ושני תולעת ואזב:
 וצוה חכהו ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש ה-
 על-מים חיים: את הצפר החיה יקח אתה ואת עין
 הארו ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם
 ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטו על המים
 החיים: והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים
 7 וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה:
 וכפס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ
 בפים וטהר ואחר זבוא אל המחנה וישב מחוץ
 לאהלו שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את-
 כל שערו אתדאשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת
 כל שערו יגלח וכפס את בגדיו ורחץ את בשרו
 במים

CAP. 14.
 Purificatio
 lepra homi-
 num, per va-
 ria sacrificia.

f pal-
pebras f.

A a 2 א א כ

1 בַּיּוֹם וְטָהַר: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי כִבְשִׁים
 תְּמִימִם וּכְבִישָׁה אַחַת בַּת־שָׁנָה תְּמִימָה וּשְׁלִשָׁה
 עִשְׂרֵים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן:
 2 וְהֶעֱמִיד הִכְהֵן הַמִּטְהַר אֶת הָאִישׁ הַמִּטְהַר וְאֹתָם
 3 לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וּלְקַח הִכְהֵן אֶת־
 הַכִּבִּישׁ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ וְאִשָּׁם וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן
 4 וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: וְשָׁחַט אֶת־הַכִּבִּישׁ
 בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחָט אֶת־הַחֲטָאֹת וְאֶת־הָעֵלָה בְּמָקוֹם
 5 הַקָּדֹשׁ כִּי כַחֲטָאת הָאִשָּׁם הוּא לִכְהֵן קָדֹשׁ קָדָשִׁים
 6 הוּא: וּלְקַח הִכְהֵן מִדָּם הָאִשָּׁם וְנָתַן הִכְהֵן עַל־
 תְּנוּךְ אָזְן הַמִּטְהַר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית
 7 וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ הַיְמָנִית: וּלְקַח הִכְהֵן מִלֶּג הַשֶּׁמֶן
 8 וְיָצַק עַל־כַּף הִכְהֵן הַשְּׂמָאלִית: וְטָבַל הִכְהֵן אֶת־
 אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית
 9 וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה:
 10 וּמִיֹּתֵר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ יִתֵּן הִכְהֵן עַל־תְּנוּךְ אָזְן
 הַמִּטְהַר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ
 11 הַיְמָנִית עַל דָּם הָאִשָּׁם: וְהִנּוֹתֵר בְּשֶׁמֶן אֲשֶׁר עַל־
 12 כַּף הִכְהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטְהַר וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן
 13 לִפְנֵי יְהוָה: וְעָשָׂה הִכְהֵן אֶת־הַחֲטָאֹת וּכְפָר עַל־
 כ הַמִּטְהַר מִטְּמֵאתוֹ וְאַחֵר יִשְׁחָט אֶת־הָעֵלָה: וְהָעֵלָה
 14 הִכְהֵן אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחַ וּכְפָר עָלָיו
 15 הִכְהֵן וְטָהַר: וְאִם־הָל הוּא וְאִין יָדוֹ
 16 מִשְׁגַּת וְלָקַח כִּבִּישׁ אֶחָד אִשָּׁם לְתִנּוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו
 17 וְעִשְׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בְּלוּל בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה וְלֶג שֶׁמֶן:
 18 וְשָׁחַט תְּדִים אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁחַט יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד
 19 חֲטָאת וְהָאֶחָד עֲלָה: וְהִבְיֵא אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 20 לְטַהֲרָתוֹ אֶל־הִכְהֵן אֶל־פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה:
 21 וּלְקַח

Prosperum
quae ratio
habenda.

14:1
20:20

24 וּלְקַח חֶכְהֵן אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֵשֶׁם וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף
 אֹתָם חֶכְהֵן תְּנוּפֶה לִפְנֵי יְהוָה : וְשַׁחֲטָה אֶת־כֶּבֶשׂ כֹּה
 הָאֵשֶׁם וּלְקַח חֶכְהֵן מִדָּם הָאֵשֶׁם וְנָתַן עַל־תְּנוּף אֶזְרִי
 הַמִּטְהַר הַיְמָנִית וְעַל־כַּהֵן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־כַּהֵן רַגְלוֹ
 הַיְמָנִית : וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצֹק חֶכְהֵן עַל־כַּף חֶכְהֵן 26
 הַשְּׂמָאלִית : וְהָיָה חֶכְהֵן בְּאֶצְבְּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן 27
 אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ הַשְּׂמָאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה :
 וְנָתַן חֶכְהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ עַל־תְּנוּף אֶזְרִי 28
 הַמִּטְהַר הַיְמָנִית וְעַל־כַּהֵן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־כַּהֵן רַגְלוֹ
 הַיְמָנִית עַל־מְקוֹם דָּם הָאֵשֶׁם : וְהִנֹּחֲתָהּ מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר 29
 עַל־כַּף חֶכְהֵן יָתֵן עַל־רֹאשׁ הַמִּטְהַר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי
 יְהוָה : וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֲחֵר מִדְּחַתּוּרִים אֹו מִדְּבַגֵּי הַיּוֹנָה ל
 כַּאֲשֶׁר תִּשְׁיֹג יָדוֹ : אֶת־אֲשֶׁר תִּשְׁיֹג יָדוֹ אֶת־הָאֲחֵר 31
 חֲטָאֵת וְאֶת־הָאֲחֵר עֲלֶה עַל־הַמִּנְחָה וּכְפַר חֶכְהֵן עַל
 הַמִּטְהַר לִפְנֵי יְהוָה : זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נִגַּע צִרְעַת 32
 אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁיֹג יָדוֹ בְּטַהֲרָתוֹ : פ

33-34 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : כִּי תִבְאוּ
 אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְכֶם לְאֶחְזָח וְנִתְחַלֵּי נִגַּע
 צִרְעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם : וּבֹא אֲשֶׁר־לּוֹ הַפִּיֹּת לֵה
 וְהִגִּיד לַכַּהֵן לֵאמֹר כְּנָגַע נִרְאָה לִי בְּבֵית : וְצִוָּה חֶכְהֵן 36
 וּפָנּוּ אֶת־הַפִּיֹּת בְּטָרִם יָבֹא חֶכְהֵן לְרֹאוֹת אֶת־הַנִּגַּע
 וְלֹא יִטְמָא כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵית וְאַחַר כֵּן יָבֹא חֶכְהֵן
 לְרֹאוֹת אֶת־הַפִּיֹּת : וְרָאָה אֶת־הַנִּגַּע וְהִנִּיחָהּ הַנִּגַּע 37
 בְּקִירַת הַפִּיֹּת שְׁמַעְרוֹת יִרְקַקֶּת אֹו אֶדְמָמֶת
 וּמְרֵאִיהֶן שָׁפַל מִן־הַקִּיר : וַיֵּצֵא חֶכְהֵן מִן־הַפִּיֹּת אֶל־ 38
 פֶּתַח הַפִּיֹּת וְהִסְגִּיר אֶת־הַפִּיֹּת שִׁבְעַת יָמִים : וְיָשָׁב 39
 חֶכְהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנִּיחָהּ פִּיֹּת הַנִּגַּע בְּקִירַת
 הַפִּיֹּת : וְצִוָּה חֶכְהֵן וְחָלְצוּ אֶת־הָאֲכָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן 40

3. lepra xdi-
 um sanabilis
 & infanabilis.

9 foli-
 12.

הנגע אא 3 אא 2

הנגע והשליכו אתהו אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא: ואת הבית יקלע מקצע מביית סביב ושפכו את העפר
אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ולקחו
אבנים אחרות והביאו אל פתח האבנים ועפר אחר
לקח וטח את הבית: ואם ישוב הנגע ופתח בבית
אחר הלך את האבנים ואחרי הקצות את הבית
ואחרי הטוח: ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע
מה בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ונתן את
הבית את אבניו ואת עיצו ואת כל עפר הבית
והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: והבא אל
הבית כל ימי הסגור אתו וטמא עד הערב: והשכב
בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו:
ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית
אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא
הנגע: ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארו
ושני תולעת ואזב: ושחט את הצפר האחת אל כלי
חרש על מים חיים: ולקח את עין הארו ואת האזב
ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם
בדם הצפר השחוט וּבמים החיים והזה אל הבית
שבע פעמים: וחטא את הבית בדם הצפור ובמים
החיים ובצפר החיה ובעין הארו ובאזב ובשני
התולעת: ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר
אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: ואת התורה
נה לכל נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת הבגד ולבית:
ולשאת ולספחת ולבהרת: להורת ביום הטמא וביום
הטהר ואת תורת הצרעת: פ

א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: דברו אל
בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב
מבשרו

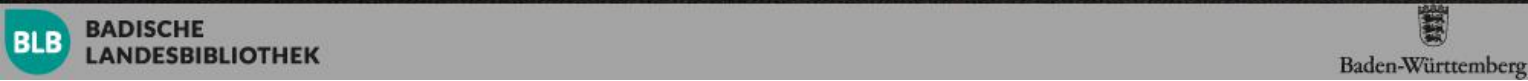
4 1 f abra-
det, Ez.
4 2 46:22.

57:16 f 23:2.

CAP. 14.

XV.

Lex de im-
menditie vi-
li gonorrhoea
perpetua la-
borantis.

13 מבשרו זובו טמא הוא: וזאת תהיה טמאתו בזובו
 14 דר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו
 15 הוא: כל המשב אשר ישכב עליו הזב וטמא וכל
 16 הכלי אשר ישב עליו וטמא: ואיש אשר יגע במשכבו ה
 17 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: והישב על
 18 הכלי אשר ישב עליו הזב וכבס בגדיו ורחץ במים
 19 וטמא עד הערב: והנגע בבשר הזב וכבס בגדיו
 20 ורחץ במים וטמא עד הערב: וכי ירק הזב בטהור
 21 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל
 22 המרפב אשר ירפב עליו הזב וטמא: וכל הנגע בכל
 23 אשר יהיה תחתיו וטמא עד הערב והנושא אותם
 24 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל אשר
 25 יגע בו הזב וידיו לא ישטה במים וכבס בגדיו ורחץ
 26 במים וטמא עד הערב: וכלי הרש אשר יגע בו הזב
 27 ישבר וכל כלי עץ ישטה במים: וכי יטהר הזב מזובו
 28 וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ
 29 בשרו במים חיים וטהר: וביום השמיני יקחלו שת
 30 תרים או שני בנני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל
 31 מועד ונתנם אל הכהן: ועשה אתם הכהן אחד
 32 חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
 33 מזובו: ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע
 34 ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: וכל בגד
 35 וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים
 36 וטמא עד הערב: ואשר אשר ישכב איש אתה
 37 שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב: פ
 38 ואשר מי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת
 39 ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה וטמא עד הערב:
 40 וכל אשר תשכב עליו בנדתה וטמא וכל אשר תשכב
 עליו

† saliva-vit.

† exspuct.

vel certe tempore.

De menstruo mulierum, cum ordinario.

21 עליו יטמא : וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ
 22 במים וטמא עד הערב : וכל הנגע בכל כלי אשר
 תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב :
 23 ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת
 24 עליו בנגעו בו יטמא עד הערב : ואם שכב איש
 אתה ותהי נדתה עליו וטמא שכעת ימים וכל
 כה המשכב אשר ישכב עליו יטמא : ס ואשה
 כי יזוב זוב דמה ימים רפים בלא עת נדתה או כי
 תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה
 26 תהיה טמאה היא : כל המשכב אשר תשכב עליו
 כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר
 27 תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה : וכל הנגע
 28 כס יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב :
 ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר
 29 תטהר : וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני
 בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל
 ל מועד : ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד
 עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה :
 31 והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
 32 בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם : זאת
 תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה
 33 בה : והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה
 ולאיש אשר ישכב עם טמאה :

פ פ פ כט 19

א וידבר יהוה אל משה אחרי מורת שני בני אהרן
 ב בקרבכם לפני יהוה וימתו : ויאמר יהוה אל משה
 דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש

מבית

v. 29. מלרע.

non extraor-
dinario, &
vinoque ex-
piationibus.

1 or
15

CAP. 17.
XXI.
Lex de folen-
si expiatione
conucriata.

a summo sacerdote per agenda, peculiari modo, speciatim per 2. hircos.

מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת : בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה : כהנת בדר קדש ולבש ומכנסים בדר יהיו על בשרו וכתאבנט בדר יחגר ובמזנפת בדר יצנף בגדי קדש הם ורתין במים את בשרו ולבשם : ומאת עדת בני ישראל יקח שני שערי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה : והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו : ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד : ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל : והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת : והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמדתי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה : והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו : ולקח מלא הפחמה גחלי אש מעל הכיזב מלפני יהוה ומלא הפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת : ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות : ולקח מרגס הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו : ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת : וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם ובן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם : וכל

כב א Bb אדם

בראש עמוד סימן ביה שמו 8. v. קמץ ברביע 4. v.

אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד
צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל :
18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח
מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח
19 סביב : והזיר עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים
ב וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל : וכלה מכפר
את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב
21 את השעיר החי : וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש
השעיר החי והתורה עליו את כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש
22 השעיר ושלה ביד איש עתי המדברה : ונשא השעיר
עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר
23 במדבר : ובא אהרן אל אהל מועד ופיט את בגדיו
24 הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם : ורחץ
את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא
ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד
25 העם : ואת חלב החטאת יקטיר המזבח : והמשלח
את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
7 ואחרי כן יבוא אל הכהנה : ואת פר החטאת ואת
שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש
יוציא אל מחוץ לפנה ושרפו באש את ערתם ואת
28 בשרם ואת פר שם : והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ
29 את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל הכהנה : והיתה
לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
הענו אר נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האורה
ל והגר הגר בתוככם : כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה הטהרו :
31 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת
עולם

† defina-
nati.
† exco-
muni.

solennitatis
hujus diei.

ידיו ק' v. 21.

ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה
 למנה כאשר צוה יהוה את משה : ויקח משה משמן ל
 המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויו על אהרן על
 בגדיו ועל בגדיו ועל בגדי בניו ויקדש את אהרן
 את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו : ויאמר משה ¹
 אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל
 מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
 המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו :
 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו : ומפתח אהל ³
 מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי
 מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם : כאשר ⁴
 עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם :
 ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים לה
 ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי :
 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ⁶
 ביד משה :

כ ו ס ס ס

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו א
 ולזקני ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בדבקר ²
 לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה :
 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים ³
 לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה : ושור ⁴
 ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה כלולה בשמן
 כי היום יהוה נראה אליכם : ויקחו את אשר צוה ⁵
 משה אל לפני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו
 לפני יהוה : ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה ⁶
 תעשו וירא אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה אל ⁷
 אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת
 עלתה וכפר בעדה ובעד העם ועשה את קרבן העם

CAP. IX.
 Aaron minus
 auspicatur,
 sacrificando
 pro se & po-
 pulo-

ת א ז וכפר

1 והכרתני אתה מקרב עמה: כי נפש הבשר בדם הוא
 ואני נתתיו לכם על-המזבח לכפר על-נפשתיכם כי
 2 הדם הוא בנפש יכפר: על-כן אמרת לי לבני ישראל
 כל-נפש מקם לא-תאכל דם והגדר הגדר בתוככם לא-
 3 יאכל דם: ואיש איש מבני ישראל ומן הגדר הגדר
 בתוכם אשר יצוד ציד חיה או-עוף אשר יאכל ושפך
 4 את דמו וכסוהו בעפר: כי נפש כל-בשר דמו בנפשו
 הוא ואמר לבני ישראל דם כל-בשר לא תאכלו כי
 5 נפש כל-בשר דמו הוא כל-אכליו יכרת: וכל-נפש
 אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגדר וככם כגדיו
 6 ורחץ במים וטמא עד-הערב וטרו: ואם לא יכבם
 ובשרו לא ירחץ ונשאו עונו: פ

CAP. 17.
XVIII.
Opera genti-
lium fugien-
da.

א וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 3 ואמרת להם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ
 מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ
 כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
 4 ובחקתיים לא תלכו: את-משפטי תעשו ואת-חקתי

Gradus ma-
xim. prohi-
bit.

ה תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם
 את-חקמי ואת-משפטי אשר יעשה אתם האדם ותי
 6 בהם אני יהוה: ם איש איש אל-כל-שאר
 בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ם
 7 ערות אביו וערות אמו לא תגלה אמו הוא לא
 8 תגלה ערותה: ם ערות אשת אביו לא תגלה
 9 ערות אביו הוא: ם ערות אחותו ברת
 אביו או בת-אמו מולדת ברת או מולדת חוץ לא
 י תגלה ערותו: ם ערות בת-בנה או בת
 בנה לא תגלה ערותו כי ערותו הנה: ם
 14 ערות בת-אשת אביו מולדת אביו אחותו הוא
 לא

El cypharabiz-Tabula ma 9. ind:
 ca mea - que facit ea homo, 19
 vniuersi ad i. Ho Roming.
 Pn Tabula . v.

12 לא תגלה ערותה: ס ערות אחות אביה לא
 13 תגלה שאר אביה הוא: ס ערות אחות אמה
 14 לא תגלה כישאר אמה הוא: ס ערות אחי
 אביה לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתה הוא:
 15 ערות בלחה לא תגלה אשת בנה הוא
 16 לא תגלה ערותה: ס ערות אשת אחיה לא
 17 תגלה ערות אחיה הוא: ס ערות אשה ובתה לא
 תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות
 18 ערותה שארה הנה זמה הוא: ואשה אל אחתה לא
 19 תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואל אשה
 בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ואל אשת
 20 עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: ומזרעה
 21 לא תתן להעביר לפלך ולא תחלל את שם אלהיה
 22 אני יהוה: ואת זכר לא תשכב משכבי אשה הוועבה
 23 הוא: ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה
 24 ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: אל
 תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר
 אני משלח מפניכם: ותטמאו הארץ ואפקד עונה כח
 25 עליה ותקא הארץ את ישביה: ושמרתם אתם את
 26 חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה
 27 האורה והגור הגור בתוככם: כי את כל התועבת
 האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמאו הארץ:
 28 ולא תקיאו הארץ אתכם בטמאכם אתה באשר
 29 קאה את הגוי אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה
 מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשות
 מקרב עמם: ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות ל
 מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם
 אני יהוה אלהיכם:

† pro-
pingvi-
sas.

† confu-
lio, 29, 12

concupitus
cum men-
strata, adulteri-
um, consecra-
tio feminis
Moloch, So-
domia uestra

Poenā trans-
gressorum.

וידבר בב ג 3 Bb

קמץ בזק 14 v.

2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם : איש אמו ואביו תיראו ואת שכבתו תשמרו אני יהוה אלהיכם : אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם : וכי תזבחון זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחו : ביום זבחהם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישקה : ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה : ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצור ולקט קצירך לא תלקט : וכרמך לא תעלול ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם : לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו : ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה : לא תעשק את רעהו ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר : לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול ויראת מאלהיך אני יהוה : לא תעשו עור בפשט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בעדק השפט עמיתך : לא תלה רכיל בעמיתך לא תעמר על דם רעה אני יהוה : לא תשנא את אחיך בלכבה הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו הטא : לא תקם ולא תמר את בני עמך ואחבת לרעה כבוד אני יהוה : את חקמי תשמרו בהמתך לא תרביע בלאים שדה לא תורע בלאים ובגר בלאים שעמנו לא יעלה עליך

*loquase ad omnia caelum fili
abam israel et dixi d' ego
sicut eritis quia sancti san
t' ego dominus deus vestrus*

*aspicite-
gium .
23: 22.*

*non operemur socium laum
sibi turpiter: non parocclat
opus peccatorum tecum seqs
d' mana*

*non malidicordabo el coram
coeco non dabo offendiolum:
sed tuncib; a Deo: Ego Domini
non facies iniquitatem in iudicio
non afferens facies lenis; nisi
honorabilis facies magis: in iud
tia iudicabit proximum laum*

*non dirichab; fratri laum
corde tuo: Conspicere coram
proximo tuo et ne fecer; super
illo peccatum*

*ut 14 non ulcisceris, et non seroabis
odium cum filio populi tui: sed
19 Dent. diliget proximum tuum
20: 11. sicut tu. Ego Dominus*

*CAP 19.
XIX.
sanctitas in
officiis utri-
usque tabulae
decalogi in-
calculatur.*

deciduum

*Mixtura ani-
malium, fe-
rumum & ve-
rum illicio.*

Poenae dan-
ti de femine
ho Moloch:

consulentis
latios &
pythones:

maledicentis
parentibus
illicita libidi-
ne se pollu-
entis,

תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל
 אשר נתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמחו
 3 באבן : ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתיו
 אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את-
 4 מקדשי ולחלל את שם קדשי : ואם העלם יעלימו
 עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו
 ה למלך לבלתי המית אתו : ושמתו אני את פני באיש
 ההוא ובמשפחתו והכרתיו אתו ואת כל הונים
 אחריו לזנות אחרו המלך מקרב עמם : והנפש
 אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנת אחריהם
 ונתתי את פני בגפשה ההוא והכרתיו אתו מקרב עמו :
 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם :
 8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה
 9 מקדשכם : כי איש איש יקלל את אביו ואת
 10 אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו : ואיש אשר
 11 ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו
 12 מות יומת הנאף והנאפת : ואיש אשר ישכב את-
 13 אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם
 14 גם : ואיש אשר ישכב את בלתו מות יומתו שניהם
 15 תכל עשו דמיהם גם : ואיש אשר ישכב את זכר
 16 משכבו אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם
 17 גם : ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא
 18 באש ישדפו אתו ואתהו ולא תהיה זמה בתוכם :
 19 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת-
 20 הבהמה תהרגו : ואשה אשר תקרב אל כל בהמה
 21 לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות
 22 יומתו דמיהם גם : ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו
 23 איפת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו

6 of anima que uel scribit se ad py-
thones & ad ariolos, ad fornica-
tionem post eos, et ponam fa-
ciat, meam in quoniam illam, et
succidere faciam eam e medio
populi sui.

7 איוב m. Pytho. loalyphagru.
8 וייעני m. ariolo. inipendit.
9 וייעני m. ariolo. inipendit.
10 וייעני m. ariolo. inipendit.

חסד

חמס

דע

† pro-brum.

חָסֵר הוּא וּנְכַרְתּוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמֶּם עֲרוֹת אַחֲתוֹ גִּלְהָה
 עֹנֵוּ יֵשָׂא: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁהּ דְּוָה וּגְלַה אֶת־
 עֲרוֹתָהּ אֶת־מִקְרָהּ הָעֵרָה וְהוּא גִלְתָּהּ אֶת־מִקְוֹר
 דְּמִיָּה וּנְכַרְתּוּ שְׁנֵיהֶם מִקִּרְבַּ עַמִּים: וְעֲרוֹת אַחֲוֹת
 אִמָּהּ וְאַחֲוֹת אָבִיהָ לֹא תִגְלַח כִּי אֶת־שְׂאֵרוֹ הָעֵרָה
 עֹנָם יֵשָׂאוּ: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־דָּדוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ כ
 גִּלְהָה חֲטָאִים יֵשָׂאוּ עֲרִירִים יָמָתוּ: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־
 אִשְׁתּוֹ אַחֲוֵי נָדָה הוּא עֲרוֹת אַחֲוֵי גִלְהָה עֲרִירִים יִהְיוּ:
 וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תִקְיֹא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מִבְּרִיא אֶתְכֶם
 שְׂמִיָּה לִשְׁבֹּת בָּהּ: וְלֹא תִלְכוּ בַחֲקֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי
 מִשְׁלַח מִפְּנֵיבְכֶם כִּי אֶת־פֶּל־אֱלֹהֵי עַשׂוּ וְאִקְוֹן בָּם:
 וְאָמַר לְכֶם אֲתֶם תִּירְשׁוּ אֶת־אֲדֹמַתָם וְאֲנִי אֶתְנַנְּהָ
 לְכֶם לְרִשְׁתָּהּ אֲתֶם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים:
 וְהִבְדַּלְתִּים בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין־הַעֹתֵק כְּהַ
 הַטְּמֵא לַטְּהוֹר וְלֹא־תִשְׁקָצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה
 וּבַעֲוֹף וּבְכָל־אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי
 לְכֶם לַטְּמֵא: וְהִיִּיתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
 וְאֶבְדַּל אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי: וְאִישׁ אֹרְאֵשׁ
 כִּי־יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יְדַעְנֵי מוֹת יוֹכְתוּ בְּאֶבֶן יִרְגְּמוּ
 אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם:

Observatio
praeceptor.
diuinorum
denot incul-
catur, pro-
missione &
commina-
tione.

פ פ פ לא 31

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן א
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם לִנְפֹשׁ לֹא־יִטְמָא בְּעַמִּיו: כִּי אִם־לְשְׂאֵרוֹ
 תִּקְרַב אֵלָיו לְאִפּוֹ וּלְאִבּוֹ וּלְבִנּוֹ וּלְאֲחֵיו:
 וְלֹא־חֲתוּ תְּבַתּוּלָהּ הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־חִיָּתָהּ לְאִישׁ
 לָהּ

CAP. נא.
XXI.
Requiritur Sa-
cerdotum. 1.
super mor-
tuis ne se dol-
uant, nisi ne-
cessariis.

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁהּ דְּוָה וּגְלַה אֶת־עֲרוֹתָהּ אֶת־מִקְוֹר דְּמִיָּה וּנְכַרְתּוּ שְׁנֵיהֶם מִקִּרְבַּ עַמִּים: וְעֲרוֹת אַחֲוֹת אִמָּהּ וְאַחֲוֹת אָבִיהָ לֹא תִגְלַח כִּי אֶת־שְׂאֵרוֹ הָעֵרָה עֹנָם יֵשָׂאוּ: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־דָּדוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ כ גִּלְהָה חֲטָאִים יֵשָׂאוּ עֲרִירִים יָמָתוּ: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ אַחֲוֵי נָדָה הוּא עֲרוֹת אַחֲוֵי גִלְהָה עֲרִירִים יִהְיוּ: וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִקְיֹא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מִבְּרִיא אֶתְכֶם שְׂמִיָּה לִשְׁבֹּת בָּהּ: וְלֹא תִלְכוּ בַחֲקֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי מִשְׁלַח מִפְּנֵיבְכֶם כִּי אֶת־פֶּל־אֱלֹהֵי עַשׂוּ וְאִקְוֹן בָּם: וְאָמַר לְכֶם אֲתֶם תִּירְשׁוּ אֶת־אֲדֹמַתָם וְאֲנִי אֶתְנַנְּהָ לְכֶם לְרִשְׁתָּהּ אֲתֶם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים: וְהִבְדַּלְתִּים בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין־הַעֹתֵק כְּהַ הַטְּמֵא לַטְּהוֹר וְלֹא־תִשְׁקָצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבַעֲוֹף וּבְכָל־אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לְכֶם לַטְּמֵא: וְהִיִּיתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאֶבְדַּל אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי: וְאִישׁ אֹרְאֵשׁ כִּי־יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יְדַעְנֵי מוֹת יוֹכְתוּ בְּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם:

4 ה. לה זממא : לא זממא בעל בעמיו לחלו : לא יקרחה
 5 קרחה בהאשם ופאת זקנם לא יגלו וכבשם לא
 6 ישרמו שרטת קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחלו שם
 7 אלהיהם כי את אשר יהיה לחם אלהיהם הם מקריבם
 8 והיו קדש : אישה ונה וחללה לא יקחו ואישה גרושה
 9 מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו : וקדשתו כי
 10 את לחם אלהיה הוא מקריב קדש יהיה לה כי קדוש
 11 אני יהנה מקדשכם : ובת איש כהן כי תחל לזנות
 12 את זממה היא מחללת באש תשרף :
 13 וכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו
 14 שמן המשחה ומלא את ידיו ללבש את הבגדים
 15 את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס : ועל פל נפש
 16 בת לא יבא לאביו ולאמו ולא זממא : ומן
 17 המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי
 18 מזב שמן משחת אלהיו עליו אני יהיה : והוא אישה
 19 מבתולה וקת : אלמנה וגרושה וחללה ונה
 20 את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח
 21 אישה : ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהיה מקדשו :
 22 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה
 23 בו מום לא יקרב לתקריב לחם אלהיו : כי כל איש
 24 אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או
 25 שרוע : או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד :
 26 או גפן אודק או תביל בעינו או גרב או ילפת או
 27 מוח אשך : כל איש אשר בו מום מזרע אהרן חכהן
 28 לא יגש לתקריב את אשר יהיה מום בו את לחם
 29 אלהיו לא יגש לתקריב : לחם אלהיו מקדשי הקדשים
 30 ומן הקדשים יאכל : אך אל תפרכת לא יבא ואל
 המזבח

amrad

† exfusam.

† decurtatus.

† gibbosus.

† contus.

ne ducant vitatas aut repudiatas.

neccoleret filiam fornicul.

Pontif. M. omni iuctu abstinat.

non nisi virginem ducat.

corporis vitio non laborer Sacerd.

confusus, verrucosus, 22:22, consusus itle.

קמץ בזק v. 10. יקרחו ק' v. 5. ב' טעמים v. 4.

המוצת לא יגש כדמום בו ולא יחלל את מקדשי כי
אני יהוה מקדשם : וידבר משה אל אהרן ואל בניו 24
ואל כל בני ישראל :

- 2 א. וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל א.
- בניו ונזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם
- קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה : אמר אלהם 3
- לדתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל
- הקדשים אשר יקדשו בני ישראל ליהוה וטמאתו 4
- עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה : איש איש 4
- מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד
- אשר יטהר והנגיע בכל טמא נפש או איש אשר
- תצא ממנו שכבת זרע : או איש אשר יגע בכל שרץ ה
- אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו :
- נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן 6
- הקדשים כי אם דתין בשירו בפנים : ובא השמש 7
- וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא : נבלה 8
- וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה : ושמןו 9
- את משמרתו ולא ישיאו עליו טמא ומתו בו כי
- יחלל הוא אני יהוה מקדשם : וכל זר לא יאכל קדש
- תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש : וכהן כי יקנה 11
- נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו
- בלחמו : ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא פתומת 12
- הקדשים לא תאכל : ובת כהן כי תהיה אלמנה 13
- וגרושה זרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעזרה
- מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו : ואיש כי 14
- יאכל קדש בשגגה וקפה חמשתו עליו ונתן לכהן
- את הקדש : ולא יחללו את קדשי בני ישראל את 15
- אשר יהימו ליהוה : והשיאו אותם עין אשמה באכלם 16

CAP. XXII.
7 immundus non poterat res sacras edere :

nec peregrinus, mercenarius &c.

א ת נג ב Cc 2

3 קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה
 וביום השבעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה
 לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם : פ
 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם
 במועדם : בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש ה
 6 בין הערבים פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש
 הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו :
 7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
 8 עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה ליהוה שבעת
 ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה
 לא תעשו : פ
 9 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם כיתבאו אל הארץ אשר אני נתן
 לכם וקצרתם את קציריה והבאתם את עמר ראשית
 קצירכם אל חקן : והניף את העמר לפני יהוה : 1
 12 לרצונכם ממחרת השבת יניפנו חקן : ועשיתם
 ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה
 ליהוה : ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן : 3
 14 אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת החקן : ולחם
 וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד
 הביאתם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדתיתכם
 בכל מושבתיכם : ס וספרתם לכם ממחרת 10
 השבת מיום הביאתם את עמר התנופה שבע
 16 שבתות תמימת תהיינה : עד ממחרת השבת השביעת
 תספרו חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה :
 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרונים
 18 סלת תהיינה חמין תאפינה בכורים ליהוה : והקרבתם
 על ה'חם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן

1. Sabbatum

2. Pa'cha

3. Festum primitiarum

& Pentecostes

גג 3 Cc בקר

א דגושה 17. ונסכו ק 13. v.

בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם
 19 ונסכיחם אישה ריחניחח ליהוה: ועשיהם שעיר
 עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
 כ שלמים: והניף חכהו אתם על לחם חבכרים תנופה
 לפני יהוה על-שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהו:
 21 וקראתם בעצם: היום הזה מקרא קדש יהיה לכם
 כל-מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל-
 22 מושבתים לדורתכם: ובקצרכם אתקצירו ארצכם
 לא-תכלה פאת שדה בקצרה ולקט קצירה לא
 תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:

f 19.9.

D

34 וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 לאמר בחדש השביעי באחד לחודש יהיה לכם שבתון
 כה זכרון תרועה מקרא קדש: כל-מלאכת עבודה לא
 26 תעשו והקרבתם אישה ליהוה: וידבר
 27 יהוה אל-משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי
 הזה יום חבכרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
 28 את-נפשותיכם והקרבתם אישה ליהוה: וכל-מלאכה
 לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר
 29 עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא-
 ל תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל-הנפש
 אשר תעשה כל-מלאכה בעצם היום הזה והאברתי
 31 את-הנפש ההוא מקרב עמיה: כל-מלאכה לא תעשו
 32 חקת עולם לדורתכם בכל מושבתים: שבת שבתון
 הוא לכם ועניתם את-נפשותיכם בתשעה לחודש
 בערב מערב עד-ערב תשבתו שבתכם: פ
 33-34 וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה הג
 חסכות

4. Festum tu-
barum.

1. Expiatio-
num.

6. Taberna-
culorum.

v. 21. ב' טעמים

CAP. 23.
XXIV.
atio locce-
num in
clia.

6. Tabernaculorum.

חסכות שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקראי לה
 קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו: שבעת ימים 36
 תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקראי קדש יהוה
 לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל-מלאכת
 עבודה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו 37
 אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה
 זבח ונסכים דברי-יום כיומו: מלבד שבתת יהוה 38
 ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-נדריכם ומלבד כל-
 נדבתיכם אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום 39
 לחודש השביעי באספכם את-תבואת הארץ תהגו
 את-חגי יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום
 השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פלי עץ 40
 הדל כפת תמרים וענף עין-עבר וערבי-נחל
 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחגתם 41
 אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
 לדורותיכם בחודש השביעי תהגו אתו: בספת תשבו 42
 שבעת ימים כל-האזכה בישראל ישבו בספת: למען 43
 ידעו דורותיכם כי בספורת הושבתי את-בני ישראל
 בחוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר 44
 משה את-מועדי יהוה אל-בני ישראל: פ
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-בני ישראל 2
 ויקחו אליהם שמן זית זך בתורת לפאור להעלות נר
 תמיד: מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערוך 3
 אתו אהרן מערב עד-פקר לפני יהוה תמיד חקת
 עולם לדורותיכם: על המנרה הטהרה יערוך את- 4
 הנרות לפני יהוה תמיד: פ
 ולקחת סלר ואפית אתה שתים עשרה חלות שני 5
 עשרנים יהיה חמלה האפר: וישמת אותם שתים 6
 מערכות

+ phar-
thas

CAP. כד.
XXIV.
Ratio lucer-
narum in
fcltis.

& panum
propositio-
nis.

CAP. כה. XXV. L. de anno Sabbatico.

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת להם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תורע שדה ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדה לא תורע וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הנגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמישים שנה וקראתם דרוור בארץ לכל יושביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשבּו: יובל הוא שנת החמישים שנה תהיה לכם לא תורעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשבּו איש אל אחוזתו: וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אתר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שנות תבואת ימכר לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ולא תונו איש את עמיתו ויבאת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ועשיתם את

& iubilz, eiusque iuribus, quoad res & personas.

17. *vel non opprimetis unusquisque proximum suum, timetis a Deo tuo: quia ego Dominus Deus vestrus.*
 18. *non opprimet. s. f. in Hup. & verbum lapsus imperfecti.*

קחתי דר א דד חקתי יקמץ בזק v. 4.

חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם
 19 על הארץ לבטח : ונתנה הארץ פריה ואכלתם
 כ לשבע וישבתם לבטח עליה : וכי תאמרו מה
 נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את
 21 תבואתנו : וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית
 22 ועשית את התבואה לשלש השנים : וזרעתם את
 השנה השמינת ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
 23 השלישית עד בוא תבואתה תאכלו ישן : והארץ
 לא תפכר לצמחת כדלי הארץ כנגרים ותושבים
 24 אתם עמדי : ובכל ארץ אחותכם גאלה תתנו
 כה לארץ : כ כי ימור אחיך ומכר מאחוזתו
 26 ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו : ואיש
 כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא פדו גאלתו :
 27 והישב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש
 28 אשר מכר לו ושב לאחוזתו : ואם לא מצאה ידו
 די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת
 29 חיובל ויצא ביבל ושב לאחוזתו : אם לא
 כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד
 ל תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו : ואם לא יגאל
 עד מלאה לו שנה תמימה וקם הפיר אשר בעיר
 31 אשר לא חמה לצמיתת לפנה אתו לדרתיו לא יצא
 32 ביבל : ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב
 על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא :
 32 וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה
 33 ללויים : ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית
 ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם
 34 בתוך בני ישראל : ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי
 לה אחוזת עולם הוא להם :

festi anni re-
ditus triplus
promissus.

praci-
fo. v. 30.

f v. 23.

cum attenuatus fuerit
denon, attenuatus fieri,
depauperari. s. f. h. e.

אחיק
לו ק v. 30. קמץ בזק v. 20.

*Falsis tunc & nutaverit ma-
nuy eius avertit, tunc confi-
mabit illum. pascuinus &
vicola & videt tecum.
36. ne accipias ab eo usuram
& foenus, sed fratribus & Deo
tuo: & vival habes tunc tunc*

אָחִיךָ וּמִטָּה יָדוֹ עִמָּךָ וְהַחֲזַקְתָּ בּוֹ גֵר וְתוֹשֵׁב וְהִי עִמָּךָ :
 אֶל-תִּמְחַח מֵאֵתוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וַיְדַאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ 36
 וְהִי אֲחִיךָ עִמָּךְ : אֶרֶץ-כִּסְפָּה לֹא-תִתֶּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ 7
 וּבְמִרְבִּית לֹא-תִתֶּן אֹכְלָהּ : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם 8
 אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתֵת לָכֶם אֶת-
 אֶרֶץ כְּנָעַן לְחַיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים: ס זְכִירְמוֹךְ 39
 אֲחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַר-לָךְ לֹא-תַעֲבֹד בּוֹ עֲבָדְתָּ עִבְדִּי :
 כְּשֹׁכֵר כְּתוֹשֵׁב יִחִיהַ עִמָּךְ עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ : מ
 וַיֵּצֵא מֵעִמָּךְ הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל- 41
 אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב : כִּי-עֲבָדִי הֵם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם 42
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִמְכְרוּ מִמִּכְרַת עִבְדִּי : לֹא-תִרְדֹּה בּוֹ 43
 כִּפְרֹךְ וַיְרֵאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ : וְעֲבָדְךָ וְאִמְתְּךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לָךְ 44
 מֵאֵת תְּנוּלִים אֲשֶׁר סָבִיבְתֶיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עִבְדִּי וְאִמְהָ :
 זָגִם מִבְּנֵי הַתּוֹשְׁבִים הַגֵּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ מֵה
 זִמְמִשְׁפַּחְתֶּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאֶרֶצְכֶם וְהִיוּ
 לָכֶם לְאֲחֻזָּה : וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לְבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם 46
 לְרֵשֶׁת אֲחֻזָּה לְעַלְמֵם בְּהֵם תַּעֲבְדוּ וּבְאֲחֵיכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ בְּאֲחֵיו לֹא-תִרְדֹּה בּוֹ כִּפְרֹךְ : ס זְכִיר 47
 תִּשְׁיָג יָד גֵּר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ וּמִן אֲחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַר לְגֵר
 תוֹשֵׁב עִמָּךְ אוֹ לְעַקֵּד מִשְׁפַּחַת גֵּר : אַחֲרֵי נִמְכַר גֵּאֱלָהּ 48
 תַּחֲיֶיהָ לוֹ אֶתָּה מֵאֲחֵיו וְגֵאֱלָנוּ : אוֹ-דָדוֹ אוֹ בֶן-דָּדוֹ 49
 וְגֵאֱלָנוּ אוֹ-מִשְׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְגֵאֱלָנוּ אוֹ-הַשְׁעִינָה
 יָדוֹ וְגֵאֱלָל : וְהִשָּׁב עִסְקָנָהוּ מִשְׁנַת הַמִּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת
 הַיָּבֵל וְהִלִּיחַ כִּסְף מִמִּכְרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שֹׁכֵר
 יִהְיֶיהָ עִבְדִּי : אִם-עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְפִיחֵן יָשׁוּב גֵּאֱלָתוֹ 51
 מִכִּסְף מִקְנָתוֹ : וְאִם-מְעוֹט נִשְׁאַר בְּשָׁנִים עַד-שְׁנַת 52
 הַיָּבֵל וְהִשָּׁב לוֹ בְּפִי שָׁנָיו יָשׁוּב אֶת-גֵּאֱלָתוֹ : כְּשֹׁכֵר 53
 שָׁנָה בְּשָׁנָה יִחִיהַ עִמּוֹ לֹא-יִרְדֹּנוּ כִּפְרֹךְ לְעֵינֶיךָ : וְאִם 54

* vendi-
monc.

* indi-
genz.

דד ב דד ב

ב טעמים 46. v.

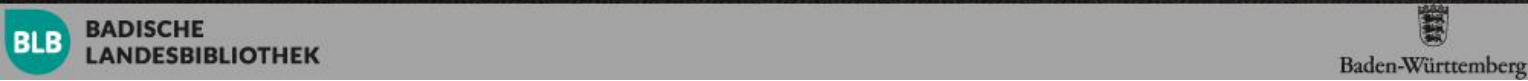
33 ואתכם אזורה בגולים והריוקותי אחריכם חרב והיתה
 34 ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: אז תרצה הארץ
 את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם או
 לה תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: כל ימי השמה
 תשבת את אשר לא שבתה בשבתתכם בשבתכם
 עליה: והנשארים בכם והנאיתי מרד בלבכם בארצת
 איביהם ורדף אתם קול עלה גרף וגפו מנסת חרב
 37 ונפלו ואין רדף: וכשלו איש באחיו כמפני חרב
 ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם:
 38 ואבדתם בגולים ואכלה אתכם ארץ איביכם:
 39 והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף
 מ בעונת אבתם אתם ימקו: והתורו את עונם ואת עון
 אבתם במעלם אשר מעלו כי ואף אשר הלכו עמי
 41 בקרי: אף אני אלף עמם בקרי והבאתי אתם בארץ
 איביהם או אז יבנע לבכם העל ואז ירצו את עונם:
 42 וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף
 43 את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: והארץ
 תשוב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם
 ירצו את עונם יעו וביעו במשפמי מאסו ואת חקתי
 44 בעלה נפשם: ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם
 לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי
 45 מה אתם כי אני יהוה אלהיהם: וזכרתי להם ברית
 ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני
 46 הגולים להיות להם לאלהים אני יהוה: אלה החקים
 וחמשפטם והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני
 ישראל בחר סיני ביד משה:
 א. וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערפך נפשות
 ליהוה

6† molli-
 tiem.
 †fugam,
 Ief. 52:
 12.
 †refur-
 rectio.

ff pro-
 pterea
 quod
 Ezech.
 13:10.
 † licet
 vero
 etiam.

impicenti-
 bus gratia
 penalis.

CAP. 26.
 XXVII.
 In Deo con-
 stantia

צבא: פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף לה ומאתים:

Benjamin = 35400

לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות:

Dan, 62700

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

פקדיהם למטה דן שנים ושלשים אלף ושבע מאות:

Asser, 41500

לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

צבא: פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות:

Naphthali = 53400

בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות:

Summa omnium 60350

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: ויהימה כלפקודי בני ישראל לבית אבתם מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: ויהיו כל הפקדים

שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם:

Leuita ex-centi sacrif- que designat

וידבר יהוה אל משה לאמר: אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשים לא תשא בתוך בני ישראל: ואתה תפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל

ועל כל אשר-לו חמה ישאו את-המשכן ואת כל
 5 1 כליו והם ישרתוהו וסביב למשכן יחנו: ובנסע המשכן
 יורידו אתו הלויים ובחגרת המשכן יקימו אתו הלויים
 5 2 והזר הקרב יומרת: וחנו בני ישראל איש על-מחנהו
 5 3 ואיש על-דגלו לצבאתם: והלויים יחנו סביב למשכן
 העדת ולא יהיה קצף על-עדת בני ישראל ושמרו
 5 4 הלויים את-משמרת משכן העדות: ויעשו בני ישראל
 ככל אשר צוה יהוה את-משה כן עשו: פ
 2. א. וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: איש על-
 דגלו באחת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב
 3 לאהל-מועד יחנו: והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה
 יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן-עמינדב:
 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות:
 ה והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל
 6 בן-צוער: וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף
 7 וארבע מאות: מטה זבולון ונשיא לבני זבולון
 8 אליאב בן-חלון: וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף
 9 וארבע מאות: כל-הפקדים למחנה יהודה מאת
 אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות
 י לצבאתם ראשונה יסעו: ס דגל מחנה
 ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן
 11 1 שדיאור: וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש
 12 2 מאות: והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון
 13 3 שלמיהל בן-צורישדי: וצבאו ופקדיהם תשעה
 14 4 וחמשים אלף ושלוש מאות: ומטה גד ונשיא לבני גד
 טו אליסף בן-דעואל: וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים
 16 6 אלף ושש מאות וחמשים: כל-הפקדים למחנה
 ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות
 וחמשים

odo castro
 rum, r. ad
 orient. vexil-
 lum Iudz
 18400.
 visorum.

: ad merid.
 Ruben,
 1514500.

17 ונסעו **ס** וחמשים לצבאתם ושנים יסעו :
 אהל-מועד מחנה הלוי בתוך המחנה כאשר יהנו
 18 בן יסעו איש על ידו לדגליהם : **ס** דגל מחנה
 אפרים לצבאתם ימיה ונשיא לבני אפרים אלישמע
 19 בן עמיהוד : וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש
 מאות : ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל
 20 בן פדהצור : וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף
 ומאתים : ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אביהו בן
 21 גדעני : וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע
 22 מאות : כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף
 ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו :

Tabernaculum cum Levitis in medio.
 3. ad occident. Ephraim, 108100.

ס דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא כה
 לבני דן אחיעזר בן עמישדי : וצבאו ופקדיהם שנים
 26 ושלשים אלף ושבע מאות : והחגים עליו מטה אשר
 27 ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן : וצבאו ופקדיהם
 28 אחד וארבעים אלף וחמש מאות : ומטה נפתלי ונשיא
 29 לבני נפתלי אחירע בן עינן : וצבאו ופקדיהם שלשה
 וחמשים אלף וארבע מאות : כל הפקדים למחנה דן
 30 מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושיש מאות לאהרנה
 יסעו לדגליהם :

4. ad aquilon Dan, 157600.

פ
 32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
 המחנת לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים
 33 וחמש מאות וחמשים : והלויים לא התפקדו בתוך בני
 34 ישראל כאשר צוה יהוה את משה : ויעשו בני ישראל
 ככל אשר צוה יהוה את משה כדחתו לדגליהם
 וכן נסעו איש למשפחתו על בית אבתיו :

Summa 60355.

ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה **CAP. 24**
Census

2 בָּהָר סִינִי וְאֵלֹהִים שָׁמַרְתָּ בְּנֵי־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן נֹדֵב
 3 וְאֵבְיָהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר : אֵלֹהִים שָׁמַרְתָּ בְּנֵי אֶהְרֹן
 4 הַכֹּהֲנִים הַמִּשְׁחִים אֲשֶׁר־מִלֵּא יָדָם לַכֹּהֵן : וַיִּמַּת נֹדֵב
 5 וְאֵבְיָהוּא לִפְנֵי יְהוָה בְּהַקְרִיב־כֶּסֶף אֵשׁ זֶה לִפְנֵי יְהוָה
 6 בְּמִדְבַר סִינִי וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהֹן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר
 7 עַל־פְּנֵי אֶהְרֹן אֲבִיהֶם : פ
 8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : הִקְרַב אֶת־מִטֵּה לֶחַד
 9 וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֵן וְשִׂרְתּוֹ אֹתוֹ : וְשָׂמְרוּ
 10 אֶת־מִשְׁמֵרֹתָיו וְאֶת־מִשְׁמֵרֹת כָּל־הַעֲוֹנוֹת לִפְנֵי אֶהְרֹן
 11 מִיַּעַד לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן : וְשָׂמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלָל
 12 אֶהְרֹן מִיַּעַד וְאֶת־מִשְׁמֵרֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־
 13 עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן : וְנִתְּמָה אֶת־הַלְוִיִּם לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו
 14 נְתוּנִים־נְתוּנִים הַמָּה לֹא מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְאֶת־אֶהְרֹן
 15 וְאֶת־בָּנָיו תִּפְקְדוּ וְשָׂמְרוּ אֶת־כְּהֻנָּתָם וְהוֹדוּ הַקְּרֵב
 16 שִׁמְתָּ זֶה וְאֵבְיָהוּא וְאִיתָמָר : פ
 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת־
 18 הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם
 19 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם : כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיוֹם
 20 הַכְּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל־בְּכוֹר
 21 בְּיִשְׂרָאֵל כֹּאֲדָם עֹד־בְּחַמָּה לִי יְהִי אֲנִי יְהוָה : פ
 22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינִי לֵאמֹר : פִּקֹּד אֶת־
 23 בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם כָּל־זָכָר מִבְּן־חָדָשׁ
 24 וְעַל־הַ תִּפְקְדֵם : וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
 25 צִוָּה : וַיְהִי־אֵלֹהִים בְּנֵי־לֵוִי בְּשִׁמְתָם גִּרְשׁוֹן וְקַהַת
 26 וּמְרָרִי : וְאֵלֹהִים שָׁמַרְתָּ בְּנֵי־גִרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבָנָיו
 27 וְשִׁמְעִי : וּבְנֵי קַהַת לְמִשְׁפַּחְתָּם עֲמֵרָם וַיִּזְדָּוֶה הַכֹּהֵן
 28 כַּ וְעִזִּיאֵל : וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֹהִים הֵם
 29 מִשְׁפַּחַת חֲלֹוֹ לְבֵית אֲבֹתָם : לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבִּנִי
 30 וּמִשְׁפַּחַת

Levitarum.

conunque of. scium.

qui pro omni- bus primoge- nitis lfr. at- sumt.

Hebraic & sui- na in 3. clas- ses.

2 ומשפחת השמעוני אלה הם משפחת הנדשני פקדוהם
 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדוהם שבעת
 אלפים וחמש מאות : משפחת הנדשני אחרי
 המשכן יחנו יבדו : ונשיא בית אב לנדשני אליסף בן
 לאל : ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן
 והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד : וקלעי התצנח
 ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח
 סביב ואת מיתריו לכל עבדתו : וקלעת
 משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת
 החכרני ומשפחת העזואלי אלה הם משפחת הקהת :
 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים
 ושש מאות שמרי משמרת הקדש : משפחת בני
 קהת יחנו על ירך הפשפון תימנה : ונשיא בית אב ל
 למשפחת הקהתי אליצפן בן עזאל : ומשמרתם
 הארון והשלחן והמנרה והמזבחות וכלי הקדש אשר
 ישרתו בהם ותמסך וכל עבדתו : ונשיא נשיא הפסח
 אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש
 למדרי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם
 משפחת מררי : ופקדוהם במספר כל זכר מבן חדש
 ומעלה ששת אלפים ומאתים : ונשיא בית אב ל
 למשפחת מררי צוריאל בן אביהל על ירך המשכן
 יחנו צפנה : ופקדת משמרת בני מררי קרשל המשכן
 ובריהיו ועמריו ואדניו וכל בליו וכל עבדתו : ועמריו
 החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם : והחנים
 לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה
 ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני
 ישראל והזר הקרב יומת : כל פקודי הלויים אשר
 פקד משה ואהרן על בני יהוה למשפחתם כל זכר

1. Gerfontarum.

2. Kehatitarum.

3. Meratitarum.

Summa Levitarum.

מבן

נקוד על ואהרן v. 39.

מבן־חדש ומעלה שנים ועשרים אלף : ד

מ ויאמר יהוה אל־משה פקד כל־בכר זכר לבני ישראל מבן־חדש ומעלה וישא את מספר שמותם :

4 א ולקחת את־הלויים לי אני יהוה תחת כל־בכר בכני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל־בכור בבחמת

4 ב בני ישראל : ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את־

4 ג כל־בכור בכני ישראל : ויהי כל־בכור זכר במספר

שמות מבן־חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים

אלף שלישה ושבעים ומאתים : פ

4 ד וידבר יהוה אל־משה לאמר : קח את־הלויים תחת

4 ה כל־בכור בכני ישראל ואת־בהמת הלויים תחת

4 ו בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה : ואת פדווי השלישה

והשבעים והמאתים הערפים על־הלויים מבכור בני

4 ז ישראל : ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת

4 ח בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל : ונתתה

4 ט הכסף לאהרן ולבניו פדווי הערפים בהם : ויקח משה

את כסף הפדוים מאת הערפים על פדווי הלויים :

ג מאת בכור בני ישראל לקח את־הכסף חמשה ושישים

5 א ושלוש מאות ואלף בשקל הקדש : ויתן משה את־

כסף הפדוים לאהרן ולבניו על־פי יהוה כאשר צוה

יהוה את־משה : פ

א ב וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר : נשא את־

ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית

3 אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה

4 כל־בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד : זאת

ה עבדת בני־קהת באהל מועד קדש הקדשים : ובא

אהרן ובניו בנסע המחנה והולדו את פרצת הכסף

6 ובסריבה את ארון העדת : ונתנו עליו כסוי עור תחש

ופרשו

הפדוים ק' 51. קמץ בזק 47. v.

Primogeni-
torum lfr.
1273.

residui 274.
fidos s. facer-
dotibus da-
bant.

redem-
tionis.

operi-
mentuū.
v. 14.

CAP. 7. IV.
Leuit. anno-
rum 30. & su-
per ministris
s. d. uben-
di numeri.

Kehatitarum
manus.

וּפְרָשׁוּ בְּגַד כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמַעְלָה וְשָׂמוּ בְּדִיו : וְעָלוּ 7
שָׁלַחַן הַפְּנִיּוֹת וּפְרָשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וְנָתַנוּ עָלָיו אֶת-

Ex. 21: 29.

הַקְּעֻרֹת וְאֶת הַכַּפֹּת וְאֶת הַמְּנַקִּיֹת וְאֶת קִשׁוֹת הַנֶּסֶךְ 8
וְלָחֶם הַתְּמִיד עָלָיו יִהְיֶה : וּפְרָשׁוּ עֲלֵיהֶם בְּגַד תּוֹלַעַת
שָׁנִי וְכָסּוּ אֹתוֹ בַּמַּכְסָּה עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת בְּדִיו :

וְלָקְחוּ 9 בְּגַד תְּכֵלֶת וְכָסּוּ אֶת מְנֵרֶת הַמַּאֲוֵל וְאֶת-
גְּרִתָּיָהּ וְאֶת מִלְקָחֶיהָ וְאֶת מַחְתָּתֶיהָ וְאֶת כָּל-כְּלֵי
שִׁמְנָה אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּלָהּ בָּהֶם : וְנָתַנוּ אֹתָהּ וְאֶת כָּל-

כְּלֵיהָ אֶל-מַכְסָּה עוֹר תַּחַשׁ וְנָתַנוּ עַל הַמּוֹט : וְעָלוּ 11
מִזִּבְחַת הַזֹּהֵב וּפְרָשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וְכָסּוּ אֹתוֹ בַּמַּכְסָּה עוֹר
תַּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת בְּדִיו : וְלָקְחוּ אֶת כָּל-כְּלֵי הַשְּׁרָת 12

mini-
flerii,
2. Chr.
24: 14.

אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּבָם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתַנוּ אֶל-בְּגַד תְּכֵלֶת וְכָסּוּ
אוֹתָם בַּמַּכְסָּה עוֹר תַּחַשׁ וְנָתַנוּ עַל הַמּוֹט : וְדִשְׁנוּ אֶת- 13
הַמּוֹזֵב וּפְרָשׁוּ עָלָיו בְּגַד אַרְגָּמָן : וְנָתַנוּ עָלָיו אֶת-כָּל- 14

כְּלֵיוֹ אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת הַמַּחְתָּת אֶת-
הַמְּזֻלַּגַת וְאֶת חִזְעֵיהֶם וְאֶת הַמּוֹרֶקֶת כֹּל כְּלֵי הַמּוֹזֵב
וּפְרָשׁוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ בְּדִיו : וְכִלְהָ אֶהְרֹן 15

v. 6.

וּבְנָיו לְכַסֹּת אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת כָּל-כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בַּנֶּסֶךְ
הַמַּחֲנֶה וְאֶחָד־יָכֵן יָבֹאוּ בְּגִי קָהֶת לְשֵׂאת וְלֹא-יִגְעוּ
אֶל הַקֹּדֶשׁ וּמֵתוּ אֱלֹהֵי מִשְׁאֵל בְּגִי קָהֶת בְּאַהֲל מוֹעֵד :

& Elcafaris.

וּפְקַדְתָּ אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהְרֹן תְּכֵלֶת שְׂמֹן הַמַּאֲוֵל וְקִטְרֹת 16
הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתְּמִיד וְשִׂמְן הַמִּשְׁחָה פְּקַדְתָּ כָּל-
הַמִּשְׁכָּן וְכֹל אֲשֶׁר-כֹּוּ בַקֹּדֶשׁ וּבְכֻלּוֹ : פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֶהְרֹן לֵאמֹר : אֶל-תְּכַלְיֹתוּ 22
אֶת-שִׁבְט מִשְׁפַּחַת הַקְּהֹתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם : וְזֹאת יַעֲשׂוּ 19
לָהֶם וְחֵיוּ וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתֶּם אֶת-קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֶהְרֹן
וּבְנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל-עֲבֹדָתוֹ וְאֶל-

מִשְׁאֵל : וְלֹא-יָבֹאוּ לְרֹאוֹת כְּבָלַע אֶת הַקֹּדֶשׁ וּמֵתוּ : כ
וַיְדַבֵּר

Ff 11

Handwritten text in the right margin, including the word 'בוק' at the bottom.

Gerfonit-

can.

וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא את ראש בני
 גרשון נמיהם לבית אבתם למשפחתם : מבן שלשים
 שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל-
 הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד : זאת
 כה עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא : ונשאו את-
 ידיעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש
 אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד :
 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר
 על המשכן ועל המזבח ככיב ואת מיתריהם
 ואת כל-כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה
 להם ועבדו : על פי אהרן ובניו תהיה כל-
 עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם
 ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם : זאת
 עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם

Hexatitarum

בני מררי ס
 למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם : מבן שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדו כל-הבא
 לצבא לעבד את עבדת אהל מועד : וזאת משמרת
 משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן
 וכריחיו ועמודיו ואדניו ועמודי החצר סביב ואדניהם
 ויתרתם ומיתריהם לכל צליהם ולכל עבדתם
 וכשמת תפקדו את כלי משמרת משאם : זאת עבדת
 משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד
 איתמר בן אהרן הכהן : ויפקד משדה ואהרן ונשיאי
 העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם :
 לה מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל-
 הבא

Summa Ke-
lularum,
1779.

36 חבא לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו פקדיהם
 37 למשפחתם אלפים שכע מאות וחמשים : אלה פקודי
 משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד
 38 משה ואהרן על פי יהוה ביד משה : ס ופקודי
 39 בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם : מבן שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל חבא לצבא
 לעבדה באהל מועד : ויהיו פקדיהם למשפחתם
 41 לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים : אלה
 פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד
 42 אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה : ופקודי משפחת
 43 בני מררי למשפחתם לבית אבתם : מבן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה כל חבא לצבא לעבדה
 44 באהל מועד : ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת
 אלפים ומאתים : אלה פקודי משפחת בני מררי אשר
 45 פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה : כל הפקודים
 אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים
 למשפחתם ולבית אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה
 47 ועד בן חמשים שנה כל חבא לעבד עבדת עבדה
 ועבדת משא באהל מועד : ויהיו פקדיהם שמונת
 48 אלפים וחמש מאות ושמנים : על פי יהוה פקד אותם
 ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקודיו
 אשר צוה יהוה את משה : פ
 49 וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל א
 וישלחו מן המחנה כל צחצח וכל זב וכל טמא
 50 לנפש : מזבד עד נקבה השלחו אל מחוץ למחנה
 תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן
 51 בתוכם : ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל
 52 מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו
 בני

Gerfonitarum, 2630.

Meraritarum, 3200.

Vniuersorum, 2500.

CAP. IV. Immundi castris eiciendi.

בני ישראל:

ב

Ad hoc resti-
tuenda.

ה. וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ז. איש או-אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל
 מעל ביהודה ואשמה הנפש ההוא: והתירו את
 חטאתם אשר עשו והשיב את-אשמו בראשו
 8. וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: ואם
 אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם חמושב
 ליהודה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו
 9. עליו: וכל-תרומה לכל-קדשי בני-ישראל אשר-
 יקריבו לכהן לו יהיה: ואיש את-קדשיו לו יהיו איש
 אשר-יתן לכהן לו יהיה:

פ

Pro de adul-
terio suspecta
probanda per
aquis ama-
ni.

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ואמרת אליהם איש איש כי-תשמה אשתו ומעלה
 13. בו מעל: ושכב איש אתה שכבת-זרע ונעלם
 מעיני אשה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה
 14. והוא לא נתפשה: ועבר עליו רוח-קנאה וקנא
 את-אשתו והוא נטמאה או-עבר עליו רוח-קנאה
 15. וקנא את-אשתו והוא לא נטמאה: והביא האיש
 את-אשתו אל-הכהן והביא את-קרבנה עליה
 עשירת האפה קמח שעירים לא-יזק עליו שמן
 ולא-יתן עליו לבנה כי-מנחת קנאת הוא מנחת
 16. זכרון מזכרת עון: והקריב אתה הכהן והעמדה
 17. לפני יהוה: ולקח הכהן מים קדשים בכלי-חרש
 ומן העפר אשר יהיה בקרקע המושבן יקה הכהן ונתן
 18. אל-המים: והעמיד הכהן את-האשה לפני יהוה
 ופרע את-ראש האשה ונתן על-כפיה את מנחת
 הזכרון מנחת קנאת הוא ובגיד חכהו יהיו מי הפרים
 19. המאדרים: והשביע אתה הכהן ואמר אל-האשה

אם

אס-לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה
 תחת אישך הנקי ממי המאירים האלה:
 ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש כך
 את-שכבתו מבלעדי אישך: והשביע הכהן את-
 האשה בשבעת האלה ואמר חכה לאשה יתן יהוה
 אותך לאלה ולשבעת בחוך עמך בתת יהוה את-
 ירכל נפלת ואת-בטנך צכה: ובאו המים המאירים
 האלה במעוך לצפות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה
 אמן אמן: וכתב את-האלות האלה הכהן בספר
 ומחה אל-מי המרים: והשקה את-האשה את-מי
 המרים המאירים ובאו בה המים המאירים למרים:
 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את-
 המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: וקמץ
 הכהן מן-המנחה את-אזכרתה והקטיר המזבחה
 ואחר ישקה את-האשה את-המים: והשקה את-
 המים והיתרה אס-נטמאה ותמעל מעל באישה ובא
 בה המים המאירים למרים וצבתה בטנה ונפלה
 ירכה והיתרה האשה לאלה בכרב עפה: ואס-לא
 נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונורעה זרע:
 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה
 ונטמאה: או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה
 וקנא את-אשתו והעמיד את-האשה לפני יהוה ועשה
 לה הכהן את-כל-התורה הזאת: ונקח האיש מעון
 והאשה החוא תשא את-עונה:
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ואמרת להם איש או-אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר
 להציר ליהוה: מין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא
 ישתה וכל-משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים
 ויבשים

† m. 22. 22.

† m. 22. 22.

† m. 22. 22.

quo signo ab-
soluatur vel
damnetur?

Nasiratus
votum &
ratio.

Ff 3 11

4 ויבישים לא יאכלו כל ימי נזרו מכל אשר יעשה כנפן
 ה ה' ה' מחר צנים ועד לא יאכל כל ימי נזרו מער
 לא יעבר על ראשו עד מלא את הימים אשר יזיר ליהוה
 6 קדש יהוה נרל פריע שער ראשו כל ימי הזירו ליהוה
 7 על נפיש מת לא יבא לאביו ולאפו ולאחיו ולאחותו
 8 לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו כל
 9 ימי נזרו קדש הוא ליהוה זכר ימות מת עליו בפתע
 פתאום וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום
 השביעי ונלחמו וביום השמיני יבא שתי תרים או שני
 11 בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד ועשה הכהן
 אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר הטמא
 12 על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא והזיר ליהוה
 את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים
 13 הראשנים יפלו כי טמא נזרו וזאת תורת הנזיר ביום
 מלאת ימי נזרו וביא אלו אל פתח אהל מועד
 14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד
 לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת
 15 ואיל אחד תמים לשלמים ופל מצות סלת
 חלת כלולת בשמן ורקקי מצות משחים בשמן
 16 ומנחתם ונסכיהם והקריב הכהן לפני יהוה
 17 ועשה אתה אתו ואת עלתו ואת האיל יעשה
 זבח שלמים ליהוה על כל המצות ועשה הכהן את
 18 מנחתו ואת נסכו וגלח הנזיר פתח אהל מועד את
 ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש
 19 אשר תחת זבח השלמים ולקח הכהן את הרע
 בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הפל ורקק מצה
 אחד ונתן על כפי הנזיר אחד והגלחו את נזרו
 כ והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא
 לכהן

† ab acinis.
 † cutem
 † comam,
 Ez. 44: 10.
 † co-
 stum,
 Ex 12: 9.
 † co-
 stum,
 Ex 12: 9.

לכהן על תזה התנופה ועל שוק התרוכה ואחר
לשתה הנזיר יין: זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו
ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר
ידר בן יעשה על תורת נזרו: פ

25. *alloquitur Moyses ad filios eius
dicens: Si hereticus filius Israel
dicens: 25.
26. benedictio libri Domini. Benedictio 26.
27. Lucen special Domini facit suas ad
28. miferatus sui
29. et dicit Domini facit suas ad
30. et ponat tibi per om.
31. et ponit roman manum super fi-
32. lins Israel, et ego benedixim eis*

ויברך יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בניו
לאמר כה תברכו את-בני ישראל אקור להם:

Benedictio
Sacerdotalis.

ס יהוה יברכה יהוה וישמרה: ס יאר כה
יהוה פניו אליה ויחנה: ס וישא יהוה
פניו אליה וישם לה שלום: ס ושמו את
שמי על-בני ישראל ואני אברכם: ס ויהי

CAP. 7. VII.
Donaria Phy-
larcharum,
6. plaustra
& 12. boues,
ad deportan-
dum taberna-
culum.

ביום כלות משה לחקים את-המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת-כליו ואת-המזבח ואת-כל-
כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי ישראל
ראשי בית אתם הם נשיאי המשח הם העמדים על-
הפקדים: ויביאו את-קרבנם לפני יהוה שש-עגלות
צב ושני עשר בקר עגלה על-שני הנשאים ושור לאחד
ויקריבו אותם לפני המשכן: ויאמר יהוה אל-משה
לאמר: קח מאתם והיו לעבד את-עבדת אהל מועד ה
ונתתה אותם אל-הלויים איש כפי עבדתו: ויקח משה
את-העגלות ואת-הבקר ויתן אותם אל-הלויים: את
שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון
כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר
נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן-אהרן
הכהן: ולבני קהת לא נתן כד עבדת הקדש עליהם
כפתו יסאו: ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח
ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את-קרבנם לפני
המזבח: ויאמר יהוה אל-משה נשיא אחד ליום נשיא
אחד ליום יקריבו את-קרבנם לחנכת המזבח:

Eorum victi-
mae ordine
oblatae.

ויהי

7. die a prin-
cipe Iuda.

12 וְזֶה הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קֶרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁן
 13 בֶּן־עַמִּינָדָב לַמִּטֶּה יְהוּדָה׃ וְקֶרְבָּנוֹ קִעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בִּישְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם׃ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 14 לַמִּנְחָה׃ כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת׃ פֶּר
 אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה׃
 15 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת׃ וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם
 16 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 17 זֶה קֶרְבָּן נְחֹשֶׁן בְּדַעַמִּינָדָב׃ פ

1. a Prin. Ista
khat.

18 בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקְּרִיב נִתְנָאֵל בֶּן־צֹועֵר נְשִׂיא יִשְׁשַׁכָּר׃
 19 הַקְּרִיב אֶת־קֶרְבָּנוֹ קִעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּישְׁקָל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם׃ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה׃
 20 כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת׃ פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה׃
 21 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת׃ וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
 22 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־
 23 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבָּן נִתְנָאֵל בֶּן־צֹועֵר׃ פ

1. a Prin. Sc-
hilon.

24 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ קֶרְבָּנוֹ
 קִעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד
 25 כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּישְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם׃ מְלֵאִים סֹלֶת
 26 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה׃ כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
 27 קִטְרֶת׃ פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־
 28 שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה׃ שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת׃ וְלִזְבַּח
 29 הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה
 30 כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבָּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ פ

ביום

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור : ל
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה 2
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם 1
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה 2
 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד 3
 כבש אחד בן שנתי לעלה : שעיר עזים אחד 4
 לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה לה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
 אליצור בן שדיאור : פ

4. a Princ. Ruben.

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישי : 6
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה 7
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם 1
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה 8
 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד 9
 כבש אחד בן שנתי לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : 10
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים : 11
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל
 בן צורישי : פ

5. a Princ. Simeon.

ביום השישי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל : קרבנו 12
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב 4
 מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד 5
 בן שנתי לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח 6
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל : 7
 פ

6. a Princ. Gad.

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהודה : 8
 קרבנו Gg 11

7. a Princ. Ephraim.

49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 50 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 51 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 52 אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת :
 53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלו שמע בן
 עמיהוד :

Princ. Manasse.

54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה ומליאל בן פדהצור :
 נה קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 56 סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
 57 מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
 58 בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן ומליאל בן פדהצור :

Princ. Issachar.

58 ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני :
 61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 62 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 63 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 64 אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת :
 סה ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן
 גדעוני :

Princ. Dan.

66 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי :
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד

אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
 סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָהּ: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב 68
 מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֹּדֶבֶק אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי אֶחָד 69
 בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלוֹבַח עֵיזֵי
 הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה
 כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחִיעֶזֶר בֶּן־
 עַמִּישַׁדָּי: פ

11. a Princ. Afcher.

בְּיוֹם עֵשֶׂתֵי עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לַבְּנֵי אֲשֶׁר פָּגַעֲאֵל בֶּן־עֶכְרָן: 72
 קָרְבָּנוֹ קְעֵרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּחַ 73
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
 סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָהּ: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה 74
 קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֹּדֶבֶק אֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי אֶחָד בֶּן־עֵה
 שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלוֹבַח 76
 הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה
 כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פָּגַעֲאֵל בֶּן־עֶכְרָן: 77
 פ

12. a Princ. Naphtali.

בְּיוֹם שְׁנַיִם עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לַבְּנֵי גַפְתָּלִי אַחִירֶעֶבֶן עֵינָן: 78
 קָרְבָּנוֹ קְעֵרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ 79
 מִזְבֵּחַ אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
 מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָהּ: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה פ
 זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֹּדֶבֶק אֵיל אֶחָד 81
 כִּבְשֵׁי אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד 82
 לַחֲטָאת: וְלוֹבַח הַשְּׁלָמִים בֶּקֶר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה 83
 עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
 אַחִירֶעֶבֶן עֵינָן: פ

Summa omnium oblat.

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי 84
 יִשְׂרָאֵל קְעֵרֶת כֶּסֶף שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה מִזְבֵּחַ כֶּסֶף שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעֵרֶת פֹּה
 הָאֶחָת Gg² ב 11

האחת כסף ושבעים המזקק האחד כל כסף הכלים
 86 אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: כפות זהב
 שתיים עשרה מלאות קמרת עשרה עשרה חכה
 87 בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: כל-
 הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר
 כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושערי עינים
 88 שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים
 וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני-
 שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו:
 89 ובבא משה אל-אהל מועד לדבר אתו וישמע את-
 הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על-אזן העדת
 מבין שני הכרבים וידבר אליו:

Deus Moisi
propitiatus
respondet.

פ פ פ לו 36

2. א וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן
 ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל-מול פני המנורה
 3 יאירו שבעת הנרות: ויעש בן אהרן אל-מול פני
 המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה את-משה:
 4 והמעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד-פחה
 מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את-משה בן
 עשה את-המנרה: פ

CAP. VII.
VIII.
Instructio
Aaronis de
accendendis
lucernis.

ה וידבר יהוה אל-משה לאמר: קח את-הלויים מתוך בני
 7 ישראל ופחרת אתם: וכה-תעשה להם לטהרם הזה
 עליהם מי חטאת והעבירו תער על-כל-בשרם וכבסו
 8 בגדיהם והטירו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת
 9 בלולה בשמן ופר-שני בן בקר תקח לחטאת:
 והקרבת את-הלויים לפני אהל מועד והקחלת את-
 כל-עדת בני ישראל: והקרבת את-הלויים לפני יהוה

Consecratio
Leuitarum.

וסמכו

וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים : והניף אהרן
 את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו
 לעבד את עמדת יהוה : והלוים יסמכו את ידיהם על
 ראש הפרים ועשה את האחד הטאת ואת האחד
 עלה ליהוה לכפר על הלוים : והעמדת את הלוים
 לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה :
 והכרלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים :
 ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד ושהרת
 אתם והנפת אתם תנופה : כי נתנים נתנים המה לי
 מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל
 מבני ישראל לקחתי אתם לי : כי לי כל בכור בבני
 ישראל באדם ובבהמה ביום חכתי כל בכור בארץ
 מצרים הקדשתי אתם לי : ואקח את הלוים תחת
 כל בכור בבני ישראל : ואתנה את הלוים נתנים
 לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
 בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא
 יהיה בכני ישראל נגה בגשת בני ישראל אל הקדש :
 ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים כ
 ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם
 בני ישראל : ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם ויגה
 אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן
 למחרת : ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם
 באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה
 את משה על הלוים כן עשו להם :

† aper-
tusa.

וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת אשר ללוים
 מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא
 בעבדת אהל מועד : ומבן חמשים שנה ישוב מצבא כח
 העבדה ולא יעבד עוד : ושלת את אחיו באהל מועד
 לשמר

an. xtat. 25.
admissi, & 50.
dimissi.

G 83 211

לשמור משמרת ועברה לא יעבד ככה תעשה ללוים
במשמרתם: פ

CAP. 8.
Tabula pri-
mum cele-
bratum men-
se primo.

א וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו
בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום
בחדש הזה בין הערפים תעשו אתו במערו בכל-
4 חקתיו וככל משפטו תעשו אתו: וידבר משה אל-
ה בני ישראל לעשת הפסח: ויעשו את הפסח בראשון
בארבעה עשר יום לחדש בין הערפים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל:
והיו אנשים אשר היו טמאים לגפש אדם ולא יכלו
לעשות הפסח בימים ההוא ויקרבו לפני משה ולפני
7 אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו
טמאים לגפש אדם לפיה נגדע לבלתי הקריב את-
8 קרבן יהוה במערו בתוך בני ישראל: ויאמר אלהים
משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: פ

& secundo
tabis qui cum
imundi
sunt.

9 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לגפש או בדרך
11 רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: בחדש
השני בארבעה עשר יום בין הערפים יעשו אתו על-
12 מצות ומררים ואכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר
ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו:
13 והאיש אשר הוא טהור וכדרך לא תהיה וחרל
לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי
קרבן יהוה לא הקריב במערו חטאו ישא האיש ההוא:
14 וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח
וכמשפטו בן עשיה חקרו אחת יהיה לכם ולגר
טו ולאזרה הארץ: פ וביום הקים את
המשכן

נקוד על ה' 10. v. קמץ בטרחא 2. v.

Colum nubis
dux itineris.

הַמִּשְׁכָּן כַּסֵּה הָעֵנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵי הָעֵדוּת וּבָעֶרֶב
 16 יְהִיָּה עַל־הַמִּשְׁכָּן כַּמִּרְאֵי־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר : בֵּן יְהוָּה
 17 תְּמִיד הָעֵנָן יִכַּסֵּנוּ וּמִרְאֵה־אֵשׁ לַיְלָה : וּלְפִי הָעֲלוֹת
 הָעֵנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם
 18 אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן שֵׁם הָעֵנָן שָׁם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : עַל־פִּי
 יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר
 19 יִשְׁכֹּן הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ : וּבְהֶאֱרִיךְ הָעֵנָן עַל־
 הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת
 יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ : וְיֵשׁ אֲשֶׁר יְהִיָּה הָעֵנָן יָמִים מְסֻפָּר עַל־
 הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ : וְיֵשׁ
 21 אֲשֶׁר יְהִיָּה הָעֵנָן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר וְנִעְלָה הָעֵנָן בַּבֹּקֶר
 וְנִסְעוּ אִו יוֹמָם וְלַיְלָה וְנִעְלָה הָעֵנָן וְנִסְעוּ : אִו־יָמִים־אוֹ
 22 חֹדֶשׁ אִו יָמִים בְּהֶאֱרִיךְ הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עֲלֵיו
 יַחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבְהִעְלָתוֹ יִסְעוּ : עַל־פִּי
 23 יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שְׁמְרוּ
 עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוּצוֹת אֶ־
 כֶּסֶף מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדוּה
 3 וּלְמִסַּע אֶת־הַמַּחֲנֹת : וְחִקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְרוּ אֵלֶיךָ כָּל־
 4 הָעֵדוּה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְאִם־בְּאַחֶת יִתְקַעוּ
 וְנוֹעְרוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רֵאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל : וְתִקְעֹתֶם ה
 6 תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחֲנִיָּם קִדְמָה : וְתִקְעֹתֶם
 7 תְּרוּעָה שֵׁנִית וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחֲנִיָּם תִּמְנָה תְּרוּעָה
 יִתְקַעוּ לְמַסְעֵיהֶם : וּבַחֲקִהִיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקַעוּ וְלֹא
 8 תִרְעוּ : וּבְנֵי אַחֲרָן הַכֹּהֲנִים יִתְקַעוּ בַחֲצוּצוֹת וְהָיוּ לָכֶם
 9 לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם : וּכִי־תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאֹרְצְכֶם
 עַל־הַצֹּר הַצֹּר הַצֹּר אֹתְכֶם וְהִרְעַתֶם בַּחֲצוּצוֹת וְנוֹכַחְתֶּם
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם : וּבְיוֹם
 שְׂמַחְתֶּכֶם

CAP. 9. X.
Tubis 2. fi-
gnum dan-
dum conuet-
tus, itineris,
festorum &c.

צ' פתוחה 9.

שמחתכם וכמו עדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם
בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו
לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם :

פ

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה
הענן מעל משכן העדת: ויסעו בני ישראל למסעיהם
ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו
בראשנה עלפי יהוה בירמשה: ונסע דגל מחנה
בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחישון בן
עמינדב: ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן
צוער: ועל צבא מטה בני זבולון אליאב בן חלון: והורד
המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן:
ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אלצור
בן שריאור: ועל צבא מטה בני שמעון שלמאל בן
צורי שדי: ועל צבא מטה בני גר אלספ בן דעואל:
ונסעו הקהתים נשאי המקדש ותקימו את המשכן
עד באם: ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם
ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: ועל צבא מטה בני
מנשה גמליאל בן פרהצור: ועל צבא מטה בני בנימן
כה אכידן בן גרעוני: ונסע דגל מחנה בני דן מאספ לכל
המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי:
ועל צבא מטה בני אשר פנעאל בן עכרן: ועל צבא
מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: אלה מסעי בני
ישראל לצבאתם ויסעו: ויאמר משה

Profectio
Iudæi. e Sinai
in Paran.

Oratio Moysi
in itinere.

Cap. X. II.
describitur
descriptio
descriptio
descriptio
descriptio
descriptio

incendit

numeron.

optum.

lex.

confrate
in mor
do.

Quo Des
litis & Me
soluatio
um natus
vlt.

Spes Moysi
moeris fo
ius esse vult.

לחבב בן דעואל המדיני חתן משה נסעים ואתנו
אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו
ל והטבנו לך כיהונה דבר טוב על ישראל: ויאמר
אליו לא אלקי כי אסאל ארצי ואל מולדתי אלה:
ויאמר

ויהוה יעלה

1 ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו
2 במדבר והיית לנו לעינים: והיה כיתלך עמנו והיה
3 הטוב החוא אשר יטיב יהוה עמנו והטבנו לך: ויסעו
4 מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע
5 לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: וענן

יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה: ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה לה
6 ויפצו איביהונו משנאיך מפניך: ובגהה יאמר שובה
7 יהוה רכבות אלפי ישראל: פ

8 ויהי העם כמתאזים רע באזני יהוה וישמע יהוה א
9 ויחר אפו ותבער בם אש יהוה והאכל בקצה
10 המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל

11 יהוה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא
12 מבערה כי בערה בם אש יהוה: והאספסוף אשר
13 בקרבו התאוו מאוה וישבו ויכפו גם בני ישראל
14 ויאמרו מי יאכלנו בשר: וזכרנו את הדרגה אשר נאכל ה

15 במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת
16 החציר ואת הבצלים ואת השומים: ועתה נפשנו
17 יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: והמן כזרע גר
18 הוא ועינו כעין הברלח: שטף העם ולקטו וטחנו
19 ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות

20 והיה טעמו כטעם לשר השמן: וברדת הטל על
21 המחנה לילה ירד המן עליו: וישמע משה את העם
22 ככה למשפחתיו איש לפתה אהלו ויחר אף יהוה
23 מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יהוה למה
24 הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את

25 משה כל העם היה עלי: האנכי הדיתי את כל העם
26 הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיך
27 כאשר חח Hb

ג' הפוכה v. 1. יבגוהו ק v. 36. ג' הפוכה v. 35.
חסר א' v. 11. יא נחה v. 4.

*35. et qual in proficiendo arcam
dicebat Moyses: Vniuersi
dispergantur inimici sui et faciant
suis habitibus et a facibus suis.
36. et in quietando eam dixit: Re-
uertentur sicut ad myriadas mil-
lium israel.*

*¶ queri-
bunt,
Thr. 3:
39.*

*† collu-
vics.*

*† incur-
bitarum,
† alia.*

*† Ex. 16:
31.
† Gen. 2:
12.*

*† succi,
Pl 32:
4.*

Oratio Moſis
in itinere.

CAP. 11. י"א XI.
Murmur po-
puli iteratum,
ex radio viz,
& manna,
quæ graphice
describitur.

† incendium.

† cucumerum.

† ceparum.

† semen.

† contude-
runt in mor-
tario.

Quo Deus
iratus & Mo-
ses dimissio-
nem muneri
petit,

כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאָמֶן אֶת־הַיִּזְק עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
13 לְאַבְרָהָם: מֵאִין לִי בֶשֶׁר לְתֵת לְכָל־הָעַם הַזֶּה כִּי־יָבֹכוּ
14 עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בֶשֶׁר וְנֹאכְלָה: לֹא־אוּכַל אֲנִי
15 לְבָדִי לְשֵׂאת אֶת־כָּל־הָעַם הַזֶּה כִּי כְבֹד מִמֶּנִּי: וְאִם־
כָּבֹד אֶת־עֲשֵׂה לִי הֲרֹגְנִי נָא הַרְג אִם־מִצְאֵתִי הָן
כְּעִינֶיךָ וְאֶל־אַרְצָה בְּרַעַתִּי: פ

& in fenio-
res socios
obtinet.

16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲסַפְּה־לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־הֵם וְקִנְיָ הֵעַם וְשִׁטְרוּ וְלִקְחֵת
17 אִתָּם אֶל־אַהֲל מוֹעֵד וְהִתְיַצְבוּ שָׁם עִמָּךָ: וַיְבָרַתִּי
וּדְבַרְתִּי עִמָּךָ שֵׁם וְאַצְלֵתִי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשָׂמְתִי
עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמִשְׁכַּח הָעַם וְלֹא־תִשָּׂא אִתְּךָ
18 לְבָדָךָ: וְאֶל־הָעַם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֵר וְאָכַלְתֶּם
בֶּשֶׂר כִּי כִבִּיתֶם בְּאֹזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֹאכְלֵנוּ בֶשֶׁר כִּי־

Caro ad nau-
sam populo
promittitur.

19 טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנִתֵּן יְהוָה לָכֶם בֶּשֶׁר וְאָכַלְתֶּם: לֹא
יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמִים וְלֹא הַמִּשְׁרָה יָמִים וְלֹא
כ עֲשֵׂרָה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם: עַד הַדִּישׁ יָמִים עַד
אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאַפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לֶזְרָא יַעַן כִּי־מֵאַסְתֶּם
אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וּתְבַכּוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה
21 זֶה יֵצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שִׁשׁ־מֵאוֹת אֵלֶיךָ
רַגְלֵי הָעַם אֲשֶׁר אֲנִי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בֶשֶׁר אֲתָן
22 לָהֶם וְאָכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים: הֲצֵאָן וּבִקֵּר יִשְׁחַט לָהֶם
וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת־כָּל־דְּגֵי הַיָּם יֹאסֶף לָהֶם
וּמִצָּא לָהֶם: פ

+ fatti-
dio.

23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִיד יְהוָה תִּקְצֹר עֵתָה תִּרְאֶה
הַיִּקְרָה דְּבַרִי אִם־לֹא: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה גִּדְבָר אֶל־הָעַם אֶת
דְּבַרִי יְהוָה וַיֹּאסֶף שִׁבְעִים־אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעַם וַיַּעֲמֵד אִתָּם
כַּח סִבִּיבַת הָאֶהָל: וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעֶנְן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר
מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים־אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי
כְנוֹחַ

23 Et dixit Dominus ad Moysen: Nunc
manus Domini abbreviabitur
24 Nunc videbis an eveniat tibi
verbum meum, an non?

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִיד יְהוָה תִּקְצֹר עֵתָה תִּרְאֶה
הַיִּקְרָה דְּבַרִי אִם־לֹא: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה גִּדְבָר אֶל־הָעַם אֶת
דְּבַרִי יְהוָה וַיֹּאסֶף שִׁבְעִים־אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעַם וַיַּעֲמֵד אִתָּם
כַּח סִבִּיבַת הָאֶהָל: וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעֶנְן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר
מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים־אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי
כְנוֹחַ

יחיר א' v. 25. באלה v. 20.

פָּנֹחַ עֲלֵיהֶם הַרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסִפּוּ: וַיִּשְׁאֲרוּ שְׁנֵי־
 אַנְשִׁים | בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד | אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִידָד
 וַתִּנַּח עֲלֵיהֶם הַרוּחַ וְהִמִּיחַ בְּבִחְבֵּימָם וְלֹא יָצְאוּ הָאֵהָלָה
 וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה: וַיִּרְץ הַנָּעַר וַיִּגֵּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד
 וּמִידָד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה: וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מַעֲדַת
 מֹשֶׁה מִבְּחֵרָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כִּלְאִים: וַיֹּאמֶר לוֹ
 מֹשֶׁה הַמִּקְנָא אֶתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יִהְיֶה נְבִיאִים כִּי־
 חִתּוּ יְהוָה אֶת־רוּחֹו עֲלֵיהֶם: וַיֹּאסֶף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה לֵּאמֹר
 הוּא זֶקֶנִי יִשְׂרָאֵל: וְרוּחַ נִסְעוּ מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזַר שְׁלוֹחַיִם
 מִן־הָעָם וַיִּשְׁשׂ עַל־הַמַּחֲנֶה כַּדָּרֶךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרֶךְ יוֹם כֹּה
 סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וּכְאֻמַּתֵּימָם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ: וַיִּקַּם הָעָם
 כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וּכְל־הַלַּיְלָה וְכָל־יְמֵי הַמַּחֲנֶה וַיֹּאסִפּוּ
 אֶת־הַשִּׁלּוֹ הַפִּמְעִישׁ אֶסֶף עֲשָׂרָה חֲמֵרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם
 שִׁטּוֹחַ סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה: הַבֶּשֶׂר עוֹדְנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרִם
 יָבֵרַת וְאִף יְהוָה חָרָה בְּעַם וַיִּד יְהוָה בְּעַם מִכָּה רַבָּה
 מְאֹד: וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קְבֻרוֹת הַתְּאֵוָה
 כִּי־שָׁם מָכְרוּ אֶת־הָעַם הַמִּתְאֵוִים: מִקְבֻרוֹת הַתְּאֵוָה לֵה
 נָסְעוּ הָעָם חֲצֹרוֹת וַיְהִיו בְּחֲצֹרוֹת:
 וַתִּדְבֹר מֵרִים וְאֶהְרֹן בְּמֹשֶׁה עַל־אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכַּשִּׁית־א
 אִשָּׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כַּשִּׁית לָקַח: וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אִךְ־
 בְּמֹשֶׁה דָּבַר יְהוָה הֲלֹא נִס־בָּנּוּ דְבַר וַיִּשְׁמַע יְהוָה:
 וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עֲנֵנו מֵאֵד מִכָּל הָאֲדָמָה אִשָּׁר עַל־פְּנֵי
 הָאֲדָמָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּתָאֵם אֶל־
 מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן וְאֶל־מֵרִים צֵאוּ שְׁלֹשְׁתֶּכֶם אֶל־אֵהָל
 מוֹעֵד וַיִּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם: וַיִּרַד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד ה'
 פֶּתַח הָאֵהָל וַיִּקְרָא אֶהְרֹן וּמֵרִים וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: וַיֹּאמֶר
 שְׁמַע־נָא דְבַרִי אִם־יְהִיחַ נְבִיאֲכֶם יְהוָה בְּמִרְאָה אֵלָיו
 אֶתְרוּעַ בְּחִלּוֹם אֲדַבְּרֶנּוּ: לֹא־יִכֵּן עֲבַדִי מֹשֶׁה בְּכָל־
 חֲח ב Hh 2
 בֵּיתִי

29. al deus ei Moshe. ⁷ à fu-
 zelans tu mihi: ² venture
 det emnem populum ² domini pro-
 phetas: quod dicit domingus peritile
 Tuum super eos.

& decur.

qua vix degu-
 flata multo
 pereunt.

CAP. 12.
 XII.
 Frater & fo-
 ror contra
 Moſen inſur-
 gentes caſti-
 gantur.

ענין ק. 3. v. השליון פ. 32. v.

8 ביתי נאמן הוא: פה אל־פה אִדְבַרְבוּ וּמְרֹאֵה וְלֹא
 בְּחֵידָת וּתְמַנְנַת יְהוָה יִבִּיט וּמִדּוּעַ לֹא יִרְאֶתֶם לְדַבֵּר
 9 בְּעַבְדֵי מֹשֶׁה: וַיַּחַד אֶף יְהוָה בָּם וַיִּלְכְּ: וַהֲעֵזָן סָר
 מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מְרִים מִצְרַעַת כִּשְׁלֹג וַיִּפֹּן אֶהְרֹן אֶל־
 10 מְרִים וְהִנֵּה מִצְרַעַת: וַיֹּאמֶר אֶהְרֹן אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי
 אֶל־נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאַלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ:
 11 אֶל־נָא תְהִי כַפַּת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם אִמּוֹ וַיֹּאכַל הָעִי
 12 בְּשָׂרוֹ: וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רַפָּא נָא
 לָהּ:

Miriam lepra
 panitur,
 Aaron facti
 veniam petit.

13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיָה יֶלֶק יֶלֶק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא
 תְּכַלֵּם שִׁבְעַת יָמִים תִּסְגֵּר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
 14 וְאַחַר תֵּאֱסָף: וְהִסְגַּר מְרִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים
 15 וְהָעָם לֹא נִמְעַ עַד־הָאֶסָף מְרִים: וְאַחַר נִסְעוּ הָעָם
 מִחֻצְרוֹת וַיָּחֲנוּ בְּמִדְבַר פָּאֲרָן:

4 foxpui-
 set,
 Deut.
 25:9.

פ פ פ לז 37

אֲ: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שְׁלַח לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ
 אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד
 אִישׁ אֶחָד לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלְחוּ כֹל נְשִׂיא כְּהֹם:
 3 וַיִּשְׁלַח אַתֶּם מֹשֶׁה מִמִּדְבַר פָּאֲרָן עַל־פִּי יְהוָה כָּל־ם
 4 אַנְשִׁים רֵאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה: וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם
 הַלְמַטֵּה רְאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן־זְכוּר: לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שִׁפְט
 5 בֶּן־חוּרִי: לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יִפְנָה: לְמַטֵּה
 6 יִשְׂשַׁכָּר יִגָּאֵל בֶּן־יוֹסֵף: לְמַטֵּה אֶפְרַיִם הוֹשֶׁעַ בֶּן־נוּן:
 7 לְמַטֵּה בְנִימֵן פִּלְטִי בֶן־רְפוּא: לְמַטֵּה זְבוּלֹן גְּדִיאֵל
 8 בֶן־סוּדִי: לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה גְּדִי בֶן־סוּסִי:
 9 לְמַטֵּה דָן עֲמִיאל בֶּן־גַּמְלִי: לְמַטֵּה אֲשֶׁר סְתוּר בֶּן־
 10 מִיכָאֵל: לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן־וּפְסִי: לְמַטֵּה גַד
 גֵּאוּאֵל

CAP. 13.
 XIII.
 Exploratores
 11. in Canaan
 missi.

קמץ בטרחא v. 8. אחר עס v. 14.

6 גאואל בן־מקי: אלה שמות האנשים אשר שלח
 משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן־נון
 7 יהושע: וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען
 8 ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר: וראיתם
 את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא
 9 הרפה המעט הוא אס־רב: ומה הארץ אשר הוא
 יושב בה הטובה הוא אס־רעה ומה הערים אשר הוא
 יושב בהן הבהנים אס־במבצרים: ומה הארץ כ
 השמנה הוא אס־רזה הישבה עין אס־אין ורתחוקתם
 1 ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: ויעלו
 ויתרו את הארץ מנדבר־צן עד־רחב לבא חמת:
 2 ויעלו בנגב ויבא עד־חברון ושם אחימן ששי ותלמי
 ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען
 3 מצרים: ויבאו עד־נחל אשכול ויכרתו משם זמורה
 ואשכול ענבים אחד וישאחו במוט בשנים ומן הרמנים
 4 ומן התאנים: למקום שהוא קרא נחל אשכול על אדות
 האשכול אשר כרתו משם בני ישראל: וישבו כתור כה
 5 הארץ מקץ ארבעים יום: ויבאו אל־משה ואל־
 אהרן ואל־כל־עדת בני ישראל אל־מדבר פארן
 קדשה וישבו אתם דבר ואת־כל־העדה ויראו את
 6 פרי הארץ: ויספרו־לו ויאמרו באנו אל־הארץ אשר
 7 שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוה וזה־פריה: אפס כי־
 8 עז העם הישב בארץ והערים בצורות גדולות מאד וגם־
 9 ילדי הענק ראינו שם: עמלק יושב בארץ הנגב ויחתי
 והיבסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על־הים ועל
 10 יד הירדן: והם כלב את־העם אל־משה ויאמר עלה ל
 11 נעלה וירשנו אתה כי־יכול נובל לה: והאנשים אשר־
 12 עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל־העם כי־חזק הוא

f maci-
lenta,
Ez. 34:
20.

caque perlu-
firata, reuerfi.

populo ter-
rorem incuti-
unt, vt cam,

Calebo, licet
contradicen-
te,

idire recuset

3 2 ממנו : ויצאו דפת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר דאינו 3 3 בתוכה אנשי מדות : ושם ראינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונתי בעינינו כחגבים וכן היינו א בעיניהם : ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו 2 העם כליל ההוא : וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו : ולמה יהוה מכיא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלוא טוב לנו שוב מצרימה : ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה : ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל : והושע בן נון ותלב בן יפנה מן התרים את הארץ מרעו בנדיהם : ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד 8 אס חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש : 9 אך ביהוה אל תמדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם : ויאמרו כל העדה לדגוס אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל :

CAP. 13. XIV. xiv. xiv. xiv. in Agyptum medietur :

Mosen & Aarone de- fidentes re- fideret, ac Iosua & Ca- lebum lapi- dare molire- nt.

Hinc Deus ei- incidium mi- nitur :

1 1 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לאימינו כי בכל האהות אשר עשיתי בקרבן אבנו בדבר וארשנו ואעשה אתה לגוי גדול ועצום 1 2 ממנו : ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכלח את העם הזה ממצרים : ויאמרו אל יושב הארץ

הארץ

הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אָתָּה יְהוָה בְּקֶרֶב הָעַם הַזֶּה
 אֲשֶׁר־עַן בְּעֵין נִרְאָה אֶתְּךָ יְהוָה וְעַנְנָךְ עָמַד
 עֲלֵהֶם וּבַעֲמֹד עָנַן אֶתָּה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבַעֲמֹד
 אֵשׁ לַיְלָה : וַחֲמַתָּה אֶת־הָעַם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר אָחָד וְאָמְרוּ מִן
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֶךָ לֵאמֹר : מִבְּלַתִּי יִכְלַת ¹⁶
 יְהוָה לְהַבִּיא אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
 לָהֶם וַיִּשְׁחָטֶם בַּמִּדְבָּר : וְעַתָּה הִגְדַּלְנָא כֹּחַ אֲדֹנָי ¹⁷
 כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר : יְהוָה אֲדָרָךְ אֲפִיכֶם וּרְבֵי־חַסֵּד ¹⁸
 נִשְׂא עֵן וּפְשַׁע וְנִמְכָּה לֹא יִנְקָה פִקְדֹן עֵן אֲבוֹת עַל־בְּנֵי
 עַל־שְׁלִישִׁים וְעַל־דְּבָעִים : סִלַּח־נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה ⁹
 כַּגְדֹּל חַסְדְּךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׂאתָה לַעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־
 הַנּוּחַ : וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי דְבַרְךָ : וְאוֹלָם חַי־אֲנִי ²⁰
 וְיִמְלֹא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ : כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים ²¹
 הָרָאִים אֶת־כְּבוֹדִי וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם
 וּבַמִּדְבָּר וַיִּנַּסּוּ אֹתִי זֶה עֲשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי :
 אִם־יִרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתָם וְכָל־ ²³
 מְנַאֲצֵי לֹא יִדְאוּהָ : וְעַבְדִּי כָּלֵב עַקֵּב הִיָּתָה רוּחַ אַחֲרֵת ²⁴
 עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרָי וַהֲבִיאֹתִיו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שְׁמָה
 וְזָרְעוּ יִירְשֶׁנָּה : וְהָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי יֵישְׁבּוּ בְּעִמְקֵי מְדִינָה פְּנֵי כַה
 וּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם־סוּף : ²⁵
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : עַד־מַתִּי ²⁶
 לָעֵדָה הַרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מַלְיָנִים עָלַי אֶת־תְּלַנּוֹת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מַלְיָנִים עָלַי שָׁמַעְתִּי : אָמַר ²⁸
 אֱלֹהִים חַי־אֲנִי נֹאֵם יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם
 כְּאֲזַנִּי כֵן אֶעֱשֶׂה לָכֶם : בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פְּגָרֵיכֶם ²⁹
 וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־מִסְפָּרְכֶם מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה
 אֲשֶׁר הִלִּינְתֶם עָלַי : אִם־אַתֶּם תִּבְּאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִי
 נִשְׂאתִי אֶת־דָּוִי לִשְׁבֹן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי אִם־כָּלֵב בְּנִי־יִפְּנֶה
 וַיְהוֹשֶׁעַ

Mose vero intercedente fecit:

Iurat tamen neminem inobedientium terram sanctam ingressurum.

propter impotentiam,

Deut. 9: 17
17. Et tunc magnificata est gloria solitudinis Domini, quoniam in modum loculi as, dicebat
18. Dominus longanimitatis et multae misericordiae, super iniquitatem et praevagationem: Sed non laudo non mundavit, visitans iniquitatem patrum super filios
super terribis et super quoslibet.

21. Et post factum videri ego et in multis gloria Domini omni terra.

י' רבתי 17. v.

31 ויהושע בן־נון : וטַפְּלֵיכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבִן־יְהוָה

וְהִבִּיאֲתִי אִתְּם וידעו את־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵאֲסַתֶּם בָּהּ :

32 וּפְגַרְיֶכֶם אַתֶּם יִפְּלוּ בַמִּדְבָּר הַזֶּה : וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רַעִים

בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וּנְשָׂאוֹ אֶת־זְנוּתֵיכֶם עִדְתֶּם

34 פְּגַרְיֶכֶם בַּמִּדְבָּר : בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּרְתֹּם אֶת־

הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה תִּשָּׂאוּ אֶת־

לֵה עֹנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וידעתם את־הַנּוֹאֲתִי : אֲנִי

יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא וְזֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה חֲרָעָה

הַזֹּאת הַנּוֹעֲדִים עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְמוּ וְשִׁם יִקְרָא :

36 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מִשֶּׁרֶה לַתּוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁבוּ

וַיִּלְלוּ עָלָיו אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָר עַל־הָאָרֶץ :

37 וַיִּמְתּוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דְבַר־הָאָרֶץ רָעָה בַּפִּגְמָה לִפְנֵי

38 יְהוָה : וַיהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן וְכָל־כַּבֵּד בְּדִיפְנֵי הָיוּ מִן־הָאֲנָשִׁים

39 הָהֵם הַהֹלְכִים לַתּוֹר אֶת־הָאָרֶץ : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם

מִמָּוֶד : וַיִּשְׁכַּמוּ בַּבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הַהָר לְאֹמֶר

הֲנִנוּ וְעָלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חֲטָאנוּ :

41 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָנָה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא

42 לֹא תַצְלַח : אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא

43 תִּנְגַּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם : כִּי הָעַמְלֹקִי וְהַכְּנַעֲנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם

וְנִפְלַתֶם בְּחֶרֶב כִּי־עַל־כֵּן שָׁבַתֶם מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְלֹא־

44 יְהִיָּה יְהוָה עִמָּכֶם : וַיַּעֲפְלוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר

וְאַרְוֹן בְּרִירַת־יְהוָה וּמִשֶּׁה לֹא־מָשׂוּ מִקְּרֹב הַפְּחָנָה :

מֵה וַיִּרַד הָעַמְלֹקִי וְהַכְּנַעֲנִי חִישַׁב בְּהָר הַהוּא וַיִּכּוּם וַיִּפְתּוּם

עַד־הַחֲרָמָה :

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֵתֵיכֶם אֲשֶׁר

3 אֲנִי־נָתַן לָכֶם : וַעֲשִׂיתֶם אֲשֶׁר־לְהוֹחַ עֲלֶיהָ אוֹזְבַח

לְפָלֵא

וּלְיִלְנוֹ ק' 36. v.

exploratores
16. subito ex-
tracti.

Populus lu-
gens & perti-
nax retram
insadere co-
natur, disitua-
gente Mose,

sed gravi cla-
de afficitur.

CAP. טו
XV.
Leges de fa-
ctis, repe-
tuntur

f abtri-
ptio-
nem
mel,
Job. 32:
10.

† crexe-
runt se,
Hab. 2:
4.

לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניהח
 ליהוה מן הבקר או מן הצאן: והקריב המקריב קרבנו 4
 ליהוה מנחה סלת עשורן כלול ברבעית ההין שמן:
 ויין לנסך רביעית ההין תעשה עלהעלה או לזבח ה
 לכבש האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני 6
 עשורים כלולה בשמן שלשית ההין: ויין לנסך 7
 שלשית ההין מקריב ריח ניהח ליהוה: וכי תעשה 8
 בזבך עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה:
 והקריב על-בן הבקר מנחה סלת שלשה עשורים 9
 כלול בשמן חצי ההין: ויין מקריב לנסך חצי ההין 7
 אשה ריח ניהח ליהוה: ככה יעשה לשור האחד או 11
 לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים: כמספר 12
 אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: כל- 13
 האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח
 ניהח ליהוה: וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם 14
 לדרתיכם ועשה אשה ריח ניהח ליהוה כאשר תעשו
 בן יעשה: הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת טו
 עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: תורה אחת 16
 ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל 17
 ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מקיא
 אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו 19
 תרומה ליהוה: ראשית ערסתכם חלה תרימו כ
 תרומה בתרומת גרן בן תרימו אתה: כראשית 21
 ערסתים תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: ס
 וכי תשנו ולא תעשו את כל המצוות האלה 22
 אשר דבר יהוה אל משה: את כל אשר צוה יהוה 23
 אליכם ביר משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה
 לדרתיכם

quibus peregrini quoque tenebantur.

De primitiis frugum.

De expiatione coctus.

ט ט i

ב. טעמים v. 21.

24 לדרתיכם : והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה
ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח
ליהודה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד
כה לחטת : וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח
להם כי שגגה הוא והם הביאו את קד בנם אשה ליהודה
26 וחטאתם לפני יהוה על שגגתם : ונסלח לכל עדת בני
ישראל ולגר ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה : ס

de privati ho-
minis.

27 ואם נפש אחת החטא בשגגה והקריבה עז בת-
28 שנתה לחמארת : וכפר הכהן על הנפש השגגת
בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו :
29 האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה : והנפש אשר תעשה ביד רמה מן
האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדה ונכרתה הנפש
31 ההוא מקרב עמה : כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר
הקרת : הכרת הנפש ההוא עונה כה : פ

Violator Sab-
bati lapida-
tus.

32 ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים
33 ביום השבת : ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים
34 אל משה ואל אהרן ואל כל העדה : ויניהו אתו
לה במשמר כי לא פדש מהיעשה לו : ס ויאמר
יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים
36 כל העדה מחוץ למחנה : ויצאו אתו פל העדה אל
מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה
יהוה את משה : פ

Fimbriz ve-
fiam in
commoni-
onem Le-
gis ordinat.

37 ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על פנפי בגדיהם
39 לדרתם ונתנו על ציצת הכנה פתיל תכלת : והיה
לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם

פתח באתנח v. 31. חסר א v. 24.

עֲנִיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם : לַמַּעַן תִּזְכְּרוּם
וְעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם 41
לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

פ פ פ לח 38

CAP. 15.
XVI.
Seditio Korz
& sociorum,
& poena in
eos statuta.

וַיִּקַּח קָרַח בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קֹהֵל בֶּן־לוֹי וְדָתָן וְאֶבִירָם א
בְּנֵי אֱלִיָּאב וְאוֹן בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן : וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה 2
וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאֹתָיִם נְשֵׂאֵי עֵדָה
קְרָאִי מוֹעֵד אֲנִשֵּׁי־שָׁם : וַיִּקְהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן 3
וַיֹּאמְרוּ אֵלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כָּל־שָׁרִים
וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קֹהֵל יְהוָה : וַיִּשְׁמַע 4
מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו : וַיְדַבֵּר אֶל־קָרַח וְאֶל־כָּל־עֲדָתוֹ הַ
לֵאמֹר בִּקְרוּ וִידַע יְהוָה אֶרְדֵּי־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת־הַקְּדוֹשׁ 5
וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר־בוֹ יִקְרִיב אֵלָיו : זֹאת 6
עֲשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מַחְתָּוֹת קָרַח וְכָל־עֲדָתוֹ : וְתָנוּ בָהֶן 7
אִשׁוּשֵׁי־מִזְבֵּחַ עֲלֵיהֶן קָטַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה מִחַר וְהָיָה הָאִישׁ
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב־לָכֶם בְּנֵי לׁוֹי : וַיֹּאמֶר 8
מֹשֶׁה אֶל־קָרַח שְׁמַע־נָא בְּנֵי לׁוֹי : הֲמַעֲטַתְּ מִפָּנַי כִּי־ 9
הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לְהַקְּרִיב
אֶתְכֶם אֵלָיו לְעִבְדֹת אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד 10
לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם : וַיִּקְרַב אֶתְּךָ וְאֶת־כָּל־אֲחֵיךָ בְּנֵי־ 11
לׁוֹי אִתְּךָ וּבִקְשַׁתֶּם גַּם־כֹּהֲנֵיהֶם : לָכֵן אִתְּךָ וְכָל־עֲדָתְךָ 12
הַקְּדוֹשִׁים עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן מִחֵה־הוּא כִּי תִלְוְנוּ עֲלָיו :
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקַרְא לְדָתָן וְלֶאבִירָם בְּנֵי אֱלִיָּאב וַיֹּאמְרוּ 13
לֹא־נַעֲלָה : הֲמַעֲטַתְּ כִּי הֵעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ 14
לְחַמֵּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּרְרַר עָלֵינוּ גַם־הִשְׁתַּדַּרְתָּ : אֵף־
לֹא אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִבִּיאָתָנוּ וְתִתֵּן־לָנוּ
נַחֲלַת

ט ט ב II 2 נחלת
תלינו ק 11. v.

נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקה לא
 15 נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן
 אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
 16 את אחד מהם: ויאמר משה אל קרח אתה וכל
 17 עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: ויקחו
 איש מחמתו ונתתם עליהם קטורת והקרבתם לפני
 יהוה איש מחמתו חמשים ומאתים מיתות ואתה
 18 ואהרן איש מחמתו: ויקחו איש מחמתו ויתנו עליהם
 אש ושימו עליהם קטורת ויעמדו פתח אהל מועד
 19 ומשה ואהרן: ויקהל עליהם קרח את כל העדה
 אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה:
 כ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
 20 הברלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרנע: ויפלו
 על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש
 21 אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: וידבר
 22 יהוה אל משה לאמר: דבר אל העדה לאמר העלו
 כהמסביב למשכן קרח דתן ואבירם: ויקם משה וילך
 23 אל דתן ואבירם וילכו אחריו וקני ישראל: וידבר
 אל העדה לאמר סורו נא מעל אחלי האנשים
 הרשעים האלה ואל תנעו בכל אשר להם פן תספנו
 24 בכל חטאתם: ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם
 מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם
 25 ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בזאת תדעון כי
 יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא
 26 מלבי: אם כמות כל האדם ימתן אלה ופקדת כל
 27 האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: ואם בריאה
 יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם
 ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי
 נאצו

*et occidentalis super facie fuit al
 dignitas: Deo. Deo. puritatem om
 niu carnis sui una puerabil et
 ipsi omnem coelum caeris.*

*† crea-
 tionem.*

*Cap. 17.
 XVII.
 Caracade
 a in tri co
 riam per
 quancio
 ra quae.*

*populio ob
 an closem
 si succo-*

*Tride deno
 agno 6
 muniti
 den pa
 em, que de
 verantia
 interce
 et. Mauf &
 vae tabe
 17*

1 2 כִּי יֵצֵא תִקְצֵף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֵל חֲנֻף : וַיִּקַּח אֶהָרֹן
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרְץ אֶל־תּוֹךְ הַקְּהָל וְהָנָה הַחֵל
 1 3 הַחֲנֹף בְּעַם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְרֹת וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם : וַיַּעֲמֹד
 1 4 בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה : וַיְהִיו הַמֵּתִים
 בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלִּבְדֵי הַמֵּתִים
 טו עַל־דִּבְר־קֶרַח : וַיֵּשֶׁב אֶהָרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד וְהַמִּגְפָּה נִעְצְרָה :

perierunt ta-
men. 14700.

Electio fami-
liae Aaron
confirmata
miraculo
virginis floren-
tis.

que in si-
gnum refer-
uata.

1 6 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְקַח מֵאֵתְם מִטָּה מִטָּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל־נְשֵׂי־אֲהֵם
 לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִכְתֹּב
 1 8 עַל־מִטָּהוּ : וְאֵת שֵׁם אֶהָרֹן תִּכְתֹּב עַל־מִטָּה לְוִי בִּי מִטָּה
 1 9 אַחֵר לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם : וְהִנַּחְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי
 כ הַעֲדוּת אֲשֶׁר אֲנִיעַד לְכֶם שָׁמָּה : וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֲרֶה
 בּוֹ מִטָּהוּ יִפְרַח וְהִשְׁפֵּתִי מֵעָלָי אֶת־תְּלוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 2 1 אֲשֶׁר הֵם מְלִינִים עֲלֵיכֶם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּתְּנוּ אֵלָיו כָּל־נְשֵׂי־אֲהֵם מִטָּה לְנִשְׂאֵי אֶחָד מִטָּה לְנִשְׂאֵי
 אַחֵר לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה אֶהָרֹן כְּתוּב
 2 2 מִטּוֹתָם : וַיִּנַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמִּטּוֹת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל
 2 3 הָעֵדוּת : וַיְהִי מִפְּחָדָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל הַעֲדוּת וְהָנָה
 פָּרַח מִטָּה אֶהָרֹן לְבֵית לְוִי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵן צִיֵּן וַיִּגְמַל
 2 4 שְׂקָדִים : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמִּטּוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־
 כֶּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ :
 כה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשֵּׁב אֶת־מִטָּה אֶהָרֹן לִפְנֵי
 הַעֲדוּת לְמִשְׁמַרְתָּ לְאַתָּה לְבְנֵי־מְרִי וְתִבְלֵ תְלוֹנוֹתָם
 2 6 מֵעָלָי וְלֹא יָמָתוּ : וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כִּן
 עָשָׂה :

Gen. 43: 11

v. 16. Bomb. in 4. Hifp. Angl. hic inchoant cap. 17. y. 23. ב / טעמיהם

f num
ergo,
Job. 6:
13.

הָאֵם תִּמְנוּ לְגֹעַ: **ס** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן אֵתָהּ וּבִנְיָהּ וּבֵית־אָבִיךָ אֶתָּה תִשָּׂאוּ אֶת־עֵינֶיךָ מִקֹּדֶשׁ וְאֶתָּהּ וּבִנְיָהּ אֶתָּה תִשָּׂאוּ אֶת־עֵינֶיךָ כִּדְנַתְכֶם: **2** וְגַם אֶת־אֶתְּךָ מִטָּה לְוִי שִׁבְט־אָבִיךָ הַקָּרֵב אֶתָּה וְיָלוּ עֲלֶיךָ וַיִּשְׁרְתוּךָ וְאֶתָּהּ וּבִנְיָהּ אֶתָּה לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדוּת: **3** וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרְתָּךְ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל־הָאֹהֶל אַךְ אֶל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא־יָמְתוּ גַם־דָּם גַּם־אֲתָם: **4** וְנָלוּ עֲלֶיךָ וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכָל־עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזָר לֹא־יִקְרַב אֲלֵיכֶם: **5** וְשָׁמְרֶתֶם אֶת־מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד קֶזֶף עֲלֵיבְנֵי יִשְׂרָאֵל: **6** וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מִתְּנָה נֹתְנִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: **7** וְאֶתָּהּ וּבִנְיָהּ אֶתָּה תִשְׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִפְּרִית לְפָרֹכֶת וְעֲבֹדֹתֶיךָ עֲבֹדַת מִתְּנָה אֲתָן אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם וְזָר הַקָּרֵב יוֹמֵת: **8**

CAP. יח.
XVIII.
Sacerdotibus
& Leuitis of-
ficia pra-
scripta,

† &
quod
intra.

& stipendia
assignata,

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וְאָנֹכִי הִנֵּה נֹתְתִי לָךְ אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּרוֹמַתִּי לְכָל־קֹדֶשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לָךְ נֹתְתִים לְמִשְׁחָה וּלְבִנְיָהּ לַחֲק־עוֹלָם: **9** זֶה יִהְיֶה לָּךְ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים מִן־הָאֵשׁ כָּל־קֶרֶבֶנָם לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־חֲטָאתָם וּלְכָל־אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יִשְׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים לָּךְ הוּא וּלְבִנְיָהּ: **10** בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים הֵאֱכִלְנוּ כֹּד־זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָּךְ: **11** וְזֶה לָּךְ תְּרוֹמַת מִתְּנָם לְכָל־תְּנוּפֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָּךְ נֹתְתִים וּלְבִנְיָהּ אֶתָּה לַחֲק־עוֹלָם כָּל־טָהוֹר בְּבִיתְךָ יֹאכֵל אֹתוֹ: **12** כָּל חֶלֶב יִצְהָר וְכֹל־חֶלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהוָה לָּךְ נֹתְתִים: **13** כְּבוֹרֵי כָּל־אֲשֶׁר בְּאֶרֶצְם אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהוָה לָּךְ יִהְיֶה כָּל־טָהוֹר בְּבִיתְךָ יֹאכֵלְנוּ: **14** כָּל־חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָּךְ

לך

טו לך יהיה : כל פטר רחם לכל בשר אשר יקרבו
 ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אף פדה תפדה את
 בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה :
 16 ופרויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמישת שקלים
 17 בשקל הקדש עשרים גרה הוא : אף בכור שור או
 בכור פֶּשֶׁב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם
 תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אישה לרית
 18 ניהח ליהוה : ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק
 19 הימין לך יהיה : כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני
 ישראל ליהוה נתתי לך ולבנייה ולבנותיה אתה לחק
 עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולורעה
 כ אתך : ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תחל
 וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך
 21 בתוך בני ישראל : **ס** ולבני לוי הגה נתתי
 כל מעשר בישראל לנחלה חלק עבדתם אשר הם
 22 עבדים את עבדת אהל מועד : ולא יקרבו עוד בני
 23 ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למורת : ועבד
 הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת
 עולם לדרכתכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה :
 24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה
 נתתי ללוים לנחלה על בן אמרתי להם בתוך בני
 ישראל לא ינחלו נחלה : **פ**
 25 **ג** וידבר יהוה אל משה לאמר : ואל הלוים תדבר
 ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את
 המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם
 ותרמתם מפני תרומת יהוה מעשר מן המעשר :
 27 ונהשב לכם תרומתכם פדנן מן הגרין ובמלאה מן
 28 היקב : **צ** בן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל
 מעשר זיבכם

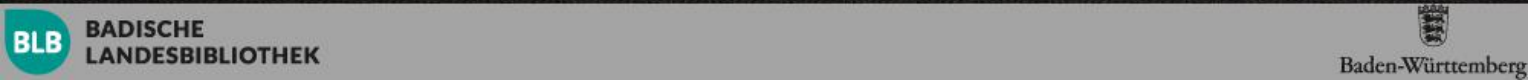
fpross.

27 imple-
tio.

ciam deci-
mas;

centum deci-
mas Levitis
sacerdotibus
pendere au-
teantur.

קמץ בזק v. 20.

מַעֲשֵׂי תִיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּתֶם
 29 מִמֶּנּוּ אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן : מִכֹּל
 מִתְּנִיתֶכֶם תָּרִימוּ אֶת כָּל-תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל-חִלְבּוֹ
 אֶת-מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ : וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהַרְיִמְכֶם ל
 אֶת-חִלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוֹיִם כִּתְבוּאֹת גֵּרֹן
 31 וְכִתְבוּאֹת יָקֵב : וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל-מְקוֹם אֲתֶם
 32 וּבֵיתְכֶם כִּי-שֹׁכֵר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד : וְלֹא-תִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא בְּהַרְיִמְכֶם אֶת-
 חִלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת-קִדְשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ
 וְלֹא תָמוּתוּ :

fv. 21.

פ פ פ לט 39.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר : זֹאת חֻקַּת א.
 חֲתוּרָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דְּבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מוֹם
 אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עָלֶיהָ עַל : וְנִתְּתָם אֹתָהּ אֶל-אֱלֹעֶזֶר
 הַכֹּהֵן וְהוֹצִיֵא אֹתָהּ אֶל-מְחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשַׁחַט אֹתָהּ
 4 לְפָנָיו : וְלָקַח אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל-
 5 נֶכַח פְּנֵי אֹהֶל-מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַע פְּעָמִים : וְשָׂרַף אֶת-הַ
 הַפָּרָה לְעֵנָיו אֶת-עֵרָה וְאֶת-בִּשְׂרָה וְאֶת-דָּמָה עַל-
 6 פְּרִשָׁה יִשְׂרָף : וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרִזוֹ וְאֶזֶב וְשָׁנִי תוֹלַעַת
 7 וְהִשְׁלִיךְ אֶל-תוֹךְ שִׂרְפַת הַפָּרָה : וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן
 וְרַחֵץ בַּשֶּׁרֶף וְאָחַר יָבֵא אֶל-הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן
 8 עַד-הָעֶרֶב : וְהִשְׂרַף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּפִּיִם וְרַחֵץ
 9 בַּשֶּׁרֶף בַּפִּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב : וְאָסַף אִישׁ טְהוֹר אֶת
 אֶפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מְחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמְקוֹם טְהוֹר וְהִיִּיתָה
 לְעֹדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמַרְתָּ לְמִי נָדָה חֲטָאת הוּא :
 וְכִבֶּס הָאָסֶף אֶת-אֶפֶר הַפָּרָה אֶת-בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד-
 הָעֶרֶב

CAP. יט
 XIX.
 Aqua Iostri-
 lis e vacca
 iuxta cine-
 ribus.

¶ versus facies.

kk יי הערב

הערב והיתה לבני ישראל ולגד הנר בתוכם לחקת
 1 א עולם: הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים:
 2 ב הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר
 ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא
 3 יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא
 יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא
 מישראל כי מי נדרה לא זרק עליו טמא יהיה עוד
 4 טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל-
 5 הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים:
 6 וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא:
 7 וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או
 8 בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו
 9 לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל-
 10 כלי: ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על-
 11 האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם
 12 ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: והזה
 13 הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וטמאו
 14 ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
 15 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא
 16 מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדרה לא-
 17 זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומזה
 18 מי הנדרה יכבס בגדיו והנגע במי הנדרה יטמא עד-
 19 הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש
 20 הנגעת הטמא עד הערב:

sub poena
lancita.

CAP. 20. XX.
Iter in Sin.
ubi Miriam
mortua & se-
pulta.

א ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחרש
 הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר
 2 שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל-
 3 אהרן: וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גענו
 בגוע

ב' פעמים v. 10.

בנוע אחינו לפני יהוה: ולמה הבאתם את קהל יהוה
 4 אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה ה
 העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה
 לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות:
 5 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד
 6 ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: פ
 7.8 וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הפטרה
 והקהל את העדרה אמה ואהרן אחיה ודברתם אל
 הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן
 הסלע והשקית את העדה ואת בעירם: ויקח משה
 9 את הפטרה מלפני יהוה כאשר צוהו: ויקחלו משה
 10 ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו
 11 נא הפתים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: וירם
 משה את ידו ויך את הסלע כמטהו פעמים ויצאו
 מים רבים ותשת העדה ובעירם: ס
 12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא
 האמנתם בני להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא
 תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם:
 13 המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה
 14 ויקדש בם: ס וישלח משה מלאכים
 מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיה ישראל אתה
 ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: וירדו אבותינו
 מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים
 15 ולאבתינו: ונצעק אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך
 16 ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולה:
 17 נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה
 מי באר דרך הפלך נלך לא נטה ימין ושמואל עד
 18 אשר נעבר גבולה: ויאמר אליו אדום לא תעבר בני
 פן

Populo sur-
sus fremente,
ob aqua pen-
nariam,

Moses aqua
e petra chicit,
bis cam Per-
cutiens, ex
diffidentia;

ideo terra S.
exclusus.

Edomai Isra-
elitis transi-
tum per suas
terras peten-
tibus, negant.

כ ב 2 Kk פן

יתיר ו 17. v.

19 פן בחרב אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני ישראל
במסלה געלה ואס-מימה גשתה אני ומקני ונתתי
ב מכרם רק אין דבר ברנלי אעברה: ויאמר לא תעבר
21 ויצא אדום לקראתו בעם כבד וכיד חזקה: וימאן
אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויש ישראל מעליו:

פ

22 ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל-העדה הר החר:
23 ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בחר ההר על-גבול
24 ארץ-אדום לאמר: יאסף אהרן אל-עמיו כי לא יבא
אל-הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר-מדתם
כה את-פי למי מריבה: קח את-אהרן ואת-אלעזר בנו
26 והעל אתם הר החר: ותפשט את-אהרן את-בגדיו
והלבשתם את-אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם:
27 ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל-הר החר לעיני
28 כל-העדה: ויפשט משה את-אהרן את-בגדיו וילבש
אתם את-אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד
29 משה ואלעזר מן-ההר: ויראו כל-העדה כי גוע אהרן
ויבכו את-אהרן שלשים יום כל בית ישראל:

Ad montem
Hor Aaron
moritur, cui
Elefar F. fac-
culit.

CAP. 20.
XXI.
Arad R. Ca-
non Israclites
infestans de-
lectur.

א וישמע הכנעני מלך-ערד ישב חנגב כי
בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו
2 שבי: ויירד ישראל נדר ליהוה ויאמר אס-נתן מתן
3 את-העם הזה בידי והחרמתי את-עריהם: וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את-הכנעני ויחרם אתהם
ואת-עריהם ויקרא שם-המקום חרמה: פ
4 ויסעו מהר החר דרך ים-סוף לסבב את-ארץ אדום
ה ותקצר נפש-העם בדרך: וידבר העם באלהים
ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין
6 לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח
יהוה

qui ex viz
tradio Mosi &
Deo rursus
insultantes
serpentibus
immissis in-
festantur,

† vilic-
fimum

יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם
 וימת עסרוב מישראל : ויבא העם אל משה ויאמרו 7
 חמאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר
 מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם : ויאמר 8
 יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה
 ככל הנשוף וראה אתו וחי : ויעש משה נחש נחשת 9
 וישמהו על הנס והיה אם נשף הנחש את איש והביט
 אל נחש הנחשת וחי : ויסעו בני ישראל ויחנו באבת :
 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העבריים במדבר אשר על פני 11
 מואב ממזרח השמש : משם נסעו ויחנו בנחל זרד : 12
 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא 13
 מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין
 האמרי : על בן יאמר בספר מלחמת יהוה את יהב 14
 בסופה ואת הנחלים ארנון : ואשר הנחלים אשר טו
 נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב : ומשם בארה 16
 הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם
 ואתנה להם מים : ס אז ישיר ישראל את 17
 השירה הזאת עלי באר ענולה : באר הפרוה שרים 18
 כרוה נדיבי העם כמחוקק במשענתם וממדבר
 מתנה : וממתנה נחליאל ומנחליאל במות : ומבמות
 חגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על
 פני הישימן : פ

sed intuitu serpentis anoi erecti sanatur.

8. et diei Dominus ad Moysen: Fac tibi seraph, et pone eum super capillum. Et erit omnis morfus ad videlicet eum: et vivet.

Hinc vario itinere Beoram delati, ob aquam divinitus datam, Deum celebrant.

וישלח ישראל מלאכים אל סחון מלך האמרי לאמרו: 1
 אעברה בארצה לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי 2
 באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך : ולא 3
 נתן סחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סחון את
 כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יחצה
 וילחם בישראל : ויבהו ישראל לפי החב וירש את 24
 ארצו

Sihonem R. Emor, transiit negar tem vincunt, ejusque terras occupant:

ייג 3 Kk ארצו
קמץ במרהא v. 6.

אֲרָצוֹ מֵאֶרֶץ עַד יִבְקַל עַד בְּנֵי עַמּוֹן
 כה וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל
 26 בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבֹן וּבְכָל־בְּנֵי־הָיָה : כִּי חֶשְׁבֹן
 עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נֹלֵחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב
 27 הָרֵאשֹׁן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אֲרָצוֹ מִיַּד עַד־אֲרֹן : עַל־בֶּן
 יֵאמְרוּ הַמְּשָׁלִים בָּאוּ חֶשְׁבֹן תְּבַנֶּה וְחֶשְׁבֹן עִיר סִיחֹן :
 28 כִּי־אִשׁ יֵצֵא מִחֶשְׁבֹן לַחֲבָה מִקְרִית סִיחֹן אֲכָלָה עַר
 29 מוֹאָב בְּעַלִי בְּמֹת אֲרֹן : אוֹיֵלֶךְ מוֹאָב אֲבָדָת עִם־
 כְּמוֹשׁ נָתַן בְּנָיו פְּלִיטָם וּבְנֵיתוֹ בְּשִׁבִית לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי
 ל סִיחֹן : וַנִּירָם אֲבָד חֶשְׁבֹן עַד־דִּיבֶן וַנָּשִׂים עַד־נֶפֶח
 30 אִשָּׁר עַד־מִדְבָּא : וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי : וַיִּשְׁלַח
 31 מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־יַעֲזָר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵי־הָיָה וַיִּירָשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי
 32 אֲשֶׁר־שָׁם : וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ דֶרֶךְ הַבְּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹל מֶלֶךְ־
 הַבְּשָׁן לְקִרְאָתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי :
 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶל־תִּירָא אֲתוֹ כִּי בִיַּדְךָ נִתְּנִי
 אֲתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֲרָצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 לַה לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבֹן : וַיָּבוּ אֲתוֹ
 וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־כַּלְתִּי הַשְּׂאִיר־לוֹ שְׂרִיד
 א וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֲרָצוֹ : וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת
 מוֹאָב מֵעַבְדֵי לִירְדֵן יַרְחוֹ : ס ס ס ס מ 40
 2 וַיֵּרָא בָּלַק בֶּן־צְפּוֹר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
 3 לְאֱמֹרִי : וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֵד כִּי רַב־הוּא וַיִּבְקֹן
 4 מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְּבַר
 עֲתָדָה יִלְחֲכוּ הַקָּהָל אֶת־כָּל־סְבִיבֵיתֵינוּ כְּלַחֵף הַשּׁוֹר
 אֶת יָרֵק הַשְּׂדֵה וּבָלַק בֶּן־צְפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת
 ה הָהִוא : וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל־בָּלָעָם בֶּן־בְּשׁוֹר פְּתוּרָה
 אֲשֶׁר עַל־הַנְּהַר אֲרֹץ בְּנֵי־עַמּוֹ לְקִרְאָתוֹ לֵאמֹר הִנֵּה
 עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֶּסֶף אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ וְהוּא יֵשֵׁב
 מִמְּלִי

זיורש ק' v. v. 32. נקוד על ר' 30.

ed non
 pes en
 oluit;
 nec non
 Ogum, R.
 isin.
 aut oroz
 cas, sicut
 ad retian

CAP. כב.
 XXI.
 Isak R.
 Mosbit Et
 lamum vo
 ur Israeli
 m. Jelliflu-
 mm;

es confi
 os, cu
 e mare
 lit

ממלי : ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי 6
 עזום הוא ממני אולי אוכל גברו ויגרושנו מן 7
 הארץ כי ידעתי את אשר תברך מבדך ואשר תאר 8
 יואר : וילכו זקני מואב וזקני מדן וקסמים בידם ויבאו 9
 אל בלעם וידברו אליו דברי בלק : ויאמר אליהם לינו 10
 פה הלילה והשבת אתכם דבר כאשר ידבר יהוה 11
 אלי וישבו שרי מואב עם בלעם : ויבא אלהים אל 12
 בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך : ויאמר בלעם 13
 אל האלהים בלק בן צפור כלך מואב שלח אלי :
 הנה העם היצא ממצרים ויבס את עין הארץ עתה 14
 לכה קחה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו :
 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר 15
 את העם כי ברוך הוא : ויקם בלעם בבקר ויאמר 16
 אל שרי בלק לבו אל ארצכם כי מאן יהוה לתמי 17
 להלך עמכם : ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק 18
 ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו : ויסף עוד בלק שלח 19
 שרים רבים ונכבדים מאלה : ויבאו אל בלעם ויאמרו 20
 לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי :
 כי כבוד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה 21
 ולכה נא קחה לי את העם הזה : ויען בלעם ויאמר 22
 אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב 23
 לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קמנה או 24
 גדולה : ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה 25
 ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי : ויבא אלהים 26
 אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו 27
 האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר 28
 אדבר אליך אתו תעשה : ויקם בלעם בבקר 29
 ויחבש את אתגו וילך עם שרי מואב : ויחראף 30
 אלהים

sed ire tum
Deus cum
noluit :

denuo autem
vocado, ablat
cundi veniam

certa condi
tione, cui
cum itare
nollet

יקמץ בזק v. 18.

אלהים כי הולך הוא ויתלצב מלאך יהוה בדרך
 2 3 לשמן לו והוא רכב על אֲתוֹנוֹ וישני נְעָרָיו עִמּוֹ: וַתֵּרָא
 הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ
 וַתֵּט הָאֲתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתִּלָּךְ בְּשַׁדְּרָה וַיָּךְ בַּלְעָם אֶת־
 2 4 הָאֲתוֹן לַחֲטָתָהּ הַדֶּרֶךְ: וַיַּעֲמֵד מִלְאָךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל
 כַּה־הַכְרָמִים גָּדַר מִזֶּה וּגְדַר מִזֶּה: וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת־
 מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּלְחֹץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחֹץ אֶת־רִגְלוֹ בַּלְעָם
 2 6 אֶל־הַקִּיר וַיִּסֵּף לַחֲפֹתָהּ: וַיִּוֹסֵף מִלְאָךְ־יְהוָה עָבֹר
 וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין־דֶּרֶךְ לַנְּטוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל:
 2 7 וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּרְבֵּץ תַּחַת בַּלְעָם
 2 8 וַתִּחַרְאֵף בַּלְעָם וַיָּךְ אֶת־הָאֲתוֹן בַּמַּקֵּל: וַיִּפְתַּח יְהוָה
 אֶת־פִּי הָאֲתוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלְעָם מִה־עֲשִׂיתִי לָךְ כִּי
 2 9 הִכִּיתָנִי זֶה־שְׁלֹשׁ רִגְלִים: וַיֹּאמֶר בַּלְעָם לָאֲתוֹן כִּי
 הִתְעַלַּלְתָּ כִּי לֹא יִשְׁחָרֵב בְּיָדִי כִּי עָתִידָהּ הַרְגָתִיךָ:
 3 1 וַתֹּאמֶר הָאֲתוֹן אֶל־בַּלְעָם הֲלֹא אֲנִכִּי אֲתָנֶךָ אֲשֶׁר־
 רַכַּבְתָּ עָלַי מֵעוֹדֶךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הֲחִסְפָן הִסְכַּנְתִּי
 3 2 לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא: וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינָיו בַּלְעָם
 וַיֵּרָא אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ
 3 3 וַיִּקַּד וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְאַפָּיו: וַיֹּאמֶד אֵלָיו מִלְאָךְ יְהוָה עַל־
 מִה־הִכִּיתָ אֶת־אֲתָנֶךָ זֶה־שְׁלֹשׁ רִגְלִים הִנֵּה אֲנִכִּי
 3 4 יֵצְאתִי לִשְׂטֵן כִּי־יָרַט הַדֶּרֶךְ לְנִגְדִי: וַתֵּרָאנִי הָאֲתוֹן
 וַתֵּט לְפָנָי זֶה־שְׁלֹשׁ רִגְלִים אוֹלִי נִטְתָּה מִפְּנֵי כִּי עָתִידָהּ
 3 5 גַּם־אֲתָכָה הַרְגָתִי וְאוֹתָהּ חֲחִיתִי: וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־
 מִלְאָךְ יְהוָה חֲטָאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נֹצֵב
 לַקְרָאתִי בְּדֶרֶךְ וְעָתִידָהּ אִם־בַּעַבְדִּי בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי:
 3 6 וַיֹּאמֶר מִלְאָךְ יְהוָה אֶל־בַּלְעָם לָךְ עַם־הַאֲנָשִׁים וְאַפְסָה
 אֶת־הַדָּמָר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֲתוֹ תִדְבֹר וַיִּלֶךְ בַּלְעָם
 עִם־שְׂרֵי בְלָק: וַיִּשְׁמַע בְּלָק כִּי בָּהּ בַּלְעָם וַיֵּצֵא
 לַקְרָאתוֹ

בְּצֵלָה. v. 36. קִמְזִין בֹּק. v. 28. קִמְזִין בֹּק. v. 26.

per Angelum
 exhibuit, qui
 sicut perter-
 refecit
 CAP. 22
 XXII
 in 7. uis illu-
 strata
 Illique os
 aperuit.
 & oculos Bi-
 lamos illum-
 que intruxit
 hilikus

3 f mola est, Job. 16: 11.

לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנון אשר
 בקצה הגבול : ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח
 שליחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם
 לא אוכל בכרדך : ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי
 אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה הרבר אשר יש
 אלהים בפי אתו אדבר : וילך בלעם עם בלק ויבאו
 קרית חצות : ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם
 ולשרים אשר אתו : ויהי בכקר ויבא בלק את בלעם
 ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם : ויאמר בלעם
 אל בלק בנה לי כוזה שבעה מזבחת ותכן לי כוזה
 שבעה פרים ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר דבר
 בלעם ויעל בלק ובלעם פרו ואיל במזבח : ויאמר בלעם
 לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה
 לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי : ויקר
 אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת
 ערכתי ואעל פרו ואיל במזבח : וישם יהוה דבר בפי
 בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : וישב אליו
 והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב : וישא משלו
 ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם
 לכה ארה לי יעקב ולכה ועמה ישראל : מיה אקב לא
 קבה אל ומיה אזעם לא זעם יהוה : פי מראש צדים
 אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובנוים
 לא יתחשב : מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע
 ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו :
 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיה
 והנה ברכת כרד : ויען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה
 בפי אתו אשמר לדבר : ויאמר אליו בלק לה נא אתי
 אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה
 כב א LI וכלו

Bileamum honorifice excipit.

CAP. כג XXIII. Is 7. aris stru-ctis sacrificat.

& Deo os eius dirigente, Israel benedicat.

etiam secunda.

8. quis maledicere cum non maled. 8. Isr. et Deo. et quid dicitur (quod) non dicitur est doming. 2. Reg. 2. maledicere i. f. h. et s. p. 9. 1047 dicitur pat. fil. Mal.

10. quis numerabit pul. 7. quatuor. item Jacob et nume. 2. pars. cum quatuor partem. 2. Reg. 2. Reg. 2. maledicere i. f. h. et s. p. 9. 1047 dicitur pat. fil. Mal.

v. 38. Plant. utr. Bomb. fol. Baf. ben. 1ff. hic inchoant Cap. 23.

4 העין: נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שרלי יחזה נפל
 וגלוי עינים: מה פבו אהליה יעקב משכנתיה ישראל: ה
 6 בנחלים נפיו פגגת עלי נהר פאהלים נטע יהוה
 7 בארזים עלי מים: זל מים מדליו וזרעו במים רביסוירם
 8 מאנג מלכו ותנשא מלכתו: אל מוציאו ממעדים
 כתועפת ראם לו יאכל גוים צדיו ועצמתיהם יגרם וחציו
 9 ימחין: פרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מבדכיה
 10 ברוד וארריה ארור: ויחר אף בלק אל בלעם ויספק
 את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך
 11 והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ועתה ברחלה
 אל מקומה אמרתי כבוד אכבדה והנה מנעה יהוה
 12 מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיה
 13 אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק
 מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה
 לעשות טובה או רעה מלפי אשר ידבר יהוה אתו
 14 אדבר: ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצה אשר יעשה
 העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר
 15 נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין:
 16 נאם שמע אמרי אל וידע בעת עליון מחזה שרלי יחזה
 17 נפל וגלוי עינים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב
 דרך כוכב מעקב וקם שבט מישראל ומחין פאתי
 18 מאב וקרקר כל בני שת: והיה ארום ירשה והיה
 19 ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: וירד מעקב
 והאביר שריר מעיר: וירא אתו עמלק וישא משלו
 21 ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא
 את חקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבה ושם בסלע
 22 קנה: כי אם יחיה לבער קון עד מרה אשור תשבך:
 23 וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל: וצים מיר
 24 ככב LI 2 כתים

Fantali,
 Prov.
 7: 17.
 7 les.
 40: 15.

inamo &
 quarta, irato
 licet Babako.

vaticinatur
 de Meſſia.

14. Videtur cum de non nocet; infa-
 ctos cum de non nocet. Insuper
 Stella ex Jacob, et sub-
 gel vira ex Jacob, et
 105.
 tradidit angulus pro-
 cipit, hodie et de hunc hære-
 omnes Alon veth.
 19. et dominabitur de
 Jacob, et pariet popu-
 22: 5.
 22: 5.

מלרע 17. י. בראש עמוד סימן ביה שמו 5. 5.
 מלעיל 22. 22.

כה כתיב ועניו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד: ויקם בלעם וילך וישב למקומו וגם בלק הלק לדרכו:

פ

א וישב ישראל בשטמים ויחל העם לזנות אל־בנות
 2 מואב: ותקראן לעם לזבחן אלהיהן ויאכל העם
 3 וישתחוו לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר
 4 אף יהוה בישׂראל: ויאמר יהוה אל־משה קח את־
 5 כל־ראשי העם והקע אותם ליהוה נגד השמש וישב
 6 החרון אף יהוה מישׂראל: ויאמר משה אל־שפטי
 7 ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור:
 8 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את־
 9 המדינית לעיני משה ולעיני כל־ערת בני־ישראל
 7 והמה בכים פתח אהל מועד: וירא פינחס בן־אלעזר
 8 בן־אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: ויבא
 9 אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את־שניהם את
 10 איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה
 11 מעל בני ישראל: ויהיו חמתיים במגפה ארבעה
 12 ועשרים אלה:

CAP. 24. XXV. Idololatria & fornicatio israel. cum Moab & Midian seuerè punita.

Finis zelus laudatus.

† Iupnar
tvifcra

פ פ פ טא 41

11 וידבר יהוה אל־משה לאמר: פניחם בן־אלעזר בן־
 אהרן הכהן השיב את־חמתי מעל בני־ישראל בקנאו
 את־קנאתי בתוכם ולא־כליתי את־בני־ישראל
 12 בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את־דברתי שלום:
 13 והיתה לו ולזרעו אהריו ברית כהנת עולם תחת אשור
 14 קנא לאלהיו ויכפר על־בני ישראל: ושם איש ישראל
 המכה אשר הכה את־המדינית זמרי בן־סלוא נשיא
 15 בית־אב לשמעוני: ושם האשה המכה המדינית
 16 כזבי

Deo pen-
fatus.

v. 11. ידו זעירא. v. 12. ידו קטיעא.

כזפי בת צור ראש אמות בית אב במדן הוא :

פ

16 וידבר יהוה אל משה לאמר : צרור את המדינים
17 והכיתם אותם : כי צררים הם לכם בנכליהם אשר
18 נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר פזי בת נשיא
19 מדין אהתם הכפרה ביום המגפה על דבר פעור :

Israël. bellum
in Midianitas.

† per in-
fidias
suas.

פ

20 ויהי אחרי המגפה
21 ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
22 לאמר : שאו את ראשי כל עדת בני ישראל מן
23 עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יציא צבא
24 בישראל : וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבית
25 מואב על ירדן ורחו לאמר : מן עשרים שנה ומעלה
26 כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים

CAP. כו.
XXVI.
Census ter-
tium actus in
pop. Iud.

27 מארץ מצרים : ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך
28 משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלואי : לחצרון
29 משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי : אלה
30 משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים
31 אלה ושבע מאות ושלשים : ובני פלוא אליאב : ובני
32 אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי
33 העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בענת קרח
34 בהצלתם על יהודה : ותפתח הארץ את פיה ותבלע
35 אתם ואת קרח במות העדה באכל האיש את המישים
36 ומאתים איש ויהיו לגם : ובני קרח לא מתו :

ex Rubenicis
deprehenſi
4373°.

37 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת
38 הנמואלי לימין משפחת הימיני ללבן משפחת הימיני :
39 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי :
40 אלה משפחת השמעוני שנים ועשרים אלה ומאתים :
41 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני שו

ex Simeon
2220°.

ex Gaditis

כבג L13 לחני

v. 19. Ob litteram S Schmiſus cum Luthero hemistichium hoc prius ad cap.
25. retulere, sed quia cohzrentia datur in sensu, convenientius additur capiti
26. v. Varentius h. l. ib. פסקא באמצע פסוק. v. 7. כצל. v. 9.

קריאי ק

37 בני שנתלח לערן משפחת הערני : אלה משפחתו
בני אפרים לפקדיהם שנים ושלושים אלה וחמש

38 מאות אלה בני יוסף למשפחתם : ex Benjamin
45600.

בנימין למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל
משפחת האשכלי לאחירם משפחת האחירמי :

39 לשופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי :
ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן מ

משפחת הנעמי : אלה בני בנימין למשפחתם ופקדיהם

40 חמשה וארבעים אלה ושש מאות : ex Dan
64400.

41 למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת
הן למשפחתם : כל משפחת השוחמי לפקדיהם

42 ארבעה וששים אלה וארבע מאות : ex Ascher
53400.

43 למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת
הישוי לבריעה משפחת הבריעי : לבני בריעה לחבר מה

44 משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי : ושם
45 בת אשר שרח : אלה משפחת בני אשר לפקדיהם

46 שלישה וחמשים אלה וארבע מאות : ex Naphtali
45400.

47 נפתלי למשפחתם ליחזאל משפחת היחזאלי לגוני
משפחת הגוני : ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת

48 השלמי : אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
49 חמשה וארבעים אלה וארבע מאות : אלה פקודי

50 בני ישראל שש מאות אלה ואלה שבע מאות
ושלשים :

51 וידבר יהוה אל משה לאמר : Quibus terra
forte distri-
buenda.

52 לאלה תחלק הארץ
53 בנחלה במספר שמורת : לרב תרבה נחלתו ולמעט
תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו : אד-בגורל נה

54 יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו : על-פי
55 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט : Leuitarum

56 ואלה פקודי

פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הנגשני
לקחת משפחת הקהתי למררי משפחת הפרזי
58 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני
משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי
59 וקחת הולד את-עמרם : ושם אשת עמרם יוכבד
בת-לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם
6 את-אהרן ואת-משה ואת מרים את-הם : ויולד לאהרן
את-נרב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר :
61 וימת נרב ואביהוא בהקריבם אש-זרה לפני יהוה :
62 ויחיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל-זכר מבן
חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי
63 לא-נתן להם נחלה בתוך בני ישראל : אלה פקודי
משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את-בני ישראל
64 בערבת מואב על ירדן ירחו : ובאלה לא-היה איש
מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את-בני ישראל
סה במדבר סיני : כי אמר יהוה להם מות ימותו במדבר
ולא-גיתר מהם איש כי אם כלב בן-יפנה ויהושע בן
און : ׀ ותקרבנה בנות צלפחד בן-הפר
בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף
ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה
2 ותרצה : ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן
ולפני הנשיאם וכל-העדה פתח אהל-מועד לאמר :
3 אבינו מת במדבר והוא לא-היה בתוך העדה
המועדים עליהוה בעדת קרח כי-בחתאו מת ובנים
4 לא-היו לו : למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי
ה אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו : ויקרב
משה את-משפטן לפני יהוה : פ
7.6 ויאמר יהוה אל משה לאמר : בן בנות צלפחד דברת
נתן

Summa
1500.

Ex priore
centu non nisi
Iosua & Ca-
leb superfuat.

CAP. כז
XXVII.
Lex de success.
sue filiarum
Zelophchad.

ין רבתי 705.

נתן תתן להם אחות נחלה בתוך אחי אביהם
 והעברת את נחלת אביהן להן: ואל בני ישראל תדבר 8
 לאמר איש בידמות ובן אין לו והעברתם את נחלתו
 לבתו: ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: 9
 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: ואם 10
 אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרוב
 אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל
 לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: פ
 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה 11
 וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: וראתה 12
 אתה ונאספת אל עמיה גם אתה כאשר נאסה אהרן
 אחיה: כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה 13
 להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר
 צן: וידבר משה אל יהוה לאמר: יפקד 14
 יהוה אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה: אשר 15
 יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר 16
 יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם
 רעה: ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן
 נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: והעמדת 17
 אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתיה אתו
 לעיניהם: ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת 18
 בני ישראל: ולפני אלעזר הכהן ועמד ושאל לו 19
 במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו
 הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: וועש משה 20
 כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ועמדהו לפני
 אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ויסמך את ידיו עליו 21
 ויצוהו כאשר דבר יהוה ביר משה: פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל 22
 ואמרת

& traditio.

Deus Mefi obitum denunciat, terram s. e monte monstrat,

& roganti succiflorem idoneum, da loiam, qui ifraeli praedicitur publice

CAP. כח XXVIII.

16. Nihilominus deus peribum on
 17. qui carnis, spiritum, iuxta coele.
 18. qui egredietur ad facies eorum
 et qui ducet eos, et qui intro-
 ducet eos, et non sibi coactus
 mini, sicut per, quibus non e
 pastor.

לל א Mm ואמרת

ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניהוה
 3 תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה
 אשר מקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים
 4 ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בכקר ואת
 ה הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה
 6 סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת הקין: עלת
 7 תמיד תעשה בהר סיני לריח ניהוה אשה ליהוה: ונסכו
 רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסד נסד שקר
 8 ליהוה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
 הכקר ונסכו תעשה אשה ריח ניהוה ליהוה: פ
 9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת
 בשבתו על עלת התמיד ונסקה: פ
 11 ובראשי חדשיכם מקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר
 שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם:
 12 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד
 ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד:
 13 ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד
 14 עלה ריח ניהוה אשה ליהוה: ונסכיהם חצי ההין יהיה
 לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת
 15 עלת חדיש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד
 להטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו:
 16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש
 17 פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה הג
 18 שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש
 19 פר מלאכת עברה לא תעשו: והקרכתם אשה
 עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה
 20 כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת
 בלולה

הב פתוחה v. 10.

Reperitur
leges de fa-
miliaribus Is-
rah.

Substantivum,

Nom. Iunio-
rum.

Cap. 28.
XIII.
facto 1840.
1840.

Substantivum.

Substantivum.

בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים
 לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד 1
 לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר 2
 עליכם: מלבד עלת הכפר אשר לעלת התמיד 3
 תעשו את-אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים 4
 להם אשר ריחניהם ליהוה על-עולת התמיד יעשה
 ונסכו: וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-כה 5
 מלאכת עבודה לא תעשו: ם וביום 6
 הכבולים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
 בשבעת יבם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת
 עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה לריח-ניחח ליהוה 7
 פרים בני-בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני
 שנה: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים 8
 לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: עשרון עשרון ל
 לכבש האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד ל
 לכפר עליכם: מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו 9
 תמימם יהיו לכם ונסכיהם: ם
 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש יהיה א
 לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה 1
 לכם: ועשיתם עלה לריח-ניחח ליהוה פר בן-בקר 2
 אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם:
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני 3
 עשרים לאיל: ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת 4
 הכבשים: ושעיר-עזים אחד חטאת לכפר עליכם: ה
 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה 6
 ונסכיהם כמשפטם לריח-ניחח אשר ליהוה: ם
 ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא-קדש יהיה 7
 לכם ועניתם את-נפשותיכם כל-מלאכה לא תעשו: ח

Pentecostes.

CAP. 28. XXIX. In festo tubarum.

Expiationu.

ל ל ב 2 M m והקרבתם

ב טעמים. v. 26.

8 והקרבנות עלה ליהודה ריח ניהח פר בן בקר אחד
 איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם :
 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
 עשרנים לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש האחד
 10 לשבעת הכבשים : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
 חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם :
 11 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי
 מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
 12 וחגתם חג ליהודה שבעת ימים : והקרבנות עלה אשה
 ריח ניהח ליהודה פרים בני בקר שלשה עשר אילים
 שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם יהיו :
 13 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
 האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד
 14 לשני האילים : ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה
 15 עשר כבשים : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
 16 התמיד מנחתה ונסכה : וביום השני
 פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני
 17 שנה ארבעה עשר תמימם : ומנחתם ונסכיהם לפרים
 18 לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים
 אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם :
 19 וביום השלישי פרים עשרתי עשר אילים
 שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם :
 20 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם
 21 כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 22 ומנחתה ונסכה : וביום הרביעי פרים
 עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 23 תמימם : מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
 24 כה במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
 עלת

Tabernacu-
lorum per
otto dies.

CAP. LXXI

L. de voti &
juratoria
capitulum

נקוד עלו v. 15.

עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס וביום 26
החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני־שנה
27 ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים
28 לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר הטאת
ס אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה:
29 וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים
בני־שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם ל
31 לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר
הטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה:
32 ס וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים
33 כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם
34 כמשפטם: ושעיר הטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה: ס ביום השמיני עצרת תהיה לה
36 לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עלה
אשה ריח ניהח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני־
37 שנה שבעה תמימם: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל
38 ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר הטאת אחד
39 מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: אלה תעשו
ליהוה במועדיכם לבר מנדריכם ונדבתים לעלתיכם
ולמנחותיכם ולנסכיהם ולשלמיכם: ויאמר משה אל א
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה:

CAP. L XXX

פ פ פ מב 42

וידבר משה אל־ראשי המטות לבני ישראל לאמר 2
זה הדבר אשר צוה יהוה: איש כי ידר נדר ליהוה 3
או־השבע שבעה לאפר אפר על־נפשו לא יחל דברו
4 ככל־היצא מפיו יעשה: ואשה כי תדר נדר ליהוה

L. de votis 3
juramentis
virozum,

לל ג M m 3 ואסרה

ה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה : ושמע אביה את
 נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה ודחריש לה
 אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על
 נפשה יקום : ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל
 נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהיה
 יסלח לה כי הניא אביה אתה : ואם הניו תהיה לאיש
 ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על
 נפשה : ושמע אישה ביום שמעו ודחריש לה וקמו
 נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו : ואם ביום
 שמע אישה ניא אותה והפר את נדרה אשר עליה
 ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהיה
 יסלח לה : ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על
 נפשה יקום עליה : ואם בית אישה נדרה או אסרה
 אסר על נפשה בשבעה : ושמע אישה ודחריש לה
 לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר
 אסרה על נפשה יקום : ואם הפר יפר אתם אישה
 ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה
 לא יקום אישה הפרם ויהיה יסלח לה : כל נדר
 וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה
 יפרנו : ואם דחריש לה אישה מיום אל יום
 והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר
 עליה הקים אתם כי דחריש לה ביום שמעו : ואם
 הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונתה : אלה
 דחקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו
 בין אב לבתו בנעריה בית אביה : פ
 2. א. וידבר יהוה אל משה לאמר : נקם נקמת בני ישראל
 3. מאת הפריזים אחר האסר אל עפוד : וידבר משה
 אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
 על

f. 7. v. 9.

f. 7.

31.

31.

31.

31.

31.

† traditi
sunt,
v. 16.

על־מדִּין לתת נקמת־יהוה במדִּין: אֵלֶּף לַמִּטָּה אֵלֶּף 4
 לַמִּטָּה לְכָל מַמְזוֹת יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַחוּ לַצָּבָא: וַיִּפְסְרוּ ה 5
 מֵאֵלֶּפֶי יִשְׂרָאֵל אֵלֶּף לַמִּטָּה שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵי אֵלֶּף חֲלוּצֵי
 צָבָא: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֵלֶּף לַמִּטָּה לַצָּבָא אֹתָם 6
 וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֱלֵעָזָר חֵכֵחוּ לַצָּבָא וְכָל־יְקָרְשׁ
 וְחֲצִירֹת הַתְּרוּעָה בִּידֹו: וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִדְּיָן כַּאֲשֶׁר צִוָּה 7
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר: וְאֶת־מַלְכֵי מִדְּיָן הָרְגוּ 8
 עַל־הַלְלִיָּהֶם אֶת־אֹוִי וְאֶת־דָּקָם וְאֶת־צֹוֹר וְאֶת־חֹוֹר
 וְאֶת־רֹבֵעַ חֲמִשָּׁת מַלְכֵי מִדְּיָן וְאֵת בַּלְעָם בֶּן־בְּעֹוֹר
 הָרְגוּ בַחֶרֶב: וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־נָשֵׁי מִדְּיָן וְאֵת־ 9
 טַפָּם וְאֵת כָּל־בְּהֵמָתָם וְאֵת־כָּל־מִקְנֵדָם וְאֵת־כָּל־
 חֵילָם בְּזָוִי: וְאֵת כָּל־עַרְוֵיהֶם בְּמוֹשְׁבֹתָם וְאֵת כָּל־ 10
 טִירְתָם שָׂרְפוּ בָאֵשׁ: וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הַשְּׁלָל וְאֵת כָּל־ 11
 הַמִּלְקוֹחַ בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה: וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־ 12
 אֱלֵעָזָר חֵכֵחוּ וְאֶל־עֵדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבִי וְאֵת־
 הַמִּלְקוֹחַ וְאֵת־הַשְּׁלָל אֶל־הַפְּחָנָה אֶל־עֹרֶבֶת מוֹאָב
 אֲשֶׁר עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ: ס וַיִּצְאוּ מֹשֶׁה וְאֱלֵעָזָר 13
 חֵכֵחוּ וְכָל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה לִקְרֹאתָם אֶל־מַחֲוִיץ
 לַמְּחָנָה: וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיל שְׂרֵי הָאֲלָפִים 14
 וְשְׂרֵי הַמַּאֲוֹת הַבָּאִים מִצָּבָא הַמִּלְחָמָה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מו
 מֹשֶׁה הַחַיִּיתֶם כָּל־נַקְבָה: הֵן הִנֵּה הָיוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל 16
 בְּדַבָּר בַּלְעָם לְמַסֵּר־מַעַל בַּיהוָה עַל־דְּבַר־פְּעֹוֹר וַתְּהִי
 הַמִּגְפָּה בַּעֲדַת יְהוָה: וְעַתָּה הָרְגוּ כָּל־זָכָר בְּטוֹף וְכָל־ 17
 אִשָּׁה יָדַעַת אִישׁ לְמִשְׁבֵּב זָכָר הָרְגוּ: וְכָל־חַטָּף בְּנָשִׁים 18
 אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁבֵּב זָכָר הַחַיּוּ לָכֶם: וְאַתֶּם חָנוּ 19
 מַחֲוִיץ לַמְּחָנָה שְׁבַעֶת יָמִים כָּל־הָרֶג נַפְשׁ וְכָל־נֶגַע
 בַּחֵלָל תִּתְחַטְּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אֹתָם
 וּשְׁבִיכֶם: וְכָל־בָּגֵד וְכָל־כְּלִי־עֹוֹר וְכָל־מַעֲשֵׂה עֵזִים כ
 וְכָל־

mares omnes
trucidat cum
5. Regibus &
Balaamo.

amplam pre-
dam repor-
tat.

f v. 6.

21 וְכָל-כְּלִיעַיִן תִּתְחַטְּאוּ: **ס** וַיֹּאמֶר אֱלֹעֶזֶר
 הִכְהֵן אֶל-אֲנָשֵׁי הַצִּבָּאָה הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה יְאֵת הַקֶּחֶת
 22 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: אֵךְ אֶת-הַזֹּהֵב
 וְאֶת-הַכֶּסֶף אֶת-הַנְּחֹשֶׁת אֶת-הַבְּרֹזֶל אֶת-הַכִּדּוּל
 23 וְאֶת-הַעֲפָרִית: כָּל-דָּבָר אֲשֶׁר-יָבֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ
 בְּאֵשׁ וְטָהַר אֵךְ כִּמּוֹ נִדְּהָ יִתְחַטְּאֶנּוּ וְכָל אֲשֶׁר לֹא-יָבֹא
 24 בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַמַּיִם: וְכַנְּסַתֶּם בְּגָדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
 כֹּה וְשִׁחַרְתֶּם וְאַחַר תִּבְאוּ אֶל-הַמִּחֲנֶה: **ס** וַיֹּאמֶר
 26 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שֵׁא אֶת רֹאשׁ מַלְכוּת
 הַשִּׁבְיָ בְּאָדָם וּבַמִּחֲמָה אִתָּהּ וְאֱלֹעֶזֶר הִכְהֵן וְרֹאשֵׁי
 27 אֲבוֹת הָעֵדָה: וְחֲצִיתָ אֶת-הַמַּלְכוּת בֵּין תַּפְשֵׁי
 28 הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים לַצִּבָּאָה וּבֵין כָּל-הָעֵדָה: וְהִרְמִית
 11 מִכֶּסֶם לַיהוָה מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים לַצִּבָּאָה
 1 אֶחָד נֶפֶשׁ חֲמִשָּׁה הַמְּאוֹת מִן-הָאָדָם וּמִן-הַבֶּקָר
 29 וּמִן-הַחֲמֹרִים וּמִן-הַצֹּאֵן: מִמַּחְצִיתֶם תִּקְחוּ וְנָתַתָּה
 ל לֵאלֹעֶזֶר הִכְהֵן תְּרוּמַת יְהוָה: וּמִמַּחְצֵת בְּנֵי-
 1 יִשְׂרָאֵל תִּקְחֶה אֶחָד אֶחָד מִן-הַחֲמִשִּׁים מִן-הָאָדָם
 1 מִן-הַבֶּקָר מִן-הַחֲמֹרִים וּמִן-הַצֹּאֵן מִכָּל-חֲבֻחַתָּה
 1 וְנָתַתָּה אֹתָם לְלוֹים שְׂמֵרֵי מִשְׁמַרְת מִשְׁכַּן יְהוָה:
 31 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֱלֹעֶזֶר הִכְהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:
 32 וַיְהִי הַמַּלְכוּת יָתֵר הַכֹּזֵב אֲשֶׁר בְּזָזוּ עִם הַצִּבָּאָה צֹאֵן שֵׁשׁ
 33 מְאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְחֲמִשָּׁת אֶלְפִים: וּבֶקָר שְׁנַיִם
 34 וְשִׁבְעִים אֶלֶף: וְחֲמֹרִים אֶחָד וְשִׁשִּׁים אֶלֶף: וּנְפֹשׁ אָדָם
 81 מִן-הַנְּשִׂיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר כָּל-נֶפֶשׁ שְׁנַיִם
 36 וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף: וְתֵהִי תְּמִיחָה הַלֶּק הַיִּצְאִים בַּצִּבָּאָה
 37 מִסֵּפֶר הַצֹּאֵן שְׁלֹשׁ מְאוֹת אֶלֶף וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעֵת
 37 אֶלְפִים וְחֲמִשׁ מְאוֹת: וַיְהִי הַמִּכְּס לַיהוָה מִן-הַצֹּאֵן
 38 שֵׁשׁ מְאוֹת חֲמִשׁ וְשִׁבְעִים: וְהַבֶּקָר שֵׁשֶׁת וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף
 וּמִכֶּסֶם

que sanctifi-
cata

& distributa
inter popu-
lum, milites,
& Levitas.

Docet per
Deo ubi
fuit 117a
Gal. 11.

117a
117a

117a
117a
117a
117a

tribun
117a
117a

6^f dimi-
dia pars,
v. 43.

ומכסם ליהוה שנים ושבעים : וחמרים שלשים אלה 39
 וחמש מאות ומכסם ליהוה אחר וששים : ונפש אדם מ
 ששה עשר אלה ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש :
 ויתן משה את-מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן 41
 כאשר צוה יהוה את-משה : וממחצית בני ישראל 42
 אשר חצה משה מן האנשים הצבאים : ותהי מחצת 43
 העדה מן הצאן שלש-מאות אלה ושלשים אלה שבעת
 אלפים וחמש מאות : ובקר ששה ושלשים אלה : 44
 וחמרים שלשים אלה וחמש מאות : ונפש אדם ששה 45
 עשר אלה : ויקח משה ממחצת בני ישראל את-האחו 47
 אחר מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם
 ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את-
 משה : ויקרבו אל-משה הפקדים אשר לאלפי הצבא 48
 שרי האלפים ושרי המאות : ויאמרו אל-משה עבדיך 49
 גשאו את-ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא-נפקד
 ממנו איש : ונקרב את-קרבת יהוה איש אשר מצא 3
 מלי-זחב אצל-ה וצמיר טבעת עגיל וכומז לכפר על- 4
 נפשתינו לפני יהוה : ויקח משה ואלעזר הכהן את- 51
 הזחב מאתם כל כלי מעשה : ויהי בל-זחב התרומה 52
 אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלה שבע-מאות
 וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות :
 אנשי הצבא כוזו איש לו : ויקח משה ואלעזר הכהן 53
 את-הזחב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל-
 אהל מועד ופרוץ לבני ישראל לפני יהוה : 5
 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני-גד עצום מאד ויראו א
 את-ארץ יעור ואת-ארץ גלעד והנה המקום מקום 6
 מקנה : ויבאו בני-גד ובני ראובן ויאמרו אל-משה 2
 ואל-אלעזר הכהן ואל-נשיאי העדה לאמר : עמדות 3
 מ מ N n וריבן

Duces sponte Deo obtulerunt 16750. fidel. aur.

inaurem Ez. 16:12. Ex. 35:22.

CAP. לב XXXII. Rubenita & Gadita regiam occupaverunt.

36.

peris-ecclidem 2 Sam. 21:10.

ודיבן ויעור ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען :

4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה

ה הויה ולעבדיה מקנה : ויאמרו אם

& Mof. com-
munes ope-
ravat reli-
quas regio-
nes occupan-
das polliciti.

מצאנו חן בעיניך ימן את הארץ הזאת לעבדיך

6 לאחזה אל תעברנו את הירדן : ויאמר משה לבני

נד ולבני ראובן האחיים יבאו למלחמה ואתם תשבו

7 פה : ולמה תגזאון את לב בני ישראל מעבר אל-

8 הארץ אשר נתן להם יהוה : כה עשו אבותיכם

9 בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ : ויעלו

עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויביאו את לב בני

ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה :

11 ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר : אם יראו

האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה

את האדמה אשר נשבעתי לאבותיהם ליצחק וליעקב

12 כי לא מלאו אחרי בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע

13 בן נון כי מלאו אחרי יהוה : ויחר אף יהוה בישראל

וינעם במדבר ארבעים שנה עדתם כל הדור העשה

14 הרע בעיני יהוה : והנה קמתם תחת אבותיכם מרביות

+ multi-
tudo.

אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל-

15 ישראל : כי תשובן מאחרי ויסק עוד להניחו במדבר

16 ושחתם לכל העם הזה : ויגשו אליו ויאמרו

17 נדרת צאן נבנה למקננו פה וערים למפנו : ואנחנו

נחליץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנו אל-

+ prom-
ti.

18 מקומם וישב מפנו בערי המבצר מפני ישיבי הארץ לא

נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו :

19 כי לא נחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה

נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה :

כ ויאמר אליהם משה אם תעשו את הדבר הזה

penitum ob-
scent.

אם

תניאון ק 70.

omni con-
silio obis-
tatio Eliaz-
& loiaz
mmandu
it.

prophet
religant,

4 אס-תחלצו לפני יהוה לפלחמה: ועבר לכם כל-
 חלוץ את-הירדן לפני יהוה עד הורישו את-איביו
 מפניו: ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו
 2 והייתם נקים מיהוה ומישראל והייתה הארץ הזאת
 לכם לאחזה לפני יהוה: ואם לא תעשו בן הנה
 3 חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם:
 4 בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם
 תעשו: ויאמר בני-גד ובני ראובן אל-משה לאמר כה
 6 עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: טפנו נשינו מקננו
 7 וכל-בהמתנו יהיו-שם בערי הגלעד: ועבדיך יעברו
 כל-חלוץ צבא לפני יהוה לפלחמה כאשר אדני
 8 דבר: ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע
 9 בן-נון ואת-ראשי אבות הפסות לבני ישראל: ויאמר
 משה אלהם אס-יעברו בני-גד ובני ראובן אתכם
 את-הירדן כל-חלוץ לפלחמה לפני יהוה ונכבשה
 הארץ לפניכם ונתתם להם את-ארץ הגלעד
 לאחזה: ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו
 31 בתככם בארץ כנען: ויענו בני-גד ובני ראובן לאמר
 32 את אשר דבר יהוה אל-עבדיך בן נעשה: נחנו
 נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזה
 33 נחלתנו מעבר לירדן: ויתן להם משה לבני-גד
 ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן-יוסף את-
 טמלכת סיחן מלך האמורי ואת-טמלכת עוג מלך
 הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב:
 34 ויבנו בני-גד את-דיבן ואת-עטרת ואת-ערע:
 ואת-עטרת שופן ואת-יעזר ויגבהה: ואת-בית נמרה לה
 36 ואת-בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: ובני ראובן בנו
 37 את-השבון ואת-אלעלא ואת קריתים: ואת-נכו
 38

cuius condi-
tionis obser-
uatio Eleaza-
ro & Iosuz-
commendata
fuit.

Gadiz vrbes
ibi edificant.

ממב 2 נא ואת

יה רפה 35 v.

וְאֶת־בְּעַל־מְעֹן מוֹסַפֵּת שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת
 39 אֶת־שֵׁמוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ: וַיִּלְכוּ בְּנֵי מִכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
 מ גִּלְעָדָה וַיִּלְכְּדוּהָ וַיּוֹרֶשׁ אֶת־הָאָמְרִי אֲשֶׁר־בָּהּ: וַיִּתֵּן
 40 מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמִכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיָּשֶׁב בָּהּ: וַיֹּאמֶר
 בֶּן־מְנַשֶּׁה הֲלֵךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־חֵיתֵיהֶם וַיִּקְרְאוּ אֹתָהֶן חֵית
 42 יֵאֵיר: וְנָבַח הֲלֵךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־קִנְיָתָהּ וְאֶת־בְּנֵיהֶיהָ וַיִּקְרְאוּ
 לָהּ נִבַח בְּשֵׁמוֹ:

פ פ פ מ נ 43

א אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 2 לְצֵאתָם בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־
 3 מוֹצְאֵיהֶם לְמִסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מִסְעֵיהֶם
 4 לְמוֹצְאֵיהֶם: וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֶסֶס בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִישֵׁה
 עֶשְׂרֵי יוֹם לְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמִּחְרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ בְנֵי־
 4 יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעִינֵי כָּל־מִצְרַיִם: וּמִצְרַיִם מִקְבָּרִים
 אֵת אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבְאֵלֵהֶם עָשָׂה
 ה יְהוָה שְׁפָטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס וַיַּחֲנוּ
 6 בְּסִקֵּת: וַיִּסְעוּ מִסִּקֵּת וַיַּחֲנוּ בְּאֵתֶם אֲשֶׁר בְּקִצְוֵה
 7 הַמִּדְבָּר: וַיִּסְעוּ מֵאֵתֶם וַיָּשֶׁב עַל־פִּי הַחֵירָת
 8 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בְּעַל צִפּוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל: וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי
 9 הַחֵירָת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיִּלְכוּ דֶרֶךְ
 9 שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַר אֵתֶם וַיַּחֲנוּ בְּמֵרָה: וַיִּסְעוּ מִמֵּרָה
 וַיָּבֹאוּ אֵילְמָה וּבְאֵילִם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינֹת מִיָּם וּשְׁבַע־עִים
 י תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף:
 11 וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר־סִין: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר־סִין
 12 וַיַּחֲנוּ בְּדַפְקָה: וַיִּסְעוּ מִדַּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאֵלוֹשׁ: וַיִּסְעוּ
 13 מֵאֵלוֹשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִם וְלֹא־הָיָה שֵׁם מִיָּם לְעַם לְשָׁהוֹת:
 14 וַיִּסְעוּ מִרַפִּידִם וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר סִינִי: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר סִינִי
 וַיַּחֲנוּ

יה רפה 420

Manuscript
contigua oc-
cipant.

CAP. 32.
XXXIII.
Summa in-
ternum &
manuscriptum
Haecl. in de-
feno per 40.
anos.

non ubi h
uando nu-
tus.

17 ויחנו בקברת התאורה: ויסעו מקברת התאורה ויחנו
 18 בקצרת: ויסעו מחצלת ויחנו ברמתה: ויסעו מרמתה
 19 ויחנו ברמן פרץ: ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: כ
 20 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: ויסעו ברסה ויחנו
 21 בקהלתה: ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר: ויסעו
 22 מהר שפר ויחנו בהררה: ויסעו מהררה ויחנו כה
 23 במקהלת: ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: ויסעו מתחת
 24 ויחנו בתרה: ויסעו מתרה ויחנו במתקה: ויסעו
 25 ממתקה ויחנו בחשמנה: ויסעו מחשמנה ויחנו ל
 26 במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: ויסעו
 27 מבני יעקן ויחנו בהר הגדגד: ויסעו מהר הגדגד
 28 ויחנו ביטבתה: ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: 34
 29 ויסעו מעברנה ויחנו בעצון גבר: ויסעו מעצון גבר לה
 30 ויחנו במדבר צן הוא קרש: ויסעו מקרש ויחנו
 31 בהר ההר בקצה ארץ אדום: ויעל אהרן הכהן
 32 אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים
 33 לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי
 34 באחד לחדש: ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה
 35 במתו בהר ההר: וישמע הכנעני מלך מ
 36 ערד והוא ישב בגב בארץ כנען בבא בני ישראל:
 37 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: ויסעו מצלמנה
 38 ויחנו בפוזן: ויסעו מפוזן ויחנו באבת: ויסעו מאבת
 39 ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: ויסעו מעיים ויחנו מה
 40 דדין גד: ויסעו מדדין גד ויחנו בעלמן דבלתימה: 46
 41 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני
 42 גבו: ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על
 43 ירדן ירחו: ויחנו על הירדן מפית השמת עד אבל
 44 השטים בערבת מואב: וידבר יהוה אל
 45 מ מ נ 3 Nn אל

Aaron ubi & quando mortuus.

Detur man-
data de ex-
candendis Ca-
naxis, cum
solis, & diui-
sione terra.

51 אל־משה בעֲרַבְתָּ מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יִרְחוּ לֵאמֹר : דְּבַר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־
 52 הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן : וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 מִפְּנֵיכֶם וְאִבְדֶתֶם אֶת־כָּל־מִשְׁכֵּיכֶם וְאֵת כָּל־צִלְמֵי
 53 מִסְכֹּתֵיכֶם תִּאבְדוּ וְאֵת־כָּל־בְּמוֹתֵיכֶם תִּשְׁמְדוּ : וְהוֹרַשְׁתֶּם
 אֶת־הָאָרֶץ וְיִשְׁבְתֶם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ
 54 לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ : וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ בְּגֹדֶל
 לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לְרֹב תִּרְבּוּ אֶת־נַחְלֹתוֹ וּלְמַעַט תִּמְעִיט
 אֶת־נַחְלֹתוֹ אֵל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ שְׂמֵהּ הַגֹּדֶל לוֹ הִיְהִי
 נה לְמִטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ : וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהִיְהִי אֲשֶׁר־תוֹתִירוּ מֵהֶם לְשֹׁכִים
 בְּעֵינֵיכֶם וּלְעֵינֵיהֶם בְּצַדִּיקֵיכֶם וְצַדִּיקֵיכֶם וְצַדִּיקֵיכֶם עַל־הָאָרֶץ
 56 אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ : וְהִיְהִי כַּאֲשֶׁר דִּמְיִיתִי לַעֲשׂוֹת
 לָהֶם אֲעִשֶׂה לָכֶם :

inobedientia
parva.

Divisione
Elemento-
ria & Pro-
lacione
piscina.

+ spinas
+ acules,
Jof. 23:
13.

CAP. 34
XXXIV.
Canaanæ ter-
rae situs, fines
& distributio
inter 9 tri-
bus, juxta
plagas.

2 א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : זֶו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אֵתֶם בְּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן וְאֵת
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלֵה אֶרֶץ כְּנָעַן לַגְּבֹלְתֶיהָ :
 3 וְהִיְהִי לָכֶם פְּאֵת־גֹּבַב מִמִּדְבַּר־צֹן עַל־יְדֵי אֲדוּם וְהִיְהִי
 4 לָכֶם גְּבוּל גֹּבַב מִקְצֵה יַם־הַמֶּלַח קְדָמָה : וְנֹסֵב לָכֶם
 הַגְּבוּל מִגֹּבַב לְמַעְלָה עַקְרָבִים וְעֵבֶר צִנְהָ וְהִיְהִי
 תוֹצֵאתוֹ מִגֹּבַב לְקֹדֶשׁ בְּרִנְעָ וְיֵצֵא חֲצֵר־אֲדָר וְעֵבֶר
 5 עֲצִמְנָה : וְנֹסֵב הַגְּבוּל מִעֲצִמְוֹן גְּבֹלָה מִצְרַיִם וְהִיְהִי
 6 תוֹצֵאתוֹ הַיַּמָּה : וְגְבוּל יַם וְהִיְהִי לָכֶם הַיַּם הַגָּדוֹל
 7 וְגְבוּל זְהִי־הִיְהִי לָכֶם גְּבוּל יַם : זְהִי־הִיְהִי לָכֶם גְּבוּל
 8 צִפּוֹן מִן־הַיַּם הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ לָכֶם הַר הַהָר : מֵהַר הַהָר
 9 תִּתְּאוּ לְבֵא חֲמַת וְהִיְהִי תוֹצֵאת הַגְּבֹל צִדְדָה : וְיֵצֵא
 הַגְּבֹל זְפֹרְנָה וְהִיְהִי תוֹצֵאתוֹ חֲצֵר עֵינָן זְהִי־הִיְהִי לָכֶם
 גְּבוּל צִפּוֹן : וְהִתְּאוּיֶתֶם לָכֶם לַגְּבוּל קְדָמָה מִחֲצֵר עֵינָן
 שְׂפֵמָה

וְהִיְהִי ק' 4. v.

11 שפמה : וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד
 12 הגבל ומחה על-פתף יס-כנרת קדמה : וירד הגבול
 הררנה וחי תוצאתיו ים המלח זאת היתה לכם
 13 הארץ לגבלתיה סביב : ויצו משה את-בני ישראל
 לאמר זאת הארץ אשר התנחלו אתה בגורל אשר
 14 צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה : כי
 לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הנדי
 לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו גחלתם : שני
 המטות וחצי המטה לקחו גחלתם מעבר לירדן ירחו
 קדמה מורה :

15 וירד יהוה אל-משה לאמר : אלה שמות האנשים
 אשר-ינחלו לכם את-הארץ אלעזר הכהן והושע
 18 בן-נון : ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנהל את-
 הארץ : ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן-
 19 יפנה : ולמטה בני שמעון שמואל בן-עמיהוד : למטה
 22 בנימין אלידד בן-בסלון : ולמטה בני-דן נשיא בקי בן-
 23 זגלי : לבני יוסף למטה בני-מנשה נשיא חניאל בן-
 24 אפר : ולמטה בני-אפרים נשיא קמואל בן-שפטן :
 25 ולמטה בני-זבולן נשיא אליצפן בן-פרגה : ולמטה בני-
 27 יששכר נשיא פלמיאל בן-עזן : ולמטה בני-אשר נשיא
 28 אחיהוד בן-שלמי : ולמטה בני-נפתלי נשיא פדהאל
 29 בן-עמיהוד : אלה אשר צוה יהוה לנחל את-בני-
 ישראל בארץ כנען :

Diuifio ab
 Eleazare, Io-
 lina & Phy-
 larchis susci-
 pienda.

וירד יהוה אל-משה בערבית מואב על-ירדן ירחו
 לאמר : צו את-בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת
 אחותם ערים לשבת ומגריש לערים סביבתיהם תתנו
 ללוים : והיו הערים להם לשבת ומגרישיהם יהיו
 לבהמתם ולרכישם ולכל חיהם : ומגרישי הערים
 אשר

לה. CAP.
 XXXV.
 48. vrbes Le-
 vitis assigna-
 tx, cum sub-
 urbanis prz-
 diis.

אשר תתנו ללויים מקור העיר וחוצה אלה
 ה אמר סביב : ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה
 אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת
 פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה
 6 והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים : ואת
 הערים אשר תתנו ללויים את שש ערי המקלט אשר
 תתנו לנשם שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתיים
 7 עיר : כל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמונה
 8 עיר אתהן ואת מגרשיהן : והערים אשר תתנו
 מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט
 תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו
 ללויים :

inter quas 6
vires se fugi

1. cit. 3. trans
Iardinem
pulis, qui
casu aliquem
occidissent.

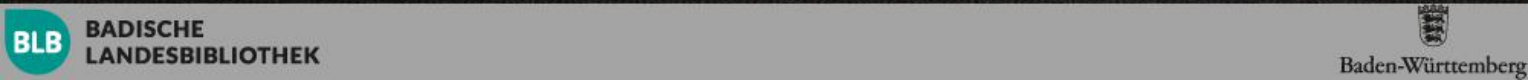
Hominis ad
victum re-
fren non oc-
cidit.

no qui con-
fili fecit-
faz.

at. 17.
XXXVI.
et de filia
quod
solutus
non au-
at.

9 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם כי אתם עכרים את תהודן ארצה
 11 כנען : והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם
 12 ונשם שמה רצח מכה נפש בשגגה : והיו לכם הערים
 למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה
 13 למשפט : והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה
 14 לכם : את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת
 שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה :
 15 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש
 הערים האלה למקלט לנושם שמה כל מכה נפש
 16 בשגגה : ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות
 17 יומת הרצח : ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו
 18 וימת רצח הוא מות יומת הרצח : או בכלי עץ יד
 אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח :
 19 גאל הדם הוא ימת את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו :
 כ ואם בשגגה יהרגנו או השליך עליו בצדקה וימת :

† expro-
posito,
v. 22.

או באיכה הבהו בידו וימת מות יומת הפכה רצח הוא 2 1
גאל הדם ימית את הרצח בפגועו כו : ואם בפתע 2 2
בלא איכה הרפו או השליך עליו כל כלי בלא 2 3
צדקה : או בכל אכן אשר ימות בה בלא ראות ויפל 2 3
עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו : ושפטו 2 4
העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים
האלה : והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם כה
והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה
וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו
בשמן הקדש : ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר 2 6
מקלטו אשר ינוס שמה : ומצא אתו גאל הדם מחוץ 2 7
לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
דם : כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל 2 8
ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אבותו :
והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל 2 9
מושבתים : כל מכה נפש לפי עדים ירצח את ל
הרצח ועד אחד לא יענה בגפש למות : ולא תקחו 3 1
כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת :
ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת 3 2
בארץ עד מות הכהן : ולא תחנפו את הארץ אשר 3 3
אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא ירצח לא
יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו : ולא 3 4
תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני
שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל :

terminos ab li egressus occidebatur impune.

Homicida a vnicum testem non occidendus.

N. et non accipietur expiationem in animam homicidae qui ipse (et) malis de moriendo: laant morte interficiatus.

33. Et non contaminabit terram in qua eritis quia sanguis iste contaminabitur et haec terram: et terra non expiabitur sanguini: qui spulsi e in ca: nisi p sanguinem effunderit illud

ויקראו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר א
בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני
הנשאים ראשי אבות לבני ישראל : ויאמרו את אדני 2
CAP. 36. XXXVI. Lex de filiabus, quod tribulibus tantum nubant,

צוה ○ ○ א נ נ

צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל
 ואדני צוה כיהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו
 3 לבנותיו והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים
 ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת
 4 המטה אשר תהיינה להם ומגדל נחלתנו יגרע ואם
 יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת
 המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע
 ה נחלתן ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר
 6 בן מטה בני יוסף דברים : זה הדבר אשר צוה יהוה
 לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיני ה' תהיינה לנשים
 7 אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים : ולא
 תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש
 8 בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל : וכל פת
 ירשת נחלה ממשות בני ישראל לאחד ממשפחת
 מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל
 9 איש נחלת אבותיו : ולא תסב נחלה ממטה למטה
 אחר כי איש בנחלתו ידבקו משות בני ישראל :
 10 כאשר צוה יהוה ארד משה בן עישו בנות צלפחד :
 11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות
 12 צלפחד לבני דדיהן לנשים : ממשפחת בני מנשה
 בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת
 13 אביהן : אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד
 משה אל בני ישראל בערבת מואב על ידן ירחו :
 חוק

סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמונים ושמונה. ארבע סימן
 וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרה : ופרשיותיו עשרה : יו ברד
 ינחנו סימן : יסדריו לב. לב טהור ברא לי אלהים סימן : ופרקיו לו. לו חכמו
 ישבילו זאת סימן : בנין הפתוחות שהים והשעים. והסתגמות ששים ושש
 הכל מאה וחמשים ושמונה פרשיות. אני הלקח ונחלתך סימן :
 (a) c. 17, 20. (b) Deut. 32, 12. (c) Pf. 51, 11. (d) Deut. 32, 29. (e) c. 18, 20.

אלה

LIBER V. MOSIS.
ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ Græc.
DEUTERONOMIUM Lat.

Hebrais

אלה הרברים

CAPUT I. A.

אלה הרברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר א
 הירדן במדבר בערבה לול סוף בין פארן ובין תפל
 ולבן וחצרת ודי זקב: אחד עשר יום מהרב דרך הר- 2
 שעיר עד קדש ברנע: והי בארבעים שנה בעשתי עשר 3
 חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל לכל 4
 אשר צוה יהוה אתו אלהם: אחרי הכתו את סיוחן 4
 מלך האמרי אשר יושב בהשבון ואת עוג מלך הבשן 5
 אשר יושב בעשתרת בארדעי: בעבר הירדן בארץ ה- 5
 מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר: 6
 יהוה אלהינו דבר אלינו בהרב לאמר רב לכם שבת 6
 בחר הוה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל- 7
 שכניו בערבה בחר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ 7
 הכנעני וחלבנון עד הנגהר הגדל נהר פרת: ראה 8
 נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר 8
 נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת 9
 להם ולירעם אחריהם: ואמר אלהם בעת ההוא 9
 לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם 10
 הרבה אתכם והנכם הים נכוכבי השמים לרב: 10
 יהוה אלהי אבותכם יסה עליכם ככם אלף פעמים 11
 ויברך אתכם כאשר דבר לכם: איכה אשה לבדי 12
 טרחכם ומשאכם וריבכם: הבו לכם אנשים חכמים 13
 ונבנים וידיעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו 14

CAP. I. I.
Moses repetit
getta in Ho-
reb;

72 regi-
one.

f labo-
ren. v.
Ies. 1:14. I

נבב 2 Oo אתי

עח ד'
ויטין
נזירות
תחיל
תחלת
ויטה ה'

CAP. I. I.
Moses repetit
getta in Ho-
reb;

טו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות : ואמך
את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם
ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים
16 ושרי עשרת ושרים לשבטיכם : ואצוה את שבטיכם
בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק
בין איש ובין אחיו ובין גרו : לא תכירו פנים במשפט
17 כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט
לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי
18 ושמעתיו : ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים
19 אשר תעשון : ונסע מחרב ונגלה את כל המדבר
הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי
כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע :
כ ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו
21 נתן לנו : ראה נתן יהוה אלהיה לפניה את הארץ
עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לה אל תירא
22 ואל תחת : ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה
אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר
את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא
23 אליהן : וייטב בעיני הדבר ואמח מכם שנים עשר
24 אנשים איש אחד לשבט : ויפנו ויעלו ההרה ויבאו
כה עד נחל אשכל וירגלו אתה : ויקחו בידם מפרי
הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה
26 הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו : ולא אביתם
27 לעלת וממרו את פי יהוה אלהיכם : ותרגנו
כאחליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ
28 מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו : אנה
אנתנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול
ורם מפנינו ערים גדלות וכצורת בשמים וגם בגני ענקים
ראינו

*17 Non a sephelphatim in iudicio
sicut paruum, sed magno eadi-
cti. Non timibit a paribq
viri, quia iudicium Deo
21 p. agnovit.*

*Her in Kades-
bunna*

*nde explo-
ratores pra-
missi in Pala-
stinam*

*quam tamen
occupare no-
luerunt ex in-
credulitate.*

ראינו שם : ואמר אלכם לא הערצוין ולא תיראוין 2 9
 מהם : יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ל
 ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם : ובמדבר 3 1
 אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא
 איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד נאכם
 עד המקום הזה : ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה 3 2
 אלהיכם : ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום 3 3
 לחנותכם באש : לילה לראתכם בדרך אשר תלכו
 בה ובענן יומם : וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף 3 4
 וישבע לאמר : אם יראה איש באנשים האלה הנור לה
 חרע חרה את הארץ הטובה אשר נשפעת לתת
 לאבותיכם : זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן 3 6
 את הארץ אשר דררה בה ולבניו ען אשר מלא
 אחרי יהוה : גם כי התאנף יהוה בגללכם לאמר 3 7
 גם אתה לא תבא שם : יהושע בן נון העמד לפניך 3 8
 הוא יבא שמה אתו חוק כי הוא ינחילה את
 ישראל : וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה ובניכם 3 9
 אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה
 ולהם אתננה והם יירשוה : ואתם פנו לכם וסעו מ
 חמדברה דרה ים סוף : ותענו והאמרו אלי 4 1
 חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר
 צונו יהוה אלהינו ומחננו איש את כלי
 מלחמתו ותחינו לעלת ההרה : ויאמר יהוה 4 2
 אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני
 בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם : ואדבר אליכם 4 3
 ולא שמעתם ומתרו את פי יהוה ותודו ותעלו
 ההרה : ויצא האמרי הישב בחר ההוא 4 4
 לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים
 ויכתו

ideoque es
exclusi.

& inuito De
ire volentes
repulsi & ex

† obli
nati fu
idit

ננ 3 O ויכתו

מה ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: ותשבנו ותכבו
לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין
46 אליכם: ותשבנו בקדש ימים רבים כימים אשר
א ישבתם: ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף
כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים:
ויאמר יהוה אלי לאמר:

CAP. 2. II.
per per Edo-
mas,

2 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפננה: ואת העם
3 צו לאמר אתם עבדים בגבול אחיכם בני עשו הישבים
ה בשעיר ויראו מכם ונשמרתם מאד: אל תתגרו בם
כי לא אתן לכם מארצם עד מדרה כה גדל כירישה
6 לעשו נתתי את הר שעיר: אבל תשכרו מאתם
בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושיתים:
כי יהוה אלהיה ברכה בכל מעשה ידך ידע לכתך
את המדבר הגדל הזה זהו ארבעים שנה יהוה אלהיה
עמך לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו בני עשו

† veffi-
gius

7 quia Dominus deus tuus benedi-
xit tibi in omni opere manu
suae. Non est ambulare tuum
praesertim magno. Sed. Hic
quadraginta annis, Dominus deus
tuus fuit tecum: non indiguit
tibi res ulla.

הישבים בשעיר מדרה הערכה מאילת ומעציני גבר
9 ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: ויאמר
יהוה אלי אל תצור את מואב ואל תתגר בם מלחמה
כי לא אתן לה מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את
ער ירשה: האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם
11 כענקים: רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים
12 יקראו להם אמים: ובשעיר ישבו החורים לפנים ובני
עשו יירשו וישמרום מפניהם וישבו תחתם כאשר
עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם:
13 עתה קמו ועברו לכם את נחל זרר ונעבר את נחל
14 זרר: והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר
עברנו את נחל זרר שלשים ושמנה שנה עריתם כל
הדור אנשי המלחמה מקרב החנה כאשר נשבע
יהוה

Moabitas,

פסקא v. 2. Plant. utr. & ben. Ifr. hoc versu inchoant Cap 2. v. 8. כי בקמץ x. 20. & 21. באמצע פסוק

יהוה להם : וגם יר-יהוה היתה פם להפם מקרב טו
 המחנה עד תמם : ויהי כאשר-תמו כל-אנשי 16
 המלחמה למות מקרב העם : וידבר יהוה 17
 אלי לאמר : אתה עבר היום את-גבול מואב את-ער : 18
 וקרבת מול בני עמון אל-תצורם ואל-תתגר בם כי 19
 לא-אתן מארץ בני-עמון לה ירשה כי לבני-לוט
 נתתיה ירשה : ארץ-רפאים תחשב אף-הוא רפאים ב
 ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים : עם 21
 גדול ורב ורם בענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם
 וישבו תחתם : כאשר עשה לבני עשו הישבים 22
 בשעיר אשר השמיד את-חורי מפניהם וירשם
 וישבו תחתם עד היום הזה : והענים הישבים בחצרים 23
 עד-עזה בפתרים היצאים מפפתר השמידם וישבו
 תחתם : קומו סעו ועברו את-נחל ארנן ראה נתתי 24
 בידך את-סיחון מלך-חשבון האמרי ואת-ארצו החל
 רש והתגר בו מלחמה : היום הזה אחל תת פהדך כה
 ויראתך על-פני העמים תחת כל-השמים אשר
 ישמעון שמעה ורגזו וחלו מפניך : ואשלח מלאכים 26
 ממדבר קדמורת אל-סיחון מלך חשבון דברי שלום
 לאמר : אעברה בארצה בדרך בדרך אלה לא אסור 27
 ימין ושמאול : אכל בפסח משברני ואכלתי ומים 28
 בפסח נתת לי ושתיתי רק אעברה ברגלי : כאשר 29
 עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים
 בער עד אשר-אעבר את-הירדן אל-הארץ אשר-
 יהוה אלהינו נתן לנו : ולא אבה סיחון מלך חשבון ל
 העברנו בו כי-תקשה יהוה אלהיך את-רוחו ואמץ
 את-לכבו למען תתו בידך כיום הזה : ס
 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את- 31
 סיחון

Ammonitas.

Victoria ex Sichone re-
lata,

סמך רגושה v. 24. הכ' בפתח v. 21.

32 סִיחֹן וְאֶת־אֶרְצוֹ הַחֵל לֶשׁ לְרֵשֶׁת אֶת־אֶרְצוֹ : וַיֵּצֵא
 33 סִיחֹן לְקִרְאֹתָנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה יִהְיֶה :
 34 וַיִּתְּנָהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וַנִּבֶּה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־
 35 כָּל־עַמּוֹ : וְנִלְכַּד אֶת־כָּל־עָרָיו בְּעֵת הַהוּא וְנִחְרַם
 36 אֶת־כָּל־עִיר מִתָּמָס וְהַנְּשִׂיִם וְהַטָּף לֹא הִשְׁאִרְנוּ שְׂרִיד :
 37 לֵאמֹר רַק הַבְּחֵמָה בְּזוּגוֹ לָנוּ וְשִׁלַּל הָעָרִים אֲשֶׁר לְכַדְנוּ :
 38 מִעֲרֵעַר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אֲרָנָן וְהָעִיר אֲשֶׁר
 39 בְּנַחַל וְעַד־הַגִּלְעָד לֹא הָיְתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר שָׁנָכָה מִפָּנֵינוּ
 40 אֶת־הַכָּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ : רַק אֶל־אֶרֶץ בְּנֵי־
 41 עַמּוֹן לֹא קָרַבְתָּ כְּלַיִד נַחַל יַבֵּק וְעַרְבֵי הַהָר וְכָל־אֲשֶׁר־
 42 אֵצֶיף יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : וְנָפַן וַיַּעַל דָּרָךְ הַבְּשָׁן וַיֵּצֵא עֹג
 43 מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן לְקִרְאֹתָנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי :
 44 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִיֶּדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ
 45 וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרְצוֹ וְעַשְׂתִּיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 46 לְסִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן : וַיִּתֵּן יְהוָה
 47 אֱלֹהֵינוּ בְּיַדְנוּ גַם אֶת־עֹג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ
 48 וְנִפְּחָהוּ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר לוֹ שְׂרִיד : וְנִלְכַּד אֶת־כָּל־
 49 עָרָיו בְּעֵת הַהוּא לֹא הָיְתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר לֹא לְקַחְנוּ
 50 מֵאֲתָם נְשִׂיִם עִיר כָּל־חֶבְלֵי אֲרָגָב מִמְּלַכַת עֹג בְּבֶשֶׁן :
 51 כָּל־אֵלֶּה עָרִים בְּצִרְתֵּי הוֹמָה גְּבִיָּה דְלֹתִים וּבְרִיחַ
 52 לְכַד מִעֲרֵי הַפְּרוֹז הֲרַבָּה מְאֹד : וְנִחְרַם אֹתָם כְּאֲשֶׁר
 53 עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן הַחֵרֶם כָּל־עִיר מִתָּמָס הַנְּשִׂיִם
 54 וְהַטָּף : וְכָל־הַבְּחֵמָה וְשִׁלַּל הָעָרִים בְּזוּגוֹ לָנוּ : וְנִקַּח
 55 בְּעֵת הַהוּא אֶת־הָאֶרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
 56 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִנַּחַל אֲרָנָן עַד־הָרֵד הַרְמוֹן : צִידְנִים
 57 יִקְרָאוּ לְחַרְמוֹן שְׂרֵי־וְהָאֲמֹרִי יִקְרָאוּ לוֹ שְׁנִיר : כָּל־עָרֵי
 58 הַמִּישֹׁר וְכָל־הַגִּלְעָד וְכָל־הַבְּשָׁן עַד־סִלְכָהּ וְאֲדָרְעִי
 59 עָרֵי מִמְּלַכַת עֹג בְּבֶשֶׁן : כִּי רַק־עֹג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן
 60 נִשְׂאָר

cap. 2. III
H Ogo
regant.

בניו ק' 330 v.

נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה
 הוא ברבב בני עמון תשע אמות ארבה וארבע אמות
 2 דחבה באמת איש : ואת הארץ הזאת ירשנו בעת
 ההוא מערער אשר על גחל ארנן וחצי הר הגלעד
 3 ועריו נתתי לראובני ולגדי : ויתר הגלעד וכל הבשן
 ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל
 4 הארנב לכל הבשן הוא יקרא ארץ רפאים : יאיר
 בן מנשה לקח את כל חבל ארנב עד גבול הגשוני
 וחמקתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חורת יאיר
 עד היום הזה : ולמכיר נתתי את הגלעד : ולראובני
 5 ולגדי נתתי מן הגלעד ועד גחל ארנן תוך הגחל
 וגבל ועד יפק הגחל גבול בני עמון : והערבה והירדן
 6 וגבל מפגרת ועד ים הערבה ים הפלח תחת אשדות
 הפסגה מזרחיה : ואצו אתכם בעת ההוא לאמר
 7 יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה
 חלוצים תעבדו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל :
 8 רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם
 ישבו בעריכם אשר נתתי לכם : עד אשר יגיה יהוה
 9 לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה
 אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו
 10 אשר נתתי לכם : ואת היושוע צויתי בעת ההוא
 לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה
 11 אלהיכם לשני המכים האלה בן יעשה
 יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה :
 12 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הגלחם
 לכם :

Divisio terra
cis-Jordani-
na; inter
2 1/2 tribus
facta.

certa condi-
tione.

repulsa Mo fis

23 *domine deus tu coepisti offer-*
24 *re tuo tuo in gratiam tua*

ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר : ארני
 יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך
 ואת pp ס ס *bb per foraly e. H. incipit*

v. 11. כתיב בהא v. 12. בצל v. 16. בצל

ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר
 26 זה והלכנו : ויתעבר יהוה בל למענכם ולא שמע
 אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי
 27 עוד בדבר הזה : עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה
 וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך בל לא תעבר
 28 את הירדן הזה : וצו את יהושע וחזקוהו ואמרו
 כיהוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את
 9 הארץ אשר תראה : ונשב בגיא מול בית פעור :

*et manum tuam validam : nam qui
 est deus in caelis et in terra, qui facit
 omnia secundum facta sua, et
 secundum fortitudinem suam.*

פ

CAP. 7. IV.
 Exhortatio
 ad observan-
 tionem Le-
 gis.

אועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר
 אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ונאתם
 וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
 לכם : לא תגרעו ממנו לשמר את מצוות יהוה אלהיכם
 3 אשר אנכי מצוה אתכם : עיניכם הראות את אשר-
 עשה יהוה בעל פעור כי כל האיש אשר הלך
 אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקדבה :
 4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום :
 הראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני
 יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים
 6 שמה לרשתה : ושמתם ועשיתם כי הוא חכמתכם
 וכינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים
 האלה ואמרו רק עם חכם ונבון חגי הגדול הזה :
 7 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו ביהוה
 אלהינו בכל קראנו אליו : ומי גוי גדול אשר לו חקים
 ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי
 נתן

*2 non additij super verbu, quod
 ego praecipio vobis, et non
 diminutio ex eo, ad custodiendum
 praecpta Domini Dei vestri, quae
 ego praecipio vobis.*

*7 Nam quae gens [tam] magna, qui
 ei [sunt] sancti] dei, propinquus ad eum
 et sicut Dominus deus noster in omni-
 bus clamavit nos ad eum.
 8 et quae gens magna, qui ei
 [sunt] sancti] statuta et iudicia
 iuste, sicut omnis lex ista,
 quam ego*

כצל 50

אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם
23 עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת : השמרו
לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר ברית
עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה יהוה
24 אלהיך : כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא :

ב

כה ברית ליד בניס ובני בניס וגושתם בארץ והשחתם
ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
25 אלהיך להכעיסו : העידתו בכם היום את השמים
ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר
אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון

27 ימים עליה כי השמר תשמדון : והפיץ יהוה אתכם
בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
28 אתכם שמה : ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם
עץ ואבן אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו

29 ולא יריחו : ובקשתם משם את יהוה אלהיך
ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : בצד
לה ומצאוק כל הדברים האלה באחרית הימים

31 ושבת ער יהוה אלהיך ושמעת בקלו : כי אל
רחום יהוה אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישכח
32 את ברית אבתיך אשר נשבע להם : כי שאלנה
לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא
אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה

השמים הנחילה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו
השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר
שמעת אתה ויחי : או הנסה אלהים לבוא לקחת
34 לו גוי מקרב גוי במסרת באתת ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמראים גדלים ככל

אשר

1.

29 *al quarek's inde Dominus det
tulum et invenies cum quae-
sieris cum in toto corde tuo
in sola anima tua.
ו כלל quae sicut.*

33 *numquid audiret popular vo-
cem dei loquentis a medio ig-
nium, quae modum audire
habet, ut dixit.*

repulcenti-
bus gratia
promittitur,
cu foedere
gratia.

36. Tu factus es sicut ad fructum. quod dicitur in Ps. 111. Deo: Non amplius praeter eum. 36. a coelis audire fecit te vocem suam ad erudiendum te: et super terram videre fecit te ignem suum magnam. et verba eius audisti e medio ignis.

אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך : אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין לה עוד מלבדו : מן השמים השמיעך את קולו ליסוד ועל הארץ הראך את אש הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש : ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכתו הגדל ממצרים : להוריש גוים גדלים ועצמים מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה : וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד : ושמת את חקיך ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ימנ לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים :

39. et in diebus illis. et redierit ad coelum. id dicitur in Ps. 111. in coelis desuper. et super terram desub. ter. non est amplius. 40. et sustulit tabulae. et in pace cepit. et ego. quod dicitur in Ps. 111. hodie. et bene sit tibi. et felix tuis populo: et ut prolonget dies super terram. quam Dominus Deus tuus dicit tibi obtinere habet.

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש : לנס שמה רוצח אשר ירצח את דעהו בכלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי : את בצר בנדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי : וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר מה משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים : בעבר הירדן בניא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים : ויירשו את ארצו ואת ארצו עוג מלך הבשן שגיל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש : מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון : וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה :

Ayla 3. cis Jordanem.

CAP. 7. v. Federi & Dealogi repetitio & obsecratio inculcata

א ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים שמע
 ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר
 באזניכם היום ולמרתם אתם ושמרתם לעשתם:
 יהוה אלהינו ברית עמנו ברית בחרב: לא את
 אבותינו ברית יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו
 4 אלה פה היום כלנו חיים: פנים בפנים דבר יהוה
 ה עמכם בהר מהוד האש: אנכי עמד בין יהוה וביןכם
 בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם
 6 מפני האש ולא עליתם בהר לאמר: אנכי
 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
 8.7 עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא
 תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים מפעל
 ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ:
 9 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך
 אל קנה פקר עון אבות על בנים ועל שלשים ועל
 י רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
 11 מצותו: לא תשא את שם יהוה
 אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את
 12 שמו לשוא: שמור את יום השבת
 13 לקדשו כאשר צוה יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד
 14 ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה
 אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר
 15 בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי
 עבד היתו בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם
 ביד חזקה ובזרע נטויה על פני צוה יהוה אלהיך
 16 לעשות את יום השבת: כבוד את אביך
 ואת

מצותי ק. 10. v.

2 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
 ל לא תסרו ימין ושמאל : בכל הדרך אשר צוה יהוה
 אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם
 אוהארכתם ימים בארץ אשר תירשון : וזאת המצוה
 החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד
 אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה : למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את
 כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה ובנה ובן
 בנה כל ימי חייך ולמען יארכו ימיה : ושמעת ישראל
 ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד
 כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב
 ודבש :

2 *Vel custoditis ad faciendum, quem
 a modum precepit Dominus. Non
 respice dextram, nec sinistram.*

CAP. 7. VI.

ה שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ואהבת את
 יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאורך :
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך :
 ושננתם לבניה ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
 בדרךך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאזניך
 והיו לטמטפת בין עיניך : וכתבתם על-מזוזות ביתך
 ובשעריך : והיה כי יביאך יהוה
 אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאמר
 ליצחק וליעקב לתת לך ערים גולות וטבת אשר לא
 יבנית : וזבתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת זבת
 הצובים אשר לא חצבת ברמים וזיתים אשר לא
 נטעת ואכלת ושבעת : השמר לך פן תשכח את
 יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מקרב עבדים : את
 יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע : לא
 תלכו אחר אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
 טו סביבותיכם : כי אל בנא יהוה אלהיך בקרבך פן
 יחרה

4 *Adi. Israel: Ichoua Teou, et
 non dicitur d. Ies. dicitur d. Domi.
 non Teou tuum in toto corde tuo,
 fratribus, et in toto animo tuo,
 tuis, et in toto uulere tuo.*
 2. Reg. 6. *et cum uerbo illa, per
 ego mactificat tibi habet
 23: 25: *in corde tuo.*
 Te nepes in filiis suis, et laqueis con
 sig in sedendo te quando dedit in
 8. domo tua, et in mundo te in uia, et
 in accumbendo te, et in surgendo te.*

Cultus veri
 obiectum
 modus &
 media.

CAP. 7. VII.
 Excitatio de
 bere - peccato
 & inuentione
 a idoleis.

יד רבתי. ibid. ע רבתי. 4-7

וְחָרַה אֶף-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ וּהְשִׁמִּיךָ מֵעַל פְּנֵי
 הָאָרֶץ: **ס** לֹא תִנְסוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 כְּאִשֶׁר נִסִּיתֶם בְּמִסָּה: שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת-מִצְוֹת
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֲדֹתָיו וְחֻמֵּי אִשֶׁר צִוָּה: וְעִשִׂיתָ חֵיֶשֶׁךְ
 וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִטֵּב לְךָ וּבָאתָ וּרְשַׁתְּ אֶת-
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם: לְחַדֵּף אֶת-
 כָּל-אִיבֵיךָ מִפְּנֵיךָ כְּאִשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: **ס** כִּי-
 יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעִדוּת וְהַחֻקִּים
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אִתְּכֶם: וְאָמַרְתָּ
 לְבְנֶךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרָיִם וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה
 מִמִּצְרָיִם בְּיַד-חֹזֶק: וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדוֹלִים
 וְרָעִים בְּמִצְרָיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל-בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: וְאוֹתֵנוּ
 הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הִבִּיא אֹתָנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-
 הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ
 כָּל-הַיָּמִים לְחַיֵּינוּ כְּחַיֵּים הַזֶּה: וְצִדְקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי-כֹה
 נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ כְּאִשֶׁר צִוָּנוּ: **ס** כִּי יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׂמָּה לְרִשְׁתָּהּ
 וְנִשְׁלַח גּוֹיִם רַבִּים מִפְּנֵיךָ וְהִגְרִישׁוּ וְהִאֲמִרוּ
 וְהִכְנַעְנוּ וְהִפְרִיזוּ וְהִחַזְּרוּ וְהִיבֹסוּ שְׂבָעָה גּוֹיִם רַבִּים
 וְעֲצוּמִים מִמֶּךָ: וְנִתְּלַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵיךָ וְהִכִּיתֶם
 הַחֲרָס תַּחֲרִים אֹתָם לֹא-תִכְרַת לָהֶם בְּרִירָה וְלֹא
 תִחַנַּם: וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בְּתֶךָ לֹא-תִתֵּן לָבֵנוּ וּבִתּוֹ
 לֹא-תִקַּח לְבָנֶךָ: כִּי-יִסֹר אֶת-בְּנֶךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אֶף-יְהוָה בְּכֶם וְהִשְׁמִיךָ מָחָר:
 כִּי אִם-כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֵיהֶם תִּתְּצוּ וּמִצְבָּחֵיהֶם
 תִּשְׁבְּרוּ וְאִשִּׁירֵיהֶם תִּגְרַעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן כְּאִשׁ:

Deum non tentandum sed eius precepta omnia seruanda.

& poteris inculcanda esse.

CAP. 7. VI Excindi debere 7. gentes & instrumenta idololatrie

26) et iustitia aut nobis, cum cu-
libet imo ad faciendi omnia
preceptum illud coram domino
Deo nostro, quem ad modum proce-
dit nobis.

ע ע א Q9 כי

מִצְרַיִם: הַמִּסַּת הַגְּדֹלַת אִשְׂרָאֵל עֵינֶיךָ וְהֵאֵתָת 19
 וְהַמִּפְתִּים וְהַיָּד הַחֹזֶקֶת וְהַזְרַע הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
 יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל הָעַמִּים
 אֲשֶׁר-אַתָּה יֹרָא מִפְּנֵיהֶם: וְגַם אֶת-הַצִּרְעָרָה יִשְׁלַח כ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד-אֲבֹד הַנְּשֹׂאִים וְהַנִּסְמָרִים
 מִפְּנֵיךָ: לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ 21
 אֶל גְּדוֹל וְנוֹרָא: וְנִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵל
 מִפְּנֵיךָ מֵעַט מֵעַט לֹא תוּכַל כַּלְתָּם מִחַר פֶּן הִרְבָּה
 עֲלֶיךָ חֵיַת הַשָּׂדֶה: וְנִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵיךָ 23
 וְהָמַם מִהוֹמָה גְּדֹלָה עַד הַשָּׁמַיִם: וְנָתַן מַלְכֵיהֶם
 בְּיָדְךָ וְהֵאֲבֹדָת אֶת-שִׁמְם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא-
 יִתְיַצֵּב אִישׁ כִּפְּנֵיךָ עַד הַשְּׂמֹרָה אֲתָם: פְּסִילֵי כה
 אֱלֹהִים תִּשְׂרָפוּן בְּאֵשׁ לֹא תִחַמְרוּ כֶסֶף וְזָהָב
 עֲלֵיהֶם וְלִקְחֵת לָךְ פֶּן תִּגְקֹשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֵבֵת יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ הוּא: וְלֹא-תִבְיֵא תוֹעֵבָה אֶל-בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ 26
 הָרֹם כְּהַיּוֹ שִׁמְרָן וְתִשְׁקָצְנוּ וְתַעֲבֹד וְתִתְעַבְּנוּ כִּי-חָרַם
 הוּא:

כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת א
 לַמַּעַן תַּחֲיוּן וְרִבִיתֶם וּבִאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם: וּזְכַרְתָּ אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים 2
 אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבַר
 לַמַּעַן עֲנִתְךָ לִנְסֹתֶיךָ לִדְעַת אֶת-אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הִתְשַׁמֵּר
 מִצִּוְתוֹ אִם-לֹא: וְיָדַעְתָּ וְיָדַעְתָּ אֶת-הַחֵן אֲשֶׁר
 לֹא יִדְעַת וְלֹא יִדְעוּ אֲבוֹתֶיךָ לַמַּעַן הוֹדִיעַךָ כִּי לֹא עַל-
 חֶלְחֶם לִבְדוֹ יְהִי הָאָדָם כִּי עַל-כֵּן מוֹצֵא פִי יְהוָה
 יְהִי הָאָדָם: שְׂמַלְתְּךָ לֹא בִלְתָּח מֵעֲלֶיךָ וְהִגִּדְךָ לֹא
 בְּצִקָּה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה: וְיָדַעְתָּ עַם-לִבְבְּךָ כִּי כֹא אֲשֶׁר ה
 יִסַּר אִישׁ אֶת-כְּנֹו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶיךָ: וְשִׁמְרָתָ 6

CAP. VII.
 VIII.
 Beneficia &
 iudicia Dei
 per 40. annos
 declarata in
 memoriam
 reuocat.

*3. et affligit te, et affirmit facit te
 et committit facit te. Nam, quod non
 cognovisti, nec cognovisti, habet
 tu, ut cognovisti facit te, quod non
 super pane solo vivo viset homo, quoniam
 super omni questione oris Domini
 viset homo.*

7 intu-
 m. ait,
 Neh. 9:
 21.

ע ע ב 2 Q9 את

מצותיו ק. 2. v.

את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה
7 אתו: כי יהוה אלהיך מביאה אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בנקעה
8 ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ
9 זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת

† cum defectu

תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר
אבניה ברזל ומחררה תחצב נחשת: ואבלת
ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה

2. et condico et saluberris et benedict
Dormio tu tuus propter bonam bo-
nam, quam dedit tibi.

11 אשר נתן לך: השמר לך פן תשכח את יהוה
אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחוקיו אשר

12 אנכי מצוה היום: פן תאכל ושבעת ובתים טובים
13 תבנה וישבת: ובקרה וצאנה ירבין וכסף וזהב ירבה

14 לך וכל אשר לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את
יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:

15 המוליכה במדבר הגדל והגורג נחשו שרה ועקרב
וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור

16 החלמיש: המאלהך מן במדבר אשר רא-דעון
אבתך למען ענתך ולמען נסתך לחיטבך באחריתך:

17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל
18 הזה: וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא נתן לך כח
לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע

לאבתך ביום הזה:

והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך ותלכת
אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחית לחם
הערתו בכס היום כי אבר האברון: כגוים אשר יהוה
מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול
יהוה אלהיכם:

19 et est si oblitiscere oblitiscere
cum Dominus deus tuus et ambulaveris
post deos alienos et servaveris eis et
commoveris in eis, tollit tibi homin
uos reddi, quos perditis oblitiscere.

א שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת
גוים

CAP. IX.

קמץ בזק 7. v.

1 גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת בשמים:
 2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה
 3 שמעת מי יתיצב לפני בני ענק : וידעת היום כי
 יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא
 ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם
 4 מהר כאשר דבר יהוה לך : אל תאמר בלבבך בהרהר
 יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני
 יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה
 יהוה מורישם מפניך : לא בצדקתך ובישר לבבך ה
 5 אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים
 האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים
 את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם
 6 ליצחק וליעקב : וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך
 נתן לך את הארץ הזו ואת לרשתה כי עם
 7 קשה ערה אתה : זכר אל תשכח את אשר הקצפת
 את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת
 8 מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים
 הייתם עם יהוה : ובחרב הקצפתם את יהוה
 9 ויתאנה יהוה בכם להשמיד אתכם : בעלתי ההרהר
 לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר פרת יהוה
 עמכם ואשכ בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם
 לא אכלתי ומים לא שתיתי : ויתן יהוה אלי את שני
 10 לוחות האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל
 הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
 11 ביום הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
 נתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לחות
 12 הברית : ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי
 שחרת עמך אשר הוצאת ממצרים פרו מהר מן

Ad Deum respicere iubet Israellem in debellandis hostibus :

cum nil tale meruerit,

sed Deum offenderit idololatriis,

ע ע ג 3 Q9 הדרך

13 הֲדַרְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה : וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר רֵאִיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קִשְׁיָה עֲרָף
14 הוּא : הֲרַף מִפְּנֵי וְאֲשַׁמְדִּים וְאִמְחָה אֶת־שֵׁמֶם
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי־עַצוֹם וְרֹב מִמֶּנּוּ :
טו וְאִפֵּן וְאֶרֶד מִן־הַהָר וְהִחֵר וְהִחֵר בְּעַר בְּאֵשׁ וְשָׁנִי לִוְהַת
16 הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי : וְאֶרְאֶה וְהִנֵּה חֹטְאֵתֶם לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מִסְכָּה סִרְתֶּם מִהָר מִן־
17 הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם : וְאֶתְפַּשׁ בְּשָׁנֵי
הַלָּהֶת וְאֲשַׁלְּכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי וְאֲשַׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם :
18 וְאֶתְנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה כְּרֹאשְׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה לֶחֶם לֹא אֲכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שְׁתִּיתִי עַל־כָּל־
חַטֹּאתֵיכֶם אֲשֶׁר חֹטְאֵתֶם לַעֲשׂוֹת הֲרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
19 לַחֲכַעֲיֶם : כִּי יִגְדַּתִּי מִפְּנֵי הָאָרֶץ וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קָצַף
יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם
כ בַּפֶּעַם הַהוּא : וּבְאַחֲרָיו הִתְאַנֵּף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִיד
21 וְאֶתְפַּלֵּל גַּם־בְּעַד אַחֲרָיו בְּעַת הַהוּא : וְאֶת־חַטֹּאתֵיכֶם
אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֶל לְקַחְתִּי וְאֲשַׁרְף אֹתוֹ בְּאֵשׁ
וְאָכַת אֹתוֹ טָחוֹן הַיֵּטֵב עַד אֲשֶׁר־דָּק לְעָפָר וְאֲשַׁלְּף
22 אֶת־עַפְרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיָּבֵד מִן־הַהָר : וּבְמַבְעֵרָה
וּבְמִסָּה וּבְקִבְרֹת הַתְּאֻנָּה מִקְצֵפִים הֵייתֶם אֶת־יְהוָה :
23 וּבִשְׁלַח יְהוָה אֶתְכֶם מִקְדָּשׁ בְּרַנֵּעַ לֵאמֹר עֲלוּ וְרִשׁוּ
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וַתִּמְרוּ אֹתִי־פִי יְהוָה
24 אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֵאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי : מִמְרִים
כ הֵייתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם : וְאֶתְנַפֵּל לִפְנֵי
1 יְהוָה אֶת־אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת־אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר
26 חֲתַנְפַּלְתִּי כִּי־אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם : וְאֶתְפַּלֵּל
1 אֶל־יְהוָה וְאָמַר אֲדַבְּרֵנּי יְהוָה אֱלֹהֵי־שֹׁחַת עַמְּךָ וְנַחֲלֹתֶךָ
אֲשֶׁר פָּרִית בְּגִדְלֶךָ אֲשֶׁר־הוֹצֵאת מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה :
זכר

quem Moses placuerit in procedendo pro eo

& Aharon:

סמין בטרחה 14. v.

זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל-
 קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו : פן יאמרו
 הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם
 אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם
 להמתם במדבר : והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
 בכחך הגדל וכורעך הנטויה :

† duti-
 ticum.
 † Num.
 14. 16.

CAP. 9. X.
 Unde Deus
 instauraverit
 foedus & no-
 uis tabulis
 confirmaue-
 rit.

בעת שהוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחות אבנים א
 כראשונים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עין :
 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת
 הראשנים אשר שפרת ושמתם בארון : ואעש ארון
 עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים כראשנים ואעל
 ההרה ושני הלחת בידי : ויכתב על הלוחות כככתב
 הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
 בהר מתוך האש ביום הקדל ויתנם יהוה אלי :
 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר ה
 עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה : ובני ישראל נסעו
 מבארת בני יעקן מוסרה שם מר אהרן וימכר שם
 ויכהן אלעזר בנו מחתיו : משם נסעו הגדגדה ומן
 הגדגדה יטבתה ארץ נחלימים : בעת שהוא הכדיל
 יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון בקית יהוה
 לעמד לפני יהוה לשרתו ולבקר בשמו עד היום הזה :
 עלכן לא היה לפני חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא
 נחלתו כאשר דבר יהוה אליה לוי : ואנכי עמדת
 בהר בימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה
 וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אברה יהוה
 השתיקה : ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם
 ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
 לתת להם :

ועתה

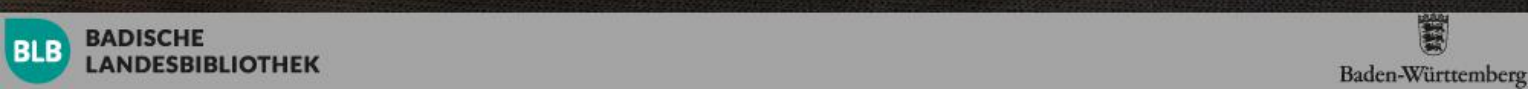
פחה באתנה . 2. y.

Summa praecepti I.

ועתה ישראל יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם
 ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא תהנה
 אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 נפשך: לשמר את מצוות יהוה ואת חקתיו אשר
 אנכי מצוה היום לטוב לך: הן ליהוה אלהיך השמים
 ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק בפאתיך
 חישק יהוה לא תהנה אותם ויבחר בורעם אחריהם
 בכס מפל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת
 לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי יהוה אלהיכם
 הוא אלהי האלהים וארני האדנים האל הגדול
 הגבר והגורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד:
 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם
 ושמלה: ואהבתם את הגר כעגרים הייתם בארץ
 מצרים: את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד וכו'
 תדבק וכשמו תשבע: הוא תהלתה והוא אלהיך
 אשר עשה אתך את הגדלות ואת הגוראת האלה
 אשר ראו עיניך: בשבעים נפש ירדו אבתך מצרימה
 ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב: ואהבת
 את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו
 ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כיו לא את בניכם
 אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם
 את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה: ואת אבתו
 ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך
 מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה לחיל מצרים לוסיו
 ולרכבו אשר הצף את מי ים סוף על פניהם בדרפם
 אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: ואשר עשה
 לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואשר עשה
 לדתו ולאכילם בנג אילאץ בן ראובן אשר פצתה
 הארץ

1 2 *et nomen israel quod dominus dixit
 dicens & scilicet; nisi ad timorem &
 nomen domini tunc: ad mandatum in om-
 nibus viis eius ad diligendum eum
 et ad recurrendum ad dominum deo suo
 in toto corde suo, et in tota anima
 sua.*
 1 3
 1 4 *ecce dominus deus tuus (scilicet) caeli, et
 coeli caelorum; terrae, et omnia quae
 in ea sunt.*
 1 6 *et in misericordia tua propitium coram
 te habet et misericordiam tuam se inducit
 et amittit.*
 1 7 *quod dominus dixit ubi ipse ait de
 deo deo, et in omnia & omnia hominum
 deo magno; potens et terribilis
 qui non tollit faciem, accipit
 vocem) regis accipit vocem.*
 1 8 *faciens iudicium pupillis et viduas
 et diligens peregrinum ad domum
 suam et parum et vestimentum.*
 1 9
 2 *domini deum tuum timebis, et ser-
 uabis et cetera ad haec ubi, et in nomine
 eius iurabis.*
 2 1 *ipse & lex tua, et ipse deus tuus
 scilicet deum magnum et terribilem
 ipse, quae videtur oculi tui.*

CAP. XI.
Summa
omnium ex-
hortationu
prim. flo-
rum & poe-
tatum repe-
rita & incul-
cata.

הארץ את פיה ותכלעם ואת בתיהם ואת אהליהם
 ואת כל היקום אשר בנגליהם בקרב כל ישראל :
 7 כי עיניכם הראות את כל מעשה יהוה הגדל אשר
 עשה : ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוה
 היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
 אתם עברים שמה לרשתה : ולמען תאריכו ימים
 9 על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם
 ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש : ס כי
 הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים
 הוא אשר לצאתם משם אשר תורע את זרעך והשקית
 ברגלה כגן הירק : והארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה
 פים : ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד
 עיני יהוה אלהיך פה מרשית השנה ועד אחרית
 שנה : ס והיה אם שמעו תשמעו אל
 מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את
 יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם
 ונתתי מטר ארצכם בעתו יורדה ומלקוש ואספת
 4 דגנה ותירשה ויצהרה : ונתתי עשב בשדה לבהמתך
 10 ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם
 6 וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם :
 וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה
 7 מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואכהתם מהרה
 מעל הארץ המבזה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את
 8 דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם
 לאות על ידכם והיו לטופת בין עינכם : ולמדתם
 9 אתם את בניכם לבכר גם בשבתה ובביתך ובמלכתך
 בדרך ובשכבה ובקומה : וכתבתם על מזוזות ביתך ב
פ פ ר
ובשעריך

יחסר א' v. 12. כול חסר 7.

dostruenda.

כל הימים אשר אתם חיים על האדמה :
 2 אבד מאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם
 3 חגים אשר אתם ירשים אתם את אלהים על
 4 ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן :
 5 ונתצתם את מובחתם ושפרתם את מצבתם
 6 ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהים תגרעון
 7 ואבדתם את שמם מן המקום ההוא : לא תעשון כן
 8 ליהוה אלהיכם : כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה ה
 9 אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו
 10 תדרשו ובאת שמה : והבאתם שמה עלתיכם
 11 וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם
 12 ונדריכם ונדבתיכם ובקורת בקרכם וצאנכם :
 13 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל
 14 משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכה יהוה אלהיך :
 15 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל
 16 הישר בעיניו : כי לא באתם עד עתה אל המנוחה
 17 ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך : ועברתם
 18 את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנתיל
 19 אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם
 20 בטח : והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו
 21 לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה
 22 אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם
 23 וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה : ושמחתם
 24 לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם
 25 ואמרתים והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק
 26 ונחלת אתכם : השמר לך פן תעלה עלתיך בכל
 27 מקום אשר תראה : כי אם במקום אשר יבחר יהוה
 28 באתה שבטיה שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל

Scilicet in vno tantum loco sacrificia Deo offerenda esse, vel festis iubetur.

אשר פפב 2 R

etatis eius
latus vbiuis,
sed sanguis
veritus.

טו אשר אנכי מצוה: רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת
בשר כבדת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך
16 הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא
17 תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר דגנה ותירוש ויצהרה וכלות בקרה
וצאנה וכל נדרריך אשר תדר ונדבתיה ותרומת ידך:
18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו אתה ובנסך ובתך ועבדך ואמתך והלה
אשר בשעריך ושמת לפני יהוה אלהיך בכל משלה
19 ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על-
כ אדמתך: ס כי ירחיב יהוה אלהיך את
גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאווה
21 נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי
ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו שם וזבח ממקרה ומצאנה אשר נתן יהוה לך
22 כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך
כאשר יאכל את הצבי ואת האיל קן תאכלנו
23 הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל
הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם-
24 הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא
תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה
25 הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדרריך
27 תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: ועשית
עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם-
זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל:
28 שמר ושמת את כל הדברים האלה אשר אנכי
מצוה למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי
תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: ס
כי

in Galilea
dicitur
ad colunt
sunt

Cap. 12

fructu
latus
sunt
sunt

fructu
sunt

29 כִּי יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה
 בְּאֶרֶץ מִפְּנֵי לְרִשְׁתָּ אוֹתָם מִפְּנֵי וּרְשַׁתְּ אֹתָם וּשְׁבַת
 בְּאֶרֶץ: הַשְּׂמֵר לְךָ פֶּן־תִּנְקֹשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְּׂמֵר לְ
 מִפְּנֵי וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם
 31 הָאֵלֹהִים אֲתֵּי־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אֲנִי: לֹא־תַעֲשֶׂה
 כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תוֹעֵבֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עֲשׂוּ
 לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם־אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ
 בָּאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם: אֵת כָּל־חֲדָבְרֵי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
 אֲתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תִסְקֹף עֲלֵיו וְלֹא תִגְרַע
 מִמֶּנּוּ:

in Gentilium
superstitio-
nem ne qui-
dem inquiren-
dum, nec eam
ad cultum dei
transfere-
dam:

CAP. 13. יג

כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חֵלֶם חֵלֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת
 אוֹ מוֹפֵת: וּבָא הָאוֹת וְהַמוֹפֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיךָ
 לֵאמֹר נִלְכָּה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעַתֶּם
 וְנַעֲבֹד: לֹא תִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל־
 חֵלֶם הַחֵלֹם הַהוּא כִּי מִנְּפֹה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתְּכֶם
 לְדַעַת הַיֹּשְׁבִים אֲהַבִּים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּלְמוּ ה'
 וְאֲתוֹ תִירָאוּ וְאֶת־מִצְוֹתָיו תִשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ
 וְאֲתוֹ תַעֲבֹדוּ וְכוּ תִדְבְּקוּ: וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חֵלֶם
 הַחֵלֹם הַהוּא יוֹמֵת כִּי דִבַּר־סָרָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפְּדֶה מִבֵּית עַבְדִּים
 לְחֵדִיחָה מִן־חֲדָרָךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכֹת בָּהּ
 וּבַעֲרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ: כִּי יִסִּיתָ אַחֲיָךְ
 בֶּן־אִמָּה אוֹ בֶּן־אִבְתֵּךָ אוֹ אִשְׁת־חֵילֶךָ אוֹ רֵעֶךָ
 אֲשֶׁר כִּנְפֹשֶׁךָ בִּפְתוֹר לֵאמֹר נִלְכָּה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים
 אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אִמָּה וְאִבְתֵּךָ: מֵאֲלֹהֵי הָעַמִּים
 אֲשֶׁר סָבִיבְתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ אוֹ הַרְחֵקִים מִמֶּךָ
 מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ: לֹא־תֹאבְדָה לוֹ וְלֹא

Pseudo - pro-
phetas fugi-
endos, licet
miracula fa-
ciant:

ut & fratres
agnatosque;

פפג Rr 3 תשמע

v. 2. Plant. utr. Bomb. 4. Bas. ben Isr. Hiip. Angl. hoc versu inchoant Cap. 13. quam distinctionem bene secutus est Lutherus, Schmidtus vero cum editionibus recentioribus, Berolinensí, Kilonicensí & Halensí minus bene hanc vulgarem. v. 6. קמץ ברביע.

אך את־זה לא תאכלו מפעלי חגרה ומפפריסי

† Lev. 11: 6.

הפרסה השסועה את־הגמל ואת־הארנבת ואת־

השפן כי־מעלה גרה הפה ופרסה לא הפריסו ממאים

הם לכם : ואת־חחור כי־מפריס פרסה הוא ולא

גרה טמא הוא לכם משרם לא תאכלו ובגבלתם

לא תגעו : ס את־זה תאכלו מכל אשר

pifces,

במים כל אשר־לו סנפיר וקשקשת תאכלו : וכל

אשר אין־לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא

לכם : ס כל־צפור טהרה תאכלו : וזה

aves.

אשר לא־תאכלו מהם הנשר והפרס והעוניה :

† Lev. 11: 13.

והראיה ואת־האיה והדירה למינה : ואת־כל־ערב

† milvus, Jes. 34: 15.

למינו : ואת־בת היענה ואת־המתקס ואת־השחה

† Lev. 11: 13.

† cornix

† Lev. 11: 16.

ואת־הגין למינהו : את־הכוס ואת־הזינשוף

† Lev. 11: 18.

† Lev. 11: 19.

והתנשמת : והקאת ואת־הרחמיה ואת־השלף :

† Lev. 11: 27.

והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף : וכל

† Lev. c. l.

שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו : כל־עוף טהור

תאכלו : לא תאכלו כל־נבלה לגר אשר־בשעריך

תתננה ואכלה או מכל לנכרי כי עם קדוש אתה

ליהוה אלהיך לא־תבשל גרי בחלב אמו : פ

עשר תעשר את כל־תבואת זרעה היצא היורה שנה

Decimarum ritus, lex, & ufus.

שנה : ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר־יבחר

לשבן שמו שם מעשר דגנה תירשה ויצהרה ובכרת

בקרך וצאנה למען תלמד ליראה את־יהוה אלהיך

כל־הימים : וכי־ירבח מפקד חדרך כי לא תוכל שאתו

כי־ירחק מפקד המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום

שמו שם כי יברכה יהוה אלהיך : ונתתה בכסף וצרת כה

הכסף בידך והלכת אל־המקום אשר יבחר יהוה

אלהיך בו : ונתתה הכסף בכל אשר־תאור נפשך

בבקר

בבקר ובצאן וביון ובשׂר ובכל אשר תשאֵלך נפשך
 ואכלת שׂם לפני יהוה אלהיך ושמת אתה וביתך:
 27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק
 28 ונחלה עמך: ס מקצה שלש שנים
 תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה החמי
 29 והנחת בשעריך: וכן הלוי כי אין לו חלק ונחלה
 עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
 ושבעו למען וברכה יהוה אלהיך בכל מעשה ידך
 א אשר תעשה: ס מקץ שבע שנים תעשה
 2 שמטה: זה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו
 אשר ישה פרעה לא יגש את דעהו ואת אחיו כי קרא
 3 שמטה ליהוה: את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את
 4 אחיך משמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי בך
 יברכה יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
 ה לרשתה: רק אם שמעו תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
 6 מצדק היום: כי יהוה אלהיך ברכה באשר דבר לך
 והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים
 7 רבים ובה לא ימשלו: ס כי יהיה בך אביון
 מאחד אחיך באחד שעריך בארצה אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לא תאמין את לבבך ולא תקפין את ידך
 8 מאחיק האביון: כי פתח הפתח את ידך לו והעבט
 9 תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן
 יהיה דבר עם לבבך בלעל לאמר קרבה שנת חסבי
 שנת השמטה ורעה עינה באחיק האביון ולא תתן לו
 י וקרא עליך אל יהוה והיה בך חסא: נתון מתן לו
 ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכה
 יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך: כי לא

יחדל

Et quia non

CAP. 10
 XV.
 L. de anno
 Sabar. & lu-
 biaz recepte-
 rit.

דברים
 וביתך
 חלק
 נחלה
 מעשר
 הנחת
 עמך
 וברכה
 מעשה
 שמטה
 אשר
 שמטה
 ליהוה
 אחיך
 משמט
 ידך
 יהוה
 אלהיך
 נתן
 לך
 נחלה
 לרשתה
 רק אם
 שמעו
 תשמע
 בקול
 יהוה
 אלהיך
 לשמר
 לעשות
 את
 כל
 המצוה
 הזאת
 אשר
 אנכי
 מצדק
 היום
 כי יהוה
 אלהיך
 ברכה
 באשר
 דבר
 לך
 והעבטת
 גוים
 רבים
 ואתה
 לא תעבט
 ומשלת
 בגוים
 רבים
 ובה לא
 ימשלו
 ס כי יהיה
 בך אביון
 מאחד
 אחיך
 באחד
 שעריך
 בארצה
 אשר יהוה
 אלהיך
 נתן לך
 לא תאמין
 את לבבך
 ולא תקפין
 את ידך
 מאחיק
 האביון
 כי פתח
 הפתח
 את ידך
 לו והעבט
 תעביטנו
 די מחסרו
 אשר יחסר
 לו השמר
 לך פן
 יהיה דבר
 עם לבבך
 בלעל לא
 אמר קרבה
 שנת חסבי
 שנת השמטה
 ורעה עינה
 באחיק
 האביון
 ולא תתן
 לו וקרא
 עליך אל
 יהוה והיה
 בך חסא
 נתון מתן
 לו ולא ירע
 לבבך בתתך
 לו כי בגלל
 הדבר הזה
 יברכה יהוה
 אלהיך בכל
 מעשיך ובכל
 משלח ידך
 כי לא יחדל

CAP. 17
 11.
 De j. fella
 annotat.
 l. f. 11. 12.

*capitulum agens de misericordia. Al
dico ego precipiens tibi, dicendo:
dicens aperis manum tuam fratri
tuo et afflicto tuo et agone tuo in terra
tua.*

יחלה אביון מקרב הארץ על פני אנכי מצוה לאמר
פתח תפתח את ירך לאחיה לעניה ולאביונה בארצה:

ו כִּי-יִזְכָּר לְךָ אֲחִיךָ הָעֲבָרִי או 12

העברה ועברה שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו

חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא 13

*fdonan-
do do-
nabis,
Pf. 73: 6.*

תשלחנו ריבם: העניק תעניק לו מצאנה ומגונה 14

ומיקבה אשר ברכה יהוה אלהיה תתן לו: חכרת 15

כי עבר היות בארץ מצרים ויפדה יהוה אלהיה על פני 16

אנכי מצוה את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר 16

אלהיה לא אצא מעמך כי אחכה ואת ביתך כי טוב לו 17

*Exod.
21: 6.*

עמך: ולקחת את הפרצע ונתתה באזנו ובללת 17

והיה לה עבר עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא 18

יקשה בעינה בשלחה אתו חפשי מעמך כי משנה 19

שקר שכיר עברה שש שנים וברכה יהוה אלהיה בכל 20

אשר תעשה: פ

כל חכבור אשר יולד בבקרה ובצאנה תזכר מקדוש 19

*De primoge-
nitis.*

ליהוה אלהיה לא תעבר בבקר שורה ולא תגו בכור 20

צאנה: לפני יהוה אלהיה תאכלנו שנה בשנה במקום כ 21

אשר יבחר יהוה אתה וביתך: וכי יהיה בו מיום פסח 21

או עזר כל מיום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיה: 22

בשעריך תאכלנו חטמא והטהור יחדו בצבי וכאיל: 22

בק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכונו כמים: 23

פ

שמור את חרש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיה כי א 24

*CAP. 17
XVI.*

בחרש האביב הוציאך יהוה אלהיה ממצרים לילה: 25

*De 3. festis
anniuersar.
1. Paschato.*

ובחת פסח ליהוה אלהיה צאן ובקר במקום אשר יבחר 26

יהוה לשבן שמו שם: לא תאכל עליו חמין שבעת ימים 27

תאכל עליו מצורת לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ 28

מצרים Ss א צ א

דף קסא

מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל
 4 ימי חייה : ולא יראה לך שאר בכל גבלה שבצפת
 ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביזם
 ה הראשון לבקר : לא תוכל לזבח את הפסח באחד
 6 שעריה אשר יהיה אלהיה נתן לך : כי אם אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיה לשכן שמו שם תזבח את
 הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים :
 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיה בו
 8 ופנית בבקר והלכת לאחריה : ששת ימים תאכל
 מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיה לא תעשה
 9 מלאכה : **ס** שבעה שבועות תספר לך
 מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבועות :
 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיה מסרת נדבת ידך
 אשר נתת כאשר יברכה יהוה אלהיה : ושמחת לפני
 יהוה אלהיה אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך וחלוי
 אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
 במקום אשר יבחר יהוה אלהיה לשכן שמו שם :
 12 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את
 החקים האלה : **פ**
 13 חג חספת מעשר לך שבעת ימים באספה מגרנה
 14 ומיקבה : ושמחת בחגה אתה ובנה ובתך ועבדך
 ואמתך וחלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
 15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיה במקום אשר יבחר
 יהוה כי יברכה יהוה אלהיה בכל תבואתך ובכל
 16 מעשה ידיך וחיות אד שפח : שלוש פעמים בשנה
 יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיה במקום אשר
 יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא
 17 יראה את פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו כבדפת
 יהוה

v. 16. קמץ בזק

1. Pentecoste.

1. Tabernacul.

f fals. 23: 26. t cenfus.

יהוה אלהיה אשר נתן לך: **ד ד ס ס טח 48**
 18 שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר
 יהוה אלהיה נתן לך לשבתך ושפטו את העם
 19 משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא
 תקח שחד כי השחר יעור עיני חכמים ויסלף דברי
 צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את כ
 21 חארץ אשר יהוה אלהיה נתן לך: **ד** לא
 תפגע לך אשרה כל עין אצל מזבח יהוה אלהיה
 אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שגא
 יהוה אלהיה: **ד** לא תזבח ליהוה אלהיה א
 שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת
 יהוה אלהיה הוא: **ד** כי ימצא בקרבך
 באחד שעריך אשר יהוה אלהיה נתן לך איש או
 אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיה לעבר
 בריתו: וילך ויעבר אלהים אחרים וישתחו להם
 ולשמשו או לזרח או לכל צבא השמים אשר לא
 צויתי: וחדד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמר
 נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל:
 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר ה
 עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או
 את האשה וסקלתם באבנים ומתו: על פי שנים
 עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד
 אחד: יד העדים תהיה פו בקאשנה להמיתו ויד כל
 העם באחרנה ובערת הרע מקרבך: **פ**
 8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין
 ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיה בו: ובאת אל
 חכמי הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם
 ודרשת **ס צ ב 2**

De iudicibus
vbique con-
stituentis:

lucis & sta-
tuis non eri-
gendis.

CAP. 17
XVII.
Pecus & ma-
mor offeren-
Apostata &
Idololatra
lapidandus,
testibus con-
victus.

In dubiis &
difficilibus
Sacerdotes
confulendi,
aut iudex
summus.

quorum iudicio standum.

ודרשת והגידו לה את דבר המשפט : ועשית על פי
 הדבר אשר יגידו לה מן המקום ההוא אשר יבחר
 יהוה ושמת לעשות ככל אשר יורה : על פי התורה
 אשר יורה ועל המשפט אשר יאמרו לה תעשה לא
 תסור מן הדבר אשר יגידו לה ימין ושמאל : והאיש
 אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד
 לשרת שם את יהוה אלהיו או אל השפט ומת
 האיש ההוא ובערת הרע מישראל : וכל העם ישמעו
 ויראו ולא יזדון עוד : ס
 כי תבא אל
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לה וירשתה וישבתה
 בה ואמרת אישמה עלי מלך ככל הגוים אשר
 סביבתי : שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה
 אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל
 לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא : רק
 לא ירבה לו סוסים ולא ישוב את העם מצרימה
 למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב
 בדרך הזה עוד : ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבנו
 ובסוף ודב לא ירבה לו מאד : והיה כשבתו על פסא
 ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר
 מפני הכהנים הלויים : והיתה עמו וקרא בו כל ימי
 חייו למען ילמד לראה את יהוה אלהיו לשמר את
 כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה
 לעשותם : לבלתי הוסי לבנו מאחיו ולבלתי סור מן
 המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו
 הוא ובניו בקרב ישראל : ס
 לא יהיה
 לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל
 איש יהוה ונחלתו יאכלון : ונחלה לא יהיה לו בקרב
 אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו : ס

Rex eligendus e populo Israelico :

quz sicut ei fugienda,

k facienda

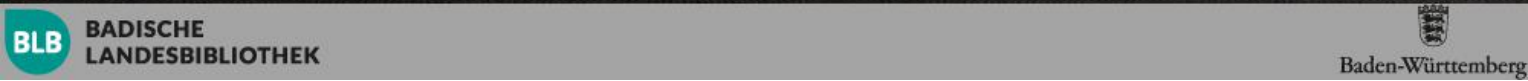
CAP. יח
XVIII.
Sacerdotum
& Levitarum,
hereditaria
possessione
arentium,

18. Quod secundum veterem legem
de rebus, rapis, etc. non fit in
lib. de duplum legi hinc super tello,
a sacris, sacerdotum Levitarum.

19. Quod non licet, et legal in eo
nihil dicitur nisi, sine : et dicitur
nisi dicitur dominum suum, ad custodi-
endum omnia verba legis istius, et
habere ipsa, et facere omnia.

Ad non elevari cor regis pro fratribus
suis, et non destitui a propinquo, et
delegari ad iudicium, et prolevari
legi super regnum suum, etc. et dicitur
legi in iudicio Israel.

וזה

בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם
 2 1 אלהים אחרים ומת הנביא שהוא: וכי תאמר בלבבך
 2 2 איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר
 ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא ילא הוא
 הדבר אשר לא דברו יהוה בזרזון דברו הנביא לא
 א תגור מפניו: ס כייכרית יהוה אלהיך
 את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם
 2 וירשתם וישבתו בעריהם ובבתיהם: שלוש ערים
 מבדיל לך בתוך ארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך
 3 לרשתה: תקיז לך חדרך ושלשת את גבול ארצה
 אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנום שמה פלדצח:
 4 וזה דבר הרצח אשר ינום שמה וחי אשר יבה את
 רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלום:
 ה ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדהה ירו
 בנרוז לכרת העין ונשל הפרזל מן העין ומצא את
 6 רעהו ומת הוא ינום אל אחת הערים האלה וחי:
 פן ידף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כר
 ירבה חדרך והקהו נפש ולו אין משפט מותר כי לא
 7 שנא הוא לו מתמול שלום: על כן אנכי מצוה
 8 לאמר שלש ערים מבדיל לך: ואם ירחיב יהוה
 אלהיך את גבולך באשר נשבע לאבתך ונתן לך את
 9 כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך: כיתשמו את
 כל המצורה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוה היום
 לאתכם את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו בלחמים
 1 ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא
 ישפד בם גמי בקרב ארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך
 נחלה ויהיה עליה דמים: פ
 1 1 וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו
 נפש

noix & poe-
na.

CAP. ט
XIX.
Lex de alylis
repetit.

CAP. II
Lui pui &
belli.

quod aucto re-
gno augeci
possunt.

Homicida

1 2 נפש ומת ונס אל אחת הערים האל : ושלחו זקני
 עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הרם ומת :
 1 3 לא תחוס עינה עליו ובערת דם חנקי מישראל וטוב
 1 4 לה : לא תסיג גבול רעה אשר גבלו
 ראשנים בגחלתה אשר תנחל בארץ אשר יהיה
 אלוהיה נתן לה לרשתה : לא יקום עד
 אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר
 יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום
 דבר : כי יקום עד חמש באיש לענות בו סרה : ועמדו
 שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני
 הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם : ודרשו
 השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה
 באחיו : ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת
 הרע מקרבך : והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו כ
 לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך : ולא תחוס כ
 עינה נפש בנפש עין בעין שון בשן יד ביד הגל בגל :
 כ ייתצא למלחמה על איבך וראית סוס א
 ורכב עם רב מפקד לא תירא מהם כי יהוה אלהיך
 עמך המעלה מארץ מצרים : והייה בקרבכם אל
 המלחמה ונגש חכהו ודבר אל העם : ואמר אלהם
 שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם
 אל יבה לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
 מפניהם : כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם לחלחם לכם
 עם איביכם להושיע אתכם : ודברו השטרים אל העם ה
 לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא הנכו ילך
 וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו : ומי
 האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן
 ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו : ומי האיש אשר
 ארש

voluntatio non parocidum.

Termini non mouendi.

2. vel 3. testes adhibendi.

falsus puniendus.

CAP. 20. Ius pacis & belli.

quod sacerdos castrensis inculcet.

a militia qui immunes?

אֲרֵשׁ אִשָּׁה וְלֹא לְקַחָהּ יִלְךְ וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ פֶּן יִזְמוּ
 8 בְּמִלְחָמָה וְאִישׁ אֶחָד יִקְחֶנָּה : וַיִּסְפוּ הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר
 אֶל־הָעָם וַאֲמָרוּ מִי־הָאִישׁ הַזֶּה וְכִי־חֲלַבְכָּב יִלְךְ וְיָשֵׁב
 9 לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמָּס אֶת־לִבְכָּב אֲחִיו בְּלִבָּבוֹ : וְהָיָה כִּכְלַת
 הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וַפָּקְדוּ שְׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ
 10 הָעָם : ס כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ
 11 וַקְּרֹאתְ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם : וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶה וּפְתַחְתָּהּ
 לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָהּ יִהְיוּ לָךְ לְמִסַּ וְעַבְדוֹתָ :
 12 וְאִם־לֹא תִשְׁלַח עִמָּךְ וְעַשְׂתָּהּ עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצָרָתָה
 13 עָלֶיהָ : וְנָתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְחָפְזָתָה אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ
 14 לְפָנֶיךָ : רַק הַנְּשִׂימוֹת וְחֹטְפוֹת וְהַבְּהֵמָה וְכָל־אֲשֶׁר יִהְיֶה
 בְּעִיר כָּל־שִׁלְלָהּ תָּבוֹן לָךְ וְאִכְלַתְּ אֶת־שִׁלְלֵי אִבְיָהּ אֲשֶׁר
 15 נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ : בֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקֹת
 16 מִמָּךְ מֵאֵר אֲשֶׁר לֹא־מַעֲרֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הַנֶּהָרִ : רַק
 מַעֲרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נִחְלָה
 17 לֹא תַחִיָּה כָּל־נִשְׁמָה : כִּי־תִחָרַס תַּחֲרִימוּם הַחַמִּי
 וְהָאָמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי כֹּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה
 18 אֱלֹהֶיךָ : לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכָל־
 תּוֹעֵבוֹתֵם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְחִטְאוֹתֵם לַיהוָה
 19 אֱלֹהֵיכֶם : ס כִּי־תִצְוֹר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים
 לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׂהּ לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לְגִדּוֹת
 עָלֶיהָ גִּרְזֵן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאִתּוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם
 20 עֵץ הַיִּצְרָה לְבָא מִפְּגִיחָה בְּמִצּוֹר : רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְרַע
 כִּי לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא אִתּוֹ תִשְׁחִית וְכָרַתְּ וּבְנִית מִצּוֹר
 עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה :

Fagna & ob-
ditionis 14-
no.

capituli
duodecim

Principes
taueris
sive
quidam

CAP. כא
XXI.
Espitio ca-
da ob ignoto
filla.

א כִּי־יִמְצָא חֲלָל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 21 לְרִשְׁתָּהּ נָפֶל בְּשָׂרָהּ לֹא נִדְרַע מִי הַקָּחוֹ : וְצִוָּ אֶת־מִנְיָהּ
 וְשִׁפְטֶיהָ

v. i. בקמץ ב

דברים

וּשְׁמַטְךָ וּמָדוּ אֶל־הָעֵרִים אֲשֶׁר מְכִיבֹת הַחֶלֶל :
 וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֵבָה אֶל־הַחֶלֶל וּלְקָחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא 3
 עֲגֹלַת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא־עֹבֵד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־מִשְׁכָּה בְּעוֹל :
 וְהוֹדוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת־הָעֲגֹלָה אֶל־נַחַל אֵיתָן 4
 אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעֲרֹפו־שֵׁם אֶת־הָעֲגֹלָה
 בְּנַחַל : וּנְגִשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִי בָּם בָּחַר יְהוָה ה
 אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתּוֹ וּלְבָרָךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל־פִּיהֶם יִהְיֶה כֹל־
 רִיב וְכָל־נִגְע : וְכָל זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא הַקְּרֵבִים אֶל־ 6
 הַחֶלֶל יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֲגֹלָה הַעֲרוּפָה בְּנַחַל :
 וְעָנּוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא שִׁפְכָה אֶת־הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא 7
 רָאוּ : כִּפֹּר לַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה וְאֵל־ 8
 מִתֵּן דָּם נָקִי בְּמַרְבַּע עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וּנְכַפֵּר לָהֶם הַדָּם :
 וְאַתָּה תִּבְעֵר הַדָּם תִּנְקֵי מִקֶּרְבֶּךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיִּשָּׁר 9
 בְּעֵינֵי יְהוָה :

ד ד מ ט 49

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֵיבֶיךָ וּנְתַנּוּ יְהוָה 1
 אֱלֹהֶיךָ בִּירְךָ וְשָׁבִיתָ שְׂבוּיָו וּרְאִיתָ בְּשִׁבְיָה אִשָּׁת יִפְתִּי 11
 הָאִר וְחִשְׁקַת בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה : וְהִבֵּאתָה אֶל־ 12
 תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגְלַחְתָּ אֶת־רֹאשָׁהּ וְעִשְׂתָּהּ אֶת־צַפְרָנֶיהָ :
 וְהִסִּירָה אֶת־שִׁמְלַת שִׁבְיָהּ מֵעַלֶיהָ וְיִשְׁבָּה בְּבֵיתְךָ 13
 וּבְכַתֵּר אֶת־אִבֶיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יִרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן
 תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעֻלְתָּהּ וְהָיְתָה לָּךְ לְאִשָּׁה : וְהָיָה אִם־ 14
 לֹא חָפְצָת בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמְכַר לֹא־תִמְכְּרָנָה
 בְּכֶסֶף לֹא־תִתְעַבֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָה :

captivo qui ducenda?

כִּי־תִהְיֶין לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת טו
 אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׁנוּאָה וּלְדוֹלוֹ בָנִים הָאֲהוּבָה
 וְהַשְּׁנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַכֹּבֵד לְשְׁנוּאָה : וְהָיָה בַיּוֹם 6
 הַנִּחְלוֹ אֶת־בָּנָיו אֶת־אֲשֶׁר־יְהוּה לּוֹ לֹא יוּפֵל לְכַבֵּר
 אֶת־
 ק ק

Primogenitus exofx fu iure non priuandus.

flucrum facies, 24:7.

† exofx. I 6

שפכו ק 7. v.

7 את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר : כי את הבכר בן השנואה יביר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כיהוא ראשית אנו לו משפט הבכרה :

8 כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם :

9 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו : ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקולנו זולל וסבא :

10 ורמחו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו :

11 וכל ישראל ישמעו ויראו : כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ : לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את ארמתך :

12 כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את ארמתך ואשר יהיה אלהיך נתן לך נחלה :

13 כי קללת אלהים נתן לך נחלה : לא תראה את שור אחיך או את שני נדחים והתעלמת מהם השב תשוב לאחיה : ואם לא קרוב אחיך

14 ולא ידעתו ואספתו אל תוף ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו : וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם :

15 כי קללת אלהים נתן לך נחלה : לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו :

16 כי קללת אלהים נתן לך נחלה : לא יהיה כלו נכר על אשה ולא ילבש נכר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה :

17 כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ ואו על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים : שלח השלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים :

ימים

Contumax
nl. lapidan-
da.

Suspensio fo-
pelicis Jus.

CAP. כב
XXII.
Amilla resti-
tuenda pro-
ximo.

eius iumen-
tum suble-
vandum.

Vestis sexus
non mu-
tanda.

pulli cum
matre non
inferendi.

Vertical marginal notes in Hebrew script on the left edge of the page.

† ambi-
sum.

8 כי תבנה בית חרש ועשית מעקה לנגף ולא תשים דמים בביתך כייפל הנפל ממנו :

lorica domus
facienda.

9 לא תזרע ברמק כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותכוות הכרם : לא תחרש י

heterogenea
non zungen-
da.

† Lev.
29: 19.

11 בשור ובחמור יחדו : לא תלבש שעטנו צמר ופשתים

† infir-
mas, 1.

12 גדלים תעשה לך על ארבע כנפות יחדו :

simbriz.

† Reg. 7:
17.

13 כסותך אשר תכסה בה : כי יקח איש אשה

Poena mari-
ti virginitatis
laxa uxorem
falso in simu-
lantis.

14 וכא אלה ושנאה : ושם לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים : ולקח אבי הנער ו

15 ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה : ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה : והנה הוא שם עלילת

17 דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר : ולקחו זקני

18 העיר והוא את האיש ויפרו אתו : וענישו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת

19 ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה בלימו : ואם אמרת היה הדבר הזה לא נמצאו כ

poena defo-
rata,

21 בתולים לנער : והוציאו את הנער אל פתח בית אביו וסקליתו אנשי עדה באבנים ומתה כי עשתה

22 נבלה בישראל לזנות בית אביו ובערת הרע מקרבך : כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת

adulterii,

23 פועל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל : כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר

comprimen-
tis sponsam
confitentem,

24 ושכב עמה : והוצאתם את שניהם אל שער העיר והוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער

קקב 112 על

v. 16. חנערה ק. ib. חנערה ק. v. 15. קמץ בזק v. 10.
נערה ק. v. 23. חנערה ק. v. 21. לנערה ק. v. 20. חנערה ק.
v. 24. חנערה ק.

על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר
אשר ענה את אשר רעהו וקערת הרע מקרבה:

vol inuitam. כה ואת בשדה ימצא האיש

את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב
עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנער

26

לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום
איש על רעהו ורצחו נפש בן הדבר הזה:

כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע

27

לה: כי ימצא איש נער בתולה אשר לא
אישו ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ונתן האיש

28

השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה
לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו:

29

לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה

א

בנה אביו: לא יבא פצוע דכה וכורות

2

שפכה בקהל יהוה: לא יבא ממזל בקהל

3

יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה:

4

לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי

4

לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: על דבר אשר

ה

לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם

ה

ממצרים ואשר שכר עליה את בלעם בן בעור מפתור

ה

אדם נהרים לקללה: ולא אבה יהוה אלהיה לשמע

6

אל בלעם והתפף יהוה אלהיה לה את הקללה לברכה

6

כי אהבה יהוה אלהיה: לא תדרש שלום ומטבתם

7

בל ימיה לעולם: לא תמעב אדמי כי אחיה

8

הוא לא תמעב מצרי כי נר היית בארצו: בניים אשר

9

יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה:

9

כי תצא מחנה על איביה ונשמרת מכל דבר

9

רע

הנערה ק. v. 27. ולנערה ק. v. 26. bis. הנערה ק. v. 15.

v. 28. נערה ק. v. 29. נערה ק. v. 2. N. Bomb. utr. Bas. Hesp.

Angl. hoc versu secundo inchoant Cap. 23.

vol inuitam.

poena deflo-
rantis virgi-
nem.

CAP. כג
XXIII.

Incestus pro-
hib.

Exclusi ciui-
tate Hebr.
spadones,
siquii

Ammonitz
& Moab.

exceptis Edo-
mis & Agy-
ptiis

qui castis

f. restc.
fiputius
Zach.
9: 6.

1 רע: כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה-
 לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך
 2 המחנה: והיה לפנות ערב ורחץ במים וכבא
 3 השמש יבא אל תוך המחנה: ויד תהיה לה מחוץ
 4 למחנה ויצאת שמה חוץ: ויתר תהיה לה על אוזנה
 והיה בשבתך חוץ והפרתה בה ושבת וכפית את
 5 צאתה: כי יהיה אלהיה מתהלך בקרב מחנה
 להצילה ולתת איביה לפניו והיה מחנה קדוש ולא
 יראה בך ערות דבר ושב מאחריה: **ס**
 6 לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליה
 7 מעם אדניו: עפה ישב בקרבה במקום אשר יבחר
 8 באחד שעריה בטוב לו לא תוננו: **ס** לא
 תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני
 9 ישראל: לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה
 אלהיה לכל נדר כי הועבת יהוה אלהיה גם שניהם:
ס לא תשיף לאחיה נשף בסף נשף אכל כ
 1 נשף כל דבר אשר ישף: לנכרי תשיף ולאחיה לא
 תשיף למען יברכה יהוה אלהיה בכל משלח ידה על-
 הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: **ס**
 כי תדר נדר ליהוה אלהיה לא תאחר לשלכו
 כי דרש ודרשנו יהוה אלהיה מעפה והיה בך חטא:
 וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא: מוצא שפתיה
 תשמור ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיה נדברה
 אשר דברת בפיה: **ס** כי תבא בירם רעה
 ואכלת ענבים כנפשה שבעה ואל כליה לא תתן:
ס כי תבא בקמת רעה וקטפת מלילת
 בידה וחרמש לא תניף על קמת רעה: **ס**

excludendi

serui fugitiui non reddendi.

Scorta & cynardi non ferendi.

Vsura mordens prohib.

Vota seruanda.

De fructibus terra nil auferendum.

† prater vasa t.

† excrementū t. Ez 4 12.

22. Cum [k] rogat votum Domino 2
 Deo tuo, non tardabis respondere
 illi: quia requirido requirere
 Dominus Deo tuo a te, ad eum in te
 peccatum.
 23. et cum deficiat vox tua, non au-
 dit in te peccatum.
 24. Egressione labiorum tuorum ex-
 pias, et facies, quem admodum ro-
 gasti, Domine Deo tuo, responde-
 remus tibi locutus es in ore tuo.

† spicas

† 16:9.

קמג T: 3 כי

חכר י' 41. v.

CAP. כד.
XXIV.
De raptu.

א כי יקח איש אישה ובעלה והיה אם לא
 1 תמצאתו בעיניו כי מצא כה ערות דבר וכתב לה
 2 ספר פרידתו ונתן בידה ושלחה מביתו : ויצאה
 3 מביתו והלכה והיתה לאיש אחר : ושנאה האיש
 4 האחרון וכתב לה ספר פרידתו ונתן בידה ושלחה
 5 מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו
 6 לאשה : לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה
 7 לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחר אשר הטמאה
 8 כיתועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיה את הארץ
 9 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : ׀

Nequa mo-
rum immu-
nitas.

ד כי יקח איש אישה חרשה לא יצא בעבא ולא
 1 זעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמת
 2 את אשתו אשר לקח : לא יחבל רחם ורכב כי נפש
 3 הוא חבל : ׀ כי ימצא איש גנב נפש
 4 מאתו מבני ישראל והתעפר בו ומכרו ומת הגנב

plagi poena.

Ex: 14.

5 שהוא ובערת הרע מקרבך : ׀ השמר
 6 בגנע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר
 7 יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו
 8 לעשות : זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים
 9 בדרך בצאתכם מצרים : ׀

Lepra poena
caecitatis.

in pignoris.

י כי תשע ברעה משאת מאומה לא
 1 תבא אל ביתו לעבט עבמו : בחוץ תעמד
 2 והאיש אשר אמה נשה בו יוציא אליה את
 3 העבט החוצה : ואם איש עני הוא לא תשכב
 4 בעבמו : השב תשיב לו את העבט כבוא השמש
 5 ושכב בשלמתו וברכך ולה תחיה צדקה לפני יהוה
 6 אלהיך

אלהיה: **ד** לא תעשק שכיר עני ואביון **4**

merces sol- uenda cito.

מאזיה או מנרה אשר בארצה בשעריך: ביומו תמן טו

שכרו ולא תקבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא

נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהודה והיה בך

חטא: **ד** לא יומתו אבות על בנים ובנים **6**

Ne filius pro patre, & contra.

16) non morietur pater super filio, et filius non morietur super patre: unusquisque in peccato suo morietur.

לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: **ד**

לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגר **7**

Charitas erga peregrinos, pauperes, exercenda ubique.

אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויברכה יהוה

אלהיה משם על-כן אנכי מצוה לעשות את הדבר

הזה: **ד** כי תקצר קצירה בשדה ושכחת

עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה

יהיה למען יברכה יהוה אלהיה בכל מעשה ידיך:

ד כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו **ב**

† ramos vifos.

לגר ליתום ולא למנה יהיה: כי תבצר ברמק לא **2**

תעולל אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה:

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על-כן אנכי **2**

מצוה לעשות את הדבר הזה: **ד** כי **א**

CAP. כה XXV.

יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום

Iudicium utque etaler fia & humanitas erga fontes.

והצדיק את הצדיק והרשעו את הרשע:

והיה אם-כן הבור הרשע והפילו השפט והכהו **2**

לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יסוף **3**

פן יסוף להכתו על-אלה מכה רבה ונקלה אחיה

לעניה: לא תחכם שור בדישו: **ד** כי יישבו **4**

& bruta. De Levitatus lege & critibus.

4) non obturabis bo- rum in trilura sua.

† obturabis os, Ez. 39: 11.

† levir eius. v. 7.

אחים יתלו ומת אחד מהם ובן איולו לא תהיה

אשת הפת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה

לו לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על-

שם **6**

7 שם אחיו חזית ולא יפרה שמו מישראל : ואסלא
 יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו
 השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו
 8 שם בישראל לא אבה יבמי : וקראו לו זקני עירו
 9 ודברו אליו ועמד ואמר לא הפצתי לקחתה : ונגשה
 יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו
 וירקה בפניו וענתה ואמרה בכה יעשה לאיש אשר
 לא יבנה את בית אחיו : ונקרא שמו בישראל בית
 חלוץ הנעל : 11
 ואחיו וקרבה אשר האחר להציל את אישה מיד
 מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו : וקצתה את
 13 כפה לא תחוס עינה : 14
 בביסה אבן ואבן גדולה וקטנה : לא יהיה לה בביתה
 15 איפה ואיפה גדולה וקטנה : אבן שלמה וצדק יהיה
 לה איפה שלמה וצדק יהיה לה למען יאריכו ימיה
 16 על האדמה אשר יהיה נתן לה : כי תועבת
 יהוה אלהיה כל עשה אלה כל עשה עול :

fv. 7.

f Levit. 12:14.

Intercedere
mulieris poe-
ta 209
1071a.

Menfura &
pondera iusta
adhibenda.

12 prudentia e.

פ

7 זכור את אשר עשה לה עמלק בדרך בצאתכם
 8 ממצרים : אשר קרה בדרך ויזנב בה כל הגוה שלים
 19 אחיה ואמה עיף ויגע ולא ירא אלהים : והיה
 בחנינים יהוה אלהיה לה מכל איביה מסביב בארץ
 אשר יהוה אלהיה נתן לה נחלה לרשתה תמחה
 את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח :

18 f decau-
davit,
Jof. 10:
19.
f in fir-
mos.

Amalekita-
rum memo-
ria delenda.

פ פ פ נ 30

א והיה בייחבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיה נתן
 לה נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת מראשית
 כל

CAP. 26.
XXVI.
Lex de primi-
tius repetita.

כל פרי האדמה אשר תביא מארצה אשר יהיה
 אלהיה נתן לך ושמת במנא והלכת אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל-
 הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי
 היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע
 יהוה לאבותינו לתת לנו: ולקח הכהן המנא מידך
 והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: ועלית ואמרת לפני ה-
 יהוה אלהיך ארמי אבד אבי ודרד מעלימה ויגר שם
 במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו
 המצרים ויעבדונו ויתנו עלינו עבדה קשה: וניצק אל-
 יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו וירא את-
 עינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה ממצרים
 ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות
 ובמפתים: ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את-
 הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה
 הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יהוה
 ותחתיו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה
 אלהיך: ושמת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה
 אלהיך ולביתך אתה וחלוי וחגר אשר בקרבך:
 כי תכלה לעשר ארנו כל מעשר
 תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה
 לחלוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו:
 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הפירות
 וגם נתתיו לחלוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצוהך
 אשר צויתני לא עברתי מפצותיך ולא שכחתי: לא
 אכלתי באני מפנו ולא בערתי מפנו בטמא ולא
 נתתי מפנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
 ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים טו

addita con-
fessionis &
promiss. for-
mula.

& decimis
tertis cuius-
que anni.

Gen.
35:18.

וברך Uu א רר א
 ו.14. קמן בזכ

וּבְרַךְ אֶת-עַמּוֹךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁפָּעַתָּ לְאַבְתִּינוּ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ:

Observatio
legum ex pa-
cto vergetur.

16 הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוֶה לַעֲשׂוֹת
אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרַתָּ וְעָשִׂיתָ
17 אוֹתָם כְּכֹל לְכַבֵּךְ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ : אֶת-יְהוָה הָאֱמוּנָתְךָ
הַיּוֹם לַחַיּוֹת לָךְ לְאֱלֹהִים וּלְלֶכֶת בְּדַרְכָיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָיו
18 וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשָׁמֵעַ בְּקוֹלוֹ : וַיְהוֶה הָאֱמוּנָה הַיּוֹם
לַחַיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה כַּאֲשֶׁר דָּבַר לָךְ וּלְשַׁמֵּר כָּל-
19 מִצְוֹתָיו : וּלְתַמָּךְ עֲלִיוֹן עַל-כָּל-חַגּוּרִים אֲשֶׁר עָשָׂה
לְתַהַלְלָהּ וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְהִיתָךְ עִם-קָדֹשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר : פ

CA. 7. כו
XXVII.
Monumen-
tum cis for-
danem cri-
gendum, cui
lex inscri-
bitur.

א וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הָעָם לְאֹמֵר שְׁמַר אֶת-
2 כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אִתְּכֶם הַיּוֹם : וְהָיָה
בַיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבִרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְהִקְמַתָּ לָךְ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת וְשָׂדַת אֹתָם
3 בְּשִׂיד : וְכִתְבַתָּ עֲלֵיהֶן אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
בְּעֵבְרָה לְמַעַן אֲשֶׁר תִּכְּאֵל אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ כַּאֲשֶׁר דָּבַר
4 יְהוָה אֱלֹהֵי-אַבְתֶּיךָ לָךְ : וְהָיָה בְּעֵבְרָתְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן
תִּקְיִמוּ אֶת-הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אִתְּכֶם
ה הַיּוֹם בְּהַר עֵיבֵל וְשָׂדַת אוֹתָם בְּשִׂיד : וּבִנְיַת שֵׁם מִזְבֵּחַ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא-תִנֶּיף עֲלֵיהֶם בְּרוֹזל :
6 אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָעֲלִיתָ
7 עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : וּבַחַת שְׁלָמִים וְאָבִלַת שֵׁם
8 וְשִׁמַּחַת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְכִתְבַתָּ עַל-הָאֲבָנִים אֶת-
כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיֵּטֵב : ס

† incre-
stabis,
v. 4.

f v. e.

laxa adifi-
canda pro
fictis.

9 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
לְאֹמֵר הִסְכַּרְתָּ וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ לְעַם
לַיהוָה

† aufcul-
ta.

v. 8. ב' פתוחח v. 9. ב' קמין ב'ק

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַעֲשִׂיתָ
אֶת־מִצְוֹתָיו וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם:

וַיִּצַן מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: אֱלֹהֵי

חֵירָהָן שָׁמְעוּן וְלוֹי וַיְהִי־הָהָרָה וַיִּשְׁכַּר דְּיוֹסָף וּבְנֵי־מִן: וְאֱלֹהֵי

וַעֲמָדוֹ עַל־הַקַּלְלָה בְּהָר עֵיבֵל רְאוּבֵן גֵּד וְאֲשֶׁר זִכְוֹלָן

דָּן וְנַפְתָּלִי: וְעַנּוּ חֵלְוִים וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל

קוֹלֵרָם: אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה

פְּסָל וּמַסְכָּה תוֹעֵבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשֵׁם

בִּסְתֵר וְעַנּוּ כָל־הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן:

אָרוּר מִקַּלְהָ אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן:

אָרוּר מַסְיֵג נָבִיל רַעְהוּ וְאָמַר כָּל־הָעָם

אָמֵן: אָרוּר מִשְׁנֵה עֵזר בְּדָרְךָ וְאָמַר כָּל־

הָעָם אָמֵן: אָרוּר מִטַּח מִשְׁפַּט גְּרֵי־תוֹם

וְאֶל־מִנָּה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן: אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אִשְׁתּוֹ

אָבִיו כִּי־גִלְהַבְנָה אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן:

אָרוּר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן:

אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אָחִיו בַּת־אָבִיו אוֹ בַת־אִמּוֹ

וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן: אָרוּר שֹׁכֵב עִם־חֵתֹתָיו

וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן: אָרוּר מִכָּה רַעְהוּ

בִּסְתֵר וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן: אָרוּר לֹקַח כֶּהֱ

שָׁחַד לְחֵבּוֹת נַפְשׁ דָּם נָקִי וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן:

אָרוּר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת

לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן:

וְהָיָה אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר

לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם וּנְתַנָּה

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֲלֵינוּ עַל כָּל־גּוֹי הָאָרֶץ: וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל־

חֲבָרֹת הָאָלֶה וְהִשְׁתַּגְּהָ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה

דָּר ב Uu 2 אלהיך

מִצְוֹתָיו ק' v. 10.

Benedictiones & maledictiones pronunciantur a populo Amen acclamante.

16. maledictus vir qui fecit psalterium et confitetur abominationem Domini, opus manuum artificis et psalterium in abstruso. et respondebunt omnis populus, et dicent, Amen.

26. Maledictus qui non paravit se ad faciendum in ea: et dicit omnis populus, Amen.

17. et dicitur in voce Domini Dei tui, ad regem de caetero ad faciendum omnia praecepta eius, quae ego praecipio tibi. et dabit te Dominus Deus tuus excelsum super omnes gentes terrae. et dicitur in voce Domini Dei tui.

CAP. כח. XXVIII. Obferuntibus LL. promissa.

אלהיה: ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך
 פרי בטנה ופרי אדמתה ופרי בהמתה שגר אלפיה
 ועשתרות צאנה: ברוך טנאף ומשארתה: ברוך
 אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: יתן יהוה את איביך
 תקמים עליך נגפים לפניה בדרך אחר יצאו אליך
 8 ובשבעה דרכים יגוסו לפניה: יצו יהוה אתה את
 הכרחה פאסמיה ובכל משלח ידה וברכה בארץ
 9 אשר יהוה אלהיה נתן לך: יקמה יהוה לו לעם
 קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה
 אלהיה והלכת בדרךיו: וראו כל עמי הארץ כי שם
 11 יהוה נקרא עליך וראו ממה: והזרתה יהוה לטובה
 בפרי בטנה ובפרי בהמתה ובפרי אדמתה על
 12 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיה לתת לך: יפתח
 יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר
 ארצה בעתו ולברך את כל מעשה ידה והלית גוים
 13 רבים ואתה לא תלוה: ונתנה יהוה לראש ולא לזנב
 והלית רק למעלה ולא תהיה למטה כיתשמע אל
 מצות יהוה אלהיה אשר אנכי מצוה היום לשמור
 14 ולעשות: ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה
 אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים
 לעבדם:
 פ
 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיה לשמור לעשות
 את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום ובאו
 16 עליך כל חקק ללורת האלה והשיגה: ארור אתה
 17 בעיר וארור אתה בשדה: ארור טנאף ומשארתה:
 18 ארור פרי בטנה ופרי אדמתה שגר אלפיה ועשתרות
 19 צאנה: ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: ישלח
 יהוה בך את המארה את המהומה ואת הפגערת
 בכל

4.3. Benedicte in (erij) in ciuitate, et
 benedicte in (erij) in agro.
 uer. 11. benedicte fructu ventris tui
 et fructu temp. tuae, et fructu iument.
 tui: factu huius modi et pocius
 6. in pocius tui
 uer. 5. benedicte caritatem tuae et pocius
 7. in ciuitate dicitur.
 uer. 6. benedicte in (erij) in ciuitate
 et benedicte in (erij) in agro dicitur te.

f hor-
 reis,
 Prov.
 3: 10.

* incre-
 patio-
 nem.

magistros
 libos ac poe-
 na denuncia-
 re graues &
 ruz.

בְּכָל־מַשְׁלַח יָדָךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְּׂמֵדָה וְעַד־אֲבֵדָה
 2 1 מִהָרַם מִפְּנֵי לַעַם מֵעַלְלֶיךָ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי : יִדְבֶּק יְהוָה בְּךָ
 אֶת־הַדָּבָר עַד כָּל־תּוֹ אֲתָךְ מֵעַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר־אֲתָהּ
 2 2 כָּא־שְׂמֵה לְרִשְׁתָּהּ : יִכְכֹּה יְהוָה בְּשִׁחָפֶת וּבְכַדְחַת
 וּבְרִלְמַת וּבְחַרְחֹל וּבְחֶרֶב וּבְשִׂדְפוֹן וּבִירְקוֹן וּרְדִפוֹן
 2 3 עַד אֲבֵדָה : וְהָיוּ שְׂמֵיךָ אֲשֶׁר עַל־רֹאשְׁךָ נְחִישֹׁת וְהָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־תַּחְתֶּיךָ בְּרוּל : יִתֵּן יְהוָה אֶת־מִטֶּר אֲרֻצֶּךָ אֲבֵק
 וְעַפְרַי מִן־הַשָּׁמַיִם יִרַד עָלֶיךָ עַד הַשְּׂמֵדָה : יִתֵּן יְהוָה כַּח
 נֶגֶף לִפְנֵי אֵיבֶיךָ בְּדָרְךָ אַחַד תֵּצֵא אֵלָיו וּבִשְׂבָעָה
 דְּרָכִים תִּגְוֹס לִפְנֵיו וְהָיִיתָ לְזַעֲוָה לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ :
 2 6 וְהִיתָה נִבְלָתְךָ לְמֵאֵל לְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת
 הָאָרֶץ וְאִין מִחֵרִיד : יִכְכֹּה יְהוָה בְּשִׁחוֹן מֵעָרִים
 וּבַעֲפָלִים וּבְגֵרֵב וּבְחָרֵם אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהִרְפֹּא :
 2 7 יִכְכֹּה יְהוָה בְּשִׁנְעוֹן וּבַעֲוָרוֹן וּבַתְּמָחוֹן לִבָּב : וְהָיִיתָ
 מִמִּשֵׁשׁ בְּצַהֲרִים כָּאֲשֶׁר יִמְשֵׁשׁ הָעוֹר בְּאִפְלָה וְלֹא
 תִּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אֵךְ עֲשׂוֹק וְגִזּוּל כָּל־הַיָּמִים
 וְאִין מוֹשִׁיעַ : אִשָּׁה תֵּאֲרָשׁ וְאִישׁ אַחַר יִשְׁגַּלְנָה בֵּיתָ ל
 3 1 תִּבְנֶה וְלֹא־תִשָּׁב בּוֹ כָּרֵם תִּטְעַע וְלֹא תַחֲלִלְנֵנוּ : שׂוֹרֶה
 טָבוֹחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֲמֻדָּה גִּזּוּל מִלִּפְנֵיךָ
 וְלֹא יָשׁוּב לָךְ צִאֲנֶךָ נִתְּנוֹת לְאֵיבֶיךָ וְאִין לָךְ מוֹשִׁיעַ :
 3 2 בְּנִיָּה וּבְנִתֶיךָ נִתְּנִים לְעַם אַחַר וְעֵינֶיךָ רְאוֹת וּכְלוֹת
 3 3 אֵלֶיךָ כָּל־הַיּוֹם וְאִין לְאֵל יָדָהּ : פְּרִי אֲדָמָתְךָ וְכָל־
 יְגִיעָה יֹאכַל עִם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעַתָּ וְהָיִיתָ רֵק עֲשׂוֹק וְרֻצֵּן
 3 4 כָּל־הַיָּמִים : וְהָיִיתָ מִשְׁנַע מִפְּרֹאֶה עֵינֶךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה :
 יִכְכֹּה יְהוָה בְּשִׁחוֹן רָע עַל־הַבְּרִפִּים וְעַל־הַשְּׂקִים לַה
 אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהִרְפֹּא מִכָּף רַגְלָהּ וְעַד קַדְמָה :
 3 6 יוֹלֶךְ יְהוָה אֶתְךָ וְאֶת־מַלְכְּךָ אֲשֶׁר תִּקִּים עָלֶיךָ אֶל־
 גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָדְעַתָּ אֶתְּחַ וְאֲבַתֶּיךָ וְעַבְדֵי שֵׁם אֱלֹהִים
 אַחֲרֵים

22. percutit te Dominus et
 afflicti et cum febre ardente,
 et cum inflammatione febris
 et cum aestu, et cum
 siccitate, et cum visceribus
 ardentibus, et cum sanguine,
 et cum urina, et cum...

28. percutit te Dominus pruriginem
 et cum siccitate, et cum
 siccitate, et cum...

† contra bestias

† siccitate

† supore, Zach. 1: 4.

ו. 27. ק. ובטחורים. ו. 30. ק. וישכננה.

37 אחרים עין ואבן : והיית לשמה למשל ולשנינה בכל
 38 העמים אשר ינהגה יהוה שמה : ורע רב תוציא השדה
 39 ומעט תאספה כי יחסלנו הארבה : כרמים תטע ועבדת
 ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת :
 מ זיתים יהיו לך בכל גבולה ושמן לא תסוף כי ישל
 41 זיתך : בניס ובנות תוליד ולא יתיו לך כי ילכו בשבי :
 42 כל עצה ופרי אדמתך יירש הצלצל : חגר אשר
 בקרבה יעלה עליה מעלה מעלה ואתה תרד מטה
 44 מטה : הוא ילך ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש
 מה ואתה תהיה לזנב : ובאו עליה כל חקללות האלה
 ורדפוה והשיגוה עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה
 46 אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוה : ותיונה
 47 לאור ולמופת ובזרעה עד עולם : תחת אשר לא
 עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב
 48 כל : ועבדת את איביה אשר ישלחנו יהוה בך ברעב
 ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארה
 49 עד השמידו אתך : ישא יהוה עליה גוי מרחק מקצה
 הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע
 ג לשנו : גוי עז פנים אשר לא ישה פנים לזקן
 51 ונער לא יחן : ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך
 עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תידוש
 ויצהר שגר אלפיה ועשתרת צאנה עד האכירו אתה :
 52 והצר לך בכל שעריך עד רדת המתיק הנבתת
 והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצה והצר לך
 בכל שעריך בכל ארצה אשר נתן יהוה אלהיך לך :
 53 ואכלת פרי בטנה בשר בניה ובנותיה אשר נתן לך
 יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה :
 54 האיש הרב בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת

39⁺ confi-
met il-
lud

42⁺ fidera-
tio
43⁺ f deor-
sum,
Prov. 15:
24

חיקו
 דהצ' בפתח 24-7

חָקוּ וּבִיתְךָ בְּנֵי אִשְׁרָיִךָ יוֹחִיר׃ מִתָּרִי לְאַחַד מֵהֶם נָח
 מִבִּשְׂרָף בְּנֵי אִשְׁרָיִךָ יֹאכְל מִכֶּלֶת הַשָּׂאִיר לֹא כֹל בְּמִצּוֹר
 וּבְמִצּוֹק אִשְׁרָיִךָ יִצֵק לָךְ אֵיבֶיךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ׃ הֲרִפָּה 56
 בְּךָ וְהִעַנְתָּה אִשְׁרָיִךָ לֹא־נִסְתָּה כִּי־רָגַלְתָּ הִצַּג עַל־הָאָרֶץ
 מִחֲתַעֲנַג וּמִרָף תִּרְעַע עֵינֶיךָ בְּאִישׁ חֵיקָה וּבִבְנֵיהָ
 וּבִכְתָּתָה׃ וּבְשִׁלְתָהּ הַיּוֹצֵאת׃ מִבֵּין רַגְלֶיהָ וּבִבְנֵיהָ 57
 אִשְׁרָיִךָ תִּלָּד כִּי־תֹאכְלֶם בְּחֶסֶר־כֹּל בְּסִתְרֵי בְּמִצּוֹר
 וּבְמִצּוֹק אִשְׁרָיִךָ יִצֵק לָךְ אֵיבֶיךָ בְּשְׁעָרֶיךָ׃ אִם־לֹא 58
 תִּשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתוּבִים
 בְּסֵפֶר הַזֶּה לִירְאָה אֶת־ה'שֵׁם הַנּוֹכַח וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְהִפְלֵא יְהוָה אֶת־מִכְתָּךְ וְאֶת מִכּוֹת 59
 זִרְעֶךָ מִכּוֹת גְּדֹלַת וְנֹאמָנוֹת וְחָלוּם רַעִים וְנֹאמָנִים׃
 וְהִשִּׁיב בְּךָ אֶת כָּל־מְדוּתָה מִצָּרִים אִשְׁרָיִךָ יִגְרֹת מִפְּנֵיהֶם 60
 וְדָבְקוּ בְּךָ׃ גַּם כָּל־חָלִי וְכָל־מִכּוֹת אִשְׁרָיִךָ לֹא כָתוּב 61
 בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יֵעָלֶם יְהוָה עֲלֶיךָ עַד הַשְׁמֵדָךְ׃
 וְנִשְׁאַרְתָּם בְּמַתִּי מַעֲט תַחַת אִשְׁרָיִךָ הַיּוֹחִים כְּכֹכְבֵי 62
 הַשָּׁמַיִם לָרֹב כִּי־לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְהָיָה 63
 כְּאִשְׁרָיִךָ שֵׁשׁ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִשִּׁיב אֶתְכֶם וְלְהַרְבּוֹת
 אֶתְכֶם בֶּן יִשְׂרָאֵל יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֶתְכֶם 64
 וְלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְנִסְחַתֶּם מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אֲתָה
 בְּא־שָׁמָה לְרִשְׁתָּהּ׃ וְהִפְיֵצָה יְהוָה בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֵה 64
 הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ וְעַבְדַּתְּ שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 אֲשֶׁר לֹא יָרַעַת אֶתָּה וְאֶבְתִּיךָ עֵץ וְאֶבֶן׃ וּבְנוֹסִים הַחֵס 65
 לֹא תִרְגַּע וְלֹא יִהְיֶה מְנוּחַ לְכַף־רַגְלֶךָ וְנָתַן יְהוָה לָךְ
 שֵׁם לֹב רָגִז וְכָל־יּוֹן עֵינַיִם וְדֹאֲבוֹן נֶפֶשׁ׃ וְהָיוּ חֵיקֶיךָ 66
 תִּלְאִים לָךְ מִנְגַד וּפְחַדְתָּ לַיְלִיד וְיוֹמָם וְלֹא תִאֲמֵן
 בְּחַיֶּיךָ׃ בְּפִקֹּר תִּאֲמַר מִי־יִתֵּן עָרֵב וּבְעָרֵב תִּאֲמַר מִי־ 67
 יִתֵּן בָּקָר מִפְּחַד לִבְבֶּךָ אִשְׁרָיִךָ תִּפְחָד וּמִמְרָאֵי עֵינֶיךָ
 אִשְׁרָיִךָ

† molli-
ties
† secun-
dina.

f7: 15.

† trepi-
dans.

† dolor, v.
Lev. 26: 16
† confusio
Jel. 20: 22.

קמין בזק. v.67. במזן בזק. v.62. חסר א' v.57.

68 אֲשֶׁר תִּרְאֶה: וְהִשִּׁיבְךָ יְהוָה וּמִצְרַיִם בְּאֵינֹת בְּדֶרֶךְ
 אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ לֹא תִסְקֶה עוֹד לְרֹאשֵׁי הַר וְחַתְמַמְכֶתֶם
 שָׁם לֹא יִבֶּיךָ לְעִבְדִים וּלְשִׁפְחוֹת וְאִין קִנְיָה: ס
 69 אֱלֹהֵי דְבַרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר־עִוָּה יְהוָה אֶת־מִשְׁה
 לְכַת אֶת־פְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית
 אֲשֶׁר־כָּרַת אִתְּם בְּחֹרֵב: פ

CAP. 28.
 XXX.
 Repetitio ge-
 nerum in de-
 lino & toto
 narr.

א וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אִתְּם
 רְאִיתֶם אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ
 2 מִצְרַיִם לְפָרְעֹה וּלְכָל־עַבְדָּיו וּלְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵיךָ הַאֲתֵר וְהַמִּפְתִּים הַגְּדֹלִים
 3 הָהֵם: וְלֹא־נָתַן יְהוָה לְכֶם לֵב לִדְעוֹת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת
 4 וְאָזְנִים לִשְׁמָע עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וְאוֹלָךְ אִתְּכֶם אַרְבַּעִים
 שָׁנָה בְּמִדְבָר לֹא־כָלוּ שְׁלֹמֹתֵיכֶם מֵעַלְיֶיכֶם וְנִעַלְךָ לֹא
 ה בָּלַתְּהָ מֵעַל רַגְלֶךָ: לֶחֶם לֹא אָכַלְתֶּם וַיִּזֶן וְשִׁכַר לֹא
 6 שְׁתִּיתֶם לְמַעַן תִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְתָבֹאוּ
 אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וּנְצִיא סִיחֹן מִלֶּךְ הַשְּׁבוּן וְעוֹג מִלֶּךְ
 7 הַבְּשָׁן לְקִרְאֹתֵנוּ לְמַלְחָמָה וְנָכֶם: וְנִמְחָה אֶת־אֶרֶץ
 וְנִתְּנָה לְנַחֲלָה לְרֵאוּבֵנִי וּלְגָדִי וּלְחֻצֵי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֵּׁי:
 8 וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־דְּבַרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְעִשִּׂיתֶם אִתְּם
 לְמַעַן תִּשְׁפִּילוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂוּן:

פ פ פ נ א י

Remotio
 dicitur Dei
 reuera cum
 populo israel.

9 אִתְּם נִצְבִים הַיּוֹם כְּלָכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 דְּאִשׁוּבְכֶם שְׁבִטֵיכֶם וְקִנְיֹתֵיכֶם וְשִׁטְרוֹתֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל:
 י טַפְכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ מִחֻצֶיךָ מֵחֹטֵב עֵצֶיךָ
 י 11 עַד שֹׂאֵב מִיַּיִךְ: לְעִבְרֶךָ בְּכִרְיֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָיו
 י 12 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם: לְמַעַן תִּקְוֶה אִתְּךָ
 הַיּוֹם לֹו לְעַם וְהוּא יְחִיהֶךָ לְאֱלֹהִים כִּי־אֲשֶׁר דְּבַר־לֶךָ
 וּכְאֲשֶׁר

v.69. Plant. utr. Bomb. 4. Bas. Gen. 1. s. Hüfl. Angl. hoc versu inchoant. Cap. 29.
 כָּצֵל 7

וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךָ לְאַבְרָהָם לֵיחָק וּלְיַעֲקֹב:
 1 וְלֹא אַתְּכֶם לְבָרְכֶם אֲנִי כִּרְתֹת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת 13
 2 וְאֶת־דְּאֵלֹהֵי הַזֹּאת: כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה עִמָּנוּ עִמָּךְ 14
 3 הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֹה עִמָּנוּ
 4 הַיּוֹם: כִּי אַתֶּם יֹדְעִים אֶת אֲשֶׁר־יִשְׁכְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם 15
 5 וְאֶת אֲשֶׁר־עִבְדוּנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עִבְדִּיתֶם: וְתִרְאוּ 16
 6 אֶת־שְׂקִיזֵיהֶם וְאֶת גִּלְלֵיהֶם עֵץ וְאִבֵּן כֶּסֶף וְהֵב
 7 אֲשֶׁר עִמָּהֶם: פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם אִישׁ אֶל־אִשָּׁה אֹו
 8 מִשְׁפָּחָהּ אֶל־שֶׁבֶט אֲשֶׁר לְבָבוּ פָּנָה הַיּוֹם מֵעַם
 9 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם
 10 פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם עָרִשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה: וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ 18
 11 אֶת־דְּבַר־יְהוָה הָאֵלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְפַּדֶּה בְּלִבְבוֹ לְאַמֹּל
 12 שְׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בְשִׁרְרוֹת לִבִּי אֶלֶךְ לְמַעַן סִפּוֹת
 13 הָרָוּה אֶת־הַצְּמָאָה: לֹא־יֵאבֹד יְהוָה סִלְחֵלוּ 19
 14 כִּי אִזְּוֵי יַעֲשֶׂן אֶף־יִהְיֶה וּקְנֵאתוּ בְּאִישׁ הַחַיִּים וּרְבִיצָה
 15 בּוֹ כָּל־הָאֵלֹהִים הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמַחֲדֵי יְהוָה
 16 אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהַכְדִּילוּ יְהוָה לְרַעֲוָה כ
 17 מִכָּל־שֶׁבֶט יִשְׂרָאֵל כָּכֵל אֱלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה
 18 בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה: וְאָמַר הַדּוֹר הַאֲחֵרֹון 21
 19 בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכִּירִי אֲשֶׁר יָבֹא
 20 מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹרֵת הָאֶרֶץ הַהִוא
 21 וְאֶת־תַּחְלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ: גַּפְרִית 22
 22 וּמִלַּח שַׂרְפָּה כָּל־אֶרֶץ לֹא תִזְרַע וְלֹא תִעְלֶה
 23 וְלֹא־יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמַהֲפַכַת סֹדֶם וְעַמֹּרָה
 24 אֲדָמָה וְצִבְיִים אֲשֶׁר הִפָּךְ יְהוָה בְּאֶפְסוֹ וּבַחֲכָתוֹ:
 25 וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־כֵּן עָשָׂה יְהוָה כִּכֵּן לְאֶרֶץ 23
 26 הַזֹּאת מִהַ חֲרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר 24
 27 עִוְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶם אֲשֶׁר כָּרַת

& posteris,

cuius memo
riam & ob
feruanti
inculeat,

sub graui
commina
tione.

שש Xx עכס

ו. 22. ק' וצבויס

כה עמם בהוציאם אתם מארץ מצרים : וילכו ויעבדו
 אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעו
 26 ולא חלק להם : ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא
 27 עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה : ויתעם
 יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישל כם
 אל ארץ אחרת כיום הזה : הנסתרת ליהוה אלהינו
 והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי
 א התורה הזאת : ויהי פייבאו עליך
 כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי
 לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחה
 2 יהוה אלהיך שמה : ושבת עד יהוה אלהיך ושמת
 בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום וכן יהי בכל
 3 לבבך ובכל נפשך : ושכ יהוה אלהיך את שבותך
 ורחמך ושכ וקבצך מכל העמים אשר הפיצה יהוה
 4 אלהיך שמה : אם יהיה נרחק בקצה השמים משם
 ה יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך : והביאך יהוה
 אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבה
 6 והרבה מאבתך : ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת
 לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך
 7 ובכל נפשך למען חיה : ונתן יהוה אלהיך את כל
 האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוה :
 8 ואתה תשוב ושמת בקול יהוה ועשית את כל
 9 מצותיו אשר אנכי מצוך היום : והותירה יהוה אלהיך
 בכל מעשר ירך בפרי בטנה ובפרי בהמתך ובפרי
 אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב
 כאשר שש על אבתך : כי תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה
 כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך :
 כי

28 Abscondita quod attinet illa
 sunt Domini deo nostro / sed re-
 velata / quod attinet illa / sunt / pe-
 nis et flagitii nostri / ut in / fac-
 tis / ad faciendum omnia verba le-
 gis huius.

CAP. ל
 XXX.
 Resipiscen-
 tibus tamen
 animus ad
 gratiam
 patet.

per auxilia
 gratia, cir-
 cumlocutionem
 vocis,

יא נקודות v. 28. ל רבתי v. 27.

11. Nam prosequitur, haec, pro ego pro-
cipiens tibi hodie, non occulles
illud [et] a te, neq, longinquum
illud [est].

14. Quia propinquum [est] ad te
hodie, hodie, in ore tuo et in
corda tuo, et faciende illud.

19. cor. h. p. s. sum in v. h. d. i.
coelos et terram, sicut et
mortem dedi ad facies tuas, be-
nedictionem et maledictionem,
et eliges vitam, et vivas. Tu
et semen tuum.

& verbum
Euangelii.

Obreftatio
Mosis.

וּבְיַמֵּינוּ אֲנִי הַמְצִינָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצִינָה **ד**
1 הַיּוֹם לֹא-נִפְלְאוֹת הוּא מִפֶּה וְלֹא-דַחֲקָה הוּא: **2** לֹא
בְּשֵׁמַיִם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לִּנְנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקְחָה לָנוּ
וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה: **3** וְלֹא-יִמְעַבֵּר לִיּוֹם הוּא לֵאמֹר
מִי יַעֲבֹר-לָנוּ אֶל-עֵבֶר הַיָּם וְיִקְחָה לָנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ
וְנַעֲשֶׂנָּה: **4** כִּי-קָרוֹב אֵלַיִךְ הַדְּבָר מְאֹד כִּפְיָךְ וּבִלְבָבְךָ
לַעֲשׂוֹתוֹ: **5** רֵאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת-
הַחַיִּים וְאֶת-הַטּוֹב וְאֶת-הַחַיִּוֹת וְאֶת-הָרָע: **6** אֲשֶׁר אֲנִי
מְצִינָה הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָיו
וּלְשָׂמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחַיִּית וּרְבִית וּבְרַכָּה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
7 וְאִם-יִפְגַּע לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמַע וְנִדְחַת וְהִשְׁתַּחֲוִית
לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעִבַדְתָּם: **8** הַגִּדְתִּי לְכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבֹד
הָאֲבֹדוֹן לֹא-תֵאָרִיכוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר-אַתָּה
עֹבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן לְבֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: **9** הַעֲדַתִּי בְּכֶם
הַיּוֹם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמּוֹת נָתַתִּי
לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבִחַרְתָּ בַחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה
אַתָּה וּרְעֶיךָ: **10** לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַע בְּקֹלוֹ
וּלְדַבְּקֵהֶם כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאָרֶץ יְמֶיךָ לְשִׁבְתָּ עַל-
הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְאֶבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְתֵת לְהֵם:

פ פ נב 32

וַיִּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-
א יִשְׂרָאֵל: **2** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִי
הַיּוֹם לֹא-אֶזְכָּר עוֹד לְצֵאת וּלְבֹא וְיְהוָה אָמַר אֵלַי לֹא
תִעָבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: **3** יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ הוּא יִשְׁמֵד אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם
ש ש ב X 2 יְהוֹשֻׁעַ

CAP. LA.
XXXI.
Moses officium
resignat
Iosuz.

4 יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה : ועשה
יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי
ה ולא רצם אשר השמיד אתם : ונתנם יהוה לפניכם
6 ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם. חזקו
ואמצו אל היראון ואל תערצו מפניהם כי יהוה
אלהיך הוא החלק עמך לא ירפך ולא יעזבך :
7 ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני
כל ישראל חזק ואמץ כי אתה מבוא ארדהעם הזה
אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם
8 ואתה מנחילנה אותם : ויהוה הוא החלק לפניך
הוא יחיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא
9 תחת : ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל
10 הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל
11 כל זקני ישראל : ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע
12 שנים במעד שנת השמיטה בחג הסוכות בבוא כל
ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר
דבר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל
13 באזניהם : הקהל את העם האנשים והנשים והטף
וגרה אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו
את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי
14 התורה הזאת : ובניהם אשר לא ידעו ישמעו
ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר
אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן
15 שמה לשתת :
16 ויאמר יהוה אל משה הקרבו ימך למות קרא את
יהושע והתיצבו באהל מועד ואצוננו וילך משה
17 ויהושע ויתיצבו באהל מועד : וירא יהוה באהל
18 בעמוד ענן ויעמוד עמוד הענן על פתח האהל : ויאמר
יהוה

Legem scrip-
tam Sacce-
dotibus tra-
dit, anno
quouis 7.
relegem
dam omni-
bus.

Moses cum
Iosua appa-
rete coram
Deo iustus,

קמץ בסגולתא 7. v.

יהוה אל משה הנף שכב עם אבתיה וקם העם הזה
 וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה
 בקרבנו ועזבני והפר את בריתי אשר ברתי אתו:
 והרה אפי בו ביום ההוא ועובדים והסתרתי פני מהם
 והיה לאכל ומצאחו רעות רבות וצרות ואמר ביום
 ההוא הלא על כד אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות
 האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל
 הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה
 כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני
 ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי שירה
 הזאת לעד בכני ישראל: כי אביאנו אל
 הארמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת הלב
 ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים
 אחרים ועברום ונאצוני והפר את בריתי:
 והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה
 השירה הזאת לפני לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי
 ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרים
 אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את
 השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל ויצו
 את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את
 בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה
 עמך: ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה
 הזאת על ספר עד המס: ויצו משה את הלויים נשאי כה
 ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזה
 ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם
 בך לעד: כי אנכי ידעתי את מרורה ואת ערפך הקשה
 הן בעורני חי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף
 כי אחרי מותי: תקהילו אלי את כל זקני שבטיכם
 ושטריכם

qui ei omnia
populi fata a-
perit.

cantico inclu-
denda in te-
stimonium
futurum.

Liber Legis
in arca affec-
tandus.

שש ג Xx 5 ושטריכם

קמץ בסגולתא. 23. י.

וּשְׁטָרֵיכֶם וְאֲדָבְרָה בְּאֲזֵינֵיהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
29 וְאֶעֱיֶדָה בָּכֶם אֶת הַשְּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: כִּי יִדְעֹתִי
אֲחֲרַי מוֹתִי כִּי־הִשְׁחַתְתָּ מִשְׁחַתוֹן וּסְרַתָּם מִן־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וּקְרָאתָ אֶתְכֶם הֲרַעָה
בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הֲרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
ל לַחֲכַעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל־
קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תִּמָּס:

פ פ פ נג 53.

א האזינו השמים ואדברה

2 יערה כמטר לקחי

כשעירם עלי דשא

3 כי שם יהוה אקרא

4 הצור תמים פעלו

אל אמונה ואין עול

ה שחת לו לא בניו מימם

ה ליהוה תגמלו זאת

הלוא הוא אביה קנה

זכר ימות עולם

שאל אביה ויגדה

8 בהנחל עליון גלים

יצב גבלת עמים

9 כי חלק יהוה עמו

ימצאהו בארץ מדבר

יסבבנהו יבוננהו

כנשר יעיר קנו

יפרש כנפשו יקחהו

12 יהוה בדר ינחנו

f deflu-
et, 33:28.

Deus non e causa peccati.

Si qd dicitur attinet
ad peccatum perfectum e opus illius
omne enim vix illis dicitur
Deo fidelis, et maxime iniquitatis
salar et expur est.

+ con-
torta

174 ruy a 174 oblitae.

177 via a 177 conculeuit.

109 109 ius a 109 indicant.

177 177 fides a 177 veri eff.

177 177 aquilas.

Deus peccata non vult. R. V.

S. G. 7.

tejubatu

f Gen.
15: 9.

f Gen.
11: 2.

CAP. 31. 32. ותשמע הארץ אמרי פי: לב

XXXII.

Cygnus can-
tio Mosi, qua
excitat Israeli-
tas, vt Mess-
iam impi. re-
cipiant, fide
recipiant, &
collaudent:

fed eorum
peruersita-
tem, ingrati-
tudinem &
malitiam pre-
cipient,

תזל כמטר

וכרכיבים עלי עשב:

הבו גדל לאלהינו

כי כל דרכיו משפט

צדיק וישר הוא:

דור עקש ופתלתל:

עם נבל ולא חכם

הוא עשה ויבננה

בינו שנות דר ודר

זקנה ויאמרו לה:

בהפרידו בני אדם

למספר בני ישראל:

זעקב חבל נחלתו:

ובתהו ילל ישמן

יצרנהו פאישון עינו:

על גזולתו ירהו

ישאהו על אבנתו:

ואין עמו אל נכר:

ירכבהו

יה רבתי v. 6. בראש עמוד סימן ביה שמו v. 28. והיא תיבה בפני עצמ

13 ויאכל תנובת שדי
 ושמן מחלמיש צור
 14 עם חלב כרים
 עם חלב כליות חמה
 וישמן ישרון וכעט טו
 ויש אלוה עשרו
 16 בקרים
 17 יזבחו לשדים לא אלה
 חדשים מקרב פאו
 18 צור ולדה תשי
 19 וירא יהודה וינאץ
 ויאמר אסתירה פני מהם כ
 פי דור תהפכת המה
 21 הם קנאני בלא אל
 גאני אקניאם בלא עם
 22 כי אש קדחה באפי
 ותאכל ארץ ויבלה
 23 אספה עלימו רעות
 24 מוז רעב ולחמי רשף
 וישן בהמת אשלת בם
 מחוץ תשבול ררב כה
 גם בחור גם בתולה
 26 אמרתי אפאיהם
 27 לולי בעם איוב אגור
 פן יאמרו ידנו רמה
 28 כי גוי אבד עצות המה
 29 לו חכמו ישבילו זאת
 איכה ירדה אחר אלה ל
 ושנים

f me-
rum, lcf.
27: 2.
f ff. 106:
37. dx-
moni-
bus.
f exhau-
sti
f in ex-
tremos
angulos
ejiciam
eos

ירכבוהו על כמותי ארץ
 וינקהו רבש מסלע
 המאת בקר וחלב צאן
 ואילים בני כשן ועתודים
 וס ענב תשתה חמר
 שמנת עבית כשית
 וינבל צור ישעתו
 בתועבת וכעיסהו
 אלהים לא ידעום
 לא שערום אבתיכם
 ותשפח אל מחללה
 מכעם בגו ובנתיו
 אראה מה אחריהם
 בנים לא אמן בם
 כעסוני בהבליהם
 בגוי נבל אכעיסם
 ותיקד עד שאול תחתית
 ותלהט מוסדי הרים
 חצי אכלה בם
 וקטב מריתי
 עם חמת וחלי עפר
 ומחרים אימה
 יונק עם איש שיכרה
 אשבייתה מאוש זכרם
 פן ינכרו צדימו
 ולא יהיה פעל כל זאת
 ואין בהם תבונה
 יבינו לאחריהם

f recalci-
vit, i. Sam. a:
29.
† obtectus ea
(pinguedine)
iram poen-
que Dei gra-
ues commi-
natur,
† fidelitas
† tristi
† repitium,
Mich. 7: 17.
sed mitiga-
das.

קדש 17. v. קמין בזק. v. 15. קמין בזק. v. 13. יתירה. v. 18. קמין בזק. v. 21. קדש. v. 18. זעירה.

אם לא כי צורם מכרם
 כי לא כצורנו צורם
 כי מפני סדם נפלים
 ענבמו ענבי דוש
 חמת תניגם ייגם
 הלא הוא כלם עמדי
 לי נקם ושלם
 כי קרוב יום אידם
 כי ידון יהודה עפו
 כי יראה כי אזלת יד
 ואמר אי אלהימו
 אשר חלב זבחימו יאכלו
 יקומו ויעורכם
 ראועתה כי אני הוא
 אני אמרת ואחיה
 ואין מדי מציל
 ואמרתי חי אנכי לעלם
 ותאתו במשפט ידי
 ולמשנאי אשלם
 וחרפי תאכל בעור
 מראש פריעות אויב
 כי רם ונבדיו יקום
 וכפר ארמתו עמו

ושנים יניסו רבקה
 31 ויהיה הסגורם
 32 ואיבנו פלילים
 ומשדמת עמרה
 33 אשפלת מרתת למו
 34 וראש פתנים אכזר
 לב חתום באוצרתי
 לעת תמוט רגלם
 36 והש עתרת למו
 ועל עבדיו יתנהם
 37 ואפס עצור ועזוב
 38 צור חסיו בו
 ישתו יין נסיכם
 39 יהי עליכם סתרה
 ואין אלהים עמדי
 מחציתי ואני ארפא
 ט כי אשנה אל שמים ידי
 41 אם שנותי ברק חרפי
 אשיב נקם לצרי
 42 אשכיר חצי מדם
 מדם חלל ושכה
 43 הרנינו גוים עמו
 ונקם ישיב לצדיו

michi est ultio, et retribuam.

*† liba-
m-nis
corum.
† latibu-
lum.*

*† absem-di-
tum.
† retributio.*

*† ultionum,
Jud. 5. 2.*

*Conclusio
† conclusio*

44 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני
 מה העם הוא והושע בן נון ויבל משה לדבר את כל
 46 הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שימו
 לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
 אשר

קמן בוק 41.

דברים האזינו לב

אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
 התורה הזאת: כל לא דבר רק הוא מפס כידוא 47
 חייבם ונדבר הזה תאריכו ימים על הארמה אשר
 אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: פ
 ודבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: עליה אל-
 הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשה על-
 פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
 לאחזה: ומת בהר אשר עליה שמה והאסף אל-
 עמך באשר כת אהרן אחיק בהר ההר ויאסף אל-
 עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי-
 מדיבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי
 בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ ושמה 52
 לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

Moses in monte Nebo teram S. videre iubetur

פ פ פ נר 54

וזאת הכרזה אשר ביקר משה איש האלהים את-
 בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא ורח 2
 משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש
 מומינו אשת למו: אף חבב עמים כל קדשיו בידה 3
 והם תפנו לרגלה ישא מדברתיך: תורה צוה לנו
 משה מרשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלהה
 בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן 6
 ואל ימת ויהי מתיו מספר: ויאת ליהודה 7
 ויאמר שמע יהודה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו
 רב לו ועור מצריו תחיה: פ
 וללוי אמר תפיה ואוריה לאיש חסידה אשר נסיתו 8
 במסה תריבדו עלי מי מריבה: האמר לאביו ולאמו
 לא ראתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי

CAP. 33. XXXIII. Morri vicini singulis tribus propheticè benedicit.

t de verbis suis.

Ruben,

Iuda,

Leui,

2) el dixit. Dominus de Sinai venit
 et ordo est à Sinai usque: fluxit à
 monte Paran et venit à decem
 millibus Iacchitabim: à dextera
 eius signis legimus.
 3) scilicet dicitur populari et magis san-
 cti ego in monte tua et ipse (qui)
 accumbunt ad pedes eius qui
 tuum, fument de elo-
 amant.
 4) accu-
 bunt.
 5) con-
 grega-
 tioni,
 Neh. 5:7.

9) dicitur patri suo et matri suae
 non vidit eum: et fratres suos non
 agnovit, et filios suos non novit

שש א Yy שמרו

יד בקמץ 70. קמץ בזק 50. ב' מילין קרי 2. בניו ק' 9.

שמרו אמרתם ובריתך ינצרו: יורו משפטך לעקב
 ותורתך לישראל ישמו קטורה באפה וכליל על
 מזבחה: ברח יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים
 קמיו ומשנאיו מדיקומון: **ס** לבנימן אמר
 ידיד יהוה ישכן לכטח עליו חפף עליו בלהים ובין
 כתפיו שכן: **ס** וליוסף אמר מברכת
 יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת קחת:
 וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: ומראש
 הרריקדם וממגד נבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה
 ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר
 אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם
 עמים ונחח יחדו אפסי ארץ והם רכבות אפרים והם
 אלפי מנשה: **ס** ולזבולן אמר שמח וזבולן
 בצאתך ויששכר באהליה: עמים הר יקראו שם וזבחו
 זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפני ממוני חול:
ס ולגד אמר ברוך מרחיב גר כלביא
 שכן וטרה זרוע אף קדקד: וירא ראשית לו כרשם
 חלקת מהקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה
 ומשפטיו עם ישראל: **ס** ולחן אמר הן גור
 אריה יזנק מן הבשן: ולנפתלי אמר נפתלי שבע
 רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: **ס**
 ולאשד אמר ברוך מבנים אשר יחי רצון אחיו
 וטבל בשמן רגלו: בדול ונהשת מעלה וכימה רבא:
 אין כאל ישראל רכב שמים בעורה ובנאותו שחקים:
 מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפנה
 אויב ויאמר השמד: וישכן ישראל בטח בדרך עין עקב
 אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו מטל: אשריה
 ישראל מי כמוה עם נושע ביהוה מן עורה ואשר חרב
 גאותך

quia capti diuini dicti fuerunt, et
 partem suam seruabant.
 et legem suam tractant: portat
 suppellectilem in cornibus eius, et
 holocaustum super altare suum.

Salmanti.

Joseph.

Sebulon.

Isachar.

Gad.

Dan.

Naphtali.

Asher.

& toti po-
pulo.

† obte-
get.

† produ-
cti.

† afflu-
entia.

sup T
causa

† profu-
dit.

† cal-
ceus t.

† fama
tua.

9 f 32: 2.

קמין בוק. י. 21. יקמץ בוק. י. 13.

גארתה ויבכשו איביך לה ואתה על כמותימו תדרוך:
 ס ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש א
 הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ
 2 אדמה גלעד עד דן: ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים
 3 ומנישה ואת כל ארץ יהודה עד תים האחרון: ואת
 הנגב ואת חפפר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער:
 4 ויאמר יהוה אליו ואת הארץ אשר נשבעתי לאבותיך
 ליתחולל עקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך
 וישמיה לאתעבר: וימרת שם משה עבר יהוה בארץ ה
 מואב על פי יהוה: ויקבר אתו בני בארץ מואב מול
 6 בית פעור ולא ידע איש את קברו עד היום הזה:
 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו
 8 ולא נס לחה: ויבכו בני ישראל את משה בערבת
 מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: ויהושע
 9 בן נון מלא רוח חכמה כירסמך משה את ידיו עליו
 וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את
 משה: ולא קם נביא עוד בישראל כמשה י
 אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: לכל האתת 1
 והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ
 מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל 2
 חיד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
 לעיני כל ישראל:

CAP. 34. XXXIV. Moses conspexit terra S. moabitur.

sepelitur.

lugetur.

laudatur.

† humer ejus

גשלמו חמשה חומשי תורה: תהלה לאל גדול ונורא:

חוק

ש שב 2 y מכופ

סכום פסוקי דברי תשע מאה וחמשים
 וחמשה הנץ סימן: וחציו ועשית על פי דבר
 אשר יצו לך: ופרשיותיו (יא) אסרו חג בעבותים
 סימן: וסדריו (כז) יפיה אמונה יצו צדק סימן:
 ופרקיו (לד) אודה יי בכל לבב סימן: מניין
 הפתוחות (שלשים וארבעה) והסתומות (מאה
 ועשרים וארבעה) הכל (מאה וחמשים ושמונה
 פרשיות) וכסא כבוד ינהלם סימן
 סכום הפסוקים של כל התורה (חמשת אלפים ושמונה
 מאות וארבעים וחמשה) ואור החכה יהיה שבעתים
 סימן: וחציו וישם עליו את הדשן ויתן אל ההשן את
 האורים ואת התמים:
 מניין פתוחות של כל התורה (מאתים ותשעים) יבא
 דודי לגנו ויאכל פרי מגדו סימן: והסתומות (שלש
 מאות ושבעים ותשעה) או אסרה אסר על נפשה
 בשבעה סימן: נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות
 ומסתומות (שש מאות וששים ותשעה) לא תחבר
 כל בה סימן:

a) c. 14, 15. b) c. 17, 10. c) Pf. 1:8, 27. d) Prov. 12, 17. e) Pf. 111, 1. f) 1. Sam. 2, 8. g) Jcf. 30, 16. h) Lev. 5, 3. i) Cant. 4, 10. k) Num. 30, 12. l) Deut. 5, 9.

תח
 יי = ששי